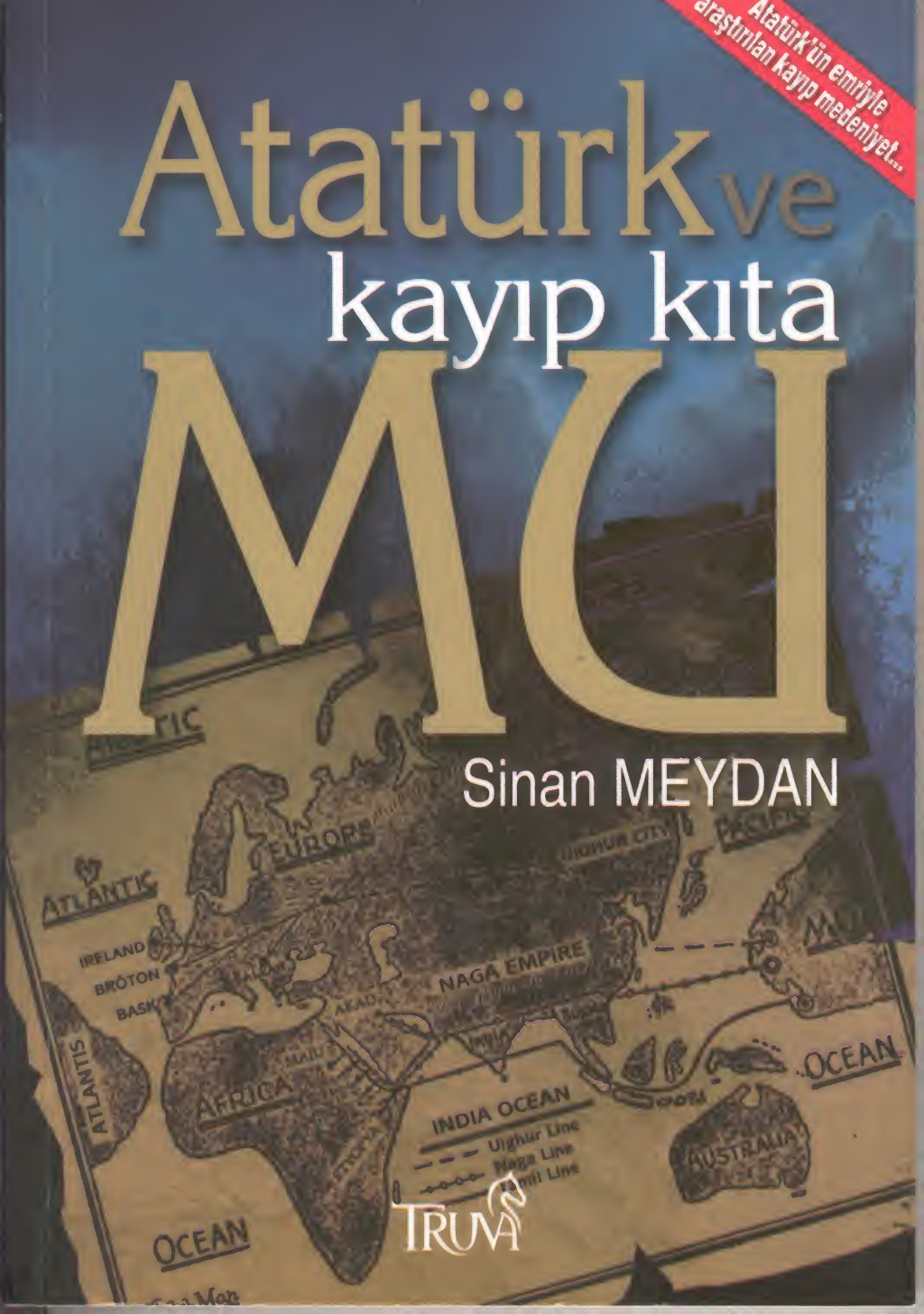

Atatürk'ün emriyle
araştırmalar kayıp medeniyet...

Atatürk^{ve} kayıp kıta

MÜ

Sinan MEYDAN

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BİLİNMEYEN AYRILIK / 153

Tahsin Bey'in Raporları Atatürk'ün Elinde! / 153

Tahsin Beyin Raporlarına Atatürk Eleştirisi / 156

"1. Müellifin (J. Churchward) yaşı meselesi" / 159

"2. Yunan Alfabeti'nin Şifresi Meselesi" / 159

"3. Dinlerin Mu'dan Etkilendiği Meselesi" / 159

"4. Muluların Türklerle İlişkisi" / 160

5. J. Churchward'ın Eserlerinin ABD bilim

Çevrelerindeki Yeri ve Etkisi / 160

Tahsin Bey'in Savunması / 164

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BİLİM ve İDEOLOJİ / 179

Tahsin Bey, J. Churchward'ın Kitaplarında Geçen "Din" Konusundaki Bazı Bölümleri Neden Raporlarına Yansıtmadı? / 179

1. Benzerlik kurma ve sonuç çıkarma / 180

2. Kendi dünya görüşünü besleme / 180

1. İlk dinin yeryüzüne Tanrı tarafından vahye dayalı olarak gönderildiği / 184

2. Yaratılış / 184

3. Evrim Karşıtlığı / 187

4. Materyalizm ve Ateizm Karşıtlığı / 190

6. Din- Bilim İlişkisi / 192

BEŞİNCİ BÖLÜM

ALTI ÇİZİLİ SATIRLAR / 197

Atatürk, J. Churchward'ın Kitaplarını Okuyor... / 197

1. Mu'nun varlığı ve yeri hakkında / 198

2. Mu'nun İnsanlığın İlk Anayurdu Olduğu ve

Nüfusunun 64 milyona çıktığı hakkında / 201

3. Mu'nun yüksek uygarlığı hakkında / 203

4. Mu'nun yönetim biçimi hakkında / 203

5. Mu'nun batış nedenleri hakkında / 204

6. Mu, Orta Asya, ve Uygur Türkler arasındaki ilişkiler hakkında / 205

7. Mu dili ve Türkçe Arasındaki İlişki Hakkında / 209

8. Kızılderililerin Mu Kökenli oldukları hakkında / 213

9. İlk İnsan, İlk Din ve Tanrı hakkında / 213

SONUÇ / 221

RESİM VE BELGELER / 225

KAYNAKLAR / 247

"... Yakın ve uzak çağlar düşünülürse Türk'e yurtluk etmemiş bir anakara (kıta) yoktur. Bütün yeryüzünde Asya, Avrupa, Afrika, Türk atalarına yurt olmuştur. Bu gerçekleri yeni tarih belgeleri göstermektedir..."

Mustafa Kemal ATATÜRK

"6 Kaan yılı, Zak ayı II Maluk günü başlayan korkunç yer sarsıntısı, 13 Şuen'e kadar devam etti. Mu kıtası felakete kurban gitti. Mu ülkesi iki kere kalktıktan sonra bir gece çöktü, üstünü sular kapladı. Toprak birkaç defa havaya kalktı ve oturdu. Felaket, 64 milyon insanın ölümüne sebep oldu."

Mu, Zak ayının 13. cuma günü batmıştı. O günden sonra insanlar 13'ün uğursuzluğuna inandi.

Theotihuacan Palenk

Mabedi Piramidi, Meksika

Özlem'e...

ÖNSÖZ

İlkokuldan üniversiteye kadar hakkında en çok söz söylenen ve tüm hayatımıza damga vuran adamı; kurtarıcımız, övünç kaynağımız Atatürk'ü ne kadar tanıyoruz? Asker ve devlet adamlığı dışında onun hangi özelliklerini biliyoruz? Örneğin, Atatürk'ü Atatürk yapan düşünsel özelliklerinden ne kadar haberdarız?

Üzülerek söylemek gerekir ki, onu iyi tanımıyoruz! Onunla ilgili bildiklerimiz, çocukluğunda dayısının çiftliğinde bakla tarlasında kargaları kovaladığı, annesinin isteğiyle mahalle mektebinde okumaya başladığı, sonra askeri okullara devam ettiği, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktığı, Kurtuluş Savaşı'yla vatani kurtardığıyla ve yaptığı devrimlerle sınırlıdır.

Oysa ki Atatürk, hakkında en çok kitap yazılan tarihi kişiliklerden biridir. Fakat yine üzülerek söylemek gerekir ki Atatürk'le ilgili kitapların pek çoğu onunla ilgili bilinenleri tekrarlamaktan öteye geçememiştir.

Bunun yanında, Atatürk'ü sömürmek isteyenlere, kendi dünya görüşlerinin haklılığını kanıtlamak için Atatürk'ü ve görüşlerini çarpıtanlara da sıkça rastlanmaktadır. Bu nedenle Atatürk konusundaki çalışmalarda ileri sürülen tezlerin belgelerle kanıtlanıp kanıtlanmadığına ayrı bir özen gösterilmelidir. Aksi halde Atatürk'ün ifade ettiği gibi: "Değişmeyen hakikat insanlığı şaşırtan bir hal alır."

Elinizde tuttuğunuz kitap Atatürk konusunda "özgün" olma iddiası taşıyan ve bu iddiasını belgelerle ortaya koyan bir çalışmadır.

Bu kitapta Atatürk'le ilgili bir tez Türkiye'de ilk kez detaylı olarak incelenmektedir.

Söz konusu tez, Atatürk'ün *kayıp kıta Mu*'yla ilgili araştırmalarına dayanmaktadır.

Atatürk 1930'lu yıllarda ileri sürdüğü Türk Tarih Tezi kapsamında "kayıp kıta Mu ve Türklerin kökeni" konusunda araştırmalar yaptırmıştı. Bu amaçla Tahsin Beyi Meksika'ya göndermişti. Meksika Büyükelçiliğine atanan Tahsin Beyin gerçek görevi Türklerin Mu kökenli olduklarını kanıtlayacak belge ve bulgular toplamaktı.

Tahsin Bey, Meksika'ya gider gitmez araştırmalarına başladı. Önce "Kayıp kıta Mu" hakkında en kapsamlı araştırmaları yapan İngiliz James Churchward'ın kitaplarını inceledi. Churchward 5 ayrı kitabında, binlerce yıl önce Pasifik Okyanusu'nun ortasında çok ileri bir uygarlığa sahip büyük bir kıtanın bulunduğunu kanıtlamaya çalışıyordu. Churchward, çok eski çağlarda bu kıtadan dünyanın değişik yerlerine göçler olduğunu belirtiyor, antik uygarlıkların (Mısır, Sümer, Maya) Mu 'dan göç edenlerce kurulduğunu ileri sürüyordu. En önemlisi Orta Asya'daki Uygur Türklerinin de Mu kökenli olduklarını iddia ediyordu. Tahsin Bey araştırmalarını ilerlettikçe yeni bilgilerle karşılaştı. Mayalar, Aztekler, İnkalar ve Kızılderililerin de Türk kökenli olabileceklerine yönelik ipuçları elde etti ve tüm bu araştırmalarının sonuçlarını raporlar halinde Atatürk'e sundu. Ayrıca J. Churchward'ın Kayıp kıta Mu konusundaki 4 kitabını Atatürk'e gönderdi. Atatürk 60 kişilik bir tercüme heyeti kurarak bu kitapları Türkçeye tercüme ettirdi ve günlerce bu kitaplar üzerinde çalıştı. Sayfa kenarlarına notlar aldı, bazı satırların altına çizdi ve sonuçta Türklerle kayıp kıta Mu arasında gerçekten bir yakınlık olabileceğine inandı. Atatürk, Türklerin Orta Asya'dan önceki anayurtlarının kayıp kıta Mu olduğu tezine son şeklini verip, kamuoyuyla paylaşmak istiyordu; fakat buna ömrü yetmedi.

Atatürk'ün Kayıp kıta Mu'yla ilgili çalışmaları 1938'den sonra unutuldu.

J. Churchward'ın, Atatürk'ün okuduğu 4 kitabı önce Türk Dil Kurumu Arşivi'ne, oradan da Anıtkabir Kitaplığı'na alındı. Söz konusu kitaplar bugün Anıtkabir'de Atatürk kitaplarının bulunduğu bölümde durmaktadır.¹

Tahsin Bey'in Meksika'dan Atatürk'e gönderdiği 14 rapor ise üç cilt defter halinde Türk Dil Kurumu Kütüphanesi'nde durmaktadır.²

Atatürk ve kayıp Kıta Mu ilişkisi Türkiye'de daha önce 1983 yılında gündeme geldi. Gürbüz Tüfekçi, "Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar" adlı çalışmasında Atatürk'ün kayıp kıta Mu hakkında okuduğu kitaplarından bahsetmişti. Tüfekçi çalışmasında J. Churchward'ın Mu konulu kitaplarında Atatürk'ün dikkatini çeken yerleri göstermişti.³

Tüfekçi'den sonra "Atatürk ve Kayıp kıta Mu" ilişkisini 1985 yılında "Bilinmeyen Dergisi" inceledi. Dergi, konuyu, "Atatürk Mu'da Ne Aradı?" başlığıyla okuyucularına sundu. Atatürk'ün kayıp kıta Mu hakkındaki araştırmaları ilk kez bu yazıda sistemli olarak işlenmişti.⁴ Yazıda, Atatürk'ün kayıp kıta Mu'da Türklerin izlerini aradığı belgelerle kısaca anlatılmıştı. Bilinmeyen Dergisi'ndeki üç sayfalık bu yazı daha sonra Atatürk ve kayıp kıta Mu konusundaki az sayıda araştırmacının tek kaynağı oldu. Atatürk ve Mu konusunda bir şeyler söylemek isteyenler hep bu üç sayfalık yazıyı temel aldılar. Bu nedenle 1985'ten günümüze kadar Atatürk ve kayıp kıta Mu konusunda daha fazlasını söyleyen çıkmadı.

Atatürk'ün 1937 yılında incelediği J. Churchward'ın 4 kitabında neler yazdığı yakın zamanlara kadar bilinmiyordu. Ege Meta Yayınları 2000 yılında Atatürk'ün büyük bir dikkatle okuduğu J. Churchward'ın 4 kitabını Türkçeye çevirerek yayınladı. Böylece Atatürk'ün okuduğu bu kitaplarda neler yazdığı anlaşıldı.

"Atatürk ve kayıp kıta Mu" konusuna ben de 2002 yılında yayın-

lanan “Bir Ömrün Öteki Hikayesi, Atatürk, Modernizm Din ve Allah” adlı kitabımda değindim.⁵ Çalışmam da Atatürk’ün incelediği J. Churchward’ın kitaplarındaki dinsel vurgulara dikkat çektim. Churchward’ın kitaplarında arkeolojik bulgulara dayanarak Tanrı’nın varlığını kanıtlamaya çalıştığını gördüm ve buradan hareketle Atatürk ve din konusunda “Atatürk İnsanın Yaratıldığını İddia Eden Kitapları Türkçeye Tercüme Ettirmişti” başlığı altında bazı yorumlar yaptım.⁶

Atatürk’ün kayıp kıta Mu hakkındaki araştırmalara ne kadar önem verdiği, 24 ciltlik “Atatürk’ün Okuduğu Kitaplar” serisinin yayınlanmasıyla çok daha iyi anlaşıldı. Bu çalışmanın 10. ve 24. ciltlerinde, Atatürk’ün J. Churchward’ın Mu konulu dört kitabını okurken önemli bularak altını çizdiği yerler ve sayfa kenarlarına aldığı notlar gösterilmişti.*

Atatürk ve kayıp kıta Mu konusundaki son araştırma 2005 yılında Aktüel Dergisi’nde yayınlandı. Araştırmayı yapan Kemal Sezer, “Ergenekon mu, Mu mu?” başlığıyla Atatürk’ün kayıp kıta Mu’yla ilgili araştırmalarına yer verdi. Bu çalışmanın kendisinden önceki Mu araştırmalarından farkı, biraz daha kapsamlı olması ve Tahsin Mayatepek’in torunu Osman Mayatepek’le yapılan bir röportaja yer verilmiş olmasıydı.⁷

Peki ya Tahsin Beyin Meksika’dan Atatürk’e gönderdiği raporlar!

Türkiye’de ilk kez bu konuyu işleyen Turan Dursun’du. Dursun, 1990’da yayınlanan “Din Bu II” adlı kitabında Tahsin Bey’in Atatürk’e gönderdiği 14. raporu yayınlamıştı. Turan Dursun 14. raporu okuyucuyla paylaşmanın haklı gururunu yaşıyordu:

“Bu raporla yıllar önce tanıştım.Şimdi ilk yayına sunan ve değerlendiren kişi olmanın coşkusunu taşıyorum.”⁸ Turan Dursun, Tahsin Bey’in Atatürk’e gönderdiği 14. raporu kamuoyuyla paylaşmasına rağmen, onun Atatürk’ün asıl niyetini anlamaktan uzak olduğu, daha doğrusu böyle bir çaba içinde olmadığı görülmektedir. O sadece bu raporda Tahsin Beyin verdiği bilgiler ve yaptığı yorum-

larla ilgilenmişti. Atatürk’ün asıl amacının kayıp kıta Mu’yla Türkler arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmak olduğunu anlamamıştı. Aslında Dursun’un 14. rapordan bunu anlaması imkansızdı. Çünkü 14. raporda Tahsin Bey Türkler ve kayıp kıta Mu konusunda hiçbir şey yazmamıştı. 14. raporun içeriği çok farklıydı. Tahsin Bey bu raporda İslam dinindeki birçok ibadetin Mu kaynaklı olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu. Dursun, Tahsin Beyin diğer raporlarına ulaşamadığı için Atatürk’ün kayıp kıta Mu’yla ilgilendiğini anlayamamıştı.

Turan Dursun dışında 14. raporu “Saçak Dergisi” ve daha sonra da Doğu Perinçek “Din ve Allah” adlı kitabında kamuoyuna sundu.⁹ 14. raporu inceleyenlerden hiçbiri Atatürk ve kayıp kıta Mu ilişkisinin farkına varamamışlar, yada bu ilişkiyi çok fazla önemsememişlerdi. Nedense, bu güne kadar 14. raporu kamuoyuyla paylaşma ihtiyacı hissedenler hep dünya görüşü olarak “materyalist” düşünceye sahip insanlardı. Bu insanların din kurumuna ciddi eleştirileri vardı; dinlerin Tanrısal kaynaklı olduğunu kabul etmiyorlardı. Tahsin Bey’in 14. raporunu gündeme getirmelerinin nedeni, bu raporda Tahsin Beyin İslam dininin Tanrısal kaynaklı olmadığını kanıtlamaya çalışmasıydı.

Bu güne kadar -14. rapor dışında- Tahsin Beyin Atatürk’e gönderdiği diğer raporlardan hiçbir yerde söz edilmemiştir. Bu çalışmanın en önemli özelliklerinden biri Tahsin Beyin Atatürk’e gönderdiği birçok rapora ilk kez yer verilmesidir.

Bu çalışmada Atatürk ve Kayıp kıta Mu ilişkisi Atatürk’ün de okuduğu J. Churchward’ın kitaplarına ve Tahsin Bey’in Meksika’dan gönderdiği raporlara dayanarak ilk kez bu kadar ayrıntılı olarak incelenmeye çalışılmıştır. “Atatürk ve kayıp kıta Mu” konusunda daha önce hiç değinilmemiş konulara değinilmiştir. Örneğin bugüne kadar hiç sorgulanmamış Tahsin Bey Atatürk ilişkisine dikkat çekilmiş, Atatürk’ün Tahsin Bey’in bazı raporlarını dikkate almadığı belirtilmiş, (Örneğin Türkiye’de en çok tartışılan 14. rapor) Tahsin Bey ve rapor-

ları eleştirel bir gözle değerlendirilmiş ve J. Churchward'ın kitaplarında Atatürk'ün en çok ilgilendiği yerler gösterilmiştir. Ayrıca kayıp kıta Mu ve Mayalar hakkında kapsamlı bilgiler verilmiştir.

Atatürk, ilgi alanı çok geniş, düşünce dünyası çok derin bir devlet adamıydı. O, bilim insanlarındaki merak, heyecan ve dikkate sahipti. En önemli özelliklerinden biri çok okuması ve neredeyse her şeyi sorgulamasıydı. En önemlisi de onun, "Parçalanması atomun parçalanmasından daha zor ön yargıları" ve "genel kabulleri" yoktu. Onu kayıp kıta Mu'nun peşinden sürükleyen bu özellikleriydi.

Sinan Meydan
Büyükleme, 2005

DİPNOTLAR

- 1 Kitapların Anıtkabir Kütüphanesi numaraları: İngilizceleri no; 199, 200 1301, 1302. Çevirileri no; 1482, 1483, 1484, 1485.
- 2 Tahsin Beyin Atatürk'e gönderdiği raporların yer aldığı "ilk iki defter" TDK Kütüphanesi'nde 56, 57 numaralarla kayıtlı olarak durmaktadır. Üçüncü defter kayıptır. Bu defterde Tahsin Bey'in Atatürk'e gönderdiği "ilk 6 rapor" vardı.
- 3 Gürbüz Tüfekçi, *Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar*, Ankara 1983, s. 376-395
- 4 "Atatürk Kayıp Kıta Mu'da Ne Aradı?", *Bilinmeyen Dergisi*, C.I, S.I, İstanbul 1985, s.22-24
- 5 Sinan Meydan, *Bir Ömrün Öteki Hikayesi*, İstanbul, 2002
- 6 A.g. e. s. 523-525
- * "C. J. Churchward, 'Mu'nun Çocukları', *Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar*, Anıtkabir Derneği Yayınları, C. 24, s. 297-302; "Churchward, 'Mu'da Öğretilen Kozmik Kuvvetler", *Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar*, C. 10, s. 317-322; "Churchward, 'Mu'nun Mukaddes Sembolleri', *Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar*, C. 10, s. 361-372; "Churchward, 'Kaybolmuş Mu Kıtası', *Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar*, C. 10, s. 263-315.
- 7 Kemal Sezer, "Ergenekon mu, Mu mu?" *Yeni Aktüel Dergisi*, 2-8 Ağustos 2005, S.3, s.22-28
- 8 Turan Dursun, *Din Bu*, C. II, 5.bs. İstanbul, 1991, s.15
- 9 Doğu Perinçek, *Din ve Allah*, İstanbul, 1994, s.341-379

GİRİŞ

Atatürk, 20. yüzyılın "en etkili" liderlerinden biriydi.

Dünya onu ilk kez Çanakkale Savaşlarında tanıdı. Müttefik donanmalarını durduran Türk ordusunun bu genç subayı, verdiği kritik kararlarla savaşın kaderini değiştirmişti. Onun bu şaşırtıcı başarısı parlak geleceğinin de habercisiydi. I. Dünya Savaşı sonrasında Mondros Ateşkes Antlaşmasıyla eli kolu bağlanmış, yıkılmak üzere olan bir imparatorluğun savaş yorgunu bireyleriyle kazandığı Kurtuluş Savaşı ise onu tam anlamıyla ölümsüzleştirecekti. Büyük ve şaşırtıcı başarıları bitmek bilmiyordu. Yeteneklerinin ve yapmak istediklerinin sadece askeri alanla sınırlı olmadığını, geri kalmış bir ümmet imparatorluğundan çağdaş ve laik bir sosyal hukuk devleti yaratarak ortaya koydu. Toplumsal aydınlanma konusundaki başarısı gerçekten şaşırtıcıydı. Öyle ki, onun kurduğu Türkiye Cumhuriyeti bugün İslam dünyasının tek çağdaş ve laik ülkesi olmaya devam etmektedir. En önemlisi, yüzyıllar sonra akıl ve bilimi yeniden Müslüman Dünyanın gündemine getiren oydu.

Atatürk'ün göz kamaştırıcı askeri ve siyasi başarılarının temelinde geleceği görebilme yeteneği vardı. O öngörülerinde neredeyse hiç yanılmadı.

Birinci Dünya Savaşı'nın nasıl sonuçlanacağını dört yıl önceden bilmişti. Birinci Dünya Savaşı sonunda İngilizlerin Osmanlıya yöne-

lik politikalarını tahmin ederek yetkili makamları önceden uyarmıştı. İkinci Dünya Savaşı'nın ne zaman başlayacağını ve nasıl gelişeceğini Mac Arthur'a söylemişti. Daha yirmili yaşlarında Selanik'te arkadaşlarına, gelecekte Türkiye'nin kaderine hükmedeceğini ve kimi hangi göreve getireceğini; Sofya'da Madam Hilda Cristianus'a, bir gün Türkiye'yi yöneteceğini ve ülkesine çağdaş uygarlık değerlerini yerleştireceğini ifade etmişti. Selanik'te, genç bir subayken İvan Manalofa, yapılması gereken tüm devrimleri teker teker sıraladıktan sonra: "*Bir gün gelecek ben hayal zannettiğiniz bütün bu inkılapları gerçekleştireceğim.*" demişti Mütareke döneminde Almanya'nın Türkiye sefirine: "*Enver'in batırdığı Türkiye'yi kurtarmaya Allah beni memur etti.*" yanıtını vermişti.¹ Bu öngörülerı yıllar sonra aynen gerçekleşecekti.

"Yolunda yürüyen yolcu, yalnız ufkunu değil, ufkun ötesini de görebilmelidir." diyen Atatürk, gelecekte olabilecekleri tahmin etme konusundaki üstün başarısını derin tarih bilgisine borçluydu.

Tarih, onun doğuştan gelen yeteneklerini keskinleştirmiş; geçmişı doğru temellendirmesini ve bugünü doğru yaşarken geleceğı de doğru kurgulamasını sağlamıştı. O, geçmişin birikim ve tecrübesini, geleceğın değışim ve gelişimiyle harmanlayarak, yaşadığı çağı şekillendirmeyi başaran ender liderlerden biriydi.

İnsanı diğer canlılardan ayıran doğayı ve çevreyi tanıma çabasına zaman boyutunu da katmasıdır. İnsan sadece yaşadığı çevreyi tanımakla yetinmeyerek, geçmişı de merak edip, öğrenmek için uğraşmaktadır. İnsanın yaşadığı çevrenin, yaşadığı toplumun kısaca yaşadığı hayatın anlamını ve derinliğini kavraması ancak "tarih" bilmesiyle mümkündür. Dünya tarihine damga vuran insanları sıradan insanlardan ayıran en önemli özellik bu insanların tarih bilmeleri, daha doğrusu "tarih bilincine" sahip olmalarıdır. Tarih bilerek geleceğı okuma yeteneğı kazanmış insanlardan biri de Atatürk'tü.

Atatürk'ün yakın silah arkadaşlarından Ali Fuat Cebosoy, Atatürk için Türkiye'yi bekleyen tehlikeleri "önce o gördü." demişti.

Neyi önce o gördü?

Neredeyse her şeyi:

Dünya Savaşı sonrası, Mondros'u, Mondros'un satır aralarına sıkışmış acı gerçekleri, emperyalizmin gerçek yüzünü, gizli planlarını ve amacını, Osmanlı İmparatorluğu'nun geldiğı noktayı, Osmanlıyı bu noktaya getirenleri, bağımlılığın ve geri kalmışlığın nedenlerini ve en önemlisi yapılması gerekenleri ve daha pek çok gerçeğı önce o gördü.

Peki ama bütün bunları neden önce o gördü?

Çok basit!

Tabii ki, tarihi çok iyi bildiğı için; tarihi doğru okumasını, tarihsel olaylardan doğru sonuçlar çıkarmasını bildiğı için; kısacası tarih bilincine sahip olduğı için...

Atatürk, tarih bilinci sayesinde "bağımsızlığın" ve "çağdaşlaşmanın" toplumsal ilerlemenin önkoşulları olduğunu çok önceden fark etmişti. Olayları, neden-sonuç ilişkisi içinde diyalektik olarak yorumluyordu. Siyasal ve toplumsal konularda aldığı tüm kararlar diyalektik tarihsel çıkarımlara dayalıydı.

Atatürk'ün tarihe duyduğu ilgi Türklük bilincinin güçlenmesinde de belirleyici rol oynayacaktı.

Atatürk -Osmanlıda Eski Türk tarihinin ihmal edilmesi nedeniyle- Türk tarihinin özellikle ilk dönemleriyle ilgili bilgileri daha çok Batılı tarihçilerin yazdıklarından öğrenmişti. Fakat bu bilgilerin, Türklerin tarih içindeki gerçek yerini ortaya koymaktan uzak olduğunun farkındaydı. O, Batılı tarihçilerin Türkler hakkındaki "ipe sapa gelmez" iddialarının temelinde Türk düşmanlığının izleri olduğuna inanıyordu. Bu inancını, Louis Halphen'in 1926 yılında yayınlanan; "*Les Barbares des Grandes Invasion aux conquetes Turques du*

xie sieccle", (Barbarlar, Büyük İstiladan Türklerin XI. Yüzyıldaki Fetihlerine Kadar) adlı eserini okurken sayfa kenarına, düştüğü, "*Bütün Avrupa Türkler Karşısında!*" notuyla dile getirmişti.² Batının tarih kitaplarında Türkler hakkında yazılanların emperyalizme hizmet eden gerçek dışı "safsatalar" olduğunu düşünüyordu. Bu düşüncesini de 7 Temmuz 1922'de, "Türkiye, mevcut tarih kitaplarının gereklerini değil, tarihin hakiki gereklerini takip edecektir." sözleriyle dile getirmişti. Batılı tarihçilerin Türk tarihine "bilimsel tarafsızlıkla" yaklaşmadıklarını bilen Atatürk, 1932 yılında Surits ile görüşmesinde, "*Kirli ve Türklere hor bakan Batı bilimine*" güvenmediğini ifade ederek, Sovyet bilim insanlarını Türkiye'ye davet etmişti³.

Batılı tarihçiler dünya tarihine kendi pencerelerinden bakıyorlardı, onların gözünde Türk; göçebe, yağmacı, medeniyetten uzak barbar bir ırktı. Batı'ya göre Türklerin uygarlığa hiçbir katkısı yoktu. Türklere yönelik bu tür iftiralar, Namık Kemal'le, Ziya Gökalp'le beslenen, vatan ve hürriyet için mücadele etmeye kararlı genç kurmay Mustafa Kemal'in Türklük bilincini daha da keskinleştirmişti.⁴

Atatürk, daha gençlik yıllarında, ileride bir gün Batı'nın Türkler hakkındaki bu asılsız iddialarını çürütecek çalışmalar yapmaya karar vermişti. Türk tarihinin özellikle Osmanlı öncesi dönemleri ya çarpıtılmış ya da unutulmaya terk edilmişti. Mustafa Kemal'in en büyük hayallerinden biri, Türk tarihinin üzerini örten bu sis perdesini kaldırmak ve o parlak Türk uygarlığını tüm ışıltısıyla ortaya çıkarmaktı.

Atatürk, kültür devrimi içinde Türk tarihiyle ilgili çalışmalara hep öncelik vermişti. Onun çocukluğundan beri -savaş yıllarında bile- Türk tarihi ve Türk dili konusunda kitaplar okuduğunu, kütüphanesindeki kitaplardan ve bu kitapların üzerine aldığı notlardan öğreniyoruz. Özel kitaplığındaki 4289 kitabın 862'si tarihle ilgiliydi.⁵ Atatürk'ün tarihe duyduğu ilgi İstanbul Üniversitesi'nin de dikkatini çekmiş ve daha Cumhuriyetin ilanından önce 19 Eylül

1923'te İstanbul Üniversitesi tarafından kendisine, "Tarih Profesörü" unvanı verilmişti.⁶ Atatürk, bu unvanı gerçekten hak edecek kadar tarih bilgisine sahipti. O, derin tarih bilgisinden özellikle cumhuriyeti kurarken ve devrimlerini gerçekleştirirken yararlandı, en zor devrimlerinin gerekçelerini tarihe başvurarak anlattı. Örneğin saltanatın ve halifeliğin kaldırılması dolayısıyla mecliste yaptığı konuşmalarda, bu kurumların tarih içindeki gelişim sürecini bir tarihçi üslubuyla detaylı olarak anlatmıştı.

"Atatürk bir profesyonel tarih bilgini değildi; ama tarih akışının anlamını tarih bilginlerinin üstünde bir kavrayışla bildiğini gereğince değerlendirdiğimizi sanmıyorum. Bununla neyi düşündüğümü anlatmak için onun ünlü Hilafet söylemini hatırlatmak isterim. O, başlı başına bir tarih anlayışı yapıtıdır. Yalnız tarih ya da hukuk bilen fakat onların iç anlamlarını kavramamış bir kişi o söylemi veremezdi. Kimi kez ayaküstü konuşmalarında da yüzeyden bakılınca, sıradan söylenmiş lakırdı gibi gözükse sözlerinde bile Atatürk'teki bu anlayışı görürüz."⁷

Bazen gerçek bir tarih profesörü gibi tarih bilimi üzerine derin analizler yapardı, tarihin toplumsal hafızayı güçlendirerek, geçmişteki hataların tekrarını engellediğini ve geleceğe ışık tuttuğunu düşünürdü.

Bir keresinde şöyle diyordu: "İnsanların tarihten alabilecekleri önemli dikkat ve uyanıklık dersleri, bence devletlerin genellikle siyasi kurumlarının oluşumunda, bu kurumların içeriğini değiştirmede ve bunların kuruluş ve yıkılışlarında etkili olmuş olan nedenlerin incelenmesinden çıkan sonuçlar olmalıdır."⁸

Atatürk'ün tarih bilimi hakkındaki özgün çıkarımları dikkat çekiciydi. Bir konuşmasında tarihi olaylara yön veren en önemli unsurun "ekonomi" olduğunu söylemişti:

"...Tarihi olayların nedenleri, başlıca siyasi, sosyal ve ekonomik olabilir. Genellikle bu nedenler karışık olarak etkilerini gösterir. Şüp-

he yok ki bütün bu nedenler çok önemlidir. Fakat bence bir milletin doğrudan doğruya hayatıyla, yükselmesiyle, düşkünlüğüyle alakadar olan en önemli neden milletin ekonomisidir; bu tarihin, tecrübenin tespit ettiği bir gerçektir.”⁹

Tarihin bir bilim olduğuna inanan Atatürk, tarihsel olguların mutlaka belgelerle kanıtlanması gerektiğini düşünüyor ve genç tarihçilere Türk tarihini belgelere dayalı olarak incelemelerini öneriyordu. Ayrıca genç Türk tarihçilerinin o dönemde Türkiye için çok yeni olan arkeoloji ve antropoloji gibi bilimlerden yararlanmalarının bir zorunluluk olduğunu düşünüyordu.

“...Tarih bu son ilimlerin (arkeoloji-antropoloji) bulduğu belgelere dayandıkça temelli olur. Tarihi, belgelere dayanan milletlerdir ki kendi aslını bulur ve tanır. İşte bizim tarihimiz olan Türk tarihi bu ilim belgelerine dayanır. Yeter ki bugünün aydın gençliği bu belgeleri aracasız tanısin ve tanıtsın.”¹⁰

Atatürk, tarihçilerin “tarafsızlığa” çok büyük önem vermeleri gerektiğini, tarafsızlığın ise ancak sağlam kaynaklara dayanmakla mümkün olabileceğini belirtiyordu:

“Herhangi bir tarih ele alındığı zaman, onun gerçeğe uygun olup olmadığına güven duymak için dayandığı kaynak ve belgeleri araştırılır. Bizim şimdiye kadar doğru bir milli tarihe malik (sahip) olmayışımızın sebebi, tarihlerimizin, hakiki okuyucuların belgelere dayanmaktan ziyade, *ya bir takım meddahların veya birtakım kendini beğenmişlerin* hakikat ve mantıktan uzak sözlerinden başka kaynak bulamamak bedbahthıdır. (talihsizliğidir)”¹¹

Tarihin gereksiz bir övünme aracı olarak kullanılmasına karşıydı ve tarihçilerin etik kurallara uygun hareket etmelerini istiyordu:

“Yeni dünya ufuklarına açacağınız yeni tarih görüşünde dikkatli olunuz. Şöyle böyle bir yapıt ortaya çıkararak sonradan üzülmektense, hiç yapıt vermemek yetersizliğini açıklamak ilk yapılacak şeydir.”¹²

Atatürk tarih öğrenimine de büyük önem veriyordu. Geçmişinden habersiz bir toplumun geleceğini doğru şekillendiremeyeceğine inanıyordu. Yetenekli Türk gençlerinin tarih öğrenimi görerek, Türk tarihini araştırmalarını istiyordu. Bu nedenle Afet İnan’ı tarih öğrenimi için Avrupa’ya göndermişti. Genç Türkiye’nin genç nesillerinin tarih derslerinde neler öğrendiklerini görebilmek için fırsat buldukça okullara gidip, tarih derslerine giriyordu.¹³

Bir okuma tutkunu olan Atatürk en çok tarihsel içerikli kitaplar okuyordu. Onun okuma tutkusunu kanlı savaş meydanları bile engelleyememişti. Afet İnan, Atatürk’ün çok çeşitli tarih kitapları okuduğunu, kendi döneminde çıkan yabancı dillerdeki yeni kitapları çevresindeki düşünce insanlarına tercüme ettirerek, özetlerini çıkarttığını ve okuduğu kitapları yakın çevresindeki kişilerle tartıştığını anlatmaktadır.¹⁴ Atatürk, kazandığı büyük başarıları okumaya, özellikle de tarih konusunda kitaplar okumaya borçlu olduğunu söylüyordu. Onu tanıyanlar, yakın çevresinde bulunanlar, Atatürk’ün tarih kitaplarını elinden düşürmediğine tanık olmuşlardı.

Onu tanıyanlardan biri bu konuda şunları söylemişti:

“Boş zamanlarında Atatürk’ün elinden tarihle ilgili kitapların düşmediğini hatırlarım. Bir gün yine Atatürk, tarihle ilgili kalın bir kitap okuyordu. Öğlesine dalmıştı ki çevresini görececek hali yoktu. Bir sürü yurt meselesi dururken Devlet Başkanı’nın kendini tarihe vermesi, Vasıf Çınar’ın biraz canını sıkmış olmalı ki Atatürk’e şöyle dediğini duydum:

“Paşam...Tarihle uğraşıp kafanı yorma...Mayıs’ta kitap okuyarak mı Samsun’a çıktın?”

Atatürk, Vasıf Çınar’ın bu çok samimi yakınmasına gülümseyerek şöyle karşılık verdi:

“Ben çocukken fakirdim. İki kuruş elime geçince bunun bir kuruşunu kitaba verirdim. Eğer böyle olmasaydım, bu yaptıklarımın hiç birisini yapamazdım.”¹⁵

Mustafa Kemal Atatürk

Atatürk, özellikle 30'lu yıllarda vaktinin o kadar büyük bir bölümünü tarih ve dil konusunda kitaplar okumaya ayırıyordu ki tarihin ve dilin öneminin farkında olmayanlar, Atatürk'ün, devlet işleri dururken tarih ve dil konularıyla bu kadar fazla ilgilenmesinin yanlış olduğunu söyleyerek, onu gizliden gizliye eleştiriyorlardı. Bu dedikoduları duyan Atatürk, tarihin ve dilin öneminin farkında olmayan bu insanlara şöyle seslenmişti,

"İşitiyorum, benim dille, tarihle uğraştığımı gören bazı kısa düşünceli yurttaşlar, (Paşa'nın işi yok, dille tarihle uğraşmaya başladı)

diyorlarmış... Yağma yok... Benim işim başımdan aşkın... Ben bugün ileri bir Türkiye'yi kurmaya ne kadar çalışıyorsam, yarının Türkiye'sinin temellerini atmaya da o kadar dikkat ediyorum."¹⁶

Atatürk, ölünceye kadar geçmişin sırlarının peşinde koştu. Tarihin karanlık dehlizlerinde hem kendi atalarının hem tüm insanlığın izlerini sürdü. Ölmeden önce son okuduğu kitaplar bile Türk tarihi ve Türk diliyle ilgiliydi.

Yaverlerinden Nuri Conker'e kulak verelim:

"Buraya eli altında bulunması lazım kitapları asıl kütüphaneden alıp getirdim. Onlar, şurada bir dolap vardı, orada dururdu. Şurada da bir masa vardı, orada okurdu. En son okuduğu kitaplar hep Türk tarihine ve Türk diline aitti."¹⁷

Önce tarih yapan, sonra da tarih yazan Atatürk, geleceğin tarihçilerine sloganlaşacak olan şu sözlerle seslenmişti:

*"Tarih yazmak, tarih yapmak kadar mühimdir; yazan yapana sadık kalmazsa değişmeyen hakikat insanlığı şaşırtan bir hal alır."*¹⁸

Türklerin İzlerini Arayan Adam

Öteden beri tarihle ilgilenen Atatürk, 1929 ve 1930 yıllarında günlerce Türk tarihi üzerinde çalıştı.¹⁹ Geceleri, uykusuzluktan bitkin halde, renkli gözlerinin üstüne düşen yorgun göz kapaklarını ıslak bir mendille silerek sabahlara kadar uyumadı; çalışma odasına kapanıp, ciltlerce kitabı sayfa kenarlarına işaretler koyup, notlar alarak okudu. Bazen üst üste iki üç gece hiç uyumadan okuduğu oluyordu:

"Gazi iki gece üst üste yatağına girmemişti. Yalnız kahve içerek, arada bir sıcak banyo yaparak kırk saat durmadan kitap okumuştı. Hasan Rıza (yaveri) onu kütüphanesinde geceliğinin üzerinde rob-düşambırını geçirmiş, bir kitabın üzerine eğilmiş olarak buldu. Hiç uykusu yoktu. Oysa gözlerinin yorgunluğu belli oluyordu. Arada sı-

rada göz kapaklarını ıslak bir mendille siliyordu. Okuduğu kitap, H.G.Wells'in 'Dünya Tarihi'nin Ana Hatları'ydı."

"Bu kitap ona birçok şeyi açıklamıştı. Bitirince hemen Türkçe'ye çevrilmesini emretti. Kitap yayınlandıktan bir yıl sonra da hemen hemen aynı temellere dayanan 'Türk Tarihinin Ana Hatları' çıktı. Wells, Gazi'nin en beğendiği adam olmuştu. Sofrada ondan uzun pasajlar okuyordu. Wells büyük bir tarihçiydi. Gazi'nin gözlerinin önüne yeni bir tarih görüşü seren adamdı."²⁰

Türkiye'de o günlerde bu tür yapıtları bilen ve okuyan ve böylece Osmanlı tarihinin tozlu sayfalarının artık kapanmak üzere olduğunu anlayan başka bir eylem adamı yoktu. Gerçi, İttihat ve Terakki dönemi tarihçiliği "ulusalci"ydi fakat İttihatçıların ulusalcılığı, yıkılması muhtemel Osmanlı'nın yerine bir ulus devlet kurmak yerine, köhnemiş imparatorluğun sınırlarını Orta Asya'ya doğu genişletmek amacıyla geliştirilmiş, bu nedenle de "Turancılık" olarak adlandırılmış, "hayalci" bir projeydi. İttihatçıların Turancılık hayali çok geçmeden yıkılacaktı. Daha Birinci Dünya Savaşı bitmeden Rusya'da patlak veren Bolşevik Devrimi, İttihatçıların Turancı tarih görüşünü yerle bir etmişti. Atatürk ise İttihatçılardan çok daha farklı bir tarih görüşü peşindeydi.

"Atatürk, (...) ulusal Türk devletinin bir tarih dayanağı olmasını düşünüyordu. Bunun çözümünü, ne İslamcı, ne Osmanlıcı, ne de Turancı yaklaşımlarla, ne de Türk düşmanlığını en yükseğe çıkaran Batı taklitçiliğinde buluyordu. Yeni bir tarih görüşünü Türk'ün kendisinin bulup geliştirmesi zorunluluğu ile karşı karşıyaydı. Wells'in tarihinde böyle bir görüşün tohumları vardı. (...) "²¹

Türk Tarih Tezi'nin Doğuşu

Atatürk, 30'lu yıllarda Türk tarihinin gizli kalmış yönlerini ortaya çıkarmak için olağanüstü bir çaba harcadı ve "Türk merkezli"

Atatürk, Çankaya Köşkü'ndeki kütüphanesinde kitap okurken

yeni bir tarih tezi geliştirdi. Daha Cumhuriyet kurulmadan önce 1922 yılında TBMM'nin 130. yılını açarken yaptığı konuşmada Türk tarihinin derinliğinden bahsederek Türklerin kökeninin Hz. Nuh'a kadar dayandığını ileri sürüyordu:

"Efendiler bu insanlık dünyasında en az yüz milyonu aşkın nüfustan oluşan büyük bir Türk milleti vardır ve bu milletin yeryüzündeki genişliği oranında da bir derinliği vardır. Efendiler bu derinliği isterseniz ölçelim: Birinci ölçek tarih öncesi devirlere ilişkin ölçektir. Bu ölçeğe göre Türk milletinin kökünün dayandığı Türk adındaki insan, insanlığın ikinci babası Nuh Aleyhisselamın oğlu Yafes'in oğlu olan kişidir. Tarih döneminin belge tedarikinde pek hoşgörülü olan ilk evrelere biz de hoşgörü gösterelim, fakat en açık ve kesin ve en maddi tarih kalıntılarına dayanarak söyleyebiliriz ki Türkler on beş yüzyıl önce Asya'nın göbeğinde muazzam devletler kurmuştur ve in-

sanlığın her türlü yeteneği onda ortaya çıkmıştır. Elçilerini Çin'e gönderen ve Bizans'ın sefirlerini kabul eden bir Türk devleti, ecdadımız olan Türk milletinin oluşturduğu bir devlettir."

Atatürk'ün, daha Kurtuluş Savaşı'nın kan ve barut kokusu kuru-madan meclis kürsüsünden Türklerin şanlı uzak atalarından sözet-mesi, Türk tarihi konusunda derin araştırmalar yaptıracağının ilk önemli işaretlerinden biriydi. Atatürk'ün, Türklerin kökeninin Nuh Peygamber'in oğlu Yafes'e dayandığını ileri sürerek, öteden beri ku-laktan kulağa fısıldanan bir tezi (Türkler Yafes'in Torunlarıdır!) yük-sek sesle dile getirmesi düşündürücüdür. Bu tezi meclis kürsüsünden dile getirmesi ise Türk tarihiyle ilgili çalışmaların "devlet politikası" olacak kadar ciddiye alınacağını işaretidir.

Bu ilk işaretlerden ve ön hazırlıklardan sonra Atatürk, Türk ta-rihinin sadece Osmanlı Tarihi'nden oluşmadığını, Türklerin binler-ce yıl önce de büyük devletler kurup, dünya uygarlığına büyük kat-kılarda bulunduğunu ileri sürerek, 1930 yılında sonradan çok tartı-şılacak olan Türk Tarih Tezini ortaya attı.

Şöyle diyordu:

"Türk ırkının kültür yurdu Orta Asya'dır. İlk çağlardan beri yüksek bir ziraat hayatına sahip olan, madenleri kullanan bu toplu-luk sonraları Orta Asya'dan doğuya, güneye, banya, Hazar Deni-zi'nin kuzey ve güneyine yayıldı. Bu yayılma neticesinde Türk dili ve kültürü de yayıldı; gittiği yerlerde yabancı dillere ve kültürlere tesir ettiği gibi, onlardan tesirler de aldı."²²

Atatürk'ün geliştirdiği Türk Tarih Tezi'ne göre, uygarlıkların temeli doğal nedenlerle Orta Asya'daki anayurtlarından dünyaya ya-yılmak zorunda kalan Türkler tarafından atılmıştı. Türkler gittikleri her yere ulusal kültürlerini de götürmüşlerdi ve yüksek Türk kültü-rünün etkisi altında kalan kültürler gelişip, yükselmişti.

Atatürk, 1930 yılının Ağustos ayında Yalova'da Afet İnan'ın

sorduğu tarih hakkındaki sorularından birine verdiği yanıtta Türk-lerin uygarlığa olan katkılarını tüm açıklığıyla ortaya koyuyordu:

Beşeriyetin taş devirlerini bir kenara bırakalım. Maden devir-lerinden, muhtelif madenlerden, kemiklerden yapılan eserler, her nevi aletler ve süs eşyası idi. Çamurdan tuğla, çanak çömlek ilk in-sanların yaptığı eserlerdendir. Hayvanları ehlileştirmek, onlardan muhtelif suretlerle istifade etmek, hayvanları sürüler halinde bu-lundurmak insanların ilk yaptıkları işlerdendir. Ziraat da böyledir. Bundan başka insanlar bulundukları mıntıkaya göre kerpiçten, tuğ-ladan veya taştan binalar da yaptılar. Kanallar açarak bataklıkları kurutmak ve muhtelif tarzda sulama usulleri de kullanmak insana-rın ilk buldukları şeylerdendir. Güneşi ve yıldızları müşahade saye-sinde takvimin esasını koyan, tabiatın en büyük kuvvet olduğunu keşfeden binlerce sene önce yaşamış eski insanlardır. Gemi inşa ederek denizlerde dolaşmak kabiliyetini de gösteren, ticaret etmesi-ni öğrenen bu insanlardır. İlk demokrasi esasına müstenit cemiyet ve devlet müesseseleri vücuda getiren de onlardır. Bütün bu say-dıklarımız dünyada ve bütün beşeriyette ilk medeni eserlerdir. Bu medeni eserleri bütün dünya ve beşeriyette ilk yapmış ve yaymış olan insanlar Türk ırkındandır. Türklerin ana yurdu Orta Asya yay-lasıdır."²³

Atatürk, "*Dünyada Türk'e yurtluk etmemiş bir anakara yoktur*" diyerek Türk yurdunun sınırlarını çiziyor, bugünkü Türklerin eski yurtlarında hak iddia etmek gibi bir düşüncelerinin olmadığını da; "*Bugünkü Türk ulusu varlığı için bugünkü yurdundan memnun-dur.*" şeklinde ifade ediyordu.

"...Türk ulusu Asya'nın batısında ve Avrupa'nın doğusunda ol-mak üzere kara ve deniz sınırlarıyla ayrılmış dünyaca tanınmış bü-yük bir yurttan yaşar. Onun adına 'Türk eli' derler. Türk yurdu çok daha büyüktü. Yakın ve uzak çağlar düşünülürse Türk'e yurtluk et-

memiş bir anakara (kita) yoktur. Bütün yeryüzünde Asya, Avrupa, Afrika, Türk atalarına yurt olmuştur. Bu gerçekleri yeni tarih belgeleri göstermektedir. Fakat bugünkü Türk ulusu varlığı için bugünkü yurdundan memnundur. Çünkü Türk derin ve ünlü geçmişinin, büyük ve güçlü atalarının kutsal katkılarını bu yurttan da koruyabileceğine, o katkılarını şimdiye değin olduğundan çok daha fazla zenginleştirebileceğine inanmaktadır...²⁴ Atatürk'ün bu sözleri, Türk Tarih Tezi'nin "yayılmacı" ve "ırkçı" amaçlar taşımadığını göstermesi bakımından önemlidir.

Atatürk Türklerin dünya tarihinde oynadıkları baş rolü, kendisini Çankaya Köşkü'nde ziyaret eden ABD Büyükelçisi Charles N. Sherill'e şöyle açıklamıştı:

"Bizim Türk milletimiz esi ve şerefli bir millettir. Zaten Orta Asya'nın Altay yaylasında yetiştiği için, kartalın meziyetlerini daha başlangıcından kazanmıştır. Çok uzakları görür, hızlı uçar ve ruhunu barındıracak kadar güçlü bir bedeni vardır. İster maddi ister düşünce bakımından olsun, sıkıcı sınırlar içinde kalamaz. Nitekim Altay yaylasındaki anayurdun dört bir yana uzaklığına da isyan etmiştir. İşte bu isyan sonucu Türkler Doğu'ya ve Batı'ya yayılmaya başlamışlardır."²⁵

Atatürk'ün sıkça tekrarladığı, "Türklerin, çok eski çağlarda Orta Asya'daki iklim değişikliklerinden dolayı anayurttan dünyanın değişik yerlerine göç ettikleri" şeklindeki tez, Batılı tarihçiler tarafından da kabul edilip, tekrarlanıyordu. Aslında Atatürk'ün yanıt aradığı başka sorular vardı:

Bu millet kimdi? Uygarlığa ne gibi katkılarda bulunmuştu? Orta Asya göçleri ne zaman başladı, nerelere kadar uzandı? Orta Asya'dan göç eden Türklerin bir kısmı Anadolu'ya gelerek Hitit Devleti'ni, bir kısmı Mezopotamya'ya giderek Sümer Devleti'ni, bir kısmı da İtalya'ya giderek Roma İmparatorluğu'nu kurmuş olabilirler miy-

di? Ege'de Yunanlılardan önce Orta Asyalı Türkler yaşamış olabilirler miydi? Troyalılar Türk müydü?..

İşte Atatürk, kişisel çalışmaları sonunda 1930 yılında bu sorulara olumlu yanıtlar veren Türk Tarih Tezi'ni geliştirmişti.

Atatürk'ün ileri sürdüğü Türk Tarih Tezi ilk olarak 1930 yılında "Türk Tarihi'nin Ana Hatları" adlı kitapta sistematik hale getirilerek yayınlandı. Bu kitabın bazı bölümlerini bizzat Atatürk kaleme aldı. Kitapta özetle Türklerin uygarlığın kurucuları olduğu, ileri Türk uygarlığının binlerce yıl önce Orta Asya'dan yapılan göçler sonunda dünyaya yayıldığı, Hititler, Sümerler, Mısırlılar, Etrüskler gibi ilk çağ uygarlıklarının Türk kökenli oldukları kanıtlanmaya çalışılmıştı Atatürk, geliştirdiği Türk Tarih Tezi'nin eğitim yoluyla geniş kitlelere yayılması için, liselerde okutulmak üzere 1931 yılında dört ciltlik tarih serisi hazırlattı. Kitaplar tarih öncesi dönemlerden başlayarak, Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yıllarına kadar olan çok geniş bir tarihsel süreci kapsıyordu, her biri 350-400 sayfa kalınlığındaydı. "Tarih II Orta Zamanlar" adlı kitabın bazı bölümlerini Atatürk yazdı. Bu dört ciltlik tarih serisinde Türklerin uygarlığa yaptıkları katkılar çok daha derinlemesine incelenmiş, Türk Tarih Tezi çok daha ayrıntılı olarak işlenmişti.

Atatürk, ana hatlarını iyice belirginleştirdiği Türk Tarih Tezi'ni daha da güçlendirmek için 1931 yılında Türk Tarih Kurumu'nu, 1932 yılında Türk Dil Kurumu'nu, 1935 yılında ise Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'ni kurdu. Tüm bu kuruluşların öncelikli amacı Türk Tarih Tezi'ni kanıtlayacak çalışmalar yapmaktır.

Atatürk'ün geliştirdiği Türk Tarih Tezi, iç içe geçmiş ya da birbirine bağlı farklı tezlerin bir araya getirilmesinden oluşuyordu:

1. İlk Türklerin dünya uygarlığına öncülük edecek kadar güçlü ve köklü bir kültüre sahip oldukları,

2. Türklerin iklimde meydana gelen bozulma sonucunda Orta

Asya'dan dünyanın dört bir yanına göç ettikleri ve gittikleri yerlere uygarlıklarını da götürdükleri,

3. Anadolu'nun ilk uygarlığı olan Hititlerin ve Mezopotamya'nın ilk uygarlığı olan Sümerlerin Türk oldukları,

4. Ege ve Yunan uygarlıklarının temelinde Türk kültürüne ait izlerin olduğu,

5. Antik Mısır Uygarlığını kuranların ve Roma İmparatorluğu'nun kurucusu Etrüsklerin Türk olduğu,

6. İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in Türk olabileme ihtimali,

7. Troyalıların Türk kökenli olabileceği...

Ayrıca, tüm dillerin Türkçe'den geldiğini ileri süren ve Türk Tarih Tezi'ni tamamlayacağı düşünülen *Güneş Dil Teorisi*...

Türk Tarih Tezi, tarihi olayları iki bölümde inceliyordu:

Birincisi, dünya tarihiyle ilgili olaylara bakış: Burada amaç, insanlığın ortak başlangıcı ve dünya uygarlığının evrenselliğini vurgulayarak, ortak bir barış ve işbirliği ortamı yaratmaktır. Türk Tarih Tezi'nin bu amacı H. G. Wells'in düşüncelerine dayanıyordu. Atatürk'ün fazlaca etkilendiği Wells, "Cihan Tarihi'nin Ana Hatları" adlı kitabında insanlığın ortak bir başlangıcı ve ortak bir mirası olduğunu ileri sürmüştü. İkincisi ise, Türk tarihiyle ilgili olaylara bakış: Burada amaç, Türklerin, birçok yabancı tarihçinin yazdığı gibi ikinci sınıf "Sarı" bir ırk olmadığını; tersine beyaz "Ari" ırkın antropolojik özelliklerini taşıdığını kanıtlamaktır. Karal'ın deyişiyle, "Bu tarih tezi, Batılı tarihçilerin Türklerin uygarlık değerinden yoksun, ikinci sınıf bir ırktan olduğunu göstermek için yaptıkları tarih yorumuna karşı bir tezdır."²⁶ Atatürk, Türk ırkının antropolojik özelliklerini belirlemek için de çalışmalar yaptırdı. Anadolu'da ele geçirilen kemik ve kafatası örnekleri Türk Tarih Kurultaylarında incelendi. Afet İnan Türk ırkının antropolojik özelliklerini belirlemek için 64.000

kişi üzerinde bir anket çalışma hazırladı.²⁷ Hatta Mimar Sinan'ın mezarı açılarak iskeleti üzerinde antropolojik ölçümler yapıldı.

Atatürk, Tarih Kurumu'nun rahat çalışabilmesi için, devleti, aydınları ve halkı seferber etti. Bu amaçla bir program hazırladı.²⁸

Atatürk, tarihsel mirasa sahip çıkmayı ulusal bir ödev olarak görüyor tarihçilerin, aydınların, devletin ve halkın katılımıyla bir tarih seferberliği başlatmayı planlıyordu.

Şöyle diyordu:

"Ecdadımız büyük imparatorluklar kurmuş, uygarlıklar yaratmış. Bizim görevimiz bunları aramak, incelemek, kendi milletimize ve dünyaya tanıtmaktır."²⁹

Atatürk, 1930 yılından, hayata veda ettiği 1938 yılına kadar okudu, araştırdı; bizzat ileri sürdüğü tarih tezlerini kanıtlayabilmek için bir bilim adamı titizliğiyle çalıştı ve keskin zekasıyla şaşırtıcı so-

Atatürk, Türk Tarih Kurumu üyelerinin toplantısına başkanlık ederken (1931)

nuçlara ulaştı.³⁰ Fakat zamansız ölümü bir çok konunun olduğu gibi ileri sürdüğü tarih tezlerinin de yarım kalmasına neden oldu. Atatürk'ün tarih çalışmalarını gören, Atatürk'ün sofrasında Türk tarihi ve Türk dili konusundaki sohbetlere katılan Ruşen Eşref (Ünaydın) şöyle diyordu:

“Atatürk 1930'lu yıllarda Sümer, Akad, Babil, Miken, Eti (Hitit), Sippililuyuma, Bask, Bröten, Kelt gibi sözleri diline dolamıştı. Türk'ü zaman ve mekan içinde arayıp bulmak, Türk'ün benliğini, yüceliğini, asillliğini ispat etmek istiyordu. Türk Tarih Tezi ve Güneş Dil Teorileri bu düşüncenin ürünüydü. Atatürk, sofrasında oturmak mazhariyetine erişen kişilere bu konularda ödevler verirdi. Türk dili ve Türk tarihi konusundaki bu ödevler sofrada ciddi olarak tartışılırdı.”³¹

Tarih, Emperyalizm ve Atatürk

Atatürk'ün Türk tarihiyle ilgili düşüncelerinin, ileri sürdüğü tezlerin, yaptırdığı çalışmaların temel amacı *ulusal kültürü* besleyip, güçlendirmektir. İleri sürdüğü ve araştırılmasını istediği tarih tezleri, geçmişte pek çokları tarafından “fantastik, ütöpik, gerçek dışı” olarak değerlendirildi, bu tezleri ileri süren Atatürk ırkçılıkla bile suçlandı. Fakat zaman içinde yapılan arkeolojik kazılar sonunda ortaya çıkan yeni belge ve bulgular Atatürk'ün haklı olabileceğini gösterdi ve bilim adamlarını yıllar sonra yeniden örneğin, “Sümerler ve Hititler Türk müdür?” sorularına yanıt aramaya yöneltti.

Atatürk'ün ileri sürdüğü Türk Tarih Tezi, dünyada geçerli olan klasik Batı merkezli tarih tezini altüst eden aykırı bir çılgılık gibiydi.³² Fakat bu aykırı çılgılık Avrupa bilim dünyasında hiçbir karşılık bulmadığı gibi, çok fazla ciddiye de alınmadı. Batılı bilim adamlarının bu konudaki vurdumduymazlığının iki temel nedeni vardı: Birincisi, genel kabulleri sorgulamanın zorluğu; ikincisi ve çok daha önemlisi ise Türk Tarih Tezi'nin kanıtlanmasının Batının asırlık id-

dialarını çürütecek olmasıydı. Çünkü Batı'da geçerli olan mevcut teze göre Hititler, Sümerler ve Etrüskler gibi ilk çağ uygarlıkları *Hint-Avrupa* kökenliydi, dolayısıyla tüm bu eski ileri uygarlıkların bir şekilde Avrupa'yla bağlantısı vardı. Ama Atatürk'ün geliştirdiği Türk Tarih Tezi bu eski ileri uygarlıkların “Asyenik” olabileceklerini iddia ediyordu.³³ Bu ihtimal bile Avrupa'nın “tarihle” temellendirilen “emperyalist çıkarlarına” aykırıydı.

Avrupa öteden beri siyasi hedeflerine ulaşmak için “tarihsel gerekçeler” ileri sürmüş, doğu toplumlarını rahat sömürebilmek için, “tarihi”, siyasi bir araç olarak kullanmıştı. Örneğin 20. yüzyılın başlarında Anadolu coğrafyasını ele geçirmek isteyen emperyalist Avrupa, Anadolu'nun eski halklarının (başta Hititler) Hint-Avrupa kökenli olduğu tezini hatırlatarak, Türklerin Anadolu'ya sonradan geldiklerini ima edip, emperyalist saldırılarına gerekçe ve haklılık kazandırmaya çalışmıştı. Yine aynı Avrupa, sözde tarih biliminden yararlanarak Türklerin barbar, ikinci sınıf, sarı ırka mensup olduğunu ileri sürmüş ve Türklerin başka ulusları yönetme yeteneğinden yoksun olduğunu gerekçe göstererek Anadolu'nun işgalinin, Türklerin egemenliği altındaki ulusları (Ermeniler-Rumlar) özgürlüklerine kavuşturma amacı taşıdığı izlenimi yaratmaya çalışmıştı. Dolayısıyla örneğin Hint-Avrupalı diye bilinen Hititlerin Türk olabilme ihtimalinin kanıtlanması her şeyi alt üst edebilir, tarihsel nedenlerle Anadolu'ya sahip çıkmaya çalışan Avrupa'nın Anadolu'yla kurduğu “yapay bağ” kopabilir, en önemlisi Hititlerin ve Sümerlerin Türklüğünün kanıtlanması Avrupa'nın Türkler hakkındaki “barbar, ikinci sınıf, sarı ırka mensup” şeklindeki asırlık iddialarını tuzla buz edebilirdi. Hiç şüphesiz, 20. yüzyılın başlarında hammadde arayışıyla yarıp tutuşan Avrupa'nın, emperyalist saldırılarına dünya kamuoyunda haklılık kazandırdığını düşündüğü “çarpık tarih tezlerinin” sorgulanmasına tahammül etmesi beklenemezdi.

Atatürk'ün amacı Batı'nın asırlık tarih tezlerini yıkmak, en azın-

dan bu tezlerin sorgulanmasını sağlamaktı. Ama bunun için öncelikle “önyargıları ve genel kabulleri” parçalaması gerekiyordu.

Atatürk, kimsenin sorgulamaya cesaret edemediği Batı’nın çarpık tarihi iddialarının karşısına bu iddiaları alt üst edecek, “ulusal tarih bilinciyle” çıktı. Atatürk, sözde tarihi gerçeklere dayanarak Anadolu’nun, Ermenilerin ve Rumların anayurdu olduğunu iddia eden ve böylece Türkleri Anadolu’da “işgalci” durumuna düşürmek isteyen Avrupa’ya, her fırsatta Anadolu’nun öteden beri Türk yurdu olduğunu haykırdı. Lozan Antlaşması’nın imzalandığı günlerde Adana’da halka şöyle sesleniyordu:

“...Haksızlık ve küstahlığın bundan fazlası olamaz. Ermenilerin bu feyizli ülkede hiçbir hakkı yoktur. Memleketiniz sizlerindir. Türklerindir. Bu memleket tarihte Türktü; halde Türktür ve sonsuza kadar Türk olarak yaşayacaktır. Gerçi bu güzel memleket kadim asırlardan beri çok kere istilalara uğramıştı. Aslında ve en başında Türk ve Turani olan bu ülkeleri İraniler zaptetmişlerdir. Sonra (ülke) bu İranileri yenen İskender’in eline düşmüştü. Onun ölümüyle mülkü taksim edildiği vakit Adana Kitası da Silifkelilerde kalmıştı. Bir aralık buraya Mısırlılar yerleşmiş, sonra Romalılar istila etmiş, sonra Şarki (doğu) Roma yani Bizanslıların eline geçmiş, daha sonra Araplar gelip Bizanslıları kovmuşlar. En nihayet Asya’nın göbeğinden tamamen Türk soyundan ırkdaşları buraya gelerek memleketi asıl ve eski hayatına yeniden kavuşturdular. Memleket nihayet asıl sahiplerinin elinde kaldı. Ermenilerin, vesairenin burada hiçbir hakkı yoktur; bu bereketli yerler koyu ve öz Türk memleketidir...”³⁴

Atatürk’e göre, Türkler Anadolu’ya sonradan gelmiş değildi, onlar zaten hep buradaydı. Dolayısıyla, Anadolu’nun bilinen ilk büyük uygarlığını kuran Hititler Türk’tü. Şöyle diyordu:

“Türk milleti! Sen Anadolu denilen yurda sonradan gelme değil, ilk yerleşip medeniyet kuranların çocuklarıdır.”³⁵

Atatürk’e göre Anadolu, en aşağı 7000 yıllık Türk yurduydı. Atatürk, Afet İnan’ın “Türk’ün Tarifi” adlı tezini okuduktan sonra boş bir sayfanın kenarına kendi el yazısıyla şu notu düşmüştü:

“Bu memleket, dünyanın beklemediği, asla ümit etmediği, bir müstesna mevcudiyetin yüksek tecellisine yüksek sahne ol-’ sahne en az yedi bin senelik Türk beşiğidir. Beşik tabiatın rüz, rıyla sallandı, beşiğin içindeki çocuk tabiatın yağmurlarıyla yıkandı, o çocuk tabiatın şimşeklerinden, yıldırımlarından, kasırgalarından ev-vela korkar gibi oldu, sonra onlara alıştı, onların oğlu oldu. Bugün o tabiat çocuğu tabiat oldu, şimşek, yıldırım, güneş oldu, Türk oldu. Türk budur: Yıldırımdır, kasırgadır, dünyayı aydınlatan güneştir.”³⁶

Kayıp Parça!

Atatürk, dünyada geçerli olan klasik “Batı merkezli tarih tezi” 1930’larda alternatif bir tarih teziyle (Türk Tarih Tezi) karşı çıkmıştı. Bu teze göre.

1. Dünyanın en eski ulusu Türk ulusudur.
2. Türk ulusunun bilinen ilk yurdu Orta Asya’dır.
3. Ari ırktan olan Türkler Orta Asya’da ilk ileri uygarlığı yaratmışlardır.
4. Orta Asya’dan doğal nedenlerle göç etmek zorunda kalan Türkler gittikleri yerlere ileri uygarlıklarını da götürmüşlerdir.
5. Anadolu’ya gelen Türkler Hititleri, Firigleri, Lidyalıları; Mezopotamya’ya göç eden Türkler Sümerleri, Asurluları, Babilileri; Akdeniz’e göç eden Türkler Mısırlıları ve Avrupa’ya göç eden Türkler de Etrüskleri kurmuşlardır. Ege’ye göç eden Türkler ise Yunanlılardan çok daha önce bu bölgede ileri bir uygarlık yaratmışlardır.

Atatürk bu haliyle Türk Tarih Tezi'nin henüz tamamlanmadığını düşünüyordu. Türk Tarih Tezi'nin en önemli parçası kayıptı. Bu kayıp parçanın bulunabilmesi için temel bir soruya yanıt bulunması gerekiyordu.

“Türklerin bilinen ilk yurdu Orta Asya’dır. Peki ama Türkler Orta Asya’ya nereden, nasıl ve ne zaman gelmişlerdir?”

Aranan yanıt yine Atatürk bulacaktı.

Yanıt sadece iki harften oluşuyordu:

MU!

“Türkler Orta Asya’ya Kayıp Kıta Mu’dan göç etmişlerdi.”

Türk Tarih Tezi'nin kayıp parçası bulunmuştu.

DİPNOTLAR

- 1 Sadi Borak, *Atatürk'ün İstanbul'daki Çalışmaları*, İstanbul, 1998, s.33
- 2 Şerafettin Turan, *Atatürk'ün Düşünce Yapısını Etkileyen Olaylar, Düşünürler, Kitaplar*, Ankara, 1989, s.49
- 3 Mehmet Perinçek, *Atatürk'ün Sovyetlerle Görüşmeleri*, İstanbul, 2005
- 4 Mustafa Kemal'in Türklük bilincini güçlendiren, sadece Namık Kemal, Ziya Gökalp gibi aydınların Türkçü söylemleri ve Batılı tarihçilerin asılsız iddialarına duyduğu tepki değildi; onun Türklük bilincinin güçlenmesinde yaşadığı bazı olayların da etkisi vardı: Örneğin, 1906 yılında Şam'da kurmay yüzbaşıyken bir gün garnizonda kavga eden biri Türk diğeri Arap kökenli iki eri karşısına alan nöbetçi subayın, kimin haksız olduğunu araştırmadan; “*Sen kim oluyorsun da Kavm-i Necip'ten birine hakaret ediyorsun?*” diye Türk erini suçlayıp, aşağılaması, Mustafa Kemal'de İmparatorluk içindeki üstün kavim anlayışına karşı büyük bir tepki doğurmuş, Türklük duygularını kamçılamıştır. Ayrıca bu olay yıllar sonra gerçekleşeceği dinde Türkçeleştirme, hareketinin psikolojik alt yapısını da oluştur-

racaktı. Mustafa Kemal'in Türklük duygularını kamçılayan başka bir olay da 1910 yılında Belgrat İstasyonu'nda yaşanmıştır: Mustafa Kemal, Picardie manevralarına katılmaya giderken, başında kırmızı fes bulunan arkadaşı Yüzbaşı Selahattin'le Belgrat İstasyonu'nda alay edilmesi gururunu incitmiştir. Bu olay ise, yıllar sonra gerçekleştireceği şapka devriminin psikolojik alt yapısını oluşturacak, alay konusu olan fesin yerini tüm uygar ulusların kullandığı şapka, çağ dışı eski giysilerin yerini de tüm uygar ulusların kullandığı yeni giysiler alacaktı. Böylece Atatürk, şapka ve kılık kıyafet devrimiyle -kendi ifadesiyle- “*Cevheri (Türk ulusunu) kaplayan çamuru*” sıyrıp atmış ve cevherin gerçek değerini ortaya çıkarmıştı.

- 5 *Atatürk'ün Özel Kütüphanesi'nin Kataloğu*, Ankara 1973
- 6 Şemsettin Günaltay, “Atatürk'ün Tarihçiliği ve Profesörlüğü Hakkında Bir Hatıra”, *Sümerbank Aylık Endüstri ve Kültür Dergisi*, C.3, S.29, Ankara, 1963, s.144-145
- 7 Niyazi Berkes, *Atatürk ve Devrimler*, 2. bs. İstanbul 1993, s.152
- 8 A. Afet İnan, *Mustafa Kemal Atatürk'ten Yazdıklarım*, Ankara, 1989 s.40
- 9 *A.g.e*, s.46
- 10 A. Afet İnan, *Atatürk Hakkında Hatıralar, Belgeler*, Ankara, 1959 s.242
- 11 Utkan Kocatürk, “Atatürk'te Gençlik Kavramı ve Atatürkçü Gençliğin Nitelikleri”, *Atatürk Araştırma Dergisi*, C.II, Sayı: 4, Ankara, 1985, s.163
- 12 Enver Ziya Karal, *Atatürk ve Tarih, Atatürk'e Saygı*, Ankara, 1969, s.101
- 13 Kılıç Ali, *Atatürk'ün Hususiyetleri*, İstanbul, 1998, s.128
- 14 Afet İnan, *Mustafa Kemal Atatürk'ten Yazdıklarım*, İstanbul, 1971, s.19-21
- 15 Cemil Sönmez, *Atatürk ve Okuma Sevgisi*, 2. bs. Ankara, 1994, s.99
- 16 Muhterem Erenli, *Atatürk 4, Başöğretmen*, İstanbul, 1981, s. 68
- 17 İsmail Habib Sevük, *Atatürk İçin*, Ankara, 1981, s.97
- 18 Arı İnan, *Düşünceleriyle Atatürk*, Ankara, 1991, s.143.
- 19 Atatürk'ün bütün savaş yıllarında hiç durmadan tarih ve dil konusunda kitaplar okuduğunu, kitaplığındaki kitaplardan ve onların üzerine aldığı notlardan anlıyoruz. *Atatürk'ün Özel Kütüphanesi'nin Kataloğu*, Ankara, 1973, s.527-536; Gürbüz D.Tüfekçi, *Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar, Özel İşaretleri, Uyarıları ve Düşüştüğü Notlar ile Eski ve Yeni Yazılı Türkçe Kitaplar*, Ankara, 1983.

- 20 Lord Kinross, *Atatürk, Bir Milletten Yeniden Doğuşu*, İstanbul, 1994, s.538-539
- 21 Niyazi Berkes, *Atatürk ve Devrimler*, İstanbul, 1982, s. 22-23
- 22 A. Afet İnan, "Atatürk'ün Tarih Tezi", *Belleten III*, 10, (1939), s.245-246
- 23 Ergün Sarı, *Atatürk'le Konuşmalar*, İstanbul, 1981, s. 184
- 24 A. Afet İnan, *Medeni Bilgiler ve Atatürk'ün El Yazıları*, Ankara, 1969, s.14 (sadeleştirilmiş metin)
- 25 Charles, N. Scherill, *Bir ABD Büyükelçisinin Hatıraları, Mustafa Kemal II*, İstanbul, 1999, s. 73
- 26 Enver Ziya Karal, "Atatürk ve Tarih", *Atatürk'e Saygı*, Ankara, 1969, s. 100
- 27 Afet İnan, "Türkiye Halkının Antropolojik Karakterleri ve Türkiye Tarihi, Türk Irkının Vatanı Anadolu", (64.000 Kişi Üzerinde Yapılan Anket), Ankara, 1947.
- 28 Uluğ İğdemir, *Yılların İçinden*, Ankara, 1976, s.211-212
- 29 Nihat Dinçer, "Atatürk'ün Milli Eğitimle İlgili Görüşleri", *İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi 1981 Yılı Sosyoloji Konferansları, Atatürk Özel Sayısı*, İstanbul, 1981, s.10
- 30 Örneğin, Atatürk İznik'te toprak altında antik bir şehrin bulunduğunu ve İznik surlarında dördüncü bir kapının daha olması gerektiğini söyleyerek kazı yapılmasını istemişti. Atatürk'ün isteği üzerine İznik'te başlatılan kazılar sonunda gerçekten de toprak altında kalmış antik bir şehre ve dördüncü bir kapıya ulaşılmıştı. Wolfgang Radt, "Atatürk Devrinde Türk-Alman İşbirliğine Bir Örnek, Bergama Müzesi'nin Yapılışı", *IX. Türk Tarih Kurumu Kongresi*, C.I, s.397-403'den naklen Çığ, a.g.e, s.26
- 31 Ruşen Eşref Üneydin, *Atatürk, Dil ve Tarih Kurumları, Hatıralar*, Ankara, 1954, s. 51-60, 61-65
- 32 Batı merkezli tarih tezine göre tüm uygarlık değerleri Batıya aittir.
- 33 *Asyenik: Asya kökenli*
- 34 *Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri*, Ankara, 1997, s.130.
- 35 Utkan Kocatürk, *Atatürk ve Türk Devrim Kronolojisi, 1918-1938*, Ankara, 1973, s.168
- 36 Cemal Kutay, *Atatürk Olmasaydı*, İstanbul, 1993, s. 102,103

BİRİNCİ BÖLÜM EFSANEDEN GERÇEĞE...

"Yaşayabileceğimiz en güzel şey gizemli olanı yaşamaktır çünkü bu tür, gerçek bilimin ve sanatın kaynağıdır. Bu duyguya yabancı olan birisi, artık merakla ve heyecanla hayranlık duyamayan birisi ölü gibidir, onun gözleri kapalıdır çünkü."

Albert Einstein 1930

MU UYGARLIĞI

Binlerce yıl önce bir efsane anlatılırdı içinde düşe bulanmış gerçek kırıntılarının olduğu. Mutlulukların sevgiyle sulandığı, güzel kokulu rengarenk çiçeklerin aşka bulandığı, servetin kıvrımlı nehirlerden aktığı, bilginin sıradanlaştığı ve insanın varlık nedeninin farkına vardığı bir uzak ülkeden bahsedilirdi. *Atlantik*'le kardeş, *Troya*'yla sırdaş bu uzak ülkenin adı *Mu*'ydu.

Tevrat'ta anlatılan ve yedi gün yedi gece süren yaratılış destanında adı geçen *Aden Bahçeleri* Nil boylarında ya da Fırat Vadisi'nde değil, Mu adlı bu uzak ülkedeydi. Meksika'da bulunan tabletler ve Hindistan'da ele geçirilen Naakal tabletleri, günümüzden 50.000 yıl önce Pasifik Okyanusu'nda yer alan ve

64.000 kişinin yaşadığı ileri bir uygarlığın (MU uygarlığı) ilk ipuçlarını veriyordu.

Bu ip uçlarından hareket eden İngiliz Albay James M. Churchward, (1851- 1936) kayıp ülke Mu'nun varlığını kanıtlayarak adeta bir düşü gerçeğe dönüştürecek. Churchward sadece kayıp ülke Mu'nun varlığını kanıtlamakla yetinmeyecek, bu gerçeklikten hareketle Mu merkezli yeni bir dünya tarihi yazacaktı.

Churchward

J. Churchward

Kayıp Uygarlığın İzinde...

Colonial James Churchward, Londra'nın Devon kasabasında doğmuş, yüksek öğrenimini Oxford'da tamamlamış maceraperest bir İngiliz'di. Araştırmacı, sorgulayıcı ve çok meraklı bir yapıya sahipti. Çok genç yaşlarından itibaren farklı disiplinlerle uğraşmaya başlamıştı. Churchward, askerlik, eğitimcilik, ressamlık, mühendislik, balık uzmanlığı, maden bilimciliği, kaşiflik ve tarihçilik gibi niteliklere sahipti. Fakat onun en çok sevdiği ve en fazla öne çıkan niteliği kaşiflikti.

Albay J. Churchward, macera ve merak tutkusuyla çok genç yaşlarında, 1883 yılında Hindistan'a gitti. Bu gidişin hayatının akışını değiştireceğini ise tahmin bile etmiyordu.

Churchward, hayatını değiştiren o Hindistan günlerini sonradan şöyle anlatacaktı.

"O sıralar bir eğitim mabedinin baş rahibine çalışmalarında yardımcı oluyordum. Önceleri bilmemekle beraber, bir süre sonra onun arkeoloji ve eski kayıtlarla yakından ilgilendiğini, bu konular hakkında tanıdığım herkesten çok daha bilgili olduğunu gördüm.

Bir gün değişik bir kabartmayı çözmeye çabalarken bana gösterdiği yakınlık, en hakiki dostluklarından birinin başlangıcı oldu. Bana bu özgün yazıları nasıl çözümleyebileceğimi gösterdi ve eğer istersem önüme çıkabilecek daha zorları için özel ders verebileceğini söyledi."¹

J. Churchward, Batı Tibet'te sıkı dostluk kurduğu baş rahip Rishi ile birlikte, onun insanoğlunun ilk dili olduğuna inandığı ölü bir dil üzerinde çalıştı. Rahip, kendisi dışında Hindistan'da bu dili anlayan iki kişinin daha olduğunu söylemişti. Basit görünümlü bu yazılar, Mu'dan gelen ve Kutsal Kardeşler olarak bilinen rahipler (Naakaller) için özel olarak tasarlandığından ve saklı anlamlar içerdiğinden anlaşılması neredeyse imkansızdı.²

Mu'nun coğrafi konumu

Bir gün baş rahip, J. Churchward'a mabedin gizli arşivlerinde çok eski zamanlardan kalma bazı tabletler olduğunu söyledi. Fakat rahip de tabletlerin içeriği hakkında hiçbir bilgiye sahip değildi, yalnızca korumaya alındıkları yeri biliyordu. Yazıtları inceleyecek konumda olmasına rağmen asla böyle bir teşebbüste bulunmamıştı. Çünkü inancı gereği bu kutsal belgelere asla dokunulmaması gerektiğini düşünüyordu.

Churchward, yine bir gün rahiple bu kutsal kitabeler hakkında konuşurken, rahip, Churchward'ın heyecanını kamçılayan çok önemli bir açıklama yapmış ve insanlığın ilk anayurdunun efsanevi Mu Kıtası olduğundan söz etmişti. Churchward, o an hissettiklerini ve bu konudaki düşüncelerini sonradan şöyle ifade edecekti:

"Sersemlemiştim. Yazıtların Hindistan'ın Yedi Rishi (kutsal) şehrinin birinden devralınmış daha büyük bir koleksiyonun bazı parçaları olduğunu öğrendiğimde onları görmek için sabırsızlanmaya başlamıştım. Büyük bölümünün kayıp olduğuna inanılıyordu. Ancak yine de orada, karanlıkta yatan antik zamanlardan kalma bazı eserler vardı ve kadim geçmişin sayfalarına göz atma fırsatı her zaman ele geçmezdi."³

Churchward, günlerini bu gizli hazineye ulaşmak için planlar yapmakla geçirmeye başlamıştı. Son derece ince ruhlu, iyi kalpli ve uyumlu bir insan olan rahip dostu Rishi ise konu tabletleri görmeye geldiğinde adeta bir kayadan farksız hale geliyor, ciddi bir yüz ifadesi eşliğinde üzgün bir ses tonuyla, "Evladım. Senin arzularını yerine getirebilmeyi ben de isterdim ama bu mümkün değil. Onlar, bulundukları yerden çıkartılmaması gereken kutsal emanetler...İstediğini kabul edemem."⁴ diyordu. Churchward ise türlü önerilerle inatçı rahibi bir türlü ikna etmeye çalışıyordu:

"Fakat bir düşünün, ya gerektiği gibi ambalajlanmamışlarsa ve kırılıp dağılma tehlikesiyle karşı karşıya iseler? Hiç olmazsa bir bakıp sağlam olup olmadıklarını görseydik." diye ısrar ediyordu⁵. Fakat nafile. Ne söylerse söylesin inatçı rahibi ikna edemiyordu.

Altı Ay Sonra...

Bir akşam baş rahip Rishi, kutsal tabletlerden ikisini örtü serili bir masanın üstüne koyarak, Churchward'a gösterdi. Churchward önce gözlerine inanamadı, sonra çok uzun zamandan beridir saklanan toz içindeki tabletleri merakla inceledi. Tabletler, kilden yapılmış ve güneşte kurutulmuştu. Churchward, tabletleri büyük bir özenle temizledikten sonra rahip dostuyla birlikte tabletlerdeki harf ve şekilleri deşifre etmeye başladı.

O akşam yaptıkları incelemeler heyecanlarını büsbütün arttırmıştı. Tabletler gerçekten Mu'yla ilgiliydi. Ancak tabletlerinin tarihçesinin yer aldığı bölüm eksikti. Baş rahip de artık tabletlerin gerisini görmek için içinde engellenemez bir istek duyuyordu.

Baş rahip, ertesi gün arşivden yeni tabletler çıkardı; fakat bu seferki tabletler bir gün önce inceledikleri tabletlerin devamı değildi, bunlar tamamen farklı metinler içeriyordu. Bu nedenle rahip ilk tabletlerin devamını bulabilmek için tüm tabletleri yerinden çıkarmak zorunda kaldı. Bu sayede J.Churchward tüm tabletleri görme fırsatı buldu. Tabletler çok kötü ambalajlandıkları için bazılarının köşeleri kırılmıştı. Rahip ve Churchward kırık tabletleri büyük bir dikkatle restore edip, ipek kağıtlara ve pamuğa sararak özenle paketlediler.

Baş rahip, Churchward'ın bu kutsal tabletlerin korunması için özel olarak görevlendirildiğine inanmaya başlamıştı. Bir gün bu inancını şöyle ifade etmişti: "Oğlum. Bu kutsal emanetlerin korunması için bir uyan aldığım ve bunun için senin vasıta kılındığın hissindeyim."⁶

Albay J.Churchward, gecesini gündüzüne katarak aylarca tabletleri deşifre etmeye çalıştı ve pek çok tableti deşifre etmeyi de başardı. Ortaya çıkan sonuç gerçekten şaşırtıcı ve heyecan vericiydi. Tabletlerdeki yazılar dünyanın ve insanın nasıl yaratıldığını ve onun ilk olarak ortaya çıktığı yeri ayrıntılı olarak tanımlıyordu. Tabletlerin çözölen dili adeta "Mu" diye haykırıyordu...

Albay Churchward, öğrendikleri karşısında büyülenmiş gibiydi. Eğer bu tabletlerde yazılanlar doğruysa dünya tarihi yeni baştan yazılabilirdi. Gerçeğe ulaşmanın bir tek yolu vardı: Yeni kanıtlar toplamak. Churchward da öyle yaptı. Mabedin dışındaki diğer kayıp tabletlerin peşine düştü, fakat her hangi bir kanıt bulamadı. Ama asla pes etmeye niyeti yoktu. Hindistan'daki değişik mabetlerin baş rahiplerine mektuplar yazdı. Fakat her seferinde kendi ifadesiyle; "Soğuk bakışlarla ve kuşkuyla karşılandı." Baş rahipler söz birliği etmişçesine: "Böyle tabletler görmedik!" diyorlardı.

Churchward bir keresinde Burma'da kayıp tabletleri ararken eski Budist mabetlerinden birini ziyaret etmişti. Baş rahip, bu gizemli yabancıya kuşkuyla, "Nerden geliyorsun?" diye sordu.

Albay, "Hindistan'dan" diye karşılık verince,

Baş rahip, "O halde Hindistan'a geri dön ve bunu, onları bizden çalmış olan hırsızlardan iste." diye yanıt verdi.

Bu terslikler Churchward'ın canını sıkmaya başlamıştı. Fakat o zamana kadar öğrendikleri, kayıp kıta Mu'nun gerçekten varolabileceğine ilişkin ipuçlarının fazlalığı çalışma azminin ve araştırma heyecanının kırılmasına engel oluyordu.

Churchward araştırmalarını daha da derinleştirdiğinde şaşırtıcı bir gerçekle daha karşılaştı: Erken dönem Grek, Kalde, Babil, Sümer, Pers, Mısır ve Hindu medeniyetleri kesinlikle Mu uygarlığının uzantılarıydı...

Churchward, Hindistan'da yaptığı uzun ve yorucu araştırmalar sonunda öğrendikleri hakkında sonradan şunları yazacaktı:

"Araştırmalarımı sürdürerek bu kayıp kıtanın Hawaii'nin kuzeyinde bir yerlerden güneye, ta Fiji adalarına ve Paskalya Adası'na kadar uzanan bir yer kapladığını ve şüpheye mahal bırakmayan bir şekilde ilk insanın ortaya çıktığı yer olduğunu keşfettim. Bu güzel ülkede yeryüzünde koloniler oluşturan insanların yaşadığını ve yüzlerin

güldüğü bu toprakların 12.000 yıl önce korkunç depremlerle sallandığını ve bir ateş ve su girdabı içinde yok olup gittiğini öğrendim.

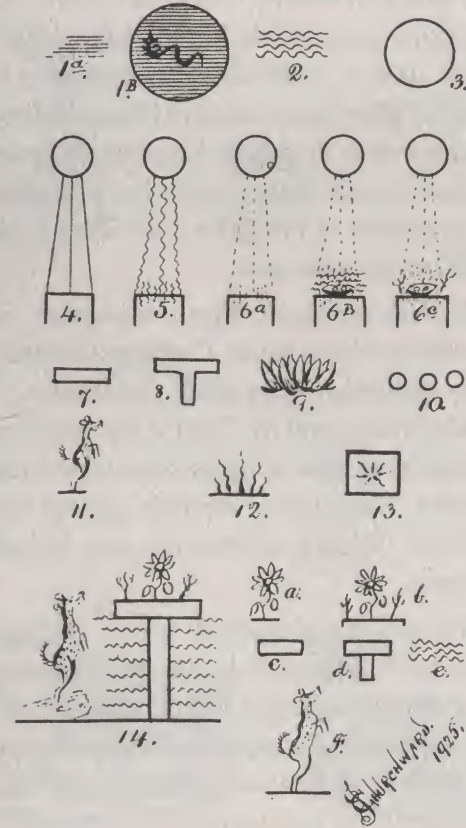
Ve yaratılış hikayesini orijinalinden okudum. İlk insan Mu topraklarında ortaya çıkmıştı.

Yaratılış hikayesini Mu'dan yola çıkarak izlemeye koyuldum. Mu'dan Hindistan'a, batık kıtadan gelen insanların ilk yerleşim bölgesine geldim. Hindistan'dan Mısır'a, Mısır'dan Musa'nın onu kopyaladığı Sina mabedine ve oradan da 800 sene sonraki Ezra'nın hatalı çevirilerine...Konuyu etraflıca araştırmayan kişiler bile bildiğimiz haliyle yaratılış hikayesi ile Mu'dan çıkan gelenek arasındaki benzerliği gördüklerinde, bu olasılığın akla yakınlığını inkar etmeyeceklerdir. "7

Churchward, Mu hakkında daha fazla araştırma yapmak istiyordu. Bunun için dünyanın birbirinden çok uzak bölgelerine gitmesi, oralarda aylarca kalması gerekiyordu ve tüm bu seyahatler için paraya ihtiyacı vardı. Değişik işler yaparak seyahatlerinde kullanacağı parayı kazanmaya çalışıyordu. Ve bir gün zekice bir buluşla ekonomik sıkıntılarından kurtuldu: Birinci Dünya Savaşı sırasında Amerikan askerlerinin miğferlerinde kullanacakları, delinmesi neredeyse imkansız bir alaşım olan NCV çeliğini buldu.⁸ Bu icadı, ona küçük bir servet kazandırdı ve o bu küçük serveti araştırmalarını derinleştirmek için kullandı.

Churchward yirmi yılını daha, Mu'nun varlığı hakkında daha fazla ipucu toplamakla geçirecekti. Bu amaçla, Tibet, Burma ve Hindistan'daki neredeyse tüm tapınakları gezdi, Mu'da yaşayan insanların geleneklerinin göreneklerinin, dillerinin, efsanelerinin ve heykellerinin izlerini sürdü. Bu konuda 168 kaynak buldu.⁹ Bu kaynaklar arasında Troano El Yazmalarını, Codex Cortesianus ve Orta Amerika'daki diğer kitaplar, Tibet'teki Lhasa Kayıtları, Orta Amerika ve Pasifik'teki yazılar, Yunanistan, Hindistan, Mısır ve Kuzey Amerika'da bulunan belgeler ilk sıralarda yer almaktadır.

Churchward, araştırmaları sonunda Naakal tabletlerinin Naga sembolleri ve harfleriyle yazıldığını belirlemişti. Efsaneler göre Naakal tabletleri anavatanda (Mu'da) yazılmış, önce Burma'ya, oradan da Hindistan'a getirilmişlerdi. Naakallerin 15.000 yıldan daha eski bir zaman diliminde Burma'dan ayrıldıklarına ilişkin tarihsel kayıtlar, onların çok eski bir uygarlığın uzantıları olduğunu kanıtlamaktaydı.

Naakal tabletlerinde yer alan ilginç sembol ve şekillerden örnekler

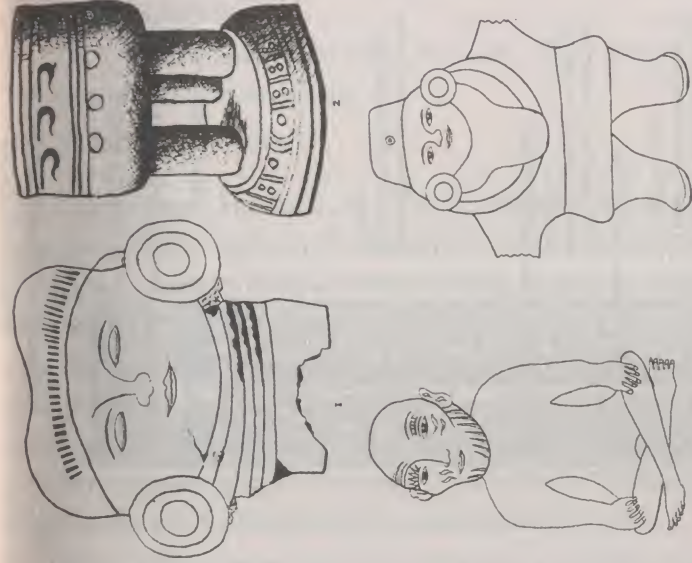
Tarihi Değiştiren Tabletler

Gariptir, Churchward'ın Mu'nun izlerini bulmasında, kurduğu sıkı dostlukların büyük etkisi olmuştur. Hindistan'da tanıdığı baş rahip ve onunla kurduğu dostluk sayesinde Hindistan'daki *Naakall tabletlerine* ulaşmıştı. Şimdi ise *Augustus Le Plagenon* ve *William Niven* ile kuracağı sıkı dostluk sayesinde belki de Mu'nun sırrını çözecek olan *Meksika'daki tabletlere* ulaşacaktı.

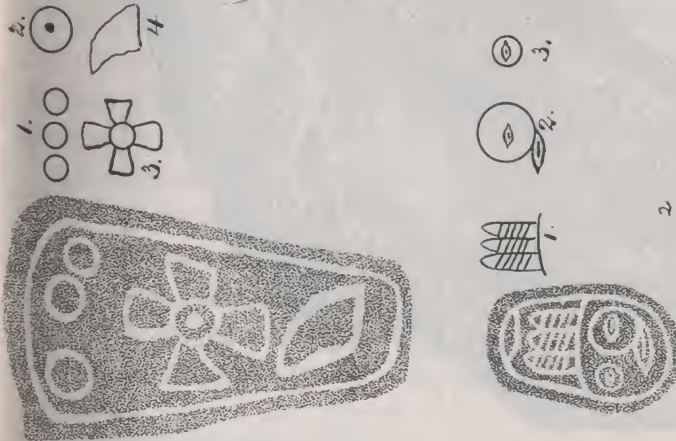
Amerikalı jeolog W.Niven, 1921-1923 yılları arasında Mexico City'nin 45 km kadar kuzeyindeki bir bölgede yaptığı kazılarda, deniz seviyesinden 2000 m. yükseklikte, gömülü şehir kalıntılarına ulaşmıştı. Niven, bu şehir kalıntılarında Mu'nun varlığına ışık tutacak 2500'ün üzerinde tablete ve değişik formlarda bulgulara rastlamıştı. Örneğin aşağı kattaki şehir kalıntısında, bir Mısır Başı, bir Eski Yunan vazosu, bir oyuncak ve küçük bir Çinli adam heykeli bulmuştu. Bulgular, 12.000 yıl öncesine aitti.

Bu tabletlerdeki yazılar ne Niven tarafından, ne de tabletler üzerinde uzun bir inceleme yapan Carnegie Enstitüsü uzmanlarından Dr. Morley tarafından okunamadı. Tabletlerin varlığını duyan Churchward Meksika'ya gitti ve Tibet'te öğrenmiş olduğu Naakal diliyle yazılı olduklarını ispatladığı Meksika tabletlerini çözmeyi başardı. Churchward, Hindistan'da üzerinde çalıştığı Naakaller ile Niven'in bulduğu bu Meksika tabletlerinin aynı kaynaktan, Mu'dan çıktığını belirlemişti.

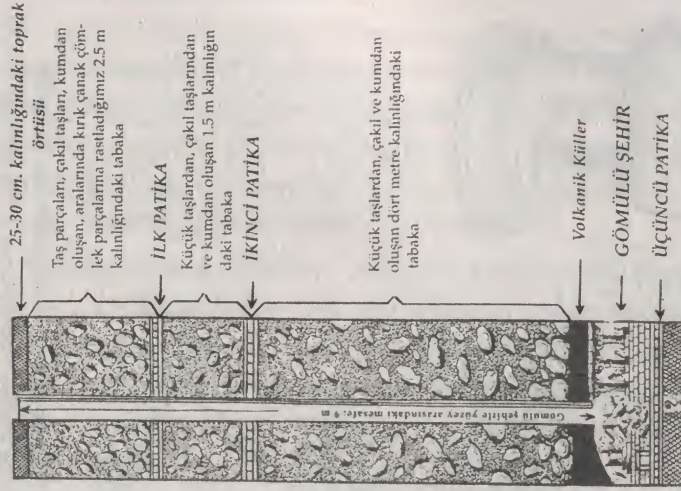
Churchward, Meksika tabletlerinin nerede yazıldıklarını tam olarak belirleyememişti.¹⁰ Fakat yine de bu tabletlerin birçoğunun *Uygur sembolleri ve harfleriyle* yazıldığını ve her iki grupta görülen yazıların kökeninin Mu alfabesine dayandığını belirlemeyi başarmıştı. Churchward'a göre bu tabletler 12.000 yıldan çok daha eski bir zaman dilimine aitti ve tabletlerin bir çok yerinde Mu'dan bahsedilmekteydi. Churchward, tabletlerde yer alan bazı konuları şöyle sıralamaktaydı:

Niven'in aşağı kattaki şehirden bazı kalıntılar
1. Mısır başı 2. Eski Yunan vazosu 3. Bir oyuncak 4. Çinli

Niven'in toprak altı şehirlerinde bulunan
tabletlerden (ikinci şehir)

Niven'in toprak altında bulduğu şehirlerin konumları

Niven'in Gömülü Şehirleri
Mexico City

Niven'in bulduğu -denizden 2000 m yükseklikteki- şehirler

1. En ince detaylarına kadar yaratılışın tarifi,
2. Hayat ve kökeni,
3. 1000'in üzerindeki tablette yer alan "Dört Büyük Kozmik Güç'ün" kökeni ve işleyişi,
4. Ve kadının yaratılışı.¹¹

Churchward, Hindistan'da bulduğu Naakal tabletlerinin eksikliklerini Meksika tabletleriyle tamamladı. Churchward'ın "Kayıp Kıta Mu" adlı eserine Naakal tabletlerindeki bilgilerin doğruluğunu kanıtlamış olmanın haklı gururu sinmişti:

"Bu tabletlerde ortaya konulan bilgilerin doğruluğunu kanıtlayabilmek için pek çok yıllarımı harcadım. Elli yıldan fazla bir zamanı bu Naakal tabletlerinde bulduklarımı kanıtlayabilmek için yaptığım inceleme, araştırma ve buluşlarla geçirdim ve onların yanlış olduğuna dair tek bir bulguya dahi rastlamadım."¹²

Albay J.Chuchward, Mu'nun varlığına gerçekten inanıyordu. Ona göre efsane gerçeğe dönüşmüştü:

"Meksika'da bulunan tabletler de Naakal tabletleri gibi çok eski bir tarihte dünyamızda pek çok yönden bizden daha üstün ve modern, dünya tarafından henüz yeni kavranmaya başlanan bazı temel konularda bizden çok daha ileri bir uygarlığın mevcut olduğunu tartışmasız biçimde kanıtlıyordu. Bu tabletler, Hint, Babil, Pers, Mısır ve Yukatan uygarlıkları ve diğer eski uygarlıkların, ilk büyük uygarlığın (MU uygarlığının) sönmekte olan közlerinden başka bir şey olmadığı konusunda şahitlik etmektedirler."¹³

Tibet tabletlerinde (Naakaller) eksik kalan bilgilerini Meksika tabletleri ile tamamlayan Churchward, batık uygarlık Mu hakkında sonradan Atatürk'ün de ilgisini çekecek olan şu kitapları yazdı:

1. *The Lost Continent of Mu*

2. *The Children of Mu*
3. *The Secred Symbols of Mu*
4. *The Cosmic Forces of Mu*

Bir Yeryüzü Cenneti: Mu

Batı merkezli tarih anlayışının telaffuz bile edemeyeceği kadar eski zamanlarda (M.Ö 70.000), dünyamızı kuşatan uçsuz bucaksız en derin maviliklerden Pasifik Okyanusu'nun ortasında, günümüzde Güney Denizi Adaları denilen küçük ada topluluklarının bulunduğu yerde büyük bir kıta vardı. Kutsal Tibet metinlerine göre "Ra Mu", Amerika yazıtlarına göre "Anavatan", Akaşik kayıtlara göre "Muri" veya "Lamurya", Naakal tabletlerine göre "Kui ülkesi" diye adlandırılan bu büyük kıtanın en yaygın adı "Mu"ydı.¹⁴

Churchward'a göre Mu kıtası, doğudan batıya 8 bin kilometre, kuzeyden güneye de 5 bin kilometre uzunluğunda dev bir ada kıtaydı. Naakal tabletleri bu kıtanın, uygarlığın beşiği olduğunu öne sürmekteydi. Yaklaşık 70.000 yıllık bir uygarlık geçmişine sahip olan Mu; zaman içerisinde tüm dünyada birçok koloniler ve büyük imparatorluklar oluşturmuştu.

Mu, adeta bir yeryüzü cennetiydi. Churchward, Mu'nun doğal güzelliklerine dayanarak buranın Tevrat'ta adı geçen "Aden Bahçeleri" olduğunu ileri sürüyordu.¹⁵

Burası, geniş düzlüklere, yeşil vadilere ve sakın akan ırmaklara sahip, tropik bir ülkedydi. Ekili tarlalar ve gür otlaklar hafif rüzgarda nazlı nazlı dalgalanır dururdu. Bu bereketli topraklar sık ormanlarla kaplı tepelerin ve verimli ovaların arasında kararsız ve fantastik kıvrımlar çizerek acelesizce akan büyük akarsular ve dereler tarafından sulanıyordu. Her yer, 'insana derin bir huzur veren yeşilin tatlı bir tonuyla boyanmış gibiydi. Bu manzaraya, bodur ağaçların, kan kır-

mızı ve mis kokulu çiçekleri renk katıyordu. Göz alabildiğine uzanan kumsallara, okyanus rüzgarıyla dans eden ince uzun palmiye ağaçlarının saçaklı gölgeleri düşerdi.¹⁶

Ülkenin bir bölümü alçak tepelerden oluşan engebeli bir araziye sahipti. Bu yeryüzü cennetinde yüksek sıradağlar bulunmazdı. "Ufuk çizgisi nazik ve yumuşacık hatlarla uzayıp giderdi."¹⁷ Fakat zaman içinde yer kabuğunda çatlaklar meydana gelmiş, su kaynakları fokurdama-ya başlamıştı. Bu çatlaklardan ve su kaynaklarından ülkenin olağanüstü güzelliğine gerçeküstü bir gizem katan buğulu bir duman yükselmişti. Sık sık yıkıcı etkisi olmayan küçük depremler meydana gelmişti. Bu önemsiz sarsıntılar binlerce yıl içinde yerkabuğunun bazı bölümlerini yerinden oynatmış, yerinden oynayan tabakalar birbirini tetikledikçe, toprağın derinliklerinden boşalan enerji, dağları yukarı doğru itmeye başlamış ve böylece Mu dağlık bir ülke haline gelmişti. "Bugün Pasifik'teki bazı adalar Mu'nun dağlık zirvelerinden ibarettir."¹⁸

"İrmak kenarları zarif silüetli büyük eğrelti otlarıyla kaplıydı. Arazinin çukurlaştığı vadilerde akarsular genişleyerek küçük göller oluşturmuştu. Bu sulara yeşil bir fon üzerinde serpiştirilmiş rengarenk mücevherler gibi ışıldayan, yer yüzündeki ilk çiçeklerden kutsal 'lotus çiçekleri' dolaşırdı.

İrmakların üzeri ise ağaçların sunduğu gölgeliklerin tadını çıkaran ve sanki tabiat aynasındaki renkli güzellikleri daha iyi fark edilsin diye bir aşağı bir yukarı periler gibi uçuşan kelebeklerle doluydu. Çiçekten çiçeğe konmaktan vazgeçemeyen bu türlü çeşit kelebeklerin en yakın arkadaşları kısa ziyaretlerinde onları yalnız bırakmayan ve canlı mücevherler gibi parlayan minik sinek kuşlarıydı.

Birbirine çalım atan küçük tüylü ötücü kuşlar ağaç ve çalılıkları şenlendirmekteydi. Her yerden, 'Her şey yolunda' mesajını dünyaya ilan etmek istercesine bıkmadan öten cırcır böceklerinin sesi duyuluyordu.

Ne zamandan beri orada olduğu bilinmeyen ormanlarda kocaman kulaklarını sallayarak sinekleri kovalamaya çalışan ‘güçlü mamut ve fil sürüleri’ dolaşırdı.”¹⁹

Ilıman iklimde bitki örtüsü zenginleştikten, tropikal çeşitlilik içinde böcekler de devasa boyutlara ulaşıyordu. Pasifik Adalarında, 4 ya da 5 inch boyunda çamça balıkları ve oldukça uzun boylu, uçabilen geniş kanatlara sahip 2 inch büyüklüğünde karınca fosilleri ele geçirilmiştir.²⁰

“64.000 kişinin saltanatını sürdüğü bu büyük kıtada hayat, neşe ve mutluluk içinde geçiyordu. Orası, üzeridekilere her türlü refahı sunan bir yuvaydı.”²¹

“Her tarafta tıpkı ‘örümcek ağları gibi her yanı saran düzgün yollar’ vardı. Bu yollar pürüzsüz mermer taşlarla kaplıydı. Öyle mükemmel döşenmişlerdi ki, birleşme yerlerinde ot bile bitmezdi.”²²

Mu, eski çağların en büyük imparatorluklarından biriydi. Churchward’a göre, Pasifik Okyanusu’ndaki Anavatan dışında Mu’nun pek çok kolonisi vardı. Mu’nun ilk kolonisi Amerika’ydı.²³ Amerika’nın gizemli uygarlığı Mayalar, Mu kökenliydi. Ayrıca Afrika’da Mısırlılar, Mezopotamya’da Sümerler ve Akadlar ve Orta Asya’da Uygurlar Mu’nun en önemli kolonileriydi. Mu ile kolonileri arasındaki ilişki denizciler tarafından sağlanıyordu. Mulu denizciler, büyük gemileriyle kolonilerle anavatan Mu arasında yolcu ve yük taşıyorlardı.²⁴

Yeryüzü Cennetinde Yaşam

Mu halkı çok rahat bir yaşam sürüyordu. Halkın neredeyse hiçbir ekonomik sıkıntısı yoktu. Tanrı adeta tüm güzellikleri Mu halkının hizmetine sunmuş gibiydi: “Verimli topraklar, yenmeyi bekleyen muzlar, mangolar, hindistancevizleri ve ekmekağaçları sayesinde Muluların günlük ihtiyaçlarını karşılamak için çok fazla çalışmaları gerekmiyordu.”²⁵

Maddiyatın hiçbir anlam ifade etmediği Mu ülkesinde insanlar manevi değerlere büyük önem verirlerdi. Ruhsal olarak gelişmiş olduklarından, sabır, barış, sevgi ve dostluk en büyük zenginlikleriydi. Toplumsal dayanışma en üst düzeydeydi. İnsanlar tüm mal varlıklarını paylaşırlardı.²⁶ Mu’nun ilk dönemlerinde alışverişlerde para ya da benzeri bir değer kullanılmazdı.²⁷

Meslek sahibi olmak toplumsal bir sorumluluktur. Bu nedenle her birey mutlaka herhangi bir gündelik işle uğraşmak zorundaydı. İnsanlar uğraşmaktan zevk aldıkları işi meslek olarak seçer ve seçtikleri mesleği hakkını vererek yaparlardı. Amaç para kazanmak değil, toplumun ihtiyaçlarının karşılanmasıydı. “Tarım işinden zevk alanlar zamanlarını çiftçilikle geçirmişlerdi; arta kalan mahsullerle depolarda saklanmış veya daha farklı ürünlerle takas yapılmak üzere uzak yerlere götürülmüştü. İsteyenler maden işleriyle de uğraşabiliyordu. Sanat ve bilim daha yüksek bir mertebeye yer alıyordu. Çünkü yetenekli kişiler diğer günlük işlerle ilgilenmeden sadece kendi işleriyle ilgilenebilme özgürlüğüne sahiptiler.”²⁸

Mu halkı gelişimlerini tamamlamış ve aydınlanmış bireylerden oluşuyordu.²⁹ Halk normalin üstünde bir zekaya sahipti. Üstün zekalarını, hayatın anlamını kavramak, yaşam koşullarını daha da iyileştirmek ve çok geniş alanlara yayılmış olan kolonilerini yönetmek için kullanırlardı.³⁰

Mu halkı sadece tek bir dil konuşurdu. Eğitim herkes için zorunluydu.³¹

Mu halkının büyük bir bölümü yer altındaki evlerinde yaşırdı. “Yeraltında oldukça emniyetli bir şekilde inşa edilen bu evler pek de dost olmayan vahşi hayvanlardan korunmalarını sağlamıştır. Yeraltında bulunan bu evler sayesinde, günün büyük bir bölümünü bu evlerde geçirmelerine neden olan güneş ışığından da korunabilişlerdir. Güneşin bu yakıcı ısıcağı yüzünden sadece sabahın erken saatleri ve

öğleden sonraları, tarlalarında ve bahçelerinde çalışabilecekleri uygun zaman dilimliydi.”³² Mu’da sonraları toplumsal eşitlik yavaş yavaş ortadan kalktı. Zengin sınıflar ortaya çıktı. Bu zengin sınıflar çok sayıda hizmetkarla birlikte etkileyici saraylarda yaşamaya başladılar. Mücevherler ve değerli taşlar zenginliğin sembolü haline geldi.³³ Zamanla manevi değerler de etkisini yitirdi ve maddiyat önem kazandı.

Mu halkının şaşırtıcı iletişim yöntemleri vardı. Mulular birbirleriyle nehir ve deniz yoluyla iletişim kurabiliyorlardı.³⁴

Mu’da denizcilik oldukça gelişmişti. Büyük gemileri vardı. Mu’nun tapınak ve bilim merkezi olarak bilinen yedi kutsal şehrinin çoğu büyük nehirlerin ağzında yer alıyordu. “Gemilerin ve orada yaşayanların denizcilik yetenekleri sayesinde Mu, dünya çapında bir bilgi, ticaret ve alışveriş merkezi haline gelmişti.”³⁵ Mu halkı içinde, gemileriyle dünyanın değişik yerlerine gidip gelen büyük denizciler vardı.³⁶ “Akşamları hava serinlediği zaman, gemiler keyifli saatlere sahne olur, yardımcı uzun küreklerin ahenkli sesleri, göz kamaştırıcı giysi ve mücevherleriyle geceye katılan yolcuların kahkaha ve şarkılarına karışırdı.”³⁷

Mu’da taş yontuculuğu ve mimarlık da çok gelişmişti. Taş mabet ve saray inşasında çok ileri gitmişlerdi. Dev taş bloklardan yapıtları görkemli anıtlar Paskalya Adaları’nda bugün bile varlığını korumaktadır.³⁸

Mu, bir imparatorluktu. Mu halkı çok önceleri bir kral seçmiş ve adına “Ra-Mu” demişti. İmparatorluğun adı ise “Güneş İmparatorluğu”ydı.” 64.000 kişi birbirinden farklı 10 kabile şeklinde örgütlenmişti³⁹.

Mu halkı daha çok beyaz ırktandı. “Bunlar, duru beyaz veya buğday tenleri, yumuşak bakışları, koyu renkli iri gözleri ve düz, siyah saçlarıyla son derece güzel insanlardı. Bunun dışında sarı, kahve ve siyah derili başka ırklara mensup insanlar da vardı. Ancak onların yönetim kadrolarında yer almazlardı.”⁴⁰

Mu, yedi büyük bölgeye ayrılmıştı. Bu yedi bölgede yedi büyük şehir vardı. Din, bilim ve sanat merkezleri bu yedi merkezde toplanmıştı. Ayrıca, üç kara parçasına dağılmış olan çok sayıda büyük şehir, kasaba ve köyler de vardı.⁴¹

Binlerce yıl önce Mu dünyanın merkezi gibiydi. Tanrı, adeta sevgi, barış ve uygarlığı buradan dünyaya dağıttı. “Mu ülkesi dünya medeniyetinin, eğitimin, ticaret ve alışverişin baş merkeziydi; dünyanın başka yerlerine dağılmış ülkeler onun kolonileri veya ona bağlı koloni imparatorluklarıydı.”⁴²

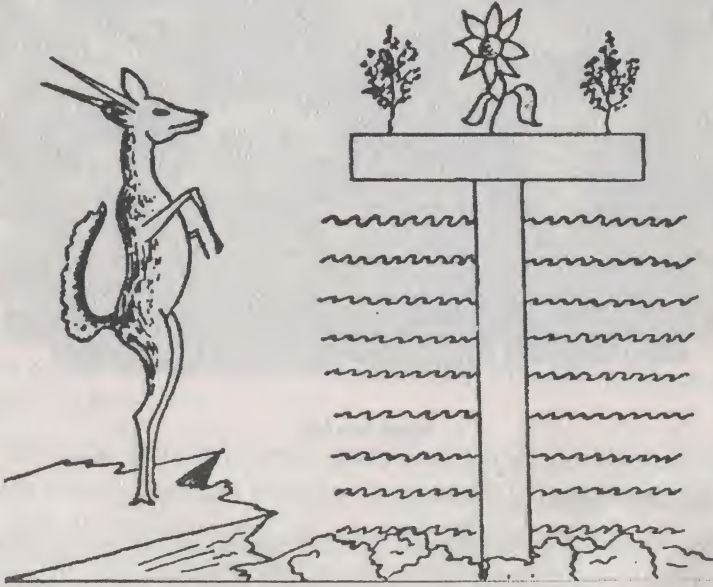
Kayıp kıta Mu

İlk Din: Ra-Mu

Mu uygarlığının en önemli özelliklerinden biri dini inançlarıydı. J. Churchward’a göre ilk insanı burada yaratan Tanrı, ilk vahye dayalı dini de buraya göndermişti.

“Babil ve Akad harabeleri arasındaki kabartma yazılar, 10.000 ile 15.000 yıl önceki bu halkın insan ve yaratılışla ilgili duygu ve düşüncelerini gayet açık bir şekilde ortaya koyar. Onlar insanın özel olarak yaratıldığına inanıyor ve nasıl var olduğunu açıklıyorlardı. Bu yazıtlar, Tanrı'nın 'Yaradan' olduğuna ve güçlerinin evreni ve evrendeki her şeyi kontrol ettiğini açık bir şekilde ifade etmektedir. Bunlar, Mu'nun vahyedilmiş metinleri, Meksika tabletleri üzerindeki yazılar ve Kuzey Amerika'nın kayalık yazılarıyla uyum içerisindedir. Hepsi de ilk dinin saf Tek Tanrıcılık olduğunu, var olan her şeyi Tanrı'nın yarattığını ve bugün de içinde barındırdığı tüm hayatla birlikte evrenin onun kontrolü altında olduğu gerçeğini doğrulamaktadır.”⁴³

Churchward'ın, 15 bin yaşında olduklarını belirlediği Naakal tabletleri evrenin başlangıcı ve ortaya çıkışı konusunda ayrıntılı ön-

Mu'nun ve insanın yeryüzünde ortaya çıkışı

görüler içermektedir. Bu tabletlere göre, evrenin başlangıcında sadece ruh vardı. Daha sonra bu ruhtan, bir kaosun hakim olduğu uzay var oldu. Zamanla kaos yerini giderek düzene bırakmaya başladı ve uzaydaki şekilsiz ve dağınık gazlar bir araya geldi. Bu gazlar, güneş sistemlerini ve gezegenleri oluşturmak için katılaştı. Katılma sırasında önce hava, sonra su oluştu. Sular dünyayı kapladı. Güneş ışıkları havayı ve suyu ısıttı. Bu ışıklar ve toprak altındaki ateş, üzerinde su bulunan toprakları yükseltti ve bunlar açık toprak oldu. Güneş ışıkları suyun içinde ve balçıkta kozmik hayat yumurtalarını (Rna-Dna) oluşturdu. İlk hayat sudan çıktı ve tüm yeryüzüne yayıldı. Mu'nun yaratılış efsanesinin, günümüzde geçerli olan evren ve yaşamın oluşumu teorilerine şaşırtıcı derecede benzerlik göstermesi dikkat çekicidir.

Churchward, tüm dinlerin ilk ve ana kaynağının Mu dini olduğunu düşünüyordu. Ele geçirdiği bulgulara dayanarak Musevilik ve Hristiyanlığının temelinde Mu'ya gönderilen vahye dayalı dinlerin yer aldığını ileri sürüyordu. Örneğin, Museviliğin Mu kökenli olduğunu şöyle ifade ediyordu:

“...Musa bu kırk iki soruyu almış, bunların özünü çıkararak onları kırk iki emire çevirmiş ve bunları da on emirde toplamıştı. Musa'nın gerçekleştirdiği bu önemli değişim, ümmetini düştükleri durumdan çekip çıkarabilmesi için hiç kuşkusuz gerekiyordu. Musa kavramlarda bir değişiklik yapmamıştı, sadece insanların bu dünyada hayatlarını nasıl yaşamaları gerektiğini daha vurgulayıcı bir üsluba dönüştürmüştü. Bu yasaları ölümlere uygulamak yerine doğrudan hayattakilere uygulamak yoluna gitmişti. Onun on emri 70.000 yıldan daha öncesine ait 'Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinleri'nde yer alır, tek fark bunların emir değil soru formunda olmasındadır.”⁴⁴

J. Churchward, 50 yıl süren araştırma ve incelemelerine dayanarak Hz. Musa, Tevrat ve Mu ilişkisini şöyle derinleştirmektedir:

“Araştırma ve incelemelerim vasıtasıyla elde ettiğim sayısız ipucu Musa’nın, Tevrat’ı Burma ve Hindistan yolunu izleyen anavatanlı Naakaller tarafından Mısır’a getirilmiş mabet kayıtlarından aldığını ve bu Mısır mabet kayıtlarının anavatanın “Vahye Dayalı Yedi Kutsal Metni”nin kopyaları olduğunu göstermektedir. Bunlar kil tabletler üzerine yazılmıştı ve yaratılışı anlatıyorlardı. ‘Aden Bahçesi’, ‘Tufan’, son manyetik felaketler ve dağların yükselmesi, daha sonraki tarihlerde yazılmış kayıtlardandır.

“Musa bu metinleri çoğaltırken yanlışlık yapmış olamazdı, dolayısıyla kendi eliyle yazdığı nüshaların eksiksiz ve mükemmel bir şekilde kopya edildiğinden kuşkuylanılmaz. Ancak bundan sekiz yüz yıl sonra, onların Eski Mısır ezoterik mabet yazılarına vakıf olmayan kişiler tarafından İbraniceye tercüme edilme girişimi, orijinal metinlerle bu metinler arasındaki farklılığı doğurdu.”⁴⁵

Churchward, ilk tek tanrılı din Musevilik gibi, ikinci tek tanrılı din Hristiyanlığın da Mu kökenli olduğunu ileri sürüyordu.

“Hz. İsa büyük bir üstattı. O yeni bir din öğretmedi, yalnızca Mu’nun Vahye Dayalı Kutsal Metinlerindeki haliyle ilk orijinal dini öğretti.

Rabbin Duası, dile dökülmüş veya kalemle yazılmış emsallerinin en büyüğü, Mu’nun Kutsal Metinlerinde yer almaktadır. İsa bu kadim metni gününün diline uyacak şekilde özetlemişti. Dinin fiziksel icaplarla ilgili bütün kısımlarını, insanın kurtuluşu için hayati önem arz eden hiçbir şeyi atlamadan birkaç kısa cümleye sığdırmıştı. İsa’nın öğrettiği dine Hristiyan dini adı verilmiştir, ancak onun öğretilerini izlediklerini iddia edenlerden bunu gerçekten yapanların sayısı yüzde beşi geçmez, geri kalan yüzde doksan beş İsa ve havarilerinin katettikleri uzun mesafenin üzerinden yıllar geçtikten sonra bir rahipler konseyince düzenlenen ve havarilerin öğretileri olduğu varsayılan metinleri izlemektedir-

ler. Buna Atenasian Akidesi adı verilmiştir. (Christian) adını seçmişlerdir.”⁴⁶

Churchward kitaplarında Hristiyanlığın Mu kökenli olduğunu kanıtlamak için birçok örnek vermişti.

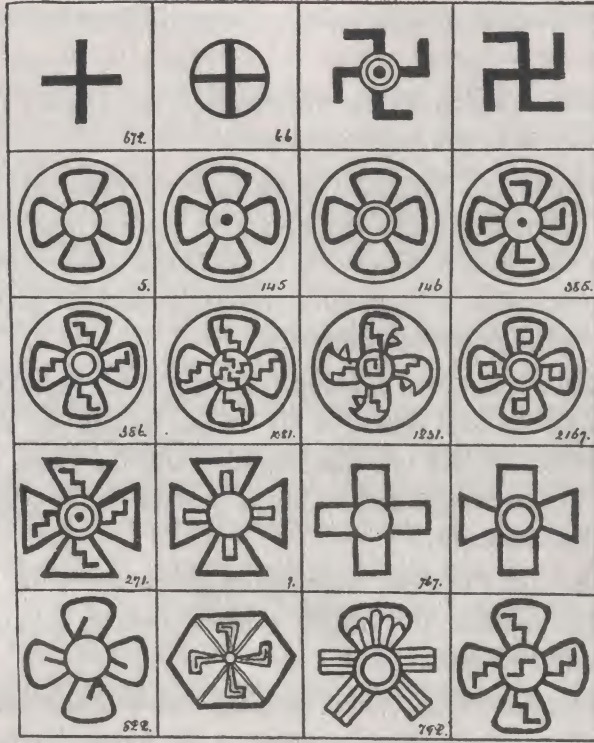
J. Churchward, Hindistan’da Naakaller üzerinde çalışırken rahip dostu Rishi’nin bir gün kendisine, “Hz. İsa’nın Himaliya manastırlarında misafir olduğunu ve bu sırada Mu’ya Vahyedilmiş Kutsal Metinlerin içeriğini, Mu’nun dilini, yazısını ve kozmik güçlerini çalıştığını” söylediğinden bahsetmektedir.⁴⁷

Hristiyanlığın kutsal sembolü “Haç” figürü ile “Teslis” (üçleme) inancının Mu kökenli olması ve Hz. İsa’nın haçtaki son sözlerinin Mu’nun kolonilerinden biri olan Mayaların dilinde olması, Churchward’ın, “Hristiyanlığın kökeni Mu’ya dayanır” tezini güçlendiren örneklerden birkaçıdır.⁴⁸

Mu dini Tek Tanrılıydı. İsanooğluna gönderilen bu ilk din, şeklen oldukça sadeydi. Yeryüzünde Tanrı’ya ibadetin gelmiş geçmiş belki de en saf şekliydi.

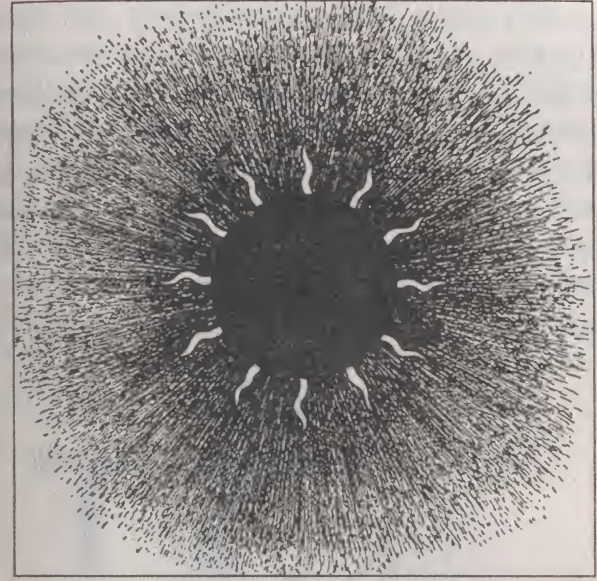
“Bu tektanrıci dindi, çünkü Yaradan’ı tekti ve ibadet ettikleri bu Yaradan’a bir çok nitelikler vermişler ve her niteliğe de belli birer sembol atfetmişlerdi. Aynı zamanda açıkça belli olduğu üzere, birden fazla Yaradan veya Tanrı olduğu izlenimine yol açmamak için gayet dikkatli davranmışlardı; çünkü bütün törenlerde Lahun sembolü göze batacak şekilde somutlaştırılıyordu. Lahun’un çevirisi şudur: ‘İkisi Birde, Hepsi Birin İçinde.’”⁴⁹

Mu halkı sembolleri kullanarak Tanrı’ya ibadet ederdi. Ruhun ölümsüzlüğüne inanır, ruhun eninde sonunda geldiği “Ulu Kaynağa” geri döneceğini düşünürdü. Mu halkı Tanrı’ya o kadar büyük bir saygı duyardı ki, onun adını telaffuz etmekten çekinir, dua ve yarıklarında ona bir sembol aracılığıyla hitap ederdi. “Ra” yani “Güneş” Tanrı’nın bütün niteliklerini simgeleyen kolektif bir sembol

Haç tabletlerinden örnekler

olarak kullanılırdı. "Ra" diye adlandırılan güneşin sembolü "daire"ydi. Tüm sembollerin en kutsalıydı. Daire, şeklen güneşe benzediği için güneşi tasvir ediyordu. Yaradan'ın bütün niteliklerini kendinde toplayan kolektif bir semboldü. Mu halkı güneşe tapmazdı. Güneş yalnızca Yaradan'ı temsil etmek için kullanılıyordu. Güneşin Tanrı'nın sembolü olarak seçilmesinin nedeni, "Onun ilkel insanın akıl yürütme gücüne hitap edebilen ve görüş menziline giren en kadir nesne olmasıydı."⁵⁰ Güneş, Kadir-i Mutlak'ı temsil ediyordu.⁵¹

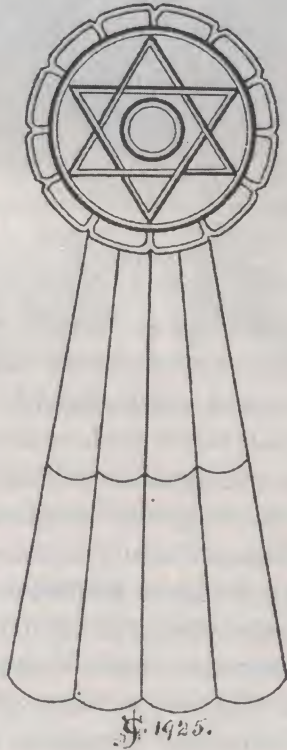

Güneş

Mu dininde sembollerinin en önemlisi, "Mu Kozmik Diyagramı"ydı. Bu diyagramda, tam merkezde bulunan daire güneşini, "Ra"nın, yani tek Tanrının kolektif simgesidir. Üçgen içindeki daire (Günümüzde bu sembole birçok yerde rastlayabilirsiniz, en bilineni Amerikan 1 dolarının arka yüzünde bulunan piramit ve piramidin zirvesinde Tanrı'nın izleyen gözünü simgeleyen üçgen içerisinde gözdür.) Tanrı'nın gözünün daima insanların üzerinde olduğunun, iç içe geçmiş iki üçgen, iyiliğin ve kötülüğün bir arada bulunduğu simgesidir. Bu üçgenlerden yukarı dönük olanı iyiye, yani Tanrı'ya ulaşmayı, aşağı bakana ise yeniden doğuş yasası uyarınca geriye dönüşü simgeler. Her ikisinin birarada oluşturduğu altı köşeli yıldız, adaletin sembolüdür (İsrail bayrağında bulunan sembol gibi). Ayrıca bu yıldızın her bir ucu bir fazileti simgeler ve insan ancak bu

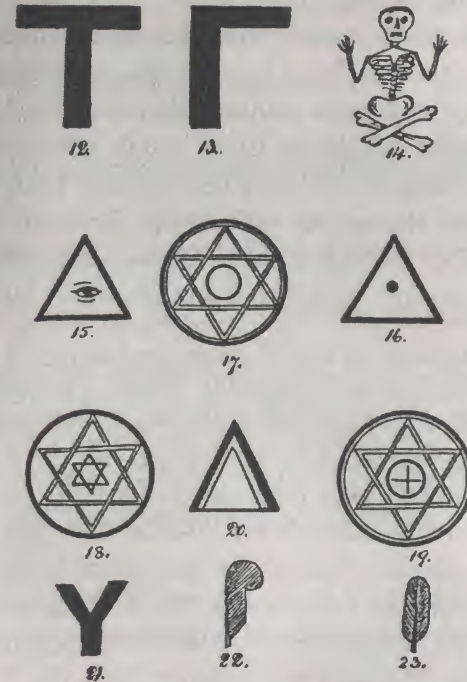
faziletlere sahip olunca Tanrı'ya ulaşabilecektir. Altı köşeli yıldızın dışındaki çember, dünyadan başka alemlerin de bulunduğunu, bunun dışındaki 12 fisto ise, insanın uzak durması gereken 12 kötü eğilimi simgeler. İnsan ruhu, diğer alemlere geçmeden önce, bu 12 dünyasal kötü eğilimden kurtulmak zorundadır. Aşağı doğru inen sekiz şeritli yol ise, ruhun Tanrı'ya ulaşması için tırmanması gereken aşamaların ifadesidir. Ruh, en alt kademedен, cansız varlıktan mükemmele, yani Kamil İnsan'a ulaşmak zorundadır.

Naakal mabetlerinde ay, bir sembol olarak güneşin hemen ya-

İlk yazılı kitap. Mu ülkesine ait *Kozmik Diyagram* (35 bin yıldan daha eskidir)

nında yer alırdı. Hem baba, hem ana olan Tanrı'nın eril sembolü güneş, dişil sembolü de ay'dır. Kozmik Diyagram üzerinde de görüleceği gibi üçgenin ve üç sayısının Naakal öğretisindeki yeri büyüktü. Üç sayısına verilen önem Mu kıtasının kendisinden kaynaklanmaktadır. Mu kıtası üç parçadan oluşmuş adalar topluluğuydu. Bu nedenle üçgen, hem Mu kıtasını hem de Tanrı'nın eril ve dişil yönleri ile onlardan yansıyan İlahi Kelamı, yani evreni simgelerdi. Üçgen içindeki göz, ana kaynağın, yani Tanrı'nın varlığını insan üzerinde daima hissettirdiğini, bir biçimde onu gözlediğini ifade ederdi. Bu sembol, Osiris ile önce Atlantis'e, buradan Hermes ile Mısır'a, Mısır'dan Yunanistan'a ve nihayet günümüzde Masonluğa kadar ulaşmıştır.⁵²

Eski kutsal semboller

Mu rahipleri, nereden geldiklerinin ve nereye gideceklerinin farkındaydılar. Evrenin maddi ve manevi kanunlarını biliyorlardı. İnsanlara ruhsal olarak yardımcı oluyorlar, insanları basit ve anlaşılır bir dille din ve bilim konusunda eğitiyorlardı.⁵³ Rahipler Mu dininin temel ilkelerini içeren Kozmik Diyagram'ın anlamını çocuklara ve gençlere ayrıntılı bir şekilde öğretirlerdi. Diyagramın üzerinde yazılanlar ruhsal inançlarının gereği olarak tekrarlatılırdı. "Günümüz çocuklarının kendi din kitapları doğrultusunda eğitilmeleri benzeri, kayıp kıtanın çocukları da bu Kozmik Diyagram'daki talimatlar çerçevesinde eğitiliyordu."⁵⁴

Bütün şehirlerde görkemli mabetler vardı. Mabetlerin çatısı yoktu. Yüksek taş duvarları kabartmalarla bezeliydi. Duvarları saydamdı. Bu üstü açık mabetlere "transparan mabetler" denirdi. Üstlerinin açık olmasının nedeni, Tanrı'ya dua eden kişilerin başına Ra'nın ışınlarının düşmesine olanak sağlamaktı. "Bu, Yaradan'ın bu eylemden haberdar olduğunun işareti olarak kabul edilirdi."⁵⁵ Aslında bu da bir tür semboldü ve ezoterik anlamı, Tanrı ile insan arasında hiçbir engel olamayacağı şeklindeydi. Günümüz Masonluğunda da aynı sembol kullanılmakta ve Mason mabetlerinin tavanları, sanki üstü açılmış gibi, gökyüzünü sembolize eder biçimde düzenlenmektedir.⁵⁶

Mu'da ayrıca çok iyi yetişmiş bir üstatlar topluluğu vardı. Naakal denilen bu misyoner rahipler, Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Dinini kolonilere yaymakla görevlendirilmişlerdi. Bu nedenle antik çağ dinlerinin kökeni Mu'ya dayanıyordu. Örneğin, bir Mu kolonisi olan eski Mısır'ın dini inancı da Mu kökenliydi.⁵⁷ "Naakaller, gittikleri her ülkede rahiplik düzeyindeki din eğitimi ve diğer bilimlerin öğretilmesi için okullar kuruyorlardı. Bu okullarda oluşturulan rahiplik kurumu da halkı eğitiyordu. Babil'de 'Kaldi' denilen bu okullarla ilgili çok ilginç kadim bir yazıt vardır. Şöyle der: 'İster prens isterse bir köle olsun, kapı herkese açıktı. Doğrudan mabede geçer-

lerdi, eşitler çünkü Göksel Baba'nın hepsinin babasının huzurundaydılar ve burada gerçekten kardeşiler. Hiçbir ücret alınmazdı, her şey karşılıksızdı."⁵⁸

Birçok sembol gibi, Ezoterik Sırlar Öğretisinin üyelerini kabul ettiği inisiyasyon törenlerinin kökeni de, Mu Naakal okulundaydı. Değişik örgütlenmeler vasıtasıyla günümüze kadar ulaşan bu inisiyasyon töreninde aday, uzun bir hazırlık ve soruşturma döneminden sonra, layık görülmesi halinde kardeşliğe kabul edilirdi. Naakal kardeşlik örgütüne üyelerin seçilerek alındıkları dışında, kabul töreni ile ilgili herhangi bir bilgi bulunmamaktadır.⁵⁹

Mu dininin dört temel kavramı vardı:

1. Tanrı tektir. Herşey ondan varolmuştur ve ona dönecektir.
2. Ruh ile beden birbirinden ayrıdır. Beden ölür ve ayrışırken ruh ölmez.
3. Ruh, mükemmelliğe ulaşmak için değişik bedenlerde yeniden doğar.
4. Mükemmelliğe ulaşan ruh Tanrı'ya döner ve onunla birleşir.

Naakal öğretisine göre, Tanrı, sevginin ta kendisidir ve tüm evreni de sevgi üzerine kurmuştur. Ancak bu evrensel sevgiyi kavrayabilecek vasıfta olan ruhlar ona geri dönebilecek yeterliliktedir. Bu vasıflara sahip bir insan olabilmek ancak Naakal kardeşi olmakla ve kardeşlerin de öğretiyi derece derece sindirmeleri ile mümkündür. Naakaller, yalnızca üstad rahiplerin bu aşamaya ulaşabileceklerini kabul ederlerdi.

Naakal inancının bir diğer temel dayanağı, Tanrısal Nurdan çıkmış olan dört temel gücün kainatı kaostan düzene geçirmiş oldukları teorisiydi. Tanrı'nın kendi asli nitelikleri olarak kabul edilen bu dört temel güç, "dört büyük inşaatçı", "dört büyük mimar",

“dört büyük geometri üstadı” olarak adlandırılır. Bu dört temel eleman, ateş, yel, su ve toprak’tır .

Mu uzmanlarının yorumuna göre, Semavi dinlerin doğuşu ile bu dört temel eleman, “dört baş melek” olarak adlandırılmaktadır. Naakallar bu dört temel gücü “gamalı haç” ile sembolize etmişlerdir. Jeolog Niven’in bulduğu tabletler üzerinde rastlanan bu haçlardan, kollarının dördü de aynı uzunlukta olanının dört gücün eşitliğini, uçları kıvrık gamalı haçlardan oluşan ağızları sola dönük olanların iyiliği, sağa dönüklerin ise kötülüğü simgeledikleri söylenmiştir.

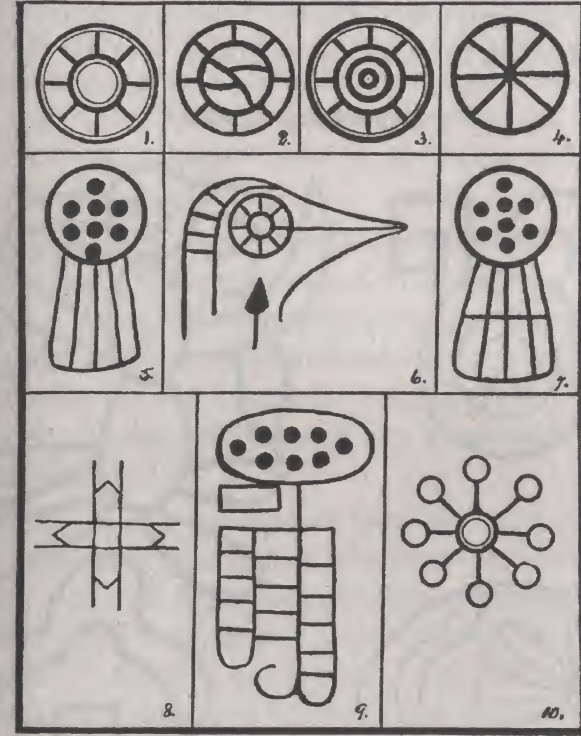
Bu konular üzerinde derin araştırmalar yapmış olan Hitler’in, imparatorluğuna sembol olarak ucu sağa dönük gamalı haçı seçmiş olması bir tesadüf değildir. İsa’nın da öğretisinde kullandığı haç sembolü aynı kaynaktan, Mu’dan gelmektedir. ⁶⁰

Churchward, Mu ülkesine ait *Kozmik Diyagram*’ın deşifresinden hareketle Mu halkının dinsel inancını şöyle tasvir etmektedir:

“Cennete ulaşmak için katetmem gereken sekiz yol olduğuna inanıyorum. Bu sekiz yolu katettikten sonra, ara aleme açılan on ilki kapıya varırım. Burada on iki dünyasal yoldan çıkartıcının üstesinden geldiğimi kanıtlamam gerekir. Sonra ara aleme geçer ve cennetin kapılarına varırım. Burada yeryüzünün on iki erdemini öğrendiğimi ve onları uyguladığımı göstermem gerekir. Sonra cennetin kapılarından geçerek Göksel Krallığın kurulduğu kata alınırim.” ⁶¹

Mu’nun Kozmik Diyagramı’nı deşifre eden Churchward’a göre, Mu’da şeytan diye bir kavram bilinmediğinden, Kozmik Diyagram’da cehennem diye bir şey de yoktu. ⁶²

Mu dininin özünde “Tanrı korkusu” değil, “Tanrı sevgisi” vardı. Mu ‘da insanlara asla Tanrı’dan korkmak öğretilmezdi. Aksine rahipler, Tanrı’nın saf sevgi olduğunu, bu nedenle ona ancak sevgi ve güvenle yaklaşılabileceğini öğretirlerdi. ⁶³

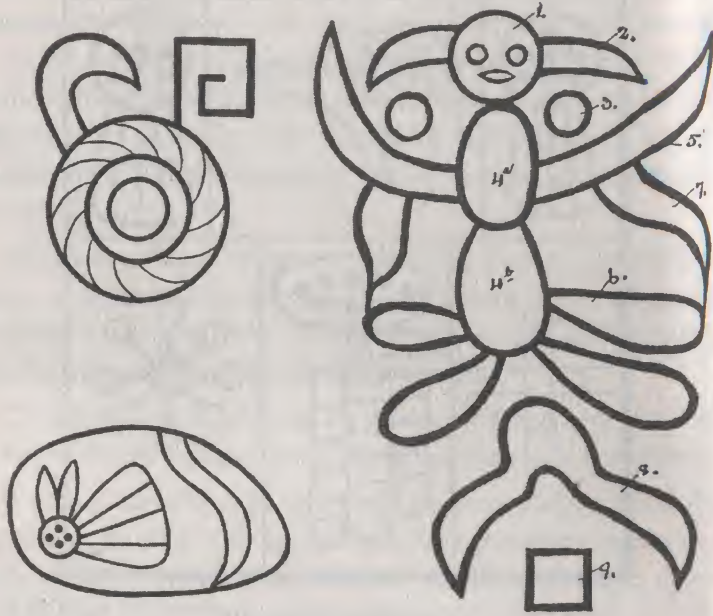

Cennete giden sekiz yol

Aslında tüm insanlar Mulular gibi hep tek Tanrıya inanmışlardı. Fakat insanın Tanrı’nın büyüklüğü ve kutsallığı karşısında acizliği tıpkı Mu’da olduğu gibi Tanrı’yı sembollerle ifade etmesine neden olmuş ve zamanla bu semboller evrimleşerek değişik toplumlarda çok tanrılı dinleri oluşturmuştu. Kutsal kitaplardaki metinler aslında eski medeniyetlerin bir zamanlar gerçekten yaşadıklarına ilişkin kanıtlarla doludur. Belki de dünya üzerinde ilk insanın yaratıldığı Aden Cenneti Churchward’ın belirttiği gibi gerçekten Mu kıtasıydı. İnancımıza göre de insan cennetten kovulduktan sonra

Aden yok edilmemiş miydi? Kim bilir belki de gerçekten **yok** edilen Aden'le yok edilen Mu aslında aynı yerd.

Mu'nun kutsal sembolleri

Yaratılış

Kadın-erkek, ilk çiftin yaratılışı

Uygarlığın Doruklarında

Churchward'a göre Mu, binlerce yıl önce Pasifik'in ortasından tüm dünyayı bilimin ışığıyla aydınlatan en ileri uygarlık merkezlerinden biriydi.⁶⁴ Afrika'da Eski Mısır, Amerika'da Maya, Orta Asya'da Uygur ve Mezopotamya'da Sümer ve Akad uygarlıkları Pasifik'teki Mu'nun en önemli kolonileriydi. Bu uygarlıkların bugün bile tam olarak açıklanamayan binlerce yıl önceki "bilimsel ileriliklerinin" nedeni, Mu'dan etkilenmeleriydi. Bu teze göre bugünkü çağdaş uygar-

lığın ilk ortaya çıktığı yer Mu'ydu. Mu'nun ileri uygarlığı binlerce yıl içinde değişik toplumlar sayesinde evrilerek günümüze ulaşmıştı: Mu'nun "ileri uygarlığı" zaman içinde, önce ilkçağda kolonileri Mısır, Maya, Uygur, Akad ve Sümerlere, onlardan Hint, Çin, Yunan ve Roma'ya, onlardan ortaçağda Emevi ve Abbasilere, onlardan da yeniçağda Avrupa'ya geçmişti.

Mu, binlerce yıl önce bilim ve sanat alanında dünyanın en ileri uygarlık merkeziydi. Mu'da bilim ve sanatın çok ilerlemiş olmasında, Mu insanının zekası kadar, felsefenin gelişmiş olması, özgür düşüncenin varlığı, yöneticilerin, bilim insanlarını ve sanatçıları koruması ve insanların okyanus koşullarına dayanıklı gemileri sayesinde rahatlıkla uzak ülkelerle kültürel etkileşime girebilmeleri gibi nedenler etkili olmuştu.⁶⁵

Mu'da bilim insanları ve sanatçılar ayrıcalıklı üstün sınıfa mensuptu. Bu nedenle bilim ve sanatta yetenekli kişiler diğer günlük işlerle ilgilenmeden sadece kendi işleriyle ilgilenebilme özgürlüğüne sahipti.⁶⁶ Bilim insanları ve sanatçılar para kazanma zorunluluğu taşımadan bütün enerjilerini bilimsel ve estetik gelişime harcaabiliyorlardı. "Sınırsız olanaklara sahip olan Mulu rahipler ve bilim insanlarının yaptıkları şeyler bizim oldukça kısa bir geçmişi olan uygarlığımızı aşmıştı. Bu başarılı mucitler, bugün birçok bilim adamının anlayamadığı bir şekilde beyinlerini kullanarak ortaya bu şaşırtıcı şeyleri çıkarmışlardı."⁶⁷

Mu'da bilim ve din bir aradaydı. Onlara göre herşey bir aradaydı. Tanrı'nın yarattığı mükemmel düzenin sırlarını çözmek ve insanlığın daha rahat koşullarda yaşamasını sağlamak için bilim ve dinden yararlanılmalıydı. "Dünyanın ilk büyük uygarlığının yazıları, eskilerin din ve bilimin birbirleri için gerekli olduğunu düşündüklerini açık seçik ortaya koyar. Bu onların hem din hem bilim için aynı sembolleri kullanmalarıyla sergilenmiştir. Bu sembollerin hepsi eski günlerdeki geometrik şekillerdi."⁶⁸

Mu'da bilim insanı olacak kişilerin zekalarını ve sezgilerini geliştirmeleri, tecrübe kazanmaları için en azından yirmi yıl oldukça zorlu bir eğitim, çalışma ve meditasyon sürecinden geçmeleri gerekiyordu. Bu süreçte adayların hem pozitif bilimler hem de ruhsal bilimler konusunda kendilerini geliştirmeleri zorunluydu. Mu'da bilim insanları, akıl ve mantık kadar sezgilerine de güvenmeyi öğreniyorlardı.⁶⁹

Tanınmış Mu araştırmacılarından Edgar Cayce, yazılarında Muluların Amerika kıtasına kültür ve uygarlık getirdiklerini anlatmıştır. Mu'dan gelenler yerleştikleri bölgelerde rahip ve doktor olarak görev yapmışlar, kendilerine özgü tekniklerle tarımsal üretimi arttırmışlar, denizden korunacakları yüksek tapınaklar ve yüksek duvarlar inşa etmişlerdir. Ayrıca, sahip oldukları tüm bilgileri gençlerle paylaşmışlardır.⁷⁰

Mulu bilim insanlarının en çok kafa yordukları konulardan biri doğa yasalarıydı. Doğa yasalarını anlamaya çalışan Mulular, enerji elde edebilmek amacıyla çok gelişmiş bir yel değirmeni icat etmişlerdi.⁷¹ Mulular, enerji elde etmek için tapınaklardan da yararlanırlardı. Genelde tapınaklarını enerjinin daha iyi yayılması için piramit formunda yaparlar, daha fazla enerji sağlamak içinse binaların tepelerine veya yakınlarına "kuvars" taşları koyarlardı. Buralarda enerjiyi yeniden oluşturup, dolduruyorlardı. Mu şehirlerine ait mimari planlarda şehir merkezlerinde, yüzleri kutsal bir binaya dönük olan dört piramit yer alıyordu. Binalar, yaz ve kış gündönümlerinde güneşin doğuşunu ve batışını yansıtacak şekilde yerleştirilmişlerdi.⁷²

Mu'lu bilim insanları güneş, rüzgar, Dünya'nın manyetik alanı ve ses gibi çok farklı kaynaklardan enerji elde etmeyi başarmışlardır.⁷³

Mulu bilim insanları araştırmaları sonunda, mineral bakımından çok zengin olan topraklarında düzenli kullanılıncaya enerji açığa çıkartan manyetik ve radyoaktif kayalar olduğunu keşfetmişlerdi.⁷⁴

Mu'da en fazla gelişen bilim dallarından biri fizikti. Mulu bilim insanları, manyetik alanlar yaratabiliyorlar, gazların kaldırma kuv-

vetini kullanabiliyorlar, istedikleri zaman yerçekimi kuvvetini ortadan kaldırabiliyor ve hatta uçan cisimler yapabiliyorlardı. Cayce, Meksika'daki Muluların Peru, Mısır ve Atlantis'ten gelenlerle bir araya gelerek piramit ve tapınakların inşasında görev aldıklarını ve taşların kaldırılmasında gazların kaldırma kuvvetinden yararlandıklarını ifade etmektedir.⁷⁵ Bazı Mu araştırmacıları, fizik ve mekanik konularında çok ileri giden Muluların, uçak benzeri araçlar yaptıklarını ileri sürmüşlerdi. Araştırmacılar, uçan cisimlerin iç donanımını andıran Maya yazıtlarındaki (Troano Yazıtı) resimlere ve bazı bulgulara dayanarak bu tezlerini kanıtlamaya çalışmışlardır.

"Eskimoların dedeleri, Orta Asya'nın kadim büyük uygarlıklarından biri zamanında ve planlı olarak şimdiki yurtlarına nakledilmişlerdir. Bu eski uygarlık belki de Mu uygarlığıydı. Kuzeyde kurulan yeni bir yerleşme alanını iskan etmek için Mu hakimiyetindeki kavimlerden biri, bir diyardan başka bir diyara taşınmıştı. Bu taşıma işi için büyük hava taşıt araçları kullanılmıştı. Eskimo geleneğine işleyen AHA kuşu bu büyük hava taşıt aracıdır."⁷⁶

Mu uzmanlarına göre Mu'da teknoloji çok ileri düzeydeydi. Mulular, kendilerini korumak için teknolojik savunma sistemleri geliştirmişlerdi. 3 bin yıl önce yazılmış Mahabharata'da, uzak geçmişte insanoğlunun kullandığı bir silah tarif ediliyordu: "Dumansız bir ateşin ısıltısına sahip olan ve alevler saçan bir mermi atıldı. Birden her yer karanlığa gömüldü. Daha sonra, gözleri kör eden bir ışık ve kulakları sağır eden bir gürültü çıktı. Ardından meydana gelen büyük ısıda sular buharlaştı. Filler, atlar, insanlar bir anda kavruldu. Ağaçlar tamamen yandı. Heryer yeniden aydınlandığında kocca ordudan geriye sadece bir avuç kül kalmıştı."⁷⁷ Bu ve benzeri yazıtlarda anlatılan silahların günümüzde kullanılan ileri teknoloji ürünü ateşli silahlara benzemesi, Mu'nun şaşırtıcı düzeyde ileri bir teknolojiye sahip olduğuna kanıt olarak gösterilmektedir.

Uçuş fikrinin açık şekilde belli olduğu Troano yazıtı

Mu, geometri ve matematiğin ilk ortaya çıktığı yeri. Mu'da geometrik şekillerin hem bilimsel hem de dinsel anlamları vardı. Özellikle daire, eşkenar üçgen, kare gibi geometrik şekiller dinsel bakımdan çok önemliydi.

"Eşkenar Üçgen: İnsanın birde üç Tanrı kavramını görebilmesi ve anlayabilmesini sağlayabilecek bir şekil olduğu için seçilmişti. Bu üç nitelik, ilk Üçlemeyi (Tetris) meydana getirmişti ve bu Trinite kavramının orijinal haliydi. Bu asırları aşarak, asla ölmeden, ancak çağlara göre çeşitli kisvelere bürünerek bize kadar gelen bir kavramdır ve farklı halklarda farklı isimler ve görünümüler altında bilinmiştir."⁷⁸

"Kare: İnsanın ilk dinsel öğretilerinde yararlanılan sembollerin üçüncüsüdür. Yeri, dünyayı simgeler. Dört köşesi, dört ana yönü; kuzey, güney, doğu ve batıyı temsil eder. Her köşenin bir görevlisi vardır."⁷⁹

"Dört Köşesi olan dünya kavramı bize ilk insandan kalma bir mirastır. Zaman zaman 'Dünyanın dört bir yanına 'dağıtılmış' gibi ifadeleri hala kullanmıyor muyuz?"⁸⁰

Mu'nun geometri ve matematik alanındaki temel bilgileri zaman içinde önce Mısır'a, oradan da Yunanistan'a geçmiş ve bugüne ulaşmıştır. Üçgen formundaki piramitleri ilk inşa edenler de Mululardı. Tıpkı "üçgen" gibi, "piramit" de Mısır'a ve Amerika'ya Mu'dan geçmiştir.

Muluların mimari konusundaki bilgi ve becerileri şaşırtıcıydı. Dev taş bloklara nasıl şekil verip nasıl üst üste koydukları bugün bile tam olarak anlaşılamamıştır. Mulular yontulmuş ve şekil verilmiş dev taş blokları daha çok tapınaklarda ya da dinsel amaçlı olarak inşa edildikleri düşünülen piramitlerde kullanmışlardı. "Pasifik Adalarındaki Mulular, dini törenlerini düzenlemek için kesilmiş büyük taş bloklardan binalar inşa etmişlerdir. Bu binalardan bazıları etrafı yerle bir eden depremlerden 10.000 yıldan daha uzun bir süre sonunda ayakta kalmayı başarak günümüze kadar gelmiştir."⁸¹

Mu'lu bilim insanları bio enerjilerini kullanmayı öğrenmişlerdi. Telepati yetenekleri de oldukça güçlüydü. Mulular iletişimde beyin güçlerini de kullanıyorlardı. Bilgiyi telepati yoluyla karşıdakine ile-

tebilmek için kişilerin yalan söylememesi ve sır saklamaması gerekiyordu. ⁸² Mu'da altıncı his ve üçüncü gözle gelecekte olacakları önceden hissetme, meditasyon teknikleriyle ruhsal ve fiziksel rahatlatma, ruhun bedeni terk etmesi gibi kozmik ve psişik yeteneklere sahip bilim insanları ve rahipler vardı.

Mu halkı altıncı hisleriyle bir parçası oldukları doğayı daha iyi anlamaya çalışıyordu. Örneğin, bir ağaca yoğunlaştıkları zaman, ağacın büyüklüğü ve rengi dışında, kendi yaşadığı çevreyle, doğayla ve kozmosla gözle görülemeyen bir ilişki içinde olduğunu görüyorlardı. "Oldukça derin bir bilgiye sahip oldukları için dört boyutlu aleme inanıyorlardı ve hayatlarının bu ruhsal kısmı onlar için büyük bir öneme sahipti. Meditasyon yapmaları ve ruhsal olarak konsantre olabilmeleri sayesinde reenkarnasyona da inanıyorlardı ve kendilerini en sonunda kaçınılmaz olarak fiziksel bedenlerinden ayrılarak, gelmiş oldukları kaynağa geri dönecek olan "ışık zerreleri" olarak görüyorlardı. Hayatları sona erince başka bir hayatın başlayacağına dair bilgilere, diğer aleme yerleşmiş olan atalarıyla kurdukları yakın ilişki sonucu ulaştıklarına" inanıyorlardı.⁸³

Tanınmış Mu araştırmacılarından Cevre, bazı Muluların ilginç fiziksel özelliklerinden söz etmektedir. Cevre, bazı Muluların alınlarının merkezinde yer alan bir noktayla görebildiklerini, üçüncü göz kadar olmasa da bu noktanın duyuları algılayabilme özelliğine sahip olduğunu söylemiştir. Cevre, Muluların bu özellikleri sayesinde yırtıcı hayvanların varlığını hissederek saldırılardan korunduklarını düşünmektedir.⁸⁴

Yeryüzü Cennetinin Yok Oluşu

Ve bir gün (12.000 yıl önce) yeryüzü cenneti Mu, Pasifik'in soğuk derin sularına gömüldü. Geride sadece Okyanusun ortasına rasgele serpiştirilmiş gibi duran dağların zirveleri kaldı.

Varlığı gibi yokluğu da efsaneleşti, dilden dile dolaştı...

Meksika'daki Theotihuacan Palenk Mabedi Piramidi'nin duvarına kazınmış bir yazıda Mu'nun batışı şöyle anlatılıyordu:

"6 Kaan yılı, Zak ayı II Maluk günü başlayan korkunç yer sarıntısı, 13 Şuen'e kadar devam etti. Mu kıtası felakete kurban gitti. Mu ülkesi iki kere kalktıktan sonra bir gece çöktü, üstünü sular kapladı. Toprak birkaç defa havaya kalktı ve oturdu. Felaket, 64 milyon insanın ölümüne sebep oldu."⁸⁵ Mu, Zak ayının 13. Cuma günü batmıştı. O günden sonra insanlar 13'ün uğursuzluğuna inanıyorlardı.⁸⁶

Mu'nun yok oluşu

Mu'nun izleri Amerika'dan Mısır'a, Orta Asya'dan Mezopotamya'ya kadar yayıldı. Tıpkı varlığı gibi yok oluşu da tüm dünyayı derinden sarstı.

Mezopotamya uygarlıklarından Kaldelilere ait M.Ö. 2000'li yıllarda yazılan "Baal Yıldızı" adlı yazıtta Mu'nun yıkılışıyla ilgili şu çarpıcı ifadeler vardır:

"Baal Yıldızı düştüğü zaman yedi şehir, altın kuleleri ile ve saydam duvarlı mabetleriyle günlerce sallandı, tıpkı ağaçta sallanan yapraklar gibi saraylardan ateş ve duman yükseliyordu.

Ölenlerin feryatları gök gürültüsünü bastırıyordu. Ölümünden kaçanlar mabetlere sığınıyordu. Ve işte Mu'lu eren ulu Ra-Mu, büyük mabedin rahibi ayağa kalktı ve dedi:

'Gelecek olan felaketi size daha önceden haber vermedim mi?'

En kıymetli mallarını, hazinelerini yanlarına alarak mabede sığınan halk yalvarıyordu:

'Büyük Mu...Kurtar bizi...'

Mu karşılık verdi:

'Hepiniz ölüyorsunuz...Eserlerinizle, hazinelerinizle, bütün servet ve samanınızla birlikte mahvolacaksınız. Sizin küllerinizden, yeni ır-sanlar oluşacak, yeni bir hayat kurulacak. Daha başka, tertemiz bir dünyada hayat daha zengin ve rahat olacak.'⁸⁷

Mu uygarlığının yok oluşu, Cortesianus ve Troano kodekslerine ise şöyle yansımıştı:

"Müthiş bir gürültüyle çöktü. Ateşle beraber cehennemin ağzına kadar indi. Ateş, kurbanını istiyordu. Mu, 64milyon nüfusu ile ateşe kurban oldu. Parçalanan kıta, ateş kuyusuna yuvarlandı. Alevler her taraftan onu sardı."⁸⁸

"Bu ateş cehennemine düşüp batarken, 50 milyon kilometre kare alanı kaplayan bir su kütlesi dört taraftan üzerine çöktü. Artık Mu yoktu."⁸⁹

Bilim insanlarına göre gerçekten de M.Ö.10-12.000 yıllarında tüm gezegende iklimi değiştiren büyük bir doğal felaket yaşanmıştı. Sibirya'nın sıcak kuzey bölümleri ani bir soğumayla karşı karşıya kalmış, Avrupa ve Kuzey Amerika'daki buzullar birden bire erimeye başlamıştı. İklimdeki bu ani değişiklik hayvan popülasyonunda bü-

yük bir azalmaya neden olmuştu. Mayaların üç büyük kitabından biri olan 'Chilam Baalam' da bu büyük doğa olayı ilginç ifadelerle tasvir edilmiştir: "Gökyüzünün yere doğru eğildiği, büyük bir fırtınanın çıkarak güneşin ışığını yok ettiği ve her şeyi toprağın altına gömdüğü" belirtilmiştir.⁹⁰

Mu'nun yok oluşunun Troano el yazmasındaki tasviri

Bu büyük felaketten en çok etkilenen ülkeler deniz aşırı ülkelerdi. Atlantis ve Mu gibi Okyanus'un ortasında yer alan ülkelerin ise bu boyuttaki bir doğal afet karşısında hiçbir şansı yoktu.

Mu'nun yok oluşunu betimleyen, Kuzey Amerika Kızılderililerine ait bir tablo

Yeryüzü cenneti Mu bu felaket sonrasında yerle bir oldu. Güzel evleri, piramit formundaki saydam duvarlı tapınakları, yok oldu. Okyanus suları, içindeki deniz canlılarıyla birlikte Mu'nun üzerini kapladı. Her şey çok çabuk olmuştu. Ada bir anda aşağıya doğru kaymaya başlamış, 64 milyon insan bir anda hayatını kaybetmişti. Yer yarılıp dev bir ağız gibi önüne gelen her şeyi içine çekmişti. Dev yarıklardan kükreyerek fışkıran, 4,5 km'yi bulan ateş kütleleri adayı kocaman bir ateş topuna çevirmişti. Bu korkunç manzaraya gökyüzüne rast gele çizikler atan yıldırımlar renk katıyordu. Okyanustan yükselen ve kıyılara doğru saldıran dev dalgalar önlerine çıkan tüm canlıları ve şehirleri yutarak ova içlerine doğru akıyordu. "Her yanı dehşetle haykıran kalabalıkların sesi doldurmuştu. 'Mu, kurtar bizi!' diye bağırarak mabetlere ve yüksek yerlere sığınmaya çalışan halkın üzerine ateş ve duman yağıyordu."⁹¹

Mu uzmanı J. Churcward, Meksika yazıtlarına, Mısır kayıtlarına ve Naakal tabletlere dayanarak Mu'nun yok oluşunu şöyle tasvir etmişti:

Depremlerle temellerinden sarsılan Maya eserlerinin sular altında kalışı (MÖ 9500)

"Zavallı Mu, insanın anavatanı, bütün o mağrur şehirleri, tapınakları, sarayları, harika sanatları, ilimleri ve her çeşit ustalığı ile birlikte maziye karışmış, ölümcül sular üzerini bir kefen gibi örtmüştü."⁹²

"Azgın suların ortasındaki bu adalarda Mu halkından geriye kalanlar birbirlerine sarılmış, korkunç depremlerin dinmesini bekliyorlardı. Muhteşem tapınakları, güzelim evleri, gemileri, yolları, gözlerinin önünde yok olup, okyanusun dibini boylamıştı. Nerdeyse tüm nüfus bu kıyamette telef olmuştu. Tüm insanlığın beşiği, yer yüzünün tek hakiminden geriye kalan az sayıda kişi, herşeylerini kaybettiklerini gördüler. Hiçbir şeyleri yoktu; ne giysi, ne alet edevat, ne yiyecek ve ne de barınak; yalnızca bir parça toprak. Kıta, ateşten uçuruma doğru gömülürken açılan çukurları doldurarak, ısınan sulardan dumanlar çıkıyor ve kızgın sesler geliyordu; tepelerine ise dost yüzlü güneşin önünü kesen ve karanlıkta kalmalarına neden olan yoğun bir duman ve kül tabakası çöreklenmişti. Kulaklarında, yerin dibine doğru gözden kaybolan vatandaşlarının ümitsiz çığlıkları çınlıyordu. Bu yıkımdan sağ çıkan, ancak açlık ve yok-

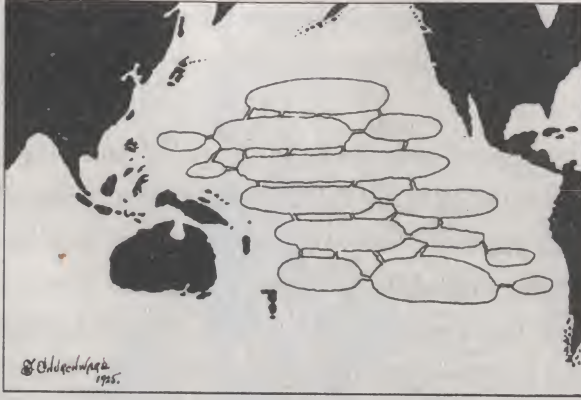

Mu, sulara gömüldükten sonra

luk nedeniyle ölümü yine karşılarında bulan insanların oluşturduğu bir korku sahnesiydi. Bu işkenceye dayanabilenlerin sayısı pek azdı; çoğu ölüp gitti.”⁹³

Mu uzmanlarına göre, Mu’nun birdenbire yok oluşu iki nedene bağlanıyordu. M.Ö 10-12.000’lerde gökyüzünden düşen bir meteor ya da yıldız tüm dünyanın doğal yapısını bozmuştu. Bu bozulma Mu’nun sonunu hazırlamıştı. Uzmanlara göre bu tezin en güçlü kanıtı “Baal Yıldızı” yazıtıdır. Daha çok kabul gören diğer bir teoriye göre Mu’nun batışı tamamen jeolojik nedenlerden kaynaklanmıştı. Bu teorinin en güçlü savunucusu J. Churchward’tır. Churchward, Mu’nun yok oluşuna yerkabuğunun altına sıkışan gazların farklı uyarıcıların etkisiyle sıkışarak yüzeye çıkmasının neden olduğunu düşünüyordu. Yerkabuğunun altındaki şiddetli deprem ve volkanik hareketlenmeler aşağıdaki gazların yukarıya çıkabileceği geçitler açmıştı. Aşağıdan gelen gazların etkisiyle daha yüksekte bulunan yarıklara uygulanan basınç, yarıkları daha da genişleterek ülkeyi parçalara ayırmış, bu arada gazlar alevlere dönüşüp ülkeyi vurmuştu.⁹⁴

Uygarlığın beşiği, yeryüzü cenneti Mu, M.Ö. 10-12.000’lerde bir daha belki de hiç keşfedilemeyecek şekilde, tüm zenginlikleriyle ve tüm güzellikleriyle, Pasifik’in soğuk sularında kaybolmuştu. Ta ki bir gün, gerçeğin peşinde koşan maceraperest bir bilim insanı J. Churchward, kayıp ülkenin yok oluşunu kanıtlayacak kadar güçlü belgeler bulana kadar. Churchward’a kadar kimsenin farkına varmadığı bu kanıtlardan biri aslında herkesin gözünün önündeydi. Bu açık kanıt *Yunan Alfabeti*’nin deşifresiydi. Churchward’a göre Mu’nun varlığının en açık kanıtlarından biri buydu.

Mu'nun batmasından önce, altındaki gaz odacıklarının olası konumu

Pasifik Okyanusu'nu çevreleyen bugünkü gaz kuşakları

“Eski Grek filozoflarının yazıları arasında insanlığın anavatanından söz eden bazı bölümler vardır.

M.Ö. 403 yılında (Atina'daki 9 hekimlikten birini işgal eden) Öklid'in hekimliği sırasında Yunan dil bilginleri Atina alfabesinde bazı düzenlemeler yaparak, alfabeyi şimdiki haline getirmişlerdi.

Bugünkü Yunan alfabesini bir araya getirdiklerinde Mu'nun yıkımına dair manzum bir hikaye oluşturan Maya sözcüklerinden meydana geldiği görülmüştür.

Kara-Maya sözcüklerinin bir hikaye tarzında düzenlenişiyle elde edilen bu alfabe Yunan halkının Mu yok olduğu sırada hayatlarını kaybeden ilk atalarına ithaf edilmiştir.

Eflatun'un 'Timeus Kritias' adlı eserinde batık kıtaya dair şu sözler geçer: 'Mu ülkesinde on halk vardı.'⁹⁵

J. Churchward, “Kayıp Kıta Mu” adlı eserinde, önce Yunan alfabesindeki harflerin tek tek Yunanca ve Kara-Mayaca anlamlarını vermiş, sonra bu anlamları manzum halde birleştirmiş ve Mu'nun yıkılışını anlatan şu metni elde etmişti:

Prehistorik taş kalıntılarının Güney Denizi adalarına dağılımı

C. J. Churchward'a göre Mu'nun varlığının en önemli kanıtlarından biri Pasifik Okyanusu'ndaki irili ufaklı adalardır. Churchward'a göre bu adalar Mu battıktan sonra yüzeyde kalan yüksek parçalarıdır

“Sular düzlüklerin üzerine doğru hücum ederek alçak yerleri kaplarlar. Engel çıkaran yerlerde dalgalar oluşur. Sular toprağı dö-ver durur. Sular, yaşayan ve hareket eden ne varsa üzerini örterler, temeller yıkılır ve Mu toprakları suya gömülür. Suyun üzerinde gö-züken yalnızca tepelerdir; yavaş yavaş soğuk hava gelip yerleşene kadar hortumlar eser. Eski vadilerin yerini büyük derinlikler, soğuk su kitleleri almıştır. Yuvarlak çukurlarda balçık katmanları oluş-muştur. Dumanlar çıkaran bir ağız açılr ve volkanik birikimleri dı-şarı püskürtür”⁹⁶

Mu'nun Harika Çocuğu: MAYALAR

Batı, 15. yüzyılda ekonomik sıkıntılarla boğuşuyordu. Her ge-çen gün biraz daha büyüyen Osmanlı İmparatorluğu ise artık sade-ce Doğu'nun değil Batı'nın da hakimi olmak üzereydi. Mısır, Kırım ve İstanbul'un fethiyle dönemin en işlek ticari yollarını (İpek ve Ba-harat yolları) kontrol etmeyi başaran Osmanlılar, Güney Asya'nın ve Uzak Doğu'nun tüm zenginliklerine kolayca sahip olabilecek konu-ma gelmişlerdi. Osmanlı'nın bu ani yükselişi Batı'yı hem siyasi hem de ekonomik açıdan tedirgin etmeye başlamıştı. Arayış içindeki Ba-tı, o günlerde kaderini değiştirecek çok önemli bir karar aldı.

Hiç kimsenin tahmin etmediği sonuçlara neden olacak bu ka-rar, bilinmeyen okyanuslardan Doğu'nun zenginliklerinin kaynağı-na giden bir yol bulmaktı. Bu büyük hareketin adı Coğrafi Keşifler-di.

Kralların desteklediği maceracı denizciler, dev karavelalarıyla ve en az kendileri kadar korkusuz tayfalarıyla ve ateşli silahlarıyla Atlas Okyanusu'nun soğuk sularına açıldılar. Amaçları bir şekilde zenginlik kaynağı olan Hindistan'a ulaşmaktı. Fakat, okyanusun hırçın dalgalı soğuk suları bu istilacıları hiç de tahmin etmedikleri yerlere götürecekti.

Aylar Sonra Amerika...

Kristof Colomb, Ekim 1492'de Amerika'ya ayak bastı. Aç gözlü Colomb'un öncülüğündeki Batılı istilacıların Yeni Dünya'nın dört bir yanına yayılmaları gecikmeyecekti.

İspanyol istilacılar, Güneydoğu Meksika'da Yucetan'a geldikle-rinde çamur ve sazlardan yapılmış kulübelerde yaşayan ilkel yerli kabilelerin bulunduğu tropik ormanlarla karşılaştılar. Bu ormanla-rın koyu ve ıslak yeşil örtüsünün altında yarı gömülmüş, terk edil-miş, taş şehirler saklıydı. Bu şehirlerde 60 metreden daha yüksek dev piramitler ve saraylar vardı. Fakat Amerika'yı fetheden İspan-yolların bu eski eserlerle ilgilenmekten çok daha önemli işleri vardı.

İspanyollar 16. yüzyılın başlarında Yucatan'a geldiklerinde Ko-lomb öncesi ileri Maya halkının ilkel torunlarıyla karşılaşmışlardı. Gözünü zenginlik hırsı bürümüş olan İspanyollar, Mayaların bu il-kel torunlarına acımayacaklardı. İspanyollar, sadece ilkel yerlileri değil önlerine gelen herkesi öldüreceklerdi. Öyle ki, bölgenin tek hikaye yazarı Fransiskan keşişi Diego de Landa bile, Engizisyon ta-rafindan yakılarak katledilmişti.⁹⁷

16. yüzyılda İspanyol istilacıların dikkatini çekmeyen Maya uy-garlığı, ancak 19. yüzyılda Batılı tarihçiler tarafından fark edilecekti.

Saklı Uygarlık

Yaklaşık 800 hiyeroglif işaretten oluşan Maya alfabesinin bugün ancak dörtte birinin çözülebilmiş olması, insanlık tarihinin gelmiş geçmiş en ileri ve en gizemli uygarlıklarından biri olan Mayalar hak-kındaki bilgilerimizi sınırlamaktadır.⁹⁸ Fakat onlar hakkındaki bu sınırlı bilgiler bile 21.yüzyıl insanını şaşırtmaya yetecek düzeydedir.

Mayalar “kitaba” çok büyük önem veren eski uygarlıklardan bi-riydi. Kauçuk solüsyonuna batırılmış yabani incir yaprağından ki-

taplar hazırlamışlardı. İspanyol istilacılar arasındaki fanatik Katolikler bu kitapların neredeyse tamamını yakarak imha etmişlerdi. Bugün elimizde sadece sekiz Maya kitabı vardır. ⁹⁹ Bu kitaplardan Maya kültür ve uygarlığı hakkında önemli bilgiler edinilmiştir.

Mayaların ülkesi Orta Amerika'nın tam kalbinde yer alıyordu. Toprakları, Meksika'nın bir kısmı, Belize, Guatemala, Honduras ve El Salvador'a kadar yayılmış olan İmparatorluğun yaklaşık büyüklüğü İngiltere kadardı. Üç doğal bölgeye ayrılmıştı. Bunlar, büyük tropikal ormanlarla kaplı Peten, geçilmez bir bitki örtüsüyle kaplı Usumacinta Havzası ve Pasion Nehri ile çalılarla kaplı Yucatan ovalarıydı.

Mayalar, Amerika'ya günümüzden yaklaşık 5500 yıl önce yerleşmişlerdi. Maya uygarlığı, M.Ö. 2500'lerden M.S. 900'lere kadar varlığını korumuştur. Bazı araştırmacılar Maya tarihini Eski ve Yeni İmparatorluklar olarak ikiye ayırmışlardır. Aslında Maya İmparatorluğu güçlü merkezi yapıya sahip bir politik birim değildi. İmparatorluk, ortak bir yazı sistemi, din ve kültüre sahip bir bağımsız şehirler federasyonuydu. Her şehir, kendi hükümeti tarafından yönetilir, kendi politikasını kendisi belirlerdi. Fakat her şeye rağmen bu bağımsız şehirler sonuçta Maya İmparatorluğu'nun parçalarıydı, bu nedenle zaman zaman bu şehirler arasında birleşmeler olurdu. Bu birleşmeler daha çok ortak bir tehlikeyi önlemek amacıyla ve krallık yet evlilikleri biçiminde oluyordu. Ancak bu bağımsız ve dağınık şehirler arasındaki ilişki genelde oldukça zayıftı. Her şehir kendi özgün tarzını yaratmaya çalışırdı, mimari ve diğer sanat dallarında şehirler ayırt edici özelliklere sahipti.

Mayalarda en yüksek yönetici, dini ve siyasi gücü elinde bulunduran kraldı. Maya kralı, Mısır firavunu gibi askeri ve dini yetkilere de sahipti; başkomutanlık ve başrahiplik yetkileri vardı. Maya halkı, dinsel bir anlam yükledikleri krallarına büyük saygı beslerlerdi. Ma-

ya kralı, "toprak altındaki 'Palengue'deki gömülü kitabelerde geçen yönetici gibi yarı insan yarı Tanrı saygısı görürdü."¹⁰⁰

Kralın altında bir yöneticiler ve asiller sınıfı, onların da altında daha küçük bir uzmanlar ve zanaatkarlar gurubu vardı. Daha sonra da kalabalık bir çiftçiler gurubu geliyordu.

Mayaların temel geçim kaynağı tarımdı. Sık bitki örtüsünün kendine doğru çektiği bulutlar yılın her mevsimi Maya ülkesini sulardı. Mayalar, pek çok değişik bitkiyi aynı anda ekerdi. Bu alışkanlık, toprağın çabuk tükenmesini önlemek bakımından avantaj sağlardı. Toprakların ekimden önce temizlenmesi gerekirdi. Bu zahmetli iş için Mayaların en çok kullandıkları yöntem, bugün yerliler tarafından da kullanılan bitki örtüsünü yakarak yok etme yöntemi idi. Mayalar için tarım zorlu bir uğraştı. Tropik ormanın hareketli yeşil bitki örtüsü kısa süre içinde tarlaları sarar sarmalardı. Çok az ekim yapılabilen tarlalar daha sonra çalılara, sarmaşıklara ve böceklerle terk ediliyordu. "Bu yüzden Mayalar, enerjilerinin ve zamanlarının çoğunu Kolomb öncesi Amerika'sının en büyük uygarlığını inşa etmek için kullandılar."¹⁰¹

Mayalar, Orta Amerika'da tropik ormanlarla kaplı bir bölgede, tarihte eşine ender rastlanacak türden bir "bilim imparatorluğu" kurmayı başarmışlardı.

Mayalar özellikle *matematik*, *astronomi* ve *mimari* alanlarında çok ileri gitmişlerdi. Matematik ve astronomide ulaştıkları nokta göz kamaştırıcıydı. "Mayalar, astronomide, matematikte, fizik ve kimyada hayret verici ilerlemeler kaydetmişlerdir. Kendi çağlarında yapmış oldukları gözlem evleri (observatuvarlar) 18.yüzyıldaki Paris gözlemevinden daha mükemmeldi."¹⁰²

"Eski Mısır devrinde dünya üzerinde zaman konusunda Mayalardan daha fazla düşünen hiçbir topluluk yoktu. İlginçtir ki her iki topluluk ta sonsuzluk üzerine fikir yürütmüşler ve piramitlerin yaratıcısı olmuşlardır. Bakır ormanlarda kurulmuş Maya şehirlerinde-

ki tapınaklarda, rahipler Avrupa'da bile geçilemeyen hassasiyetteki astronomik tablolar ve matematik bilgileriyle saatleri ve mevsimleri ölçmüşlerdir.”¹⁰³

Mayaların matematik sistemi çok gelişmiş olmasına rağmen, çok anlaşılır ve pratik bir sistemdi. Dünya matematik tarihinde ilk Hindistan'da kullanıldığı zannedilen, sonra da Araplar'a geçtiği düşünülen “sıfır” onlardan çok daha önce Maya matematikçileri tarafından kullanılmıştı. “Yunanlılar tüm yaratıcılıklarıyla sayıları yazmak için alfabedeki harfleri kullandılar. Romalılar tüm pratiklikle 8 rakamını yazmak için dört şekil gerektiren sıkıcı bir grafik sistemi geliştirdiler. (8-VIII) Ancak bu iki sistem de yaratıcılarının bilimsel ve ticari gelişimini engelledi. Bu sistemler büyük sayılara yansındıklarında Maya sistemine göre hantal kalmışlardır. Mayalar herhangi bir sayıyı sadece üç sembolle –nokta, çizgi ve sıfırı gösteren istiridye şekli- gösterebilmekteydiler.”¹⁰⁴

1.	○	Hun
2.	○○	Kas
3.	○○○	Ox
4.	○○○○	Zan (Hint: San)
5.	▬	Ho
6.	○ ▬	Vak
7.	○○ ▬	Vuk
8.	○○○ ▬	Vaksaks
9.	○○○○ ▬	Bolan
10.	▬ ▬ ▬	Lahun

Naga formuyla rakamlar

Mayalara ait “Dresten El Yazmaları” çözüldüğünde Mayaların matematik hesaplamalarının hayret verici düzeyde gelişmiş olduğu anlaşıldı. Örneğin, ay yılının hesaplanması için 405 dolunay, başka bir ifadeyle 30, 3-4 yıl gözlem yapmak gerekecekti. Mayalar, 405 dolunayın 11.960 günlük bir periyotta meydana geldiğini hesaplamışlardı. Günümüz astronomları ise bu zamanı 11.969 gün olarak hesaplamaktadırlar. Bu durum, günümüzden binlerce yıl önce yaşayan Mayaların hesaplarının 292 yılda bir gün ya da yılda beş dakikadan daha az saptığını göstermektedir.¹⁰⁵

Maya matematikçilerinin ilham kaynağı Venüs'tü. Araştırmacılar bu durumu Venüs'ün parlaklığına bağlamaktadırlar. Maya matematikçileri uzun ve kararlı gözlemleri sonunda Venüs'ün 8 dünya yılında aynı hareketi tekrarlayarak gökte tam olarak beş dönüş hareketini tamamladığını bulmuşlardı. Böylece 365 günlük sekiz dünya yılındaki 2920 günü beşe bölerek Venüs dönüşünün uzunluğunu bulmuşlardı: 584 gün...¹⁰⁶

Mayaların, teleskopun olmadığı bir çağda gerçekleştirdikleri şaşırtıcı astronomik hesaplamalar sadece ay yılıyla sınırlı değildi. Mayaların 584 gün olarak hesapladıkları Venüs yılı bugünkü hesaplara göre 583.92 gündür. Aradaki fark sadece bir yılda 72 dakika ya da bir ayda 6 dakikalık bir sapmadır.

Mayaların gelişmiş matematik sistemleri, onların takvim bilgilerinin de çok ileri düzeye ulaşmasına neden olmuştu. Mayalar, ileri düzeydeki takvim bilgilerinden daha çok tarımda yararlanıyorlardı. Mevsimlerin ve maksimum yağış periyotlarının önceden bilinmesi, ekim ve hasattan alınan verimi en üst düzeye çıkarıyordu.

Mayaların ileri düzeydeki takvim bilgileri, sadece matematik alanındaki gelişmişliğin bir sonucu değildi, onların ileri düzeydeki takvim bilgileri aslında astronomiye olan ilgilerinin doğal bir sonucuydu. Mayalar, takvim geliştiren diğer toplumlar gibi güneş ve yıl-

dızların hareketlerini periyodik olarak takip ederlerdi. Maya takvimi bu astronomik gözlemlerin sonucunda ortaya çıkmıştı.

Mayalar, bütün periyotların hesaplandığı çok gelişmiş bir takvim kullanmışlardı. Mayaların çağları günümüzden yaklaşık olarak 5500 yıl önce başlamıştı.

Şin Kultik (Çiapas) takvim diski

Maya takvimine göre bir yıl her biri 20 günlük 18 aydan oluşuyordu. Ayrıca “haab” denilen 5 ekstra gün daha vardı. “Tun” adı verilen 360 günlük periyot Maya takviminin temelini oluşturuyordu. Maya takviminde ikinci bir sistem daha vardı. Bu sisteme göre 20 tun 7200 gün veya 1 *katun*; 20 *katun* 14.400 gün veya 1 *baktun* olarak adlandırılmaktaydı. Ay ve günlerin katlarından oluşan Maya takvimi bu şekilde 23.040 milyon günden veya 63 milyon yıldan oluşan 1 *alautun*’a kadar devam etmekteydi. Bugünkü modern sistemde bu sayıyı yazabilmek için 11 rakam

gerekirken, binlerce yıl önceki Maya takviminde 9 rakamla yazılabiliyordu.¹⁰⁷

“Mayalar önemli olayların tarihlerini belirtmek için çok kompleks bir sistem kullanmaktaydılar. Bu sistem “Güneş yılı”, “Dini yıl” ve “Venüs yılı” olmak üzere üç farklı zaman ölçeğini temel olarak almaktaydı. 260 günlük dini yıl güneş yılına bağlanır ve her ikisi de 584 dünya günü süren Venüs yılının içinde yer alırlardı.

360 günlük dönem ya da ‘tun’un katları olan ‘katun’, ‘baktun’ ve diğerlerine ek olarak Mayalar 365 günlük Güneş yılını 260 günlük Dini yıla bağlamak için başka bir zaman ölçüsü daha kullanırlardı. Bu ‘takvimsel’ ölçü bizim 1 yüzyıl olarak adlandırdığımız kavrama karşılık gelecek şekilde 52 güneş yılı veya 73 dini yıldan oluşuyordu. Bu hesaplamaların amacı dinsel yıldaki özel dini günlerin güneş takviminde de aynı günlere isabet etmesini sağlamaktı.”¹⁰⁸

Mayalar, matematik ve astronomi alanlarında olduğu gibi mimari alanında da yaşadıkları çağı aşmayı başarmışlardı. “Mu” etkisinin göze çarptığı, “piramit” formunun hakim olduğu, son derece özgün bir mimari anlayışları vardı.

Mayalar, Kolomb öncesi Amerika halklarından farklı bir mimari üslup geliştirmişlerdi. Binalarında güçlü bir kireç harcıyla yapılandırılmış, ters çatı kemeri kullanıyorlardı. Binaların dış yüzündeki kesme taşlar kaplamalarla bezeliydi. Bu kaplamalar, duvarları ve tavan boşluğunu dolduran bir çeşit betondan yapılmıştı.

Bazı Maya binaları çok büyüktü. Örneğin, Peter’de tabanı 1850 metre kare, yüksekliği 60 metreden fazla olan bir tapınak piramit inşa etmişlerdi. Mayaların en fantastik boyutlu binaları Yucatan’ın en büyük şehri Uxmal’dadır. Örneğin Mayalar, şimdi Vali Sarayı adı verilen binayı desteklemek için 183 metre uzunluğunda, 156 metre genişliğinde, 12 metre yüksekliğinde ve 382.278 metreküp malzeme ile dolu bir kaide yapmışlardı. 92 metre uzunluğunda, 12 metre genişliğinin

de, 9 metre yüksekliğindeki binayı, yukarıda ölçüleri verilen devasa tabanın üzerine inşa edilen 119 metre uzunluğunda, 26 metre genişliğinde ve 4 metre yüksekliğindeki ikinci bir teras taşımaktadır. Bu binada kullanılan malzeme yaklaşık bir milyon tondur.¹⁰⁹ Mayaların dev boyutlu binalarının pek çoğunun dinsel amaçlı binalar olması, Maya mimarisinin gelişiminde dinin etkili olduğunu düşündürmektedir.

Takvim hiyeroglifleri, Palenk tapınağı

Maya binalarının dini önemi dış duvar süslemelerinden anlaşılmaktadır. Bu figürlerde daha çok stilize edilmiş yılan şeklindeki tanrıların (Mu'da olduğu gibi) yüzlerine rastlanmaktadır. Örneğin Veli Sarayı'nın duvarlarında 150 tane yılan-tanrı figürü vardır. Orijinal alçıdan yapılmış olan bu garip yüzler bazen bir insan boyundan bile daha uzun olmakta ve binalara korkutucu bir azamet kazandırmaktaydı. Duvarlarında usta yontuculara ait dinsel sembol ve figürlerin yer aldığı bu dev binaları inşa etmek için bugün bile deneyimli sanatçılara, ileri teknolojiye ve çok fazla bir iş gücüne ihtiyaç vardır.

627 metrekare'den daha büyük bir alana inşa edilmiş olan Veli Sarayı'ndaki 150 adet yılan-tanrı maskının yapımı o dönemin koşullarına göre- hatta bu günün koşullarına göre- bir hayli zor bir iştir.

"Her bir mask 18 blok taştan oluşmakta ve tüm masklar, 2700 oyulmuş taş bloktan meydana gelmektedir. Yaklaşık her biri, metrekarede 20 adet mozaik içeren bu blokların üzerinde toplam 22.500 mozaik bulunmaktadır. Bu blokların yarısından fazlasının üzerinde haç şeklinde çapraz (Haç figürü Mu kaynaklıdır) işaretler kazınmıştır. Bu bloklar gerçekten çok düzgün bir şekilde yapılmışlardır ve her bir buçuk santimde olup, binlerce kez tekrarlanan dönüşler burada yer almaktadır. Bu dönüşlerin eser üzerinde çok kötü sonuçlara yol açmaması için taş yontucular, bu taşların prefabrik olarak hazırlandığı alanda gerçekten çok yüksek bir standartta çalışmışlardır. Böyle bir standardın sağlanması için modern fabrikalardaki üretim yöntemlerine benzer yöntemler kullanılmış olmalıdır. Bir kısım işçiler taş blokları aynı boyutta keserken, diğer bir kısım işçi ise bu bloklara motifler işlemiş olabilirler. Deneyimli duvarcılar ise sadece bina tamamlanırken kullanılmış olmalıdır. Bu çeşit bir organizasyon ise sadece, kalabalık bir nüfusu, güçlü bir hiyerarşik yapısı ve merkezi yönetimi olan, yüksek yapı bir toplum ile mümkün olabilir."¹¹⁰

Palenk güneş tapınağı.

Tapınağın altındaki piramit kısmen toprak altında kalmıştır

Maya mimarisinin diğer bir özelliği de aynı alan üzerine üst üste inşa edilen yapılardır. Arkeologlar Uaxactun'da üst üste inşa edilmiş yedi ayrı kata rastlamışlardır.¹¹¹

Maya mimarisinde yazıtların ve dikili taşların da özel bir yeri vardır. Meksika'da bulunan Maya yazıtlarından bazıları M.Ö 12.000'lere tarihlendirilmektedir. Bu yazıtlar, ya insan başı gibi figüratif ya da semboliktir. Bu yazıtlar henüz çözülememiştir. Maya yazıtlarının en önemlisi aynı zamanda bir kutsal kitap olan *Popol Vuh*'tur.¹¹²

Arkeolojik bulgular, Mayaların tıp alanında da çok ileri gittiklerini kanıtlamaktaydı. Bazı araştırmacılara göre Mayaların beyin ameliyatlarında aldıkları sonuçlara bugünkü tıp ancak ulaşabilmektedir. "Maya operatörleri tam anlamıyla bilimsel bir pratiğe sahip bulunuyorlardı. Ustalıkla en zor beyin ameliyatlarını başarılabiliyorlardı. 'Tefinasyon' adı verilen bu beyin ameliyatı, kafatasında belirli bir yerde dört köşe veya yuvarlak bir kapak açılması, beyin üzerinde gereken operasyonun yapılmasından sonra yeniden kapatılmasından ibarettir."¹¹³

Binlerce yıl önce narkoz ve sterilizasyon koşullarının yeterince iyi sağlanamadığı ortamlarda beyin ameliyatları yapılabilmesi gerçekten çok şaşırtıcıdır. Uzmanlara göre, Maya operatörleri, kafatasının tepe kısmında ağrı duymayan bir bölge tespit ederek, birkaç saat süren ameliyatı narkoz yada herhangi bir uyuşturucuya ihtiyaç duymadan başarıyla gerçekleştirebiliyorlardı. Peru'da ele geçirilen paleolitik dönemden kalma bazı insan iskeletlerinin kafataslarının tepe kısımlarında bu tarz ameliyat izlerine rastlanmıştır. İskeletler incelendiğinde, yara yerinde yeni kemik dokularının olduğu ve yara yerinin kapanmış olduğu görülmüştür. Bu durum, beyin ameliyatlarının hasta ölmeden önce yapıldığını kanıtlamaktadır. Çünkü, eğer ameliyat ölü bir insanın kafatasında yapılmış olsaydı, ameliyattan sonra yeni kemik dokuları oluşmayacaktı.¹¹⁴

Maya tıbbının temel kaynağı doğaydı. Mayalar, ameliyat sonrası

enfeksiyonları önlemek ve yaraları iyileştirmek için doğal ilaçlar kullanıyorlardı. Hatta ameliyat edecekleri bölgedeki dokuları görmek için yine doğadan elde ettikleri bir tür “x” ışını kullanıyorlardı. Bu ışın, “Kuyos” adlı tırtıl biçiminde bir böcek tarafından yayılırdı. 4-6 cm uzunluğundaki bu böceklerden on tanesi özel bir alet içine konulduğunda dışarıya yansıyan ışık 60 metre uzaktaki cisimleri bile aydınlatabiliyordu.¹¹⁵

Mayalar, modern tıbbın çok yakın zamanlarda keşfedebildiği “bakteri” kavramından bile haberdardı. İnsan bünyesi için korkunç tehlikeler taşıyan bakterileri ve nasıl üretildiklerini biliyorlardı.

Mayalar, eczacılık, kimya ve biyoloji bilimlerinde de çok ilerlemişlerdi. Maya tapınaklarında ve piramitlerinde bir çok ilaç ve kimyasal formüller ele geçirilmiştir. Örneğin, Cascarilla adı verilen bir Maya ilaç formülündeki altı ana maddeden biri bugün çok kullandığımız kinin’dir. “Kinin en az 15.000 yıl önce Mayalar tarafından biliniyor ve birçok hastalarda kullanılıyordu. Kinin Avrupa’ya ilk defa 16. yüzyılda istilacılar tarafından getirilmiştir.”¹¹⁶

1952 yılı 9 Ocak günü Lozan Tıp Fakültesi’nden Prof. Schwarz Paris’teki bir arkeolog arkadaşına küçük bir şişede “El Şapo” denilen Maya formülüne göre hazırlamış bir mikrop kültürü göndermişti. Schwarz, bu kültürü bir cm. küp tavşan kanı ile hazırlamıştı. Üretilen virüse “Myxomatose” adı verilmişti. Formülü İtalyan bakteriyolog Sarnarelli Meksika’dan getirmişti. Virüs, sıradan bir mikroskopta bile görülebilecek kadar iri yapıydı.¹¹⁷ Amaç bu virüsü kullanarak belirli bir alanda zararlı bir hale gelmiş olan tavşanların yok edilmesi idi.

Kültür, Fransa’da Maille Bois (Eure-et Loire) malikanesinin arsasında denenecekti. Alınan sonuç şaşırtıcı ve korkunçtu: “Kısa bir süre içinde 130 hektarlık alan üzerinde yaşayan bütün tavşanlar öldüler. Bununla da iş bitmiyordu. Epidemi bütün Fransa’da yaşayan tavşanlara, oradan da diğer Avrupa ülkelerine kadar uzandı.”¹¹⁸

Muluların ve Mayaların binlerce yıl önce yarattıkları “ileri uygarlığa” ait bulgular, 19. yüzyılın sonlarında bilim dünyasında şaşkınlık ve heyecan yaratmıştı. Uzun yıllar boyunca bilim insanları Mu ve Maya uygarlıklarının üstünü örten kalın sis perdesini kaldırmaya çalıştılar, fakat bu gizemli uygarlıklar hakkındaki tüm ra yanıt bulmayı bugüne kadar başaramadılar.

Mu ve Maya uygarlıkları üzerine kafa yorarlardan biri de Atatürk’tü. Atatürk, Türk Tarih Tezi kapsamında, 1932-1937 yılları arasında Mu ve Maya uygarlıklarıyla Ön Türkler arasındaki ilişkiyi araştırmıştı.

Atatürk’ün neredeyse hiç bilinmeyen, fakat buna rağmen sıkça tekrarlanan bu ilginç araştırmaları hakkında bu güne kadar Türkiye’de birbirinin tekrarı olmaktan öteye geçemeyen birkaç küçük çalışmanın dışında hiçbir inceleme yapılmamıştır. Atatürk ve Mu ilişkisi Türkiye’de ilk kez bu kadar derinlemesine incelenmektedir.

DİPNOTLAR

- 1 James Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, İzmir, 2000, s.28
- 2 *Naakaller*: Anavatan’dan (Mu’dan) kolonilerine kutsal metinleri, dini ve bilimi öğretmek için gönderilen özel eğitilmiş rahipler.
- 3 Churchward, a.g.e. s.29
- 4 A.g.e. s.29
- 5 A.g.e. s.29
- 6 A.g.e. s.30
- 7 A.g.e.s.31
- 8 Shirley Andrews, *Lemurya ve Atlantis*, İstanbul, 2004, s.312
- 9 A.g.e. s.112.

- 10 Churchward, a.g.e. s.317
- 11 A.g.e. s.318
- 12 A.g.e. s.318
- 13 A.g.e. s.318
- 14 "Mu", Antik Yunan filozofu Platon'un "Critias ve Time" adlı eserinde bahsettiği ve ilk olarak H. Schliemann'ın bulmaya çalıştığı, Kayıp Ülke "Atlantis"le karıştırılmamalıdır.
- 15 Churchward, a.g.e. s.181
- 16 A.g.e. s. 46
- 17 A.g.e. s.47
- 18 Andrews, a.g.e. s.20
- 19 Churchward, a.g.e. s.48
- 20 Andrews, a.g.e. s.20,21
- 21 Churchward, a.g.e. s.48
- 22 A.g.e. s.49
- 23 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, İzmir, 2000, s.224
- 24 Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s.50
- 25 Andrews, a.g.e. s.30
- 26 A.g.e.s.30
- 27 A.g.e.s.30
- 28 A.g.e. s.30
- 29 Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s.48
- 30 David Childress, *Lost Cities of Ancient Lemuria and the Pacific* den Andrews, a.g.e. s.31
- 31 Childress, a.g.e.'den Andrews, a.g.e. s.31
- 32 Walton, Mount Shanta; Cevre, Lemuria'dan Andrews, a.g.e. s.32
- 33 Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s.49
- 34 Andrews, a.g.e. s.215
- 35 A.g.e. s.216
- 36 Churchward, a.g.e. s.49

- 37 A.g.e. s.50
- 38 A.g.e. s.49
- 39 A.g.e. s.48
- 40 A.g.e, s.48,49
- 41 A.g.e. s.49
- 42 A.g.e. s.49
- 43 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.108
- 44 A.g.e. s. 107
- 45 A.g.e. s.288
- 46 A.g.e. s.48
- 47 A.g.e. s.54
- 48 Antonio Batres Jaurequi, *Orta Amerika'nın Tarihi'nden Churchward, Mu'nun Kutsal Sembolleri*. s.55
- 49 Churchward, a.g.e. s.347
- 50 A.g.e.s.348.
- 51 Tek Tanrı'nın sembolü "Güneş" tüm dünya genelinde bir sembol haline gelmiştir. Japon bayrağı hâlâ bu eski Mu sembolünü taşımaktadır.
- 52 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.42-46
- 53 Andrews, a.g.e. s.33
- 54 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s. 44
- 55 Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s.49
- 56 <http://www.dunyadinleri.com>.
- 57 Eski Mısır tarihinde Mu'nun Tanrı sembolü olan Güneş için kullanılan "Ra" adı, Eski Mısır'da "Amon-Ra" olarak geçmektedir. Yine pek çok Eski Mısır Tanrısının Mu kökenli olduğunu J.Churchward kanıtlamıştır. Bkz. J.Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.229-251
- 58 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.32
- 59 <http://www.dunyadinleri.com>
- 60 <http://www.dunyadinleri.com>.
- 61 Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s.156

- 62 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.42
63 A.g.e. s.265
64 Diğer Atlantis...
65 Scott-Eliot, *The Story of Atlantis and the Lost Lemuria*'dan Andrews, a.g.e. s.31
66 Andrews, a.g.e. s.30
67 A.g.e. s.185
68 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.252
69 Andrews, *Atlantis: Insights from a Lost Civilization*'dan Andrews, *Lemurya ve Atlantis*, s. 186
70 Andrews, *Lamurya ve Atlantis*, s.109
71 A.g.e. s.186
72 Von Auken ve Little Hall of Records'den Andrews, *Lamurya ve Atlantis*, s. 177
73 Andrews, a.g.e. s.186
74 Bu taşlardan birini bir salın altına yerleştirince su üzerinden geçmiş ve sal ileriye doğru hareket etmeye başlamıştı. Manyetik özellikleri olduğu düşünülen başka bir taş ise dışına bir parça metal konulunca tekerlekleri döndürebilme gücüne sahipti. Yine manyetik özellikleri olan başka bir taş da etrafına ışık gönderebiliyordu. Cevre, *Lamuria*'dan Andrews, a.g.e. s.186
75 Robinson, *Edgar Cayce's Story of the Origin and Destiny of Man*'dan Andrews, a.g.e. s.207
76 Ara Avedisyan, *Evrende En Büyük Sır*, İstanbul, ty, s.218
77 *Untitled Document.htm*
78 Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s.352
79 A.g.e. s.352
80 A.g.e. s.352
81 Andrews, a.g.e. s.142
82 A.g.e. s.218
83 A.g.e. s.29
84 Cevre, *Lamuria*'dan Andrews, a.g.e. s. 27

- 85 Avedisyan, a.g.e. s.105
86 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.158. Mu halkı öteden beri 13'ün uğursuzluğuna inanırdı. Nitekim ülkeleri de ayın 13'ünde batmıştı. Mu'nun kolonilerinden Mayalar da 13'ün uğursuzluğuna inanırlardı. Bu nedenle Maya takvimi 2012'de sona erecekti. 13'ün uğursuzluğuna inanan Mayalar, takvimlerini 2013'e kadar devam ettirmekten korkmuşlardı. Bu verileri dikkate alan bazı araştırmacılar, 2013'te bir cuma günü dünyanın da tıpkı Mu gibi bir felakete kurban gideceğini, kıyametin kopacağını söylemektedirler.
87 Avedisyan, a.g.e. s.106,107
88 Mısır kayıtları. Avedisyan, s.127
89 Lhasa kaydı. Avedisyan, a.g.e. s.127
90 Andrews, a.g.e.s.226
91 Lhasa belgesi. Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s. 52
92 A.g.e.s.52-53
93 A.g.e. s.52-54.
94 A.g.e. s.268,269
95 A.g.e. s.80.
96 A.g.e. s.108
97 Henri Stierlin, "Mayaların Muhteşem İmparatorluğu", *Kainatın Sırları*, der.Readers Digesten, İstanbul, 1989, s.288
98 Bu gün Maya dili üzerine çalışan uzmanlar, günlerin isimleri, aylar, rakamlar, tanrılar, renkler ve pusula yönlerini rahatlıkla okuyabilmektedirler. "İki milyon kişinin konuştuğu Maya dili, Eski Mısır dili ve modern Japonca'da olduğu gibi kelimeleri ve fikirleri belirten idagramların ve sesleri belirten fonetik sembollerin bir karışımından oluşmuştur." Stierlin, a.g.e. s.279,280
99 Bu kitaplara sonradan şu isimler verilmiştir: Trono, Barbonikus, Kortesianus, Vatikanus, Şilam- Balam, Dresden ve Pers Kodeksleri. Ara Avedisyan, *Evrende En Büyük Sır*, s.54
100 Stierlin, a.g.e. s.284
101 A.g.e. s.279
102 Avedisyan, a.g.e. s.40
103 Stierlin, a.g.e. s.279

- 104 *A.g.e.* s.280
 105 *A.g.e.* s.282
 106 *A.g.e.* s.282
 107 *A.g.e.s.* 281
 108 *A.g.e.s.* 281
 109 *A.g.e.* s.285,286
 110 *A.g.e.s.* 287
 111 *A.g.e.s.* 286
 112 Avedisyan, *a.g.e.* s.54. "Popol Vuh, Mayaların İncili sayılırdı. Latince'ye tercümesi 1544'de Adrian Recinos ve Villacosta tarafından yapıldı. Kitap, yaratılış, Tanrıların savaşı ve göçler, yerleşmeler bölümlerinden ibarettir. Tekvin kısmı, İncil'deki Tekvin'e çok benzer." Mayaların Mu'nun bir kolonisi olduğu ve Hristiyanlığın Mu kökenli olduğu tezleri hatırlanacak olursa, Mayaların Kutsal Kitaplarıyla Hristiyanların kutsal kitapları arasındaki ilişki daha fazla anlam kazanmaktadır. Bu bağlantılar, Hristiyanlığın temel ilkelerinin Mu'dan Mayalara, Mayalardan da Hristiyanlığa geçmiş olabileceğini düşündürmektedir.
 113 *İnsan Vücudu*, Time-Life Yayınları'ndan Avedisyan, *a.g.e.* s.41
 114 Avedisyan, *a.g.e.* s.41
 115 "Bu, ufak hazneli, uzun boyunlu, ibriğe benzer bir alettir. Boyun kısmı içinde iki elmas taş vardır. Taşlar ışın iletmeye yarar. Som altından yapılmış böyle aletler bulunmuştur." Avedisyan, *a.g.e.* s.42
 116 Avedisyan, *a.g.e.* s.44
 117 Myxomatose virüsünün bakımı ve üretimi çok kolaydır. Virüsün üretilmesi için bu hastalıklardan ölmüş bir tavşan alınıp, ciğeri ve kalbi çıkartılarak kurutularak toz haline getirilir. Sonra formülde yazılı olan sıvı ile üç kere filtre edilip elde kalan kızıl-kahverengi sıvıya tavşan kanı eklenir. Bu şekilde elde edilen kültürde bol bol virüs yetiştirilir ve bu virüsle yeryüzündeki bütün tavşanlar yok edilebilir. Kızıl-kahverengi sıvıya tavşan kanı yerine insan kanı konulacak olursa elde edilecek silah insan neslinin sonunu getirebilecek nitelikte olacaktır. Avedisyan, *a.g.e.* s.46-47
 118 Avedisyan, *a.g.e.* s.46

İKİNCİ BÖLÜM

ATATÜRK, KAYIP KİTA MU'NUN İZİNDE...

AMERİKA'DA TÜRK İZLERİ

Atatürk'ün Türk tarihiyle ilgili araştırmaları, "Batı merkezli tarih tezini", dolayısıyla "genel kabulleri" sorgulayan "ulusal" tarih anlayışını biçimlendirmeye yönelik, alternatif çalışmalardı. Bu çalışmalar, genel kabulleri sorguladığı için "bilimsel", Avrupa'nın emperyalist çıkarlarına hizmet eden tarih görüşüne karşı çıktığı için "ulusal"dır. 1930'lu yıllarda bizzat Atatürk'ün ileri sürdüğü Türk Tarih Tezi Türk ulusunun alışlagelmiş tarihsel rolünü -(ikinci sınıf, barbar ırk)- değiştirme iddiası taşıyordu. Türklerin yeni rolü, "uygarlık kurucusu"ydı. Atatürk, Türk ulusunun bu rolü gerçekten hak ettiğine inanıyordu. Türk tarihiyle ilgili tüm çalışmaları bu gerçeği kanıtlamaya yönelikti.

"...Türk ulusu Asya'nın batısında ve Avrupa'nın doğusunda olmak üzere kara ve deniz sınırlarıyla ayrılmış dünyaca tanınmış büyük bir yurttan yaşar. Onun adına 'Türk eli' derler. Türk yurdu çok daha büyüktü. Yakın ve uzak çağlar düşünülürse Türk'e yurtluk etmemiş bir anakara (kita) yoktur. Bütün yeryüzünde Asya, Avrupa,

Afrika, Türk atalarına yurt olmuştur. Bu gerçekleri yeni tarih belgeleri göstermektedir...¹

Atatürk, çalışma odasında araştırma yaparken

Atatürk'ün Türk tarihine bakışı coğrafyayla sınırlı değildi. O, çok erken dönemlerden itibaren atı evcilleştiren, tekerleği bulan ve madenleri işleyebilen Türklerin belirli bir coğrafyaya bağlı kalmadıklarını, Orta Asya'dan dünyanın dört bir yanına yayıldıklarını düşünüyordu. Atatürk, dünya üzerinde insanın yaşadığı her yerde Türklere ait izler arıyordu. Onun Türk tarihiyle ilgili araştırmalarda temel hareket noktası "uygarlığın peşinden gitmekti." Çünkü o, Türk ulusunun dünya tarihinin gelmiş geçmiş "en uygar" uluslarından biri hatta "birincisi" olduğuna inanıyordu ve tarih içinde uygarlığa ait izlerin peşinden gidilecek olursa eninde sonunda Türklere ait izlere ulaşılacağını düşünüyordu. Bu nedenle geçmişteki tüm "ileri uygarlıklar" onun ilgisini çekiyordu: önce

Hititler, Sümerler, Etrüskler, Mısırlılar ve şimdi de Mu ve Maya uygarlıkları...

30'lu yılların sonunda Atatürk'ün kafasını meşgul eden temel bir soru vardı.

"Türklerin bilinen yurdu Orta Asya'dır! Peki ama Türkler Orta Asya'ya nereden ve nasıl gelmişlerdir?"

Atatürk, bu sorunun yanıtını çok uzaklarda, Amerika'da arayacaktı.

Bu bağlamda modern arkeoloji ve tarihin pek de rağbet göstermediği, "Kayıp Kıta Mu" ve gizemli "Maya" uygarlıklarıyla ilgilenecek, Türklerin Orta Asya'dan önceki ilk anayurtlarının efsane Mu kıtası olabilme ihtimalini araştıracaktı.

Atatürk'ün modern bilimin burun kıvırdığı, fantastik diyerek küçümsediği bir teoriyle ilgilenmesi, Mu ve Mayalarla Türkler arasındaki olası ilişkiyi araştırması, onun alışlagelmiş kalıpların dışına çıkan, sorgulayıcı bir bilim anlayışına sahip olduğunun en belirgin kanıtı olsa gerektir.

Tahsin Bey'e Verilen Görev

Tahsin Bey, 1932 yılında Atatürk'le yaptığı özel sohbetlerden birinde kayıp kıta Mu ve Mayalardan bahsetmişti.² Bu sohbet, bir süredir bu konuda somut bir adım atmaya düşünen Atatürk'ü harekete geçirecekti.

Tahsin Bey, Atatürk'ün isteğiyle 1935 yılında Meksika Büyükelçiliği'ne atandı. Fakat Büyükelçi Tahsin Bey'in gerçek görevi çok farklıydı; Atatürk Tahsin Bey'i Mu Kıtası, Mayalar ve Türkler arasındaki ilişkiyi araştırmak ve Güneş Dil Teorisi hakkında yeni kanıtlar toplamakla görevlendirmişti.

Tahsin Bey, Meksika'ya gider gitmez araştırmalarına başladı.

Kendisine Amerikalı Arkeolog William Niven'in bulduğu Meksika tabletleri gösterildi. Maya dilinin kökeni bu tabletlerde gizliydi. Tahsin Bey, Türkçe ile Maya dili arasındaki benzerlikleri belirlemek için bu tabletler hakkında bilgi toplamaya başladı. Tabletlerin deşifresi Tahsin Bey'i şaşkına çevirmişti. Meksika tabletleri, M.Ö. 200.000 ile 70. 000 yılları arasında Büyük Okyanus'ta yer almış bir kıtayı haber veriyordu. Eldeki belgelere göre "Mu" adı verilen bu kayıp kıta Avustralya'dan birkaç misli büyüklükteydi, yüksek bir uygarlığa ulaştıktan sonra günümüzden yaklaşık 12.000 yıl önce bir deprem ya da tufan sonucu yok olmuştu.

Tahsin Bey araştırmalarını derinleştirdiği yeni belgelerle karşılaşıyordu. Bu sırada kendisine İngiliz Albayı James Churchward'ın Hindistan'da bulduğu Naakal tabletlerinden bahsedildi. Bu tabletlerde kayıp kıta Mu hakkında çok daha ilginç bilgiler vardı. Churchward, 50 yıllık bir çalışma ile bu tabletleri çözmüş ve Mu kıtası hakkında 5 kitap yayınlamıştı: Tahsin Bey, J.Churchward'ın 4 kitabını büyük bir dikkatle inceledi. Tahsin Bey, Meksika'dan 29 Şubat 1936'da, Atatürk'e ve "Türk Dil Kurumu Riyaseti Aliyesine" gönderdiği 7. raporda Churchward'ın kitapları hakkında ayrıntılı bilgiler veriyordu:

1. *The Children of Mu* (Mu'nun Çocukları), İves Vashburn Matbaası, New York, 1931, 267 sayfa. Kitap, 1931'de 2. ve 3. baskısını, 1933'te 4. baskısını, 1934'te de 5. baskısını yapmıştı.
2. *The Lost Continent of Mu* (Kayıp Kıta Mu), İves Vashburn Matbaası, New York, 1931. 335 sayfa. Kitap, 1932'de 2. 3. ve 4. baskısını, 1934'te 5. baskısını yapmıştı.
3. *The Sacred of Mu* (Mu'nun Kutsal Sembolleri), İves Vashburn Matbaası, New York, 1933, 296 sayfa. Kitap 1934'te 2. baskısını yapmıştı.
4. *Cosmics Forces of Mu* (Mu'nun Kozmik Güçleri), İves Vashburn Matbaası, New York, 1933, 246 sayfa.³

Tahsin Bey, kayıp kıta Mu hakkındaki en kapsamlı çalışmaları gerçekleştiren J. Churchward'ın bu kitaplarında geçen konuları beş madde altında sınıflandırarak, Aralık 1935'de bir raporla Atatürk'e sunmuştu. Aynı raporun, bir örneğini de 7 ay sonra, 22 Haziran 1936'da Türk Dil Kurumu Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen'e gönderilecekti.

Tahsin Beyin Ankara'da heyecan uyandıran raporunda şaşırtıcı bilgiler ve yorumlar vardı:

"Amerika alimlerinden Colonel James Churchward'ın gençliğine müsadif 1868 senesinde Hindistan'da (AYHODA) Manastırında başlayarak, cihanın muhtelif kıtalarında 50 sene süren tarihi ve ilmi tetkikatı neticesinde ilk defa 1931 senesinde New York'ta neşrettiği 4 kıta eserde;

1. Uygur, Akad ve Sümer adlarındaki ırkdaşlarımızın beşeriyetin ilk vatani olan Mu Kıtası'ndan binlerce sene evvel çıkarak, cihana yüksek maarif ve medeniyetlerini, dil ve dinlerini götürdükleri,
2. Aryen denilen Tötanların, İslavların, Brotonların, Baskların, İrlandalıların, el hasıl hemen hemen bütün Avrupa akvamının (kavimlerinin) Uygur Türklerinin zürriyetleri (akrabaları) oldukları,
3. Akad ve Sümer sözlerinin Hindistan manastırlarında mukaddes bir dil olarak öğretilen NAGA-MAYA, yani Mu dilindeki manaları,
4. Mu kıtası batmadan binlerce yıl önce (Mu'dan) çıkarak Mu'nun ilimlerini ve dinlerini dünyanın birçok yerlerine ve ez cümle Mısır ve Hindistan'a yaymış olan (NAA-KAL) namındaki Mu ilim ve din misyonerlerinin Himalya ve Eski Mısır mabetlerine naklettikleri tablet ve saireyi Musa'nın Sina Dağı'ndaki OZİRİS Mabedi'nde ve İsa'nın da hem Mısır ve hem de Hindistan'da senelerce tetkik ettikleri ve bunlara kıyasen KUR'AN'da bir ayet başını teşkil eden (TA-HA) sözünün Mu diline ait olduğunu, Churchward'ın bu söz hakkındaki izahatını gördükten sonra

Dini İslam'ı vaz eden zaman da (Hz. Muhammed) diğerleri gibi Mu'nun dil ve dinini Mısır'da ve büyük ihtimalle Hindistan manastırlarında tahsil ettiği neticesinin tebarüz etmekte olduğu,

5. Binlerce sene evvel Asya'nın şark kıyılarından Avrupa'nın garp sahillerine ve İrlanda adasına kadar bütün araziye kaplamış olan muazzam UYGUR İmparatorluğu'nun bundan 11.500 sene evvel müthiş manyetik katalizma ve onu takiben sathi arzda birdenbire dağların fırlaması üzerine bütün nüfusu ile birlikte mahv olduğu ve saire ve saire, hakkında şimdiye kadar hiçbir eserde mevcut olmayan malumat ve izahata tesadüf ederek bunları hülasaten (özetle) 7 numaralı raporumla ULU ÖNDERİMİZ ATATÜK'e bundan 7 ay evvel arz ve takdimle mübahi idim.

Bu kerde tarafı alinize gönderdiğim işbu mühim raporu lütfen

Tahsin Mayatepek ve ailesi

ve inayeten mütalaa buyurmanızı rica ederim. ULU ÖNDERİMİZ'in bu rapor hakkındaki mütalaaları ile birlikte fikri alinizi de bildir-mek lütfünde bulunursanız pek müteşekkire ve minnettar olacağımı arz ve bilvesile derin hürmetlerimi teyit eylerim çok sayın bay."⁴

14 RAPOR'UN SIRRI

Tahsin Bey'in Meksika'dan Atatürk'e Gönderdiği Raporlar

Tahsin Bey araştırmalarını sürdürürken Maya, Aztek ve İnka uygarlıklarının kullandıkları eşyaların Türklerin kullandığı eşyalara benzediğini fark etmişti, ayrıca davulları ve kalkanları da bizimkilere çok benziyordu; üzerlerinde ay ve yıldız figürleri vardı. Tahsin Bey bu eşyaların ve silahların belge ve fotoğraflarını, kayıp kıta Mu hakkında, Churchward'ın kitaplarından ve başka kaynaklardan elde ettiği bilgilere ekleyerek, "14 rapor", "üç defter" halinde Atatürk'e sundu. Akademik bir titizlikte hazırlandığı anlaşılan bu raporların her biri aslında Mu kıtası ile Türkler arasındaki ilişkiyi kanıtlamaya yönelik son derece özgün ve bir o kadar da şaşırtıcı tezler içeriyordu.

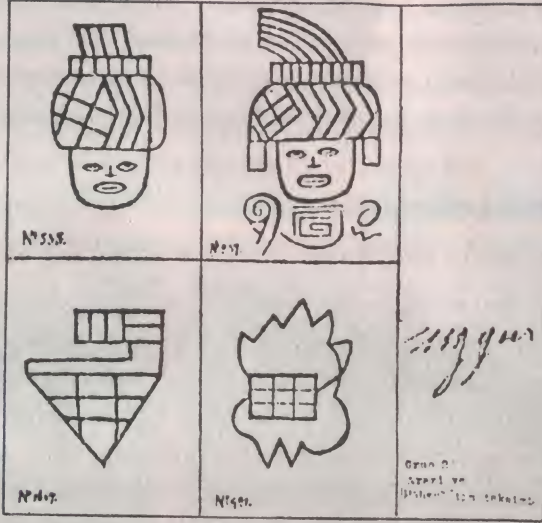
Yakın zamanlara kadar, Tahsin Bey'in Atatürk'e gönderdiği raporlardan 14. rapor dışındakilerin nerde olduğu bilinmiyordu. 14. raporu ilk kez kullanan Turan Dursun, "Din Bu" adlı kitabının ikinci cildinde heyecanlı ve öfkeli bir dille diğer raporların nerede olduğunu soruyordu. Dursun, kitabında yanıtı da kendisi veriyor ve bilim adamı sabrına aykırı bir acelecilikle diğer raporların bilinçli olarak yok edildiği hükmüne varıyordu;

".....

Sayısı: 14. Rapor

.....

Bu rapora yıllar önce tanıştım. Şimdi ilk yayına sunan ve değerlendiren kişi olmanın coşkusunu taşıyorum.

Tahsin Bey'in Meksika'dan gönderdiği belgelerde yer alan semboller

Ya ötekiler?

Birinci rapor, ikinci rapor, üçüncü rapor nerede? Nerede dördüncüsü, beşincisi, altıncısı? Ve nerede yedincisi, sekizincisi, dokuzuncusu,? Daha da var: Onuncusu, on birincisi, on ikincisi, on üçüncüsü, Belki de 14'den sonrası da vardı. Ama 14. ye kadar bulunduğuş kesin. Yoksa bu rapor için '14. Rapor' denir miydi? Peki nerede öbürleri? 14. Rapor Cumhurbaşkanlığı arşivinde. Her nasılsa kalabilmiş. Öbürlerinin de burada bulunması doğaldı. Dahası gerekliydi. Ama ne bu 'doğal'lık, ne de bu 'gerekli'lik o raporların bu arşivde bulunmasına yetmiştir. Hiç değilse sorulması da doğal değil mi? Nerede Atatürk'e Mayatepek'in gönderdiği kesin olan öteki raporlar? Eğer Atatürk'ün arşivine önem verilmişse, eğer bu arşivdeki belgeleri kimi eller çekip almamışsa, bunlar kimilerinin keyfine ya da çıkarına uygun biçimde yok edilmemişse, yağmalanmamışsa, alı-

nıp satılmamışsa...Nerede bu raporlar? Evet, neredeler? Yok, yok, yok. 'Var' diyen varsa beri gelsin, açıklasın, anlatsın ve aydınlatsın araştırmacıları."5

Turan Dursun, kitabının daha ilk cümlesinde "Nerede bu raporlar?" diye bağırıyor, öfkeyle birilerini suçluyordu. Peki ama neden bu isyan? Neden bu erken feryat? Neden bu büyük infial? Neden? Turan Dursun'u bu kadar öfkeliendiren, isyan ettiren neydi? Bilim insanlarına has o naif duyarlılık mı? Tahsin Bey'in Atatürk'e gönderdiği 14. raporun heyecanı mı? Yoksa genel kabullerin ve ön yargıların dayanılmaz kıskırtıcılığı mı?

Sanırım sonuncusu!...

Yanıtı, ilerleyen cümlelerde bizi haklı çıkartan şu düşünceleriy-
le aslında yine Turan Dursun veriyordu:

"...Şimdi bir düşünün: Dinli imanlı ya da öyle olan bir kimse bu niteliğine ve ilgililerin yasa üstü ölçütlerine uyma noktasındaki güvenilirliğine bağlı olarak güven sağlayıp, söz konusu arşive dalıyor. Dilediğini alma, sözümona inceleme rahatlığına sahip. Ve karşısına Tahsin Mayatepek'in Atatürk'e gönderdiği raporlar türünden belgeler çıkıyor. 'Amannnnn!!! Bunlar hep imansızca şeyler! Yokedilmeli bunlar!' diye düşünmez mi?"6

Kuşkusuz, Dursun'un bu yorumu, bilim insanlarının tarafsızlığına aykırı, "ön yargılı" ve "acelecî" bir yaklaşımın sonucuydu.

Turan Dursun "Nerede bu raporlar?" diye sorduğunda yıl 1990'dı. Aradan 15 yıl geçti. Bu gün 2005 yılında sevgili Dursun'a biraz gecikmeli de olsa yanıldığını kanıtlayan ve yaşasaydı hiç kuşkusuz çok mutlu olacağı şu müjdeyi verelim:

"Sayın Dursun! Tahsin Mayatepek'in Atatürk'e gönderdiği, yedinci, sekizinci, dokuzuncu, onuncu, on birinci, on ikinci ve on üçüncü raporlar bulundu."

“Diğerleri mi?”

“Hiç kuşkunuz olmasın onlar da bir gün açığa çıkacaktır.”

Tahsin Bey’in Meksika’dan Atatürk’e ve Türk Dil Kurumu’na gönderdiği raporlardan elimizde olanların içeriği şöyledir:

7. RAPOR:

Meksiko, Çapul-Tepek

29 Şubat 1936

“Türk Dil Kurumu Riyaseti Aliyesine,

UYGUR, AKAD, SÜMER Türklerinin Pasifik Denizi’nde ilk insanların zuhur ettiği (MU) kıtasından 70.000 sene evvel çıkıp Mu’daki büyük medeniyet, dil ve dinleri cihana yaydıklarına dair yepyeni ve mühim malumatı ihtiva eden

RAPOR:⁷

Tahsin Bey, bu raporunda genel olarak, J. Churchward’ın kitaplarının tanıtımı yapmış ve kayıp kıta Mu’ya ilişkin temel bilgilere yer vermişti: Mu’dan yapılan göçler, Mu’nun yüksek uygarlığı, Mu dininin özellikleri ve Mu’nun batışını yalın bir dille anlatmıştı. En önemlisi Uygur, Akad ve Sümerlerin Mu’dan çıkarak dünyanın değişik yerlerine yayıldıklarını kanıtlamaya çalışmış, Türk diliyle Maya dilini karşılaştırmıştı.

7. raporun dikkat çeken üç önemli yönü vardı;

1. Mu dininin özellikle Musevilik, Hristiyanlık ve İslamiyet gibi tek tanrılı dinlere etkisi.
2. Mu, Maya, İnka ve Atlantis uygarlıklarıyla Türkler arasındaki ilişki.
3. Sümer, Akad ve Uygurların Mu’dan dünyaya yayıldıkları.

7. raporda vurgulanan noktalardan biri Mu dinin özellikleriydi. Tahsin Bey, raporunda Mu dininin bazı önemli özelliklerini şöyle sıralamıştı;

“1. Ecdadımızın Mu kıtasında uzun asırlar zarfında yaptıkları derin ve ilmi tetkikat neticesinde Evren ve Kainatı muazzam ve son derece. şuurlu ebedi bir Kudret’in muhtelif kuvvetler vasıtasıyla idare ettiğine, bu sonsuz Kudret’in mahiyetini insan olanın idrak etmesine imkan olmadığına iman etmişlerdir.

2. İnsanın madde ve ruhtan müteşekkil iki mevcudiyeti olduğuna ve maddi mevcudiyetin devamsız ve fani olduğu, ilahi olan ruhun ebediyen mevcut ve berdevam olduğu (devam ettiği)...”⁸

Tahsin Bey Mu dininin en önemli özelliklerinden birinin reen-karnasyon inancı olduğunu ifade ederek⁹ yaptığı incelemeler sonucunda yeryüzündeki tüm dinlerin Mu kaynaklı olduğu sonucuna varmıştı. Tahsin Bey, bu konuda J. Churchward’tan etkilenmişti. Churchward, kitaplarında tek tanrılı dinlerden Musevilğin ve Hristiyanlığın Mu’ya dayandığını ileri sürüyor, Hz. Musa ve Hz. İsa’nın yaydıkları dinlerin temel ilkelerini, Mu dinini yaymak için yazılan Naakal tabletlerinden aldıklarını iddia ediyordu. Tahsin Bey, Atatürk’e gönderdiği 7. Raporda bu konuda şu değerlendirmeleri yapıyordu:

“Musa, Mu’nun din ve uluhiyet hakkındaki telakkilerini Sina Dağı’ndaki Oziris Mabedi’nde tahsil edip Beni İsrail’e telkin etmiştir.”¹⁰

“İsa da kurduğu dinin esaslarını Mu’dan almıştır.”¹¹

Musevilik ve Hristiyanlığın Mu kökenli olduğunu iddia eden Churchward, İslam dini, Hz. Muhammed ve Mu ilişkisi hakkında doğrudan ya da dolaylı her hangi bir değerlendirme yapmıyor, kitaplarında İslam dininin Mu kaynaklı olduğuna yönelik her hangi bir bilgi ya da bulguya yer vermiyordu. Oysa ki Tahsin Bey Ata-

türk'e gönderdiği raporlarda (7. rapor-14. rapor) Hz. Muhammed'in de İslam dinini Hindistan'da Mu tabletlerinden öğrendiğini ileri sürüyordu. Tahsin Bey, bu yorumu yaparken, Churchward'ın, "Musevilik ve Hristiyanlık Mu'ya dayanıyor" tezinden etkilenmişti. "Hz. Musa ve Hz. İsa Mu'dan etkilendilerse, pekala Hz. Muhammed de Mu'dan etkilenmiş olabilir!" mantığından hareket ederek, kendince son derece ilginç çıkarımlar yapıyordu. Tahsin Bey, "İslamiyetin temel ilkeleri Mu'ya dayanır." tezini Churchward'ın, "Mu'nun Kutsal Sembolleri" kitabında geçen "TA-HA" kelimesi üzerine oturtmuştu.

İşte Tahsin Bey'in Atatürk'e gönderdiği 7. raporda, "Muhammed de Mu'dan Etkilendi" başlığıyla kaleme aldığı ilginç değerlendirmeler:

"Muhammed'in de tıpkı Musa ve İsa gibi Mu'nun dil ve dinini öğrendiği aşağıdaki mühim bir ipucundan istidlalen anlaşılabacaktır:

Churchward'ın (The Sacret Symbols of Mu) adındaki eserinin 130. sayfasında Mu diline ait en eski sözlerden biri olarak (TA-HA) kelimesinin zikri geçmektedir. Vaktiyle Mu kıtasına dahil olup, mezkur kıta battıktan sonra ayakta kalmış olan Pasifik Denizi'ndeki adaların yerli ahali arasında bu sözün ecdatlarından kalma mukaddes bir söz olarak kullanıldığı hakkında izahata tesadüf etmekliğim üzerine derhal KUR'AN' da bir sure başını teşkil eden (TA-HA) kelimesini göz önüne getirip KUR'AN müfessirleri tarafından bu ana kadar manası izah edilememiş olan bu sözün Mu dilinde (Ta- yıldızlar, Ha- su) yani (su ihtiva eden yıldızlar) anlamında olduğunu Churchward'ın izahatından anladıktan sonra bu meçhulü bu suretle anlamaktan mütevellit bir sevinçle KUR'AN'da daha bu gibi manası malum olmayan (YA-SİN, TA-SİN, HA-MİM) gibi esrarengiz sözlerden Mu diline ait olmaları ihtimalini göz önüne getirip Mu dilinin en çok saf bir halde aynı olan MAYA lügatına müracaat ederek tah-

minimde aldanmadığımı ve bu sözlerin de bervechi ati manalar ifade eden halis Mu sözleri olduklarını hayretle müşahede ettim."¹²

"TA-HA sözündeki (TA- yıldızlar, HA-su) yani su ihtiva eden yıldızlar. Bunu Churchward'ın izahatına müsteniden arz ediyorum. Bu ipucunu elde ettikten sonra Maya lügatı vasıtasıyla diğerlerinin manalarını kendim halle muvaffak oldum:

TA-SİN: (TA- yıldızlar, SİN- saha, mıntıka, havali, yani yıldızların bulundukları saha, GÖK, SEMA.

HA-MİM: (HA- su, MİM- Mu kıtasının alfabetik sembolüdür. Mu yazısında MİM harfinin adı Mu olup, yazılışında 41. sahifedeki tabloda görüldüğü üzere şu () şeklinde küçük bir semboldür. Dikkate şayandır ki ilk yazılan KUR'AN'LARDA Mim harfi aynı () şeklinde yazılmıştır. Bu izahtan sonra HA-MİM sözünün manası (Suya batmış Mu kıtası) demektir.

YA-SİN: YA- yas, teessür, elem, SİN- saha, havali, yani elem ve mihnet sahası ve diğer bir tabirle (Küre-i Arz) demektir. YA-SİN sözünün manası (Yas içindeki yer) demektir."¹³

"İşte bu Mu sözlerinin KUR'AN'da birer sure başlarında esrarengiz bir surette mevcudiyetleri, Muhammed'in de tıpkı Musa ve İsa gibi Mu dilini ve dinini tahsil ve vücuda getirdiği dini İslam'ın vahdaniyet ve ruhun ebediyeti ve saire hakkındaki esasların Mu'dan Hindistan manastırlarına NAA-KAL'ler vasıtasıyla intikal eden ilim ve din esaslarından iktibas etmiş olduğuna delalet etmektedir. Bu hususta Muhammed'in hayatını yazan İslam tarihçileri, adı geçen sahabetini müteakip birkaç sene MEKKE' den kaybolduğunu söylemeleri de¹⁴ Muhammed'in bu kayıp senelerini Mısır'da ve (onu) müteakiben Hımsalya manastırlarında Mu'nun dini ve ilmi eserlerini tetkik ve tetabu ile geçirmiş olduğuna kuvvetle ihtimal verilmektedir."¹⁵

"Esasen, Platon, Pisagor, Tahles, dö Milet gibi en meşhur Grek filozoflarının Mısır'da, Mu'nun yüksek felsefe ve ilimlerini tahsil et-

rikleri ve İsa'dan 500 sene evveline gelinceye kadar, Greklerin tahsil için tercihen Hindistan'a gittikleri hakkında Churchward'ın verdiği izahat dahi Muhammed'in diğer din vaz edenler ve Yunan filozofları gibi eski zamanlarda bugünkü Oxford, Cambridge ve Paris Üniversitelerinin rolünü oynayan Mısır ve Himalya mabet ve mastırlarına giderek tahsil etmiş olduğuna şüphe bırakmamaktadır."¹⁶

Tahsin Bey'in 7. raporu Türk Tarih Tezi'ne büyük katkılar sağlayacak bilgiler içeriyordu. Rapor bu yönüyle Atatürk'ün yanıt aradığı en temel soruya, "Türklerin Orta Asya'dan Önceki İlk Yurtları Neresidir?" sorusuna çok açık ifadelerle yanıt veriyor ve adeta yeni bir dünya tarihi yazıyordu.

"...70 000 sene önce Arzın 3'ncü devresinde Mu'dan çıkan yüksek ilmi marifet ve medeniyet sahibi insanlar 3 muhtelif yolu takip ederek Asya, Avrupa, Afrika kıtalarına yayılmışlar ve oralara yüksek medeniyetlerini götürmüşlerdir:

1'nci kol:

Bu kolu, Mu'dan (MAYA) namile çıkarak Asya'nın şark kıyılarına ayak bastıktan sonra (UYGUR) namını alan MU çocukları teşkil etmektedir.

Uygurlar Asya'nın şark kıyılarına gemilerle çıkarak, oralardan Orta Asya'ya ve müteakiben Balkanlara ve nihayet Fransa'nın garbindaki Brötanya ve İspanya'nın şimalindeki Bask arazisine ve İrlanda adasına kadar yayılmışlar ve bu suretle Asya'nın şark kıyılarından Avrupa'nın garp sahillerine kadar uzanan cesim araziye Mu'nun ve tabiri diğerle Türklerin medeniyet, dil ve dinini neşretmişlerdir.

2'nci kol:

Bu kolu teşkil eden Mu çocukları Mu'dan gemilerle ve MAYA

namile çıkarak Hindi Çin'i kıyılarına çıkmışlar ve oradan (BURMA) kıtası istikametinden Hindistan'a girerek oralarda (NAGA MAYA) namını alıp bu namda büyük bir imparatorluk vücuda getirmişler ve bu devlet 20.000 sene devam ettikten sonra mukarız olmuştur. (yıkılmıştır) Bu insanların bir kısmı Hindistan'ın garbinden gemilerle Basra Körfezi'nin şimalinde Fırat Nehri deltasına girerek bu yerlere (AKKAD) ve daha şimale ilerleyerek bu havalide (SÜMER) adını vermişler ve kendileri de bu namı almışlardır.

(AKKAD) sözü Naga Maya dilinde : Bataklık, yumuşak arazi demektir.

(SÜMER) sözü: Düz arazi demektir....

3'ncü kol

Bu kolu teşkil eden Mu çocukları da diğerleri gibi Mu'dan çıkarken Maya namı ile çıkarak 15'nci sayfadaki haritanın en altında ki yolu takiben gemilerle Afrika'nın şarkına kain Gardaful burnuna yanaşarak, oradan bugünkü ETİYOPİ kıtasına girdiklerinde (TAMIL) namını almışlar ve bunlardan bir kısmı da Kızıl Deniz'in garp kıyılarından bugünkü Sudan ve Nube arazisine yerleşerek bu araziye (MAYU) adını vermişler ve kendileri de bu ismi almışlardır. Eski Mısırlıların da aynen (MAYU) tesmiye ettikleri bu arazide ..."¹⁷

Tahsin Bey, 7. raporda özellikle, J. Churchward'ın kitaplarından yaptığı alıntılarla Uygur Türklerinin Mu kökenli olduğunu ve Türkçeyle Mu dili arasındaki benzerlikleri kanıtlamaya çalışmıştı.¹⁸ Tahsin Bey, "Mu Dili Bütün Türk Lehçelerinin Öz Kaynağıdır." Başlığı altında Churchward'ın kitaplarına dayanarak şu bilgileri vermişti:

"Churchward, "The Continent of Mu" namındaki eserinin 106'ncı sayfasında Mu yani Güneş İmparatorluğu'nun Mu dilindeki adı (ULUMİL) olduğu ve aslen (U -LUM -İL) şeklinde mürekkep bir söz olup (U -O), LUUM -Erazi, İL-Devlet, Kudret anlamında

olarak (O ERAZİNİN İMPARATORLUĞU) manasını ifade etmekte olduğunu izah etmesi üzerine kulağımıza hiç yabancı gelmeyen (ULUMİL) sözünün başındaki (ULU) sözünün aynen Türkçe'deki (ULU) ve aradaki (M)inde MU ve sonda bulunan (İL)inde aynen Türkçede devlet ve kudret manasını ifade eden bir söz olduğunu derpiş ederek (ULUMİL) sözünün pek eski şeklinin (ULU-MU-İL) tarzında olarak (Yüksek Mu İmparatorluğu) manasına gelen halis bir Türkçe söz olduğuna kanaat hasıl ettim.”¹⁹

Tahsin Beye göre Türklerin Mu kökenli olduklarının en güçlü kanıtlarından biri dil benzerlikleriydi. Özellikle Churchward'ın kitaplarına dayanarak bu tezi kanıtlamaya çalışıyordu. Örneğin bir yerde Mu dilinde Güneşe (KİN) dendiğini belirterek, bu sözün Türkçe'deki GÜN, GÜNEŞ sözleriyle aynı anlama geldiğini yazıyordu:

“Mumaileyh (adı geçen) müellifin (yazarın) “The Sacred Symbols of Mu” adındaki diğer eserinin 123'ncü sayfasında (GÜN yani GÜNEŞ) sözünün Mu dilinde karşılığı (KİN) olduğunu görünce bunun da bizim GÜN sözümüzün mana ve hatta biraz telaffuz farkıyla aynı olduğunu anlamakla Mu diline ait tesadüf ettiğim (ULU –MİL) ve (KİN) sözlerinin her ikisinin de Türkçe olmasından hareket ederek beşeriyetin ve ilk medeniyetin zuhur ettiği Mu kıtasında konuşulan dilin Türk dili olduğuna emin ve mutmain oldum.

Mu dilinin güneş mefhumundan mülhem olarak vücuda gelmiş olmasına binaen ahiren ULU Önderimizin keşfe muvaffak oldukları (GÜNEŞ- DİL) Teorisi'nin büsbütün tebarüz ve teyidinde hadim olacak çok mühim elemanların bu dilde mebzulen mevcut olduğunda şüphe yoktur.”²⁰

Tahsin Bey, “Uygur Türklerinin Cihanda Misli Görülmemiş Muazzam İmparatorluğu” başlığı altında Uygur Türklerinin Mu kökenli olduklarını yine o kendine has üslubuyla şöyle anlatıyordu:

“Asya'nın şark kıyılarından Avrupa'nın garp kıyılarına kadar uzanan geniş araziye binlerce sene hüküm ve idaresi altında bulundurmış olan cihanşümül muazzam Uygur imparatorluğu bütün Asya, Orta Asya ve Avrupa kıtalarına Mu kıtasında ecdatlarının meydana getirdikleri çok yüksek marif ve medeniyeti, dil ve dinleri neşretmiş ve 20.000 sene mevcudiyetten sonra bundan 12.000 sene evvel şarki Asya'yı garpten şimale doğru isitle ve tamamen tahrip eden müthiş zelzeleler ve bunu müteakib sathi arzda dağların zuhuru üzerine bu büyük imparatorluk bütün nüfusu ile mahv ve harap olmuştu. Bu gün dahi Orta Asyalı kavimlerin bir çoğunun tarihi vakaları dağların Orta Asya'da zuhurunu mebde ittihaz ederek hesap etmekte olduklarını Churchward (The Children of Mu) namındaki eserinin 221. sayfasında zikrediyor.

Bu misli görülmemiş büyük doğal felaketlerin mahv ve harap ettiği saha 84. sayfadaki harita da görülmektedir.

Bu büyük felaket Babilonyalıların, Asurilerin, Eski Mısırlıların tablet ve papirüslerinde yazılı olduğu gibi Tevrat, İncil ve Kuran'da (Tufan) namı altında mezkur bulunmaktadır.

Haritada görüldüğü üzere bu afetin tahrip ettiği saha Grinwiç'in 180 derece şarkisinden başlayarak Alaska Kıtası'na kadar imtidat etmektedir. Bu felaketten garbi Asya ile Avrupa kıtaları da etkilenmiştir.

Orta Asya'da jeolojik incelemelerde bulunan alimler gerek bu arazinin ve gerek Uygur İmparatorluğu'nun Baykal Gölü cenuplarında daha önce yer alan (KHARA KHOTA) namındaki başkenti ile diğer bir çok gelişmiş ve düzenli şehir ve kasabalarının 15 metre derinliğinde kum ve çakıl taşları altında kalmakta olduklarını görmüş olmalarında şüphe bırakmamaktadır.

KHARA KHOTA şehrinin bulunduğu yeri ilk defa Rus alimlerinden Koşlof keşfetmiş ve bu şehirde eskiliği 18-20 000 sene tah-

min edilen çok mühim tarihi eserler bulmuştur, Bundan haberdar olması üzerine Churchward buralara giderek bizzat araştırmalar yaptığını, derin kum ve çakıl taşları altında yatmakta olduğunu gördüğü KHARA KHOTA şehri hakkındaki değerlendirmelerini eserinde anlatıyor.”²¹

“Doğal felaketlerin tahribatına ve bunu müteakip dağların birden bire fırlaması felaketine uğramadan önce pek verimli mezru ovaları ve çeşitli ırmak, nehir ve gölleri ve geniş ormanları ihtiva eden Orta Asya arazisinin altüst olduğu ve nehirlerle ırmak ve göllerin mecraları kaybolarak bu güzel yerlerde ıssız ve kurak Gobi Çölü’nün bulunmakta olduğunu Churchward uzun uzadıya izah ediyor.

Uygur İmparatorluğu’nun Orta Asya’daki arazisi bütün nüfusu ile mahv ve harap olduktan birkaç asır sonra bu felaket sahalarında Kongoloid tipinde birçok küçük kavimler türediği ve bunların başlıca kısmını teşkil eden Tatarlar arasında zuhur eden iki meşhur şahsiyetin Cengiz Han ile Kubilay Han olduğunu beyan ediyor.

Bunu müteakip Churchward Aryen nam ile maruf kavimlerin Uygur Türklerinin zürriyetleri olduklarını ve bu suretle Tötonların, Seltlerin, İslavların, Baskların, Brotonların ve İrlandalıların ecdadları Uygurlar olduğu gibi Medlerle Farıların da keza Uygur zürriyetleri olduklarını ve bugün İran bayrağında ufukta görülen güneş resmi İran kıtasının pek eski zamanlarda Mu’nun kolonyal İmparatorluğu olan Uygur İmparatorluğu’na tabii olduğunu göstermekte olduğunu ve saire hakkında (The Children of Mu) namındaki eserinin 338, 339, 340. sayfalarında uzun izahat vermektedir.”²²

7. raporunda uzun uzadıya, J.Churchward’ın kitaplarına dayanarak Uygur İmparatorluğu’nu Mu’dan gelen Türklerin kurduğunu kanıtlamaya çalışan Tahsin Be., Uygur İmparatorluğu büyük doğal felaketler sonucunda yıkıldıktan sona Orta Asya’da yüzlerce yıllık

ilkel bir dönem yaşandığını ve yüzlerce yıl sonra “Uygurlarla aynı ırktan olan ecdadımız”ın tıpkı Uygur İmparatorluğu gibi uygarlık alanında ileri İmparatorluklar kurduğunu ifade ediyordu.²³

Ona göre Uygurları kuranlar istisnasız Mu’nun çocuklarıydı.

Şöyle diyordu:

“1. Kol: Bu kolu Mu’dan (Maya) namı ile çıkarak Asya’nın şark kıyılarına ayak bastıktan sonra (UYGUR) namını alan Mu çocukları teşkil etmektedir.”²⁴

7. rapora göre, Akad ve Sümerleri kuranlar da Mu dan göç eden Türklerdi.²⁵ Tahsin Bey Sümerlerin ve Akadların da tıpkı Uygurlar gibi Mu’dan çıktıklarını kanıtlamaya çalışıyordu. Böylece Akadlar ve Sümerlerin Uygurlarla akraba olduğunu göstererek “Akadların ve Sümerlerin Türklüğü” tezini güçlendiriyordu. Özellikle Sümerlerin Türklüğü tezinin Atatürk için çok önemli olduğu dikkate alınacak olursa, Tahsin Beyin bu konudaki açıklamalarının Atatürk’ü heyecanlandığı söylenebilir:

“...Mu’dan Maya namı ile çıkarak Hindistan’a Burma kıtası yoluyla geldiklerinde NAGA MAYA namını alan MU çocukları Hindistan’ın garp kıyılarından gemilerle Basra Körfezi’nin şimalinde Fırat Deltası’na girdikten sonra, bu araziye NAGA MAYA dilinde yumuşak ve bataklık yer manasını ifade eden (AKKAD) namını ve bilahere DİCLE ve FIRAT nehirlerinin yukarılarına yayılarak, bu havaliye de NAGA MAYA dilinde düz ve ova anlamında olan (SÜMER) ismini vermiş ve kendilerinin de bu namları takınmış olduklarını raporumun 16. sayfasında arz etmiş idim.

Esasen aynı millet olan akadlarla sümerler Mezopotamya’ya yerleştikten sonra BABİLYONLİ namını almışlar ve kurdukları devlete de (BABİLYON) devleti namını vermişlerdir. Babilonya Devleti 16.000 sene evvel kurulmuş olan Mısır Devletinden daha eskidir.

7000 sene önce Kafkasya ve ARARAT dağları havalisinden inen SEMİTİKLER Babilonya Devleti'ni kaldırarak yerine ASURİ krallığı'nı tesis etmişlerdir. Bu samitikler (AKKAD) ve (SÜMER)leri kılıç kuvvetiyle imha etmeyip bunlarla kaynaşmışlardır.

ASURİ krallığı zamanında yüksek ilim ve fen yine SÜMERLERİN elinde kalarak devam etmiştir.

UYGUR, AKKAD, SÜMERLER gibi MU çocukları olan SEMİTİKLER evvela MU kıtasından gemilerle YUKATAN'a gelmişler ve buralarda (ZAHİA) şehrini inşa etmişlerdir. Bunlardan bir kısmı YUKATAN'dan hareket ederek ATLANTIS kıtası yolu ile KARA-DE-NİZİN şark kıyılarına çıkmışlar ve oradan Kafkasya ovalarına, Hazar Denizi'nin etrafına ve ARARAT dağları havalisine yerleşmişler ve bu yeni vatanlarına YUKATAN'a kurdukları (ZAHİA)şehrini adını vermişlerdir....(The Children of Mu -Sayfa 236.)"²⁶

Tahsin Beyin, J. Churchward'ın kitaplarına dayanarak kaleme aldığı bu satırlar etkileyici ve şaşırtıcıydı. Çünkü Tahsin Beyin bu anlattıkları, bilinen "Eski Ön Asya Tarihi" anlatımlarından çok farklı, çok özgün anlatımlardı. Tahsin Beyin 7. Raporundaki bu satırlar özellikle Türk Tarih Tezi'nin hararetle yanıt aradığı Sümerlerin kökeni ve Mezopotamya'ya nerden ve nasıl geldikleri sorusuna alternatif bir yanıt verdiği için çok önemliydi.

Tahsin Bey, 7. raporda, kayıp uygarlık *Atlantis*'le Türkler arasındaki ilişkiye de dikkat çekmişti:

"...Atlantis ahalisinin idaresine ait hükümet teşkilatının 10 adetinin ez'afına göre 10, 50, 100, 1000 ve ilan tarzında gruplara ayrılan ahalinin başlarına getirilen idare adamlarına (on başı, elli başı, yüz başı, bin başı ve ilah) namlarını Atlantis dilinde ifade eden ünvanlar verildiği ve bu hususiyetin Türk idari teşkilatında aynen böyle olduğu gibi, Atlantis Kıtası'ndan pek eski zamanlarda 60 gemi ile İrlanda Adasına ilk maarif ve medeniyeti götüren ve maden işleme-

sini öğreten ilk şefin (TUATA) ve (NUATA) namlarını taşımaları (Atlantis-s.410- Donnelly)Atlantis medeniyetinin Mu kaynağından, yani Türk ırklarının Mu kıtasında vücuda getirdikleri yüksek medeniyetten çıkmış olduğunu göstermektedir.

Donnelly'nin bu eserinde Türk ırkının çok eski ve şanlı mazisine ait daha birçok malumat bulunmakta olduğunu ayrıca arz ederim..."²⁷

Tahsin Bey, ayrıca Amerika'nın eski halklarından *İnkaların* da Türklerle akraba olduklarını kanıtlayacak bazı bulgular ele geçirmişti. Tahsin Bey, Peru'da İnka İmparatorluğu'nu kuran "MANKO-KAPAK" adlı hükümdar ve İspanyol işgal ordusu kumandanı Pizarro'nun emri ile 1533'te öldürülen "ATAHUALPA" adlı hükümdarın taşıdıkları isimlerin Türk diline hiç de yabancı olmadığını ifade etmişti.²⁸

Tahsin Bey, aynı raporda *Yunanlıların* da Mu kökenli olduklarını iddia ediyordu.²⁹

Tahsin Bey 7. Raporunun sonunda Atatürk'e ve TDK'ya bir teklifte bulunuyor ve kayıp Mu kıtası hakkında en önemli araştırmaları yapan J. Churchward'ın Türkiye'ye davet edilmesini istiyordu. Tahsin Bey Churchward'ın ikamet adresini bile bulmuş ve 7. raporun sonuna eklemişti:

"J. Churchward'ın Ankara'ya çağılması söz konusu olursa adresini aşağıda takdim ediyorum:

Mr. Colonel James Churchward
Overlok Avenue, No: 141,
Mont Vernon
New York
(U.S.A.)"³⁰

Tahsin Beyin, J. Churchward'ın Türkiye'ye çağılması önerisine

Atatürk değişik nedenlerle sıcak bakmamış olacak ki Churchward Türkiye'ye gelmemiştir. Belki de Atatürk 80 küsur yaşındaki bir bilim insanının Amerika-Türkiye arasındaki uzun ve yorucu yolculuğa dayanamayacağını düşünerek onu Türkiye'ye davet etmemiştir. Elimizde herhangi bir kanıt olmamasına karşın belki de Churchward kendisine yapılan Türkiye'ye gelme teklifini değişik gerekçeler ileri sürerek geri çevirmiştir.

7. raporun en önemli özelliklerinden biri Atatürk'ün uğruna bu kadar araştırma yaptırdığı Kayıp Kıta Mu'nun adının ne anlama geldiğinin açıklanmasıydı. Tahsin Bey Mu sözcüğünün anlamını Churchward'ın "Mu'nun Çocukları" kitabına dayanarak şöyle açıklamıştı:

"MU" sözünün manası:

Churchward, "Children of Mu" namındaki eserinin 87'nci sayfasında (MU) veya (MA) veyahut (MAMA) sözlerinin hep aynı manayı ifade ettiklerini ve yerine göre bunların (Küre-i Arz) veya (Agız) anlamında olduklarını izah ediyor.

Aynı eserin 172'nci sayfasında bugünkü Kamboe Kıtasına vaktiyle dahil olan (BURMA) kıtasının taşıdığı adın MU dilinde (BUR-Yeni), (MA- Erazi) demek olduğunu ve bu suretle (BURMA) sözünün (YENİ ARAZI) anlamında olduğunu Churchward izah ediyor.

....."31

"Bu sözün Peru dillerindeki manası (BÜYÜK VATAN) yani (MU KITASI) olduğu...anlaşıyor..."32

8. RAPOR:

"Şimali Amerika (Texas) eyaletindeki yerlilerin konuştukları (ATAKAPA) dilinde bulduğum Türkçe sözler:"33

Tahsin Bey, bu raporunda, Kuzey Amerika'da Texas Eyaleti'ndeki yerlilerin "ATAKAPA" adındaki dillerinde tespit ettiği 25 kadar Türkçe söze yer vermişti.³⁴

"Atakapa dilinde Türkçe karşılığı

OY	Uyumak
UK	Büyük
İT	İte
AKNA	Akıntı
AK	Su
KUTS	Koşmak
PAY	Pay etmek, taksim etmek.
YA	Yemek.
NAK	Parmak (Anadolu'nun bazı yerlerinde parmak yerine BAR-NAK denildiği malumdur.)
TAİ	Çay, ırmak.
LAT	Altı.
İYOL	Oğul
İLÜ	Yıl, sene." ³⁵

Tahsin Bey, 8. raporuna Kişe dilinde ve Maya dilindeki bazı kelimelerin Türkçe olduğunu kanıtlamaya çalışarak son vermişti:

"Kişe dilinde BOR delmek anlamındadır. Delmek aleti olan (BURGU) sözümüzün zahiren (Burmak) mastarından çıktığı anlaşıyor ise de burmak için değil, delmek için kullanılan Burgu'nun Kişe dilinde delmek manasında olan Bor kelimesinden çıktığı ve bu suretle Burgu'nun vaktile asıl şekli (Borgu) olması ve Kişe dilinde olduğu gibi eski Türk dilinde delmek anlamında (Bormak) mastarının mevcut bulunmuş olmasına kuvvetle ihtimal vermekteyim.

Maya dilinde KUBA meşhur (Kuba) adasının taşıdığı adın, (Ku-

Mukaddes, mübarek) ve (Ba-Baba, amir, efendi...) anlamında olan iki Maya sözünden müteşekkil olduğunu ve bütün Antil adalarının en büyüğü olduğu için bu adaların babası, amiri, efendisi anlamında olarak bu adaya (KUBA) adının verilmiş olduğuna Brasseur de Bourbourg'un (Quatre Lettres sur Le Mexique) adındaki eserinin 228 ve 329'uncu sayfalarındaki izahattan anlamaklığım üzerine bu adın başındaki Ku'nun, Kudat-ku Bilik terkinde görüldüğü üzere eski Türkçe'de de (Mübarek, mukaddes) ve Ba'nın da çifte Ba hecesinden müteşekkil Baba sözümüzle efendi... anlamında ahiren kullanmaya başladığımız Bey sözünün aynı olduğu vazihan görülmekte ve bu da Türkçe ile Maya dili arasındaki sıkı karabeti (akrabalığı) bir kere daha ispat ve teyit etmektedir."³⁶

Tahsin Bey, 8. raporunun sonunda Haiti Adası'ndaki yerlilerin kullandığı tanıdık bir sözcüğe, "TURAN" sözcüğüne yer vermişti.

"Bu raporumda Meksika dillerinde bulduğum bir takım sözler arasında bilhassa (TURAN) sözünün Haiti Adasındaki yerlilerin dillerinde (Göke mensup millet) anlamında mevcut bulunması ve hatırı hayale gelmeyecek bir surette (KUBA) kelimesinin de pek eski ve halis Türkçe bir söz olmasının hayrete şayan olduğunu arz eyler ve bilvesile en derin saygılarımı sunarım. Meksiko Maslahatgüzarı Tahsin Mayatepek."³⁷

Tahsin Bey 8. raporda Meksika'da konuşulan değişik dillerdeki bazı kelimelerin Türkçe olduğunu kanıtlamaya çalışmıştı. Bu raporda kayıp kıta Mu'yla Türkler arasındaki ilişkiden çok, "Tüm dillerin kaynağının Türkçe'ye dayandığını ileri süren. "Güneş Dil Teorisi"ni güçlendirecek kanıtlara yer verilmişti.

9. RAPOR:

Meksiko-Çapul Tepek, 22 Temmuz 936

"Uzun seneler Meksika ve Guatemala yerli akvamın (kavimle-

rin) dil, din ve tarihleri hakkında tetkikatta bulunmuş olan Fransız alimlerinden (Brasseur de Bourbourg'un) 1868 senesinde Paris'te neşrettiği (Quatre lettree sur la Mexique) namındaki eserinde Meksika ve Orta Amerika yerlilerine ait verdiği uzun izahat arasında zikrettiği bir takım yerli sözlerinin biraz telaffuz farkıyla Türkçe'de mevcut olduklarını görmeliğim üzerine bunları sıra ile aşağıda arz ediyorum."³⁸

Tahsin Bey 9. raporunda, Bruasaur de Bourbourg'un "Quatre Lettree Sur la Mexigue" adlı eserinde Meksika yerlileri hakkında verdiği bilgiler içinde belirlediği bir takım Türkçe sözlere yer vermişti.³⁹

<u>"Kişe ve</u>	<u>Türkçede</u>
<u>Kaksikel dillerinde</u>	
TUN	Dünbelek
TEL	Dalak
OL	Akmak- (Oluk) sözünün suyun aktığı yer manasında olduğuna göre en eski Türkçede (akmak) mastarının Olmak şeklinde olması pek muhtemeldir.
TOL	Dul- (Tol) sözü Kişe dilinde yalnız kalmış manasında olduğuna göre (Dul) sözünün aslı olsa gerekir.

Aztek (dilinde)

Tin Kapan: Tin- Servet-mal, Kapan – Kaynak, menba. (Servet kaynağı) ve daha geniş manada (büyük çarşı) demektir. Sayfa 291.

Türkçede, Yağ kapanı, Un kapanı sözlerinin sonlarındaki (KAPAN) sözünün, çarşı, pazar anlamında olduğu görülmektedir.

Haiti Adasındaki yerli dilinde ATAKIRA Allah demektir.

Kişe (dilinde) KARIL Karı, asıl manası fahişe demektir. ⁴⁰

Görüldüğü gibi Tahsin Bey 9. raporunda yine Amerika'daki değişik toplumların dillerindeki bazı kelimelerin Türkçe olduklarını kanıtlamaya çalışıyordu. 9. rapordaki kelime analizleri yine Güneş Dil Teorisi'ni güçlendirecek türdendi.

10. RAPOR:

Meksiko – Çapul Tepek, 24 Temmuz 936

“Peru ve Bolivya yerlilerinin konuştukları (Kışua) ve (Aymara) dillerinde bulunan (ASURI) ve (SÜMER) sözleri:

⁴¹

Tahsin Bey bu raporunda, Pablo Patron'un “Kışua ve “Aymara” dilleri konulu eserinde geçen Sümer ve Asur sözlerine yer vermiş ve bu sözleri Türkçeye karşılaştırmıştı. ⁴²

<u>“Türkçede</u>	<u>Asuri</u>	<u>Sümer</u>	<u>Kışua</u>	<u>Aymara</u>
	<u>dilinde</u>	<u>dilinde</u>	<u>dilinde</u>	<u>dilinde</u>
ATA	AD ve ADDA	TATA	TATA
BABA	ABU	AUKA	AUKİ
ER				
ERKEK	URO	URKO	URKO
ERAZİ				
ÜLKE	MATU	MA	MİTMAK	MAMAKİ
SAYALI				
YER	SUBARTU	SUYU	SUU
KUYU	BURU	PUKBU	PUKRU

SU	MU	UMU	UMU, UMA
BAKIR	ERU	YORİ
(Bakır ile meşhur Ergani kasabasının taşıdığı adın başındaki ER sözünün anlamı Eru olmalıdır.)				
ELBISE	SİSSİKTU	ISI
GERDANLIK	ULLU,	HUALKA	HUALK
	ULLU			
SÜLALE,				
AİLE	ALU	AYLLU	AYLLU” ⁴³

Tahsin Beyin 10. raporu Atatürk'ün ileri sürdüğü Türk Tarih Tezi'nin en temel iddialarından biri olan “Sümerlerin Türklüğü” ne yönelik yeni ve güçlü kanıtlar içerdiğinden son derece önemlidir. Tahsin Bey söz konusu raporunda, bir bölümünü yukarıda aktardığımız karşılaştırmalı kelime analizlerinden sonra, elde ettiği diğer kaynaklara ve J. Churchward'ın Mu konulu 4 kitabına dayanarak Türk Tarih Tezi'ni güçlendirecek çarpıcı yorumlar yapıyordu. Tahsin Bey Amerika'daki değişik toplumların dillerinde Türkçe ve Sümerce sözlerin bulunmasını Uygur Türklerinin ve Sümerlerin ortak bir kaynaktan dünyaya yayılan akraba halklar oldukları biçiminde yorumluyordu. Tahsin Bey'e göre bu ortak kaynak kayıp Mu kıtasıydı. Uygur Türkleri ve Sümerler Mu'dan çıkarak doğrudan Amerika kıtasına gelmiş olabilirlerdi. Tahsin Bey, bu yorumuyla aslında Türk Tarih Tezi'ne yeni bir açılım da getiriyordu. Türk Tarih Tezi'ne göre Türkler dünyanın dört bir yanına Orta Asya'dan yayılmışlar ve beraberlerinde gittikleri yerlere ileri uygarlıklarını da götürmüşlerdi. Bu teze göre Amerika'ya giden Türkler Orta Asya'dan Bering Boğazı yolunu kullanarak, Amerika'ya geçmişlerdi. İşte Tahsin Bey elde ettiği bulgulara dayanarak bu tezi sorguluyor ve Sümerlerin (Sümerler Türk kabul ediliyor) Amerika'ya Orta Asya'dan değil, doğrudan kayıp kıta Mu'dan gitmiş olabilecekleri ihtimali üzerinde duruyordu. Fakat Tahsin Bey yinede

bu konuda kesin bir yargıya varmaktan kaçınarak konuyu Türk Tarih Kurumu'nun açıklığa kavuşturmasını öneriyordu. Sümerlerin ve Türkçe - Sümerce kelimelerin Amerika'ya Orta Asya'dan mı yoksa doğrudan Mu'dan mı gittiği bir yana, en önemlisi Tahsin Bey'in bulguları Sümerlerin de tıpkı Uygurlar gibi Mu kökenli olabilme ihtimalini yükseltiyordu. Sümerlerle Uygurların kökeninin aynı yere (Mu'ya) dayanması, "Sümerlerin Türklüğü" ve "Türklerin kökeninin kayıp kıta Mu'ya dayandığı" tezlerini güçlendiriyordu. En önemlisi Tahsin Bey, daha önce hiç gündeme gelmemiş bir tezi, "Sümerlerin Amerika'ya gittikleri" tezini ilk kez ileri sürüyordu.

İşte 10. Raporda Tahsin Bey'in Türk Tarih Teziyle ilgilenenlere yeni bir açılım getiren çarpıcı sözleri:

"... Bu suretle gerek Türkçe ve gerek Sümerce sözlerin Peru (Amerika) kıtasındaki dillerde bulunmalarını biz Türkler pek eski zamanlarda Türklerle Sümerlerin Bering Boğazı'ndan Amerika kıtasına girerek bu kıtanın Pasifik denizi kıyılarını takiben Peru'ya ve daha cenubtaki (güneydeki) araziye ilerlemiş olmalarını ve bu sözlerin bütün Amerika arazisine bu vechile intikal etmiş olduklarına ... bulunmaktayız. Halbuki evvelce takdim ettiğim 7 numaralı raporumla Amerikan alimlerinden Colonel James Churchward'ın 4 kıta mühim tarihi eserinden hülasaten (özetle) arz ettiğim malumata (bilgiye) göre en eski Türk ırkını teşkil eden Uygur, Akad, Sümer kavimlerinin Orta Asyalı olmayıp beşeriyetin ilk vatani olan Pasifik Denizinde kain (Kayıp) MU kıtasından cihana Mu'nun yüksek kültürünü, medeniyetini yaydıkları anlaşılmakta olması hasebiyle Şimali (kuzey), Orta ve Cenubi (güney) Amerika'daki yerli akvamdan (kavimlerden) bir çoğunun dillerinde serpinti halinde mevcut bulunan birçok Türkçe sözlerden başka Peru'da konuşulan Kişan ve Ay-mara dillerinde bulunan Türkçe ve Asuri ve Sümerce sözlerin buralara ve bütün Amerikan arazisine Bering Boğazı'ndan gelen Türkler ve Sümerler vasıtasıyla yayıldığı, yoksa Churchward'ın izahatı

veçhile (açıklaması yönünde) (MU) kıtasından binlerce ve binlerce sene evvel çıkmış olan Uygur, Akkad ve Sümerler tarafından mı getirilmiş oldukları hakkında kati bir fikir dermiyan etmek (ileri sürmek) mümkün olmadığından bu çok mühim tarihi meselenin Tarih Kurumu'nca tetkikinin icap etmekte olduğunu arzu...eylerim."⁴⁴

Kanımca 10. raporda geçen bu satırlarla en çok ilgilenen Atatürk'tü. Atatürk için, "Türklerin Amerika'ya Bering Boğazı yoluyla Orta Asya'dan mı yoksa Pasifik Okyanusu yoluyla doğrudan Mu kıtasından mı gittikleri" sorusunun içinde barındırdığı gerçeklik, bu soruya verilecek yanıt kadar önemliydi. O gerçeklik, "Türklerin çok eski çağlarda öyle ya da böyle Amerika'ya gittikleri idi."

11. RAPOR:

Meksiko-Çapul Tepek. 936

"Peru kıtasında vaktiyle hükümdarlık etmiş İnka yeni İmparatorlarından bir kaçının taşıdıkları adların bünye ve tasavvut itibariyle Türkçeye çok benzemekte olduğuna dair rapor.

"⁴⁵

Tahsin Bey bu raporunda, İspanyol Pizarro'nun işgalinden önce Peru'da hükümdarlık yapmış olan İnka imparatorlarının taşıdıkları adların ve bir takım sözlerin Türkçeye benzediklerini göstermeye çalışmıştı.⁴⁶

"Peru İnkalarından bir kaçının Türkçeye benzeyen adları

MANKO KAPAK (Manko) sözü eski Türk hükümdarlarından MENKU HAN'ın taşıdığı isme çok benzemektedir... Manko Kapak Peru'nun ilk hükümdarıdır.

MAYIA KAPAK

PAŞA KUTAK	Paşa veya Paça= Dünya, cihan, Kutak=değişmiş.
TUPAK (....)	
URKO	Bu söz Kışua dilinde Er, Erkek manasında olup, Urko ile Erkek sözleri arasındaki benzerlik göze çarpmaktadır.
ATAHUALPA	Peru'daki Kışua dilinde Alpa sözünün (Yer, arazi) anlamının ve Alman lehçelerinde (Alp sözünün dağ, yüksek mera, çayırılık anlamında olduğu Adolphe Kartner'in yukarıda adı geçen eserinin 105. sayfasında yazılıdır. Peru'da son İnka olan Atahualpa Pizarro'nun emriyle 1533 senesinde boğdurulmuştur." ⁴⁷

Tahsin Bey, 11 raporunun sonunda "L'Empire socialista des İnka" adlı eserde yer alan Kışua diline ait bazı kelimelerin Türkçe olabileceklerini düşünerek söz konusu kelimeleri Türkçeyle karşılaştırmıştı:

<u>"Kışua dilinde</u>	<u>Türkçe manası</u>
Tukrikuk	Veli demektir.
Kurab	Mahalli idare adamı anlamındadır.
Tupo	İnkaların socialiste sistemleri mucibince (gereğince) ekilmek üzere ahaliye tevzi edilen toprak Türkçedeki Tapu sözüne benziyor.
Yana	Çiftçilik ve sairede hizmet eden adam demektir. Yanaşma sözüne benziyor.
Hatun Pokay	Hatun –Büyük, Pokay –Yetiştiren ke-male erdiren demektir." ⁴⁸

Tahsin Bey, 11. Raporunun sonunda Amerika'daki değişik dil-

lerde yer alan Türkçe kelimeleri hangi kaynaklardan yararlanarak belirlediğini açıklıyor ve Sümerlerle Türkler arasındaki akrabalığa bir kere daha dikkat çekiyordu.

"Peru yerlilerinin konuştuğu Kışua dili hakkında ilk defa İspanyol rahiplerinden Ki Pedro Garsia ile Ki Dr.Boehe tetkikatta bulunmuşlar ve bu dilde mühim miktarda Asuri ve Sümer sözleri bulunduğunu anlamışlardır. Zamanımızda meşhur filolog Müller dahi Kışua dili ile Türk dili arasında derin münasebet mevcut bulunduğuna kanaat hasıl etmiş ve Leonormant ile Homael'inde Kalde kıtasında konuşulan Sümer dili ile Türk dili arasında sıkı bir karabet (akrabalık) olduğunu beyan ve izah ettiklerini Peru dilcilerinden (Pablo Patron) 1900 senesinde Peru'da Lima şehrinde neşrettiği (Origan del ...del Aymara) adlı eserinin 9. ve 10. sayfalarında zikir ve beyan etmekte olduğunu derin tazimlerle arz eylerim.

Meksiko –Çapul Tepek -28 Temmuz 1936. Meksiko Maslahatgüzarı Tahsin Mayatepek."⁴⁹

13. RAPOR:

Meksiko- 25 K.Evvil 1936

"Arjantin'in şimalindeki (kuzeyinde) yerlilerin konuştuğu (LULE) dilinde bulduğum Türkçe sözler:

"⁵⁰

Tahsin Bey bu raporunda Arjantin'in kuzeyindeki yerlilerin konuştuğu LÜLE dilinde bulunduğu Türkçe kelimelere, söz konusu dilin gramerinin Türkçeye benzediğine dair örneklerle ve açıklamalara, Güney Amerika'nın değişik bölgelerindeki yerlilerin konuştuğu TUPİ veya diğer adıyla GUARANİ adlı dilde tesbit ettiği Türkçe kelimelere yer vermişti.⁵¹

"Lüle dilinde

Türkçe karşılığı

AKSİSAS	Aksırmak
AKIS	Açmak
ALIT	Ay, Kamer
ALEE	Alevlendirmek, tutuşturmak
ASIKIP	Açık
ENÜ	İn, İkametgah
EPSP	İp, urgan
İS	Sidik, idrar... Bu suretle sidik sözümün aslen (isidik) olması muhtemeldir.
İSİ	İşemek, idrar etmek
İNİ	Gün, ikinci sözünde İNİ aynen görülmektedir
KAS	Geçmek
KEP	Kepaze sözümüzün başındaki kep'in Lüle dilinde (KEP OSEYU) (Pek fena) anlamında aynen mevcut olduğu ve bu suretle Kepaze'nin aslen (Kep Osey) olması muhtemel bulunduğu
KİNE	Kim, kime
KUSP	Kulp
LALA	Lala, Lüle dilinde hem çocuk mürebbisi (terbiyecisi) ve hem de vahşi hayvanat ıslah ve terbiye eden manasında olarak mevcut bulunan (LALA) sözüne tesadüf ettiğim vakit pek ziyade hayret içinde kaldım. Dil Kurumumuzda Orta Asya Türk lehçelerine ait lügatlerde (LALA) sözünün hangi Türk soyları arasında mürebbi manasına kullanıldığı anlaşılacak olursa Lüle kavminin de menşei anlaşılmış olacak, bu tek bir

	sözden istidlalen (hareket ederek) Orta Asya'dan ta Cenubi Amerika'ya kadar vaktiyle vuku bulan Türk muhaceretinin (göçünün) tespitine imkan hasıl olacaktır. Bu bapta tetkikat icrasını Dil Kurumu'ndan ehemmiyetle dilerim.
LOP	Et demektir. (LOP ET) diye kullandığımız tabirdeki (LOP) sözünün (ET) anlamında olması pek muhtemeldir.
LOHOS	Loğusa. Lüle dilinde (LOHOS) yardıma muhtaç olmak demektir. Bu suretle çocuk doğurduktan sonra ilk zaman yardıma muhtaç bulunan bir kadına verdiğimiz (Lohusa) sıfatının (LOHUS) sözü ile mana ve telaffuz bakımından büyük bir münasebeti olduğu göze çarpıyor.
NAKSAKS	AKSAMAK.
NEYYUS	Ney çalmak, ney üflemek demektir.
PELE	Adam, kişi demektir. (Pehlivan) sözümüzdeki (Pehli'nin) aslen (Pele) olması ve bu suretle Pehlivan'ın adam yenen manasında kullanılmış olması pek muhtemeldir.
SÜSÜPE	Süpürge, fırça
SOP	Sap. Armut ve sair meyve ve yapraklarına denir. (8oy, Sop) tabirindeki (SOP) sözü ile alakadar olduğu görülmüyor.
TİY	Timur, Demirin vaktiyle TİMUR şeklinde telaffuz edildiği göz önüne getiri-

	lince Timur'un ilk hecesini teşkil eden (Ti) sözünün Lüle dilinde demir manasında kullanılması dikkate şayandır.
ULUS	Ulus sözümüzün telaffuz bakımından tamamen aynı olan bu söz Lüle dilinde (Fare) demektir.
UYSOS	Uyumak ⁵²

Tahsin Bey Lüle dilindeki daha pek çok kelimeyi Türkçeyle karşılaştırdığı bu raporunda, Lüle dilindeki bazı kelimelerin de (Eyüp, Zamk...gibi) Arapça olduklarına dikkat çekmişti. Tahsin Bey ayrıca Türkçeye çok fazla benzeyen Lüle dilinin grameriyle Türk dilinin gramerini karşılaştırmış ve her iki dilin yapısal benzerliklerinden söz etmişti. ⁵³ Tahsin Bey 13. raporunu "Tupi" (Guarani) dilinde belirlediği bazı Türkçe kelimeleri sıralayarak ve Tupi dilinin gramer yapısını Türkçenin gramer yapısıyla karşılaştırarak bitirmişti. Tahsin Beyin 13. Raporunda yer verdiği bazı Tupice kelimeler ve Türkçe karşılıkları şöyleydi: "Ayıki, Ayıklamak; Ete, Öte; Gitekobo, Gitmek, yürümek, Takikeri, Geri, arka; Titi, Titremek; Önende, Ön, Önünde..."⁵⁴

Tahsin Bey'in 13. rapordaki başarılı kelime analizleri, iyi bir dil analizcisi olan Atatürk'ün büyük bir ihtimalle çok hoşuna gitmişti. Amerika'daki çeşitli dillerde yer alan ve Türkçe oldukları neredeyse kesin olan pek çok kelime Türklerin eski çağlarda bir şekilde Amerika'ya gittiklerini kanıtlamaktaydı. Tahsin Beyin 13. Raporuyla Amerikan dillerindeki pek çok kelimenin Türkçe olduğunu öğrenen Atatürk, Amerika'da Türk izleri aramakta ne kadar haklı olduğunu görmekten derin bir haz ve büyük bir heyecan duymuş olsa gerek.

13. rapor sadece Amerika'daki Türk izlerini somutlaştırmakla kalmıyor, Türk dilinin yayıldığı alanın genişliğini göstererek Güneş Dil Teorisini de güçlendiriyordu.

14. RAPOR

Meksiko

12 K. Evvel 1937

MEKSİKA GÜNEŞ KÜLTÜ

"Orta Asya'daki ecdadımız gibi Güneş Kültü'ne salık olan Meksika yerlilerinin Güneşe tazim ayinlerini ne suretle yapmakta oldukları ve Ezan, Abdest ve Secde gibi Müslümanlığa aid oldukları zan olunan hususatin Müslümanlığa Güneş dininden girdiği ve İslam dininde vazih bir manası olmayan Secdenin Güneş Kültü'nde çok derin bir manası olduğuna ve saireye dair mühim malumat ve iza-hatı havi rapor."⁵⁵

Tahsin Bey bu raporunda Maya dininin İslam dini üzerindeki etkilerini ayrıntılı olarak anlatmaya çalışmıştı. İslamın temel ibadetlerinden ve sembollerinden namaz, abdest, oruç, ezan, sünnet, Kabe ve bazı dinsel törenlerin, ölü yıkama geleneği ve Mevlevi anlayışındaki dönerek Allah'a yaklaşma fikrinin hep Mu kaynaklı olduğunu resimlerle, karşılaştırmalarla ve yorumlarla anlatmaya çalışmıştı. ⁵⁶

Tahsin Beyin 14. raporu, İslam dinindeki inanç ve ibadete dair hükümlerin Mu' kökenli olduklarını kanıtlamaya yönelik 40 sayfalık uzun bir rapordur. Bu yönüyle 14. rapor, 7. raporun devamı gibiydi.

Tahsin Bey bu raporunu hazırlarken, sadece J. Churchward'ın ve diğer Mu uzmanlarının görüşlerinden, ileri sürdükleri kanıtlardan yararlanmakla yetinmemiş, Meksika yerlilerinin -Mu kökenli olduğunu düşündüğü- törenlerine bizzat katılmış ve raporunda bu gözlemlerine de yer vermişti; Meksika'daki dinsel törenleri İslam dini ve kültürüyle kıyaslayarak sonuçlar çıkarmıştı.⁵⁷

Tahsin Mayatepek, 1935'te Meksika'da Kuzey Amerika Kültür Cemiyeti üyeleri için Çapul Tepek Parkı'nda, Meksika yerlileri tarafın-

dan düzenlenen “Güneşe Tazim” ayinini Türk Mevlevi ayinlerine benzetmiş ve Mevlana’nın Mu inancından etkilendiği sonucuna varmıştı:

“Bunların aynen Mevleviler gibi birbirine dokunmamaya itina ederek dönmeleri ve nisfiyelerin hüseyini ve hicazkarı kürdi çeşnisinde namerler çalmaları ve küdümlerin de Mevlevi temposu ile çalınması pek ziyade hayretimi mucip olmakla, Mevlevi ayininin bütün teferruatına kadar güneş kültünden alınmış olduğundan şüphem kalmadı.

Bu ayini gördükten sonra derhal Mevlana Celaleddin Rumi’yi hatırlayarak bundan 800 yıl önce Horosan’da doğmuş olan müşarü-nileyhin eski zamanlarda Orta Asya vesair Müslüman memleketlerindeki ilim ve tefekkür merkezlerine ilmi maksatla seyahatlar yapmak ihtiyadında olan Arap ve Türk alim ve mütefekkirleri gibi Orta Asya ve bilhassa Horosan’dan uzak olmayan Hindistan ve Tibet havasına yapmış olması muhtemel seyahatleri esnasında güneşe tazim ayinini görmüş fakat İslamiyetin güneşe mabud veya mabudun maddi timasli sıfatı ile ibadet ve tazim edilmesini taviz etmediğini nazarı dikkate alarak Güneş kültüründe ‘ney’ ve ‘kudüm’ refakatı ile güneşe mabud, veya mabudun timsali sıfatı ile yapılan deverenları, Müslümanlığın tanıdığı Allah’a karşı yapılan bir ibadet şekline ifrağ ederek kurduğu Mevlevi Tarikatına idhal etmiş olduğu netice ve kanaatine vardım.”⁵⁸

Tahsin Bey, Mevlana’nın Mevlevi Tarikatı’nı Mu tabletlerinden edindiği bilgilerle kurduğunu belirttikten sonra, tezini güçlendirecek bir kanıt daha sunuyor ve Mevlana’nın Mevlevi külâhını Mu güneş kültünden aldığını ileri sürüyordu. Meksika yerlilerinden Tlaşkalkteklerin güneşin simgesini başlarında taşımak için kullandıkları tahta nesnenin şeklen Mevlevi külâhına çok benzediğini resimlerle kanıtlamaya çalışıyordu.⁵⁹

Mevleviliğin Mu inancının bir uzantısı olduğunu kanıtlamaya

kararlı olan Tahsin Bey, bir kanıt daha sunmuş ve Mevlevilerin (KUDUM) dedikleri aletin Amerika’daki yerel dillerden KİŞE (Kişi) ve KAKŞİKEL dillerinde de bulunduğunu ve aynı anlamda kullanıldığını ifade etmişti.⁶⁰ Tahsin Bey bu iddiasını kanıtlamak için Brasseur de Bourbourg’un “Quatre lettres sur le Mexique” adlı kitabının 94. sayfasından bir alıntıya baş vurmuştu:

“...İşbu izahat üzerine Yukatan ve Guatemala kıtalarında yaşayan ve ırk itibarıyla Maya milletine mensup olan Kişe ve Kakşikell kabilelerinin gerek milli rakslarında ve gerek güneşe tazimen yaptıkları ayin esansında Tun namında mukades bir dümbelek kullandıkları ve bunu çalanlara karşı derin bir hürmet gösterdikleri hakkındaki malumata muttali olduktan sonra dümbelek sözünün başındaki ‘DÜN’ ve Kudüm kelimesinin sonundaki DÜM lahikasının Kişe ve Kakşikell dillerinde mübarek dünbelek manasına gelen TUN sözünün aynısı olduğu göze çarpmakta ve bu suretle Kudüm sözünün hem eski Türkçede ve hem de Kişe ve Kakşikell dillerinde dünbelek anlamında olan ‘TUN’ yani mübarek dünbelek demek olan ‘KUTUN’ sözünden çıkmış olduğunda şüphe kalmamaktadır.”⁶¹

Tahsin Bey, Mevleviliğin Mu kökenli olduğunu kanıtlamak için daha başka kanıtlar da sunuyordu. Tanık olduğu başka bir “güneşe tazim” ayini sırasındaki gözlemlerin fotoğrafları bu kanıtlar arasındaydı. 20 Teşrin evvel 1935’te Azteklerin büyük bir güneş piramidi civarında yaptıkları güneşe tazim ayininde yanan bir ateş etrafında kollarını güneşe doğru kaldırarak dönmelerini Mevlevi ayinlerine benzetiyor ve şu kaniya varıyordu: “Bu ayini de gördükten sonra Mevlevi ayininin güneş kültünden alınmış olduğuna tamamen kanaat hasıl ettim.”⁶²

Tahsin Bey, Aztek ayininde çalınan sazların Mevlevi ayinlerinde çalınan sazlara, Aztek ayinine katılanların sırtlarındaki siyah renkli pelerinlerin Mevlevilerin sırtlarındaki siyah renkli tennurelere ve

Azteklerin ayın sonunda eğilerek yaptıkları reveransların (Tahsin Bey'in benzetmesiyle, Rükü) Mevlevilerin şeyhlerine karşı yaptıkları temennalara benzediğini yine resimlerle kanıtlamaya çalışıyordu.⁶³

Tahsin Bey, Mevleviliğin Mu kökenli olduğunu kanıtladığına inandıktan sonra raporuna İslam kültüründeki bazı sembollerin Mu kökenli olduğunu ileri sürerek devam etmişti.

Müslümanların özellikle İslamın erken dönemlerinde kullandıkları, hatta bazı Arap Müslümanların günümüzde bile din ve iman sembolü olarak kabul ettikleri "SARIĞIN", Mu güneş kültürünün kutsal sembollerinden biri olduğunu ileri sürmüştü. Tahsin Bey, raporunda Teotihuakandaki Aztek güneş ayininine katılanların başlarındaki sarıkların ne anlama geldiğini bizzat ayine katılanlardan öğrendiğini belirtmişti:

"...Bunlar cevaben: Üstteki sarığı güneşe ve alttakini de aya tazimen başlarında taşıdıklarını ve sarıkları teşkil eden ince gaytanların da güneş ve ayın şualarını temsil ettiklerini izah etmeleri üzerine Müslümanlarca hiçbir vazih manası olmayan fakat güneş kültüründen derin bir mana ifade etmekte olan sarığın yalnız Müslümanlara değil, hatta Müslüman olmayan birtakım Hintli kavimlere ve Siyam, Kamboç, Tonkin, Tibet ve daha sair kıtalardaki insanlara güneş kültüründen intikal etmiş olduğunda şüphem kalmadı."⁶⁴

Tahsin Bey İslam kültürünün bir parçası haline gelmiş olan "ay" sembolünün de Mu kaynaklı olduğunu ileri sürüyordu: "Bayraklarımızda bulunan (hilal) şeklinin Meksika yerlileri gibi Orta Asya'da güneş ve aya tazimde bulundukları malum olan ecdadımız tarafından aya tazimen kabul edilerek pek eski zamanlarda milli bayraklarımıza konulmuş olması pek muhtemeldir."⁶⁵

Tahsin Bey, Türk bayrağındaki ay sembolünün Mu kaynaklı olduğunu ileri sürdükten sonra, bayrağımızın neden kırmızı renkli olduğuna yine alışılmışın dışında bir açıklama getiriyordu:

"...Şimdi Amerika'da Dakota Eyaletinde yaşayan ve ecdadlarından tevarüs ettikleri Güneş kültü ile hâlâ amil olan Sioux namındaki yerli kabileler arasında muhtelif renkte bayraklar kullanıldığını ve her rengin birer manası olduğu gibi kırmızı rengin (honneur) manasını ifade ettiğini (The Sturday Evening Post) adındaki resimli ve haftalık Amerikan mecmuasının 76. sayfasındaki izahattan anlamaklığım üzerine, Orta Asya'da ecdadımızın şeref ve haysiyet manasını tezammun eden kırmızı renkli bayrakları için intihap ve kabul etmiş olduklarına kuvvetle ihtimal verdim."⁶⁶

Tahsin Bey, tüm dünyadaki Müslümanları için kutsal olarak kabul edilen KABE'nin de Mu ve Maya kaynaklı bir yapı olduğunu ileri sürüyordu. Tahsin Bey'e göre Kabe (Beytullah), aslında bir tür Güneş Tapınağıydı:

"Bütün dünyadaki dindar Müslümanlar Kabe binası ile bu binanın bulunduğu sahaya ne derece ehemmiyet ve kudsiyet atf ediyorlar ise bütün Meksika yerlileri de ecdadlarından tevarüs ettikleri ananeye göre Teotihuakan Piramidlerine ve bunların bulundukları sahaya aynı vechile ehemmiyet ve kudsiyet atf etmektedirler. Hristiyanlığı 4 asır evvel cebren kabul etmiş olan birçok yerli kavimler bu mukaddes piramitlere ve Teotihuakan namındaki mübarek sahaya içlerinden hürmet ve tazim göstermekte berdevamdır.

"... (Teoti-Hua-Kan) 3 kelimedenden mürekkep olup (Tanrıların bulundukları mahal) veyahut (Tanrılara ibadet edilen mevki) anlamında olduğu Meksika kıtasına ait (Terry'se Guide To Mexico) adındaki İngilizce rehberin 425. sayfasında izah edilmektedir. Bu bakımdan Teotihuakan sözü mana itibariyle Arapçada Kabenin diğer adı olan (Beytullah) sözüne tekabül etmektedir."⁶⁷

Tahsin Bey, Kabe'nin Meksika'daki güneş tapınaklarıyla aynı işleve sahip olduğunu kanıtlamak için yeni deliller ileri sürüyordu. Örneğin, ilk zamanlarda Kabe'nin de tıpkı Meksika'daki güneş tapı-

nakları gibi çatısız ve penceresiz inşa edildiğini ve mimari yönden güneş tapınaklarına benzediğini belirtiyordu.⁶⁸

Tahsin Bey, daha İslamiyetten önce Kabe'nin duvarına konulmuş olan "Heceru'l Esved" adlı siyah kutsal taşın, güneş kültüne ait bir tür volkanik taş olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu:

"Malum olduğu üzere Güneş kültüründe bilumum ateşler güneşin ziya ve hareketini temsil ettikleri için takdis edilmekte ve bilhas-sa arzın merkezinden gelip, volkan ağızlarından fışkıran ateşler daha ziyade kudsi mahiyete haiz bulunmakta ve bundan dolayı volkanların yeryüzüne attığı siyah taşlar, diğer cins taşlara tercihen piramit vesair güneş mabedlerinde kullanılmışlardır. Nitekim Teotihuakan Güneş ve Ay piramidlerinin cephelerinin hep bu türlü siyah volkanik taşlardan vücuda getirilmiş olmaları da vaktiyle Yemen, Mısır, Suriye ve Mezopotamya'da olduğu gibi Hicaz kıtasında da mevcut bulunmuş olan güneş kültü zamanında Hacerü'l Esved'in Kabe duvarına konulmuş olduğuna şüphe bırakmamaktadır."⁶⁹

Tahsin Bey, Kabe'nin bir tür Güneş mabedi olduğunu kanıtlayacak örnekleri sunmaya devam ediyordu: Hz. Muhammed'in çok eski atalarından birinin "Abdüşşems" yani güneşin kültü adını taşıdığını, bazı önde gelen Yemen Araplarının da bu adı kullandıklarını belirterek şu sonuca varıyordu: "(Bu kanıtlar) Hicaz gibi Yemen'de de Güneş kültürünün vaktile mevcut olduğunu göstermektedir."⁷⁰

Tahsin Bey, hacıların Kabe'nin etrafında dönerek yaptıkları "tâvaf"ın aslında bir tür Güneş kültü ayini olduğunu ileri sürüyor, Meksika yerlilerinin de Güneş tapınakları etrafında, ellerinde yeşil mısır dalları tutarak ve kendi dillerinde ilahiler söyleyerek ağır hareketlerle döndüklerini belirtiyordu. Tahsin Bey'e göre "tâvaf" Mu kökenliydi ve Meksika yerlilerinin güneşe tazim ayinlerinin Müslümanlığa geçmiş şekliydi:

"...Kabe etrafında hacıların yaptıkları tâvaf hareketi hiçbir ma-

na ifde etmediği halde burada yapılan tâvafın mahza güneşe tazim ve şükranda bulunmak maksad ile yapılan manidar bir jest olduğunu anlayarak hacıların ne maksadla icra ettiklerinden haberleri olmayan tâvaf hareketinin de, Müslümanlığa güneş kültüründen girmiş olduğundan şüphem kalmadı."⁷¹

Tahsin Bey, en önemli İslam ibadetlerinin Mu kaynaklı olduğunu belirtiyordu: *Namaz, abdest, oruç, ezan ve ölü yıkama geleneği*, hatta *sünnet ve yağmur duasının* bile güneş kültüne ait uygulamalar olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu.

Tahsin Bey, İslamın en önemli ibadetlerinden biri olan *namaza* ait bazı figürlerin de Mu kaynaklı olduğunu ileri sürerek İslam Mu ilişkisini kanıtlamaya çalışıyordu.

Tahsin Bey'e göre "Secde" Güneş kültüne ait bir ayin figürüydü. Tahsin Bey, bu tezini Fransa'daki Dijon Hukuk Fakültesi Profesörlerinden Luis Baudin'in 1928 yılında Paris'te yayınladığı "L'Empire Socialiste des Inkas" adlı eserinin 223. sayfasındaki verilerin üzerine oturtmuştu. Bu eserde geçen bilgilere göre güneş doğmadan önce tüm Peru halkı çıplak ayaklı olarak Kuzko meydanlarından birinde toplanır, dağların üzerinde güneşin ilk ışıklarını görünce hep birlikte yere çöküp başlarını yere değdirirlermiş, bu sırada İnka elindeki altın kabı yukarı kaldırarak Güneşe içki sunarmış. Bu ayine Raymi, yani güneşi selamlama ayini adı verilirmiş. Tahsin Bey, işte bu "Raymi" adlı güneş kültü ayininin zaman içinde bozularak İslamdaki "Secde" ye dönüştüğünü belirtiyordu.⁷²

"...Bu cümleden olarak Müslümanların her gün beş vakitte kıldıkları sabah, öğlen, ikindi, akşam ve yatsı namazlarının hep güneşe göre tanzim edilmiş olması da Müslüman dinine güneş kültüründen birçok hususun girmiş olduğu hakkındaki kanaatimi teyid ve takviye etmektedir."⁷³

Tahsin Bey'e göre, Müslümanların namazdan önce belirli kural-

lar çerçevesinde temizlenmeleri anlamına gelen “abdest”, güneş-kültünden Müslümanlığa geçmişti. Tahsin Bey bu tezini Meksiko’da İspanyolca yayınlanan Excelsior Gazetesinin 11 Ağustos 1937 tarihli nüshasındaki bir yazıyla kanıtlamaya çalışıyordu. Söz konusu yazıya göre abdest, Peru’da İnkalardan önce başlayan bir gelenekmiş. Titikaka adlı gölün kutsal olduğuna inanan İnkalar da bu adete devam etmiş, hac için bu gölü ziyarete gelen yerliler dini törene başlamadan önce kutsal olduklarına inandıkları bu gölün sularıyla dini amaçla temizlenirlermiş. Bu bilgilerden hareketle Tahsin Bey, abdestin güneş kültünden Müslümanlığa geçen ibadet olduğu yargısına varıyordu.⁷⁴

Tahsin Bey, raporunda “oruç” ibadetinin de güneş kültünden Müslümanlığa geçtiğini belirtiyordu. Eski Meksikalılardan Azteklerin, günahlarını affettirmek için yemeden içmeden üç gün boyunca tuttıkları orucun değiştirilerek 30 gün biçiminde İslama geçtiği sonucuna varıyordu.⁷⁵

Tahsin Bey, Müslümanları ibadete çağırmak için yüksek sesle okunan “ezan” geleneğinin de günüş kültünden Müslümanlığa geçtiğini, Brasseur de Bourbourg adlı bir Fransız bilim insanının “Quatre lettres sur le Mexique” adlı eserindeki bazı bilgilere dayanarak ileri sürüyordu. Söz konusu esere göre Azteklerin güneşe ibadete gelmeleri için (Tsatsi Tepeti) yani “sesli tepeler” adı verilen yüksek tepelerden bağırانlar varmış. Tahsin Bey, bu sesli çağrının İslamdaki ezanla aynı şey olduğunu belirtiyordu. Tahsin Bey, ayrıca Rami Simeon adlı bir Fransız bilim insanının 1885’te Paris’te yayınlanan “Dictionnaire de la langue Nahuatl” adlı eserinin 606. sayfasında geçen (Tzatz Tepet) sözünün, Tollon Şehri civarında bir dağın adı olduğunu ve bu dağda hazır bulunan bir görevlinin Quetzalkoati güneş mabedine karşı yapılacak ibadete halkı davet ettiği şeklindeki bilgilere dayanarak ezanın güneş kültünden İslama geçtiği iddiasını ileri sürmüştü.⁷⁶

Tahsin Bey, Meksiko’da yayınlanan Excelsior Gazetesinin 11 Teşrin evvel 1937 tarihli sayısındaki bir makalede, Mayaların ölümlerini gömmeden önce yıkadıkları şeklinde bir bilgiye rastlamıştı.

Tahsin Bey bu bilgidен hareketle şu sonuca ulaşuyordu:

“...Ölümleri yıkamak adetinin de Yahudiliğe ve Müslümanlığa dünyanın en eski ilk dini olan yüksek güneş kültünden girmiş olduğuna şüphem kalmadı.”⁷⁷

Tahsin Bey Meksika’daki bazı yerli kabilelerde “sünnet” geleneğinin görüldüğünü belirterek, İslamın sünnet geleneğini de güneş kültünden aldığı sonucuna varmaktaydı. Tahsin Bey bu tezini de Fransız Brassesur de Bourbourg’un “L’Histerio du Mexique” adlı 4 ciltlik eserindeki bazı bilgilere dayandırmıştı. Bu esere göre, İspanyollar Meksika’yı istila etmeden önce bu ülkedeki yerliler arasında sünnet geleneği çok yaygınmış.⁷⁸

Tahsin Bey 14. raporunun sonunda Kuzey Amerika yerlilerinden “Sioux” kabilesinin yağmur duasına çıktığını belirterek, yağmur duasının da Müslümanlığa sonradan geçen bir güneş kültü geleneği olduğunu iddia ediyordu.⁷⁹

14. rapor Tahsin Bey’in Meksika’dan Atatürk’e gönderdiği son rapordur. Tahsin Bey bu raporunun sonunda Meksika’da 3 yılla yakın zamandır devam eden çalışmalarını tamamladığını belirterek, artık burada kalmasının zaman kaybindan başka bir anlam ifade etmeyeceğini, bu nedenle Mu, Maya ve Türkler hakkındaki araştırmalarını daha da daderinleştirmek için Güney Amerika’da Rio de Janeiro Büyükelçiliğine tayin edilmek isteğini dile getiriyordu:

“...Tayin ve izamıma lütuf ve inayet buyurmalarını derin tazimlerle, mübarek ellerini öperek velinimetim yüksek önderimiz Ulu Atamız’dan istirham eylerim.”⁸⁰

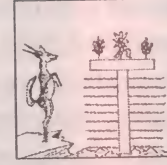
14. rapor, Tahsin Bey'in Atatürk' e gönderdiği raporlar içinde en çok tartışılan ve hakkında en çok spekülasyon yapılan rapordur.

Tahsin Bey'in raporları Atatürk'ü heyecanlandırmış, özellikle Mu'nun Türklerin anayurdu olabileceğine yönelik inancını güçlendirmişti.

DİPNOTLAR

- 1 A. Afet İnan, *Medeni Bilgiler ve Atatürk'ün El Yazıları*, Ankara, 1969, s.14 (sadeleştirilmiş metin)
- 2 Tahsin Bey (Mayatepek):1882'de Edirne'de doğdu. Babası Afyonlu Kara Omer Vehbi Paşa, annesi Boşnak Gülsüm Hanım'dı. Tahsin Bey, babaları gibi asker olan iki kardeşinin aksine tarihçi ve diplomattı. Enver Paşanın Naciye Sultan'dan olan (Vahdettin'in kızı) kızı Türkan Sultan ile evlendi. Soyadı kanunu çıkınca Mu uygarlığının kolonilerinden Mayaların dilinde "tepe" anlamına gelen "tepek" sözcüğünü "Maya" adıyla birleştirip "Mayatepek" soyadını seçti ve Atatürk'ün de onayıyla bu soyadını aldı. 1949'da emekli oldu. Resim ve müzikle de ilgilendi. 1959'da İstanbul'da öldü. Tahsin Bey, 14. raporunda soyadının ne anlama geldiğini şöyle açıklıyordu:
 "...Çapul Tepek (Aztek dilinde 'çapul' çekirge ve 'tepek' de 'tepe' yani 'çekirge tepesi' demektir. Çekirgelerin mezruatı tahrip, yağma ettiği malum olduğundan, eski Türklerin, aslen Aztekçe'de çekirge anlamında olan bu çapul sözünü mecazi bir suretle 'yağma' manasında kullanmış olmaları muhtemel bulunduğunu istidraden arzeylerim..."
14. rapor, Perinçek, *a.g.e.*, s. 347. Tahsin Bey bazı raporlarında sağ üst köşeye "Çapul Tepek" diye yazmıştı.
- 3 Tahsin Mayatepek, "7. Rapor", 29 Şubat 1936, s. 1,2.
- 4 Mayatepek, "İlişik: 7 Kıta Rapor", Sayı 743, 22 Haziran 1936, s.1-3
- 5 Turan Dursun, *Din Bu*, C.II, 5.bs.İstanbul, 1991, s.15,16
- 6 *A.g.e.* s.16

- 7 Tahsin Mayatepek, "7. Rapor", 29 Şubat 1936, s.1
- 8 *A.g.r.*, s.43.
- 9 *A.g.r.* s.43
- 10 *A.g.r.s.*44,45
- 11 *A.g.r.s.*45,46
- 12 *A.g.r.* s.46
- 13 *A.g.r.* s.46,47
- 14 Klasik İslam Tarihi yazımında Hz. Muhammed'in kendisine İslam dini bildirilmeden bir süre önce gizlice Nur Dağı Hıra Mağarası'nda inzivaya çekildiği söylenir, Tahsin Bey'in ifade ettiği gibi Hz. Muhammed'in ortadan kaybolması diye bir şey söz konusu değildir.
- 15 Mayatepek, "7. Rapor", s. 47
- 16 *A.g.r.s.*47,48
- 17 *A.g.r.* s.16-18
- 18 *A.g.r.* s.1-49
- 19 *A.g.r.* s.28
- 20 *A.g.r.* s.28
- 21 *A.g.r.s.*21
- 22 *A.g.r.* s.22,23
- 23 *A.g.r.s.*23
- 24 *A.g.r.s.*16
- 25 *A.g.r.* s.26
- 26 *A.g.r.* s.26
- 27 *A.g.r.* s.20,21
- 28 *A.g.r.* s.30
- 29 *A.g.r.* s.33-36
- 30 *A.g.r.* s.49
- 31 *A.g.r.* s.38
- 32 *A.g.r.* s.39
- 33 Mayatepek, "İlişik 4 Kıta Rapor", "8. Rapor", Sayı 1777, 1 Ağustos 1936, s.1

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM BİLİNMEYEN AYRILIK

Tahsin Bey'in Raporları Atatürk'ün Elinde!

Tahsin Bey'i Amerika'ya gönderen Atatürk'tü. Meksika Büyükelçisi Tahsin Bey'in gerçek görevi, kayıp Mu uygarlığıyla Ön Türkler arasındaki olası akrabalığın izlerini arayıp bulmak ve Güneş Dil Teorisi'ni güçlendirecek kanıtlar toplamaktı. Tahsin Bey Meksika'da yaptığı araştırma ve incelemeler sonucunda topladığı bilgi ve belgeleri raporlar halinde doğrudan doğruya Atatürk'e göndermeye başladı. Henüz bilinmemesine rağmen anladığım kadarıyla Tahsin Bey elimizde olmayan (kayıp ilk) 6 raporunda daha çok Güneş Dil Teorisi'ni güçlendirecek bilgilere yer vermişti. Tahsin Bey'in, kayıp kıta Mu ve Türkler arasındaki ilişkiyi J. Churchward'ın kitaplarına dayanarak ilk kez 7. raporunda anlatmaya başladığı dikkate alınacak olursa¹ ilk 6 raporun Kayıp kıta Mu ve Türkler arasındaki ilişkiyle ilgili olmadığı anlaşılabilecektir. Peki ama Tahsin Bey ilk 6 raporunda Kayıp kıta Mu ve Türkler konusunu işlemediğine göre hangi konuyu işlemiş olabilir? Yanıt, Tahsin Bey'in Amerika'ya gönderiliş ama-

cında gizlidir. Atatürk Tahsin Bey'e iki önemli görev vermişti: 1. Kayıp kıta Mu ve Türkler arasındaki ilişkiyi araştırmak. 2. Güneş Dil Teorisi'ni güçlendirecek kanıtlar toplamak. Tahsin Bey ilk 6 raporunda 1. göreviyle ilgili herhangi bir bilgiye yer vermediğine göre büyük bir olasılıkla 2. göreviyle ilgili bilgilere, yani Güneş Dil Teorisi'ni güçlendirecek kanıtlara yer vermiş olmalıdır. Bu tezi güçlendiren en önemli kanıtlardan biri yine Tahsin Bey'in raporlarından birinde gizlidir. Tahsin Bey'in 10 Raporunun satır aralarına sıkışan, "...İşbu Asuri ve Sümer sözlerinden Kışua ve Aymara dillerinde Türkçe sözlere tesadüf etmiş ve bunları 3. raporumla arz etmiş idim..." cümlesi bize, elimizde olmayan ilk 6 rapordan birinde -3. raporda- Güneş Dil Teorisi'ni güçlendirecek dil analizlerine yer verildiğini çok açık bir şekilde göstermektedir.

Tahsin Beyin Güneş Dil Teorisi'ni güçlendirecek dil analizlerinin ve sözcük çözümlemelerinin yer aldığı raporlarını Atatürk'ün çok beğendiği anlaşılmaktadır. TDK Genel Sekreteri – Kanımca Atatürk'ün isteğiyle- 7 Mart 1936 tarihli mektubunda Tahsin Bey'e, "*Churchward'ın bahsettiği Mu kıtası halkının ırkı ve dili konusunda anlatılanlar ne dereceye kadar Türk dil ve tarih tezlerine uyabilmektedir?*" diye sormuştu.² Tahsin Bey ise sadece ilk 6 raporunda değil, Atatürk'e ve TDK'ya gönderdiği birçok raporunda- 7.8.9.10.11 ve 13.raporlar- Amerikan halklarının dillerinde ve Mu dilinde belirlediği çok sayıdaki sözcüğün Türkçe olduğunu göstererek Amerikan dillerindeki bu sözcüklerin Türk Dil Tezini (Güneş Dil Teorisi'ni) ve Türk Tarih Tezini güçlendirecek en önemli kanıtlar olduğunu belirtmişti.

Kanımca Atatürk Tahsin Bey'in raporlarında en çok dil konusundaki açıklamalarla ve sözcük çözümlemeleriyle ilgilenmişti. Tahsin Bey'in Amerikan halklarının dillerinde belirlediği çok sayıdaki Türkçe sözcük Atatürk'ü heyecanlandırmış, "Tüm dillerin kaynağı Türkçeye dayanır." diyen Güneş Dil Teorisi'nin doğruluğuna olan

inancını bir kat daha arttırmıştı. Hele hele Tahsin Bey'in Churchward'ın kitaplarına dayanarak, "Yeryüzündeki ilk dil olan Mu dilinde birçok Türkçe sözcüğe rastladığını" belirtmesi Atatürk'ü çok memnun etmişti. Öyle ki Atatürk, 30'lu yılların sonunda "Mu diliyle Türkçenin *aynı ve ilk dil*" olduğuna gerçekten inanmaya başlamıştı. 1936 yılında Afet İnan'a yazdığı bir mektupta bu inancını açıkça şöyle ifade ediyordu:

Atatürk, çalışma odasında

"Mu ve May, yani Uygur Türk alfabesinin bütün medeni dünyada ilk alfabe olduğunu görmekle....bahtiyar olduk."³

Atatürk'ün Tahsin Bey'in raporlarında "Kayıp kıta Mu" ve "Türkler" arasındaki ilişkinin anlatıldığı bölümleri de çok beğendiği anlaşılmaktadır. Özellikle *Uygur Türklerinin, Akad ve Sümer uygarlıklarının* "Mu kökenli" oldukları konusunda verilen bilgiler Atatürk'ün ilgisini çekmiş olmalıdır.

Tahsin Beyin Raporlarına Atatürk Eleştirisi

Atatürk Tahsin Bey'in 14 raporundan birçoğunu beğenmişti. Çünkü, Tahsin Bey Atatürk'ün yanıt aradığı pek çok soruya, hatta daha fazlasına raporlarında ayrıntılı yanıtlar vermişti. Atatürk bu raporlardan sonra *Kayıp kıta Mu'nun Türklerin Orta Asya'dan önceki ilk yurtları olabileceğine, Güneş Dil Teorisi'nin doğruluğuna, Sümerlerin ve Akadların Türk kökenli olduklarına ve Türklerin çok eski çağlarda Amerika'ya gittiklerine daha çok inanmaya başlamıştı*. Fakat Atatürk'ün Tahsin Bey'in raporlarında özellikle bazı konulara ciddi eleştirileri vardı. Kanımca Atatürk Tahsin Bey'in 7. raporundaki bazı bölümler ile 14. Raporun büyük bir bölümünü beğenmemişti. Bu raporlarda Atatürk'ün eleştiri oklarını yönelttiği bölümler genelde "dinle" ilgiliydi.

Atatürk, ofisinde araştırma yaparken

Atatürk'le Tahsin Bey arasındaki sıcak ilişki Tahsin Bey'in uzun 7. Rapor'undan sonra birden bire yerini gerginliğe bırakmaya başlamıştı.

Meksika'da araştırmalarını sürdüren Tahsin Bey birkaç ay sonra Türk Dil Kurumu'ndan bir mektup aldı. Bu mektup aslında Tahsin Bey'le Atatürk arasındaki gerginliğin ilk işaretiydi. Bu mektuptan sonra Tahsin Bey'le Atatürk arasındaki doğrudan iletişim sona eriyordu. Bundan sonra Tahsin Bey'le Atatürk arasındaki iletişim Türk Dil Kurumu'nca sağlanacaktı.

TDK genel sekreteri İ. Necmi Dilmen iimzalı mektupta, "Raporlarınızı doğrudan doğruya Ulu Önderimizin yüce huzurlarına sunmanız tabii ise de, kurum dosyalarında yer tutmak üzere bunların birer nüshasının da Genel Sekreterliğe bildirilmesi çok faydalı olur."⁴ denilerek Tahsin Bey'den bundan sonra raporların birer nüshasını da Türk Dil Kurumu'na göndermesi isteniyordu: Bu nazik isteğin arkasında yatan gerçekler ise çok farklıydı.

Tahsin Bey, Türk Dil Kurumu'ndan böyle bir mektup aldığı için mutlu olmuştu. Çünkü bu mektup, gönderdiği raporların Atatürk tarafından incelendiğini ve Atatürk'ün Türk Dil Kurumu'ndan bu konuyla ilgilenmesini istediğini gösteriyordu. Bu da Atatürk'ün, Tahsin Bey'in raporlarını önemseyişinin işaretiydi. Nitekim Tahsin Bey, 7 Mart 1936'da Türk Tarih Kurumu Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen'e gönderdiği mektupta duyduğu memnuniyeti şu sözlerle dile getiriyordu:

"Şimdiye kadar takdim ettiğim 6 kıta raporun Ulu Önderimiz'in manzuru devletleri okuduktan sonra Sayın Dil Kurumu'na da bildirilmiş olduğunu işan alilerinden anlayarak çok memnun oldum."⁵

Tahsin Bey'in bu sözlerinden, raporları inceleyen Atatürk'ün doğrudan doğruya Tahsin Bey'le yazışmadığı, görüşlerini Türk Dil Kurumu aracılığıyla Tahsin Bey'e ilettiği anlaşılmaktadır. Tahsin

Bey'in TDK Genel Sekreterine gönderdiği "İlişik: 7 Kıta Rapor" un-
un sonundaki şu cümleler de Atatürk'ün doğrudan doğruya Tahsin
Bey'le yazışmadığını kanıtlamaktadır:

"ULU ÖNDERİMİZ'in bu rapor hakkındaki mütalaaları ile bir-
likte fikri alinizi de bildirmek lütfünde bulunursanız pek müteşek-
kir ve minnettar olacağımı arz ve bilvesile derin hürmetlerimi teyid
eylerim çok sayın Bay Meksiko Büyükelçisi, Tahsin Mayatepek."⁶
Ayrıca, TDK Genel Sekreterinin 24. 3. 1936 tarihli mektubundaki,
"...İşaret ettiğiniz tashih Ulu Önderimize bildirilecektir." cümlesi
de, TDK'nin Tahsin Bey'le Atatürk arasında "aracılık" yaptığını ka-
nıtlamaktadır.⁷

Tahsin Bey'i Meksika'ya gönderen Atatürk'ün Tahsin Bey'le
doğrudan yazışmak yerine TDK aracılığıyla iletişim kurması düşün-
dürücüdür. (Atatürk, Avrupa'da tarih doktorası yapan Afet İnan'la
doğrudan mektuplaşıyordu.) Mu uygarlığıyla Türkler arasında ger-
çekten bir ilişki olabileceğine inanan Atatürk, kanımca Tahsin
Bey'in raporlarındaki bazı noktalarla çok fazla ilgilenmekle birlikte,
bazı noktaları "akıl dışı", "zorlama" ve "hayalci" bulduğundan dolayı
Tahsin Bey'e doğrudan yanıt vermek istememişti.

Tahsin Bey, TDK'nin isteği üzerine Atatürk'e gönderdiği rapor-
ların birer nüshasını TDK'ye de göndermeye başlamıştı. Bu nedenle,
TDK Genel Sekreteri, 22.6.1936 tarihli bir mektupla Tahsin Bey'e
teşekkür etmişti⁸

TDK Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen, aynı mektubunda
Tahsin Bey'in 7. raporundan bahsediyor ve bu raporda adı geçen
J.Churchward ve söz konusu eserlerinin Türkiye'de bilinmediğini
belirtiyordu. Dilmen, 7. raporun aslının TTK'ye verildiğini, TTK'
nin de raporda geçen İngilizce bölümleri tercüme etmesi için ra-
poru eski Kültür Bakanı ve Manisa milletvekili Hikmet Bayur'a
verdiğini; fakat kendisinin raporda yazılanları merak ettiği için T-

TK Genel Sekreterliğinden raporu isteyerek okuduğunu ifade edi-
yordu.⁹

TDK Genel Sekreteri aynı mektupta Tahsin Bey'e, 7. raporunda
bahsettiği J. Churchward'ın kitaplarında geçen bazı "şüphe uyandı-
rıcı" konular ve Tahsin Bey'in yorumları hakkında bazı sorular so-
ruyordu: TDK Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen: "Kitapların
(Churchward'ın kitapları) en esaslı noktalarını hülasa etmişsiniz,
ancak bir takım şüphe verici noktalar vardır." diyerek, bu şüphe ve-
rici noktalar hakkındaki sorularını birbiri ardına şöyle sıralıyordu:

"1. Müellifin (J.Churchward) yaşı meselesi"

TDK Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen ilk soruda, Tahsin Bey'in
7. Raporunda 80 yaşlarında olduğunu söylediği Churchward'ın
Hindistan'da bulunduğu bildirilen 1868 tarihinde 12 yaşlarında
olacağını belirterek, "...12, 13 yaşlarında küçük bir çocuğun Ayho-
da Manastırı'nda inceleme yapmış olmasına ihtimal verilemez." di-
yerek Tahsin Bey'den, önce bu konuya bir açıklama getirmesini isti-
yordu.

"2. Yunan Alfabeti'nin Şifresi Meselesi"

...Sonra Milattan 12.000 yıl önce denize batmış bir kıtadaki
milletin dilini öğrenmiş olmak ve bu dile göre Grek Alfabesinin harf
adlarından bir cümle yapmak çok kuvvetli delillere dayanmadan
kabul edilecek bir şey değildir."

"3. Dinlerin Mu'dan Etkilendiği Meselesi"

...Hayatının hemen her zamanı mazbut olan (Hz.) Muham-
med'in Suriye'den başka bir yere gitmediği malum iken Mısır'da ve-
ya Hindistan'da tahsilini iddia etmek, hayatı hakkında oldukça ma-
lumat bulunan İsa'nın Hindistan'da Mu dini öğrendiğini ileriye sür-
mek gibi noktalar hep şüphe ve merak uyandıran mülahazalar ara-
sındadır sanırım."

“4. Muluların Türklerle İlişkisi”

Dilmen, bu soruda, Tahsin Bey’e, Mulular hakkındaki bilgilerin J. Churchward’ın kitaplarından aynen mi yoksa yorumlanarak mı alındığını soruyordu.

5. J. Churchward’ın Eserlerinin ABD

Bilim Çevrelerindeki Yeri ve Etkisi

Dilmen, Churchward’ın Mu kıtası hakkındaki kitaplarının ABD bilim çevrelerinde nasıl bir yere sahip olduğunu, bu kitaplarda yazılanlara güvenilip güvenilemeyeceğini soruyordu. ¹⁰....

TDK Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen, Tahsin Bey’in 7. raporunda “şüphe uyandıran” konular hakkında ona bu soruları yöneltmişti.

Tahsin Bey’in 7. raporunda ileri sürdüğü pek çok kanıt Türk Tarih ve Dil Tezlerini güçlendirecek boyutta olmasına rağmen, TDK Genel Sekreterinin, ileri sürülen iddialar içinde “Şüphe uyandıran noktalar!” olduğunu belirterek bu noktaların aydınlatılması için Tahsin Bey’e sorular yöneltmesi, “bilimsel bir duyarlılığın” ve “sorugulayıcı” bir mantığın ürünü olsa gerekir.

Kanımcı Tahsin Bey’e bu soruların yöneltilmesini isteyen, hatta bizzat soruları hazırlayan kişi Atatürk’tü. Çünkü Tahsin Bey, 22 Haziran 1936 tarihinde TDK Genel Sekreterine gönderdiği “İlişik: 7. Kıta Rapor” unda, TDK Genel Sekreterinden, Atatürk’ün bu rapor hakkındaki düşüncelerini kendisine iletmesini istiyordu:

“ULU ÖNDERİMİZ’in bu rapor hakkındaki mütalaaları ile birlikte fikri alinizi de bildirmek lütfünde bulunursanız pek müteşekkire ve minnettar olacağım...Tahsin Mayatepek.”¹¹

Görüldüğü gibi Tahsin Bey, Atatürk’ün rapor hakkındaki düşüncelerini TDK Genel Sekreteri aracılığıyla öğrenmeye çalışmaktaydı. Tahsin Bey’e bu soruları soran kişinin Atatürk olduğunun en

güçlü kanıtlarından biri de, 1936 yılı içinde, hatta TDK Genel Sekreterinin Tahsin Bey’e söz konusu soruları yönelttiği mektubu gönderdiği ağustos ayı içinde, Atatürk’ün hemen her gün o sırada düzenlenen Türk Dil Kurultayı’na katılması ve TDK üyeleriyle çok sık bir araya gelmesidir. Aralarında İ.Necmi Dilmen’in de bulunduğu bu geceli gündüzlü dil toplantılarında Atatürk dilcilerle tartışır, görüş alışverişinde bulunur, onlara istek ve önerilerini iletirdi. Kanımca yine bu dil toplantılardan birinde ya da İ.Necmi Dilmen’le özel sohbetlerinden birinde 7. raporu okumuş olan Atatürk, rapordaki “şüphe uyandıran noktaları” Dilmen’e iletmiş, belki de bu konuda onun da görüşlerini almış (Dilmen de 7. raporu okumuştur) ve sonra Dilmen’den, rapordaki “şüpheli noktalara” açıklık getirecek yuktadaki soruları Tahsin Bey’e yöneltmesini istemiştir.¹²

TDK Genel Sekreteri İ.Necmi Dilmen’in, Tahsin Bey’e 7. rapor hakkındaki sorularının yer aldığı mektubu yazdığı 1936 yılı ağustos ayı içinde Atatürk adeta dille yatıp dille kalkıyordu. O günlerde Atatürk gerçekten de çok sık TDK Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen’in de aralarında bulunduğu dilcilerle bir araya geliyordu. Bu kadar sık dilcilerle buluşan ve dil konusunda derin tartışmalara giren Atatürk’ün Tahsin Bey’in raporlarından bahsetmemesi, bu konudaki görüşlerini dilcilerle paylaşmaması düşünülemez. Atatürk’ün 1936 Ağustos ayındaki çalışmalarını gün gün takip ettiğimizde dilcilerle ne kadar sık bir araya geldiği anlaşılmaktadır.

22 Ağustos 1936: (Dilmen, soruların yer aldığı mektubu Tahsin Bey’e o gün göndermişti.) Atatürk Dolmabahçe Sarayı’nda TDK’nin Üçüncü Türk Dil Kurultayı dolayısıyla dil bilginlerine seslenmişti.

24 Ağustos 1936:

Atatürk, Dolmabahçe Sarayı’nda toplanan Üçüncü Türk Dil Kurultayı’nın açılış töreni oturumunda bir konuşma yapan TTK Asbaşkanı Afet (İnan)’ı ve Prof Yusuf Ziya Özer’in tezlerini dinlemiş,

TDK çalışma raporunu incelemişti. Kurultayın o günkü çalışması 17.30'da son ermişti. Üçüncü Dil Kurultayı'nda ağırlıklı olarak *Güneş Dil Teorisi* tartışılmıştı.

25 Ağustos 1936:

Atatürk saat 14.00-18.00 arasında Üçüncü Türk Dil Kurultayı'nın çalışmalarını izledikten sonra, *İ. Necmi Dilmen* ve Vecihe Kılıçoğlu (Hatipoğlu)'nun tezlerini dinlemiş, Aynı gün TDTC Başkanı ve Kültür Bakanı'nı kabul edip bir süre görüşmüştü. Bu görüşmede kurultay çalışmaları üzerinde de durulmuştu.

26 Ağustos 1936:

Atatürk saat 14.00-18.00 arasında Üçüncü Türk Dil Kurultayı'na katılarak o günkü tezleri dinlemişti.

27 Ağustos 1936:

Atatürk, saat 14.00- 18.00 arasında Üçüncü Türk Dil Kurultayı çalışmalarını izlemiş, o günkü tezleri dinlemiş, ayrıca aynı gün TDTC Başkanı Saffet Arıkan, Prof. Dr. Saim Ali Dilemre, Hasan Reşit Tankut, Ahmet Cevat Emre ve *İ. Necmi Dilmen* ile görüşmüştü. Bu görüşmede, kurultayda ileri sürülen görüşler değerlendirilmişti.

28 Ağustos 1936:

Atatürk bugün de saat 14.00-18.00 arasında Üçüncü Türk Dil Kurultayı çalışmalarını izlemiş, Mehmet Ali Ağakay ve *İ. Hami Danişmend*'in tezlerini dinlemişti.

29 Ağustos:

Atatürk o gün yine saat 14.00-18.00 arasında Üçüncü Dil Kurultayı çalışmalarını izlemiş, yabancı dil bilginlerinden Prof. Anagnostopulos, Prof. Dr. W.F. C. Giese, Dr. Miatef, Prof. Dr. M. Hilaire Barenton, Prof. Bartalini, Prof. Okubo, Prof. Dr. A. Zajackowski, Prof. A. N. Samoiloviç ve Dr. Herman F. Kvergiç'i dinlemiş, aynı gün dil bilginlerinden Prof. Fuat Köprülü, Ahmet Cevat Emre, Ab-

Atatürk, 3. Dil Kurultayı günlerinde, Dolmabahçe'de, Abdülhak Hamit ve İbrahim Necmi Dilmen'le (1936)

Atatürk, Dil Kurultayı nedeniyle Beylerbeyi Sarayı'nda verilen çayda (1937)

dülkadir İnan ve Yusuf Ziya Özer'le bir süre görüşmüştü.¹³ (Atatürk, 1932'den 1937'ye kadar dil ve tarih konusunda aralıksız çalışmıştı.)

Türk Dil Tezi'ni geliştiren, yerli ve yabancı dilcilerle bu kadar içli dışlı olan, neredeyse her gün dil kurultaylarına katılan, dil tezlerini dinleyen ve sık sık dilcilerle görüşen Atatürk'ün TDK genel sekreteri İ. Necmi Dilmen'le görüş alışverişinde bulunması ve ondan bazı isteklerde bulunması yadırganmamalıdır.

Tahsin Bey'in Savunması

Tahsin Bey, İ. Necmi Dilmen'in 7. rapor hakkındaki sorularına, 30 Ağustos 1936 tarihli bir mektupla tek tek yanıt vermişti.

İşte Tahsin Mayatepek'in savunma olarak adlandırılabilir yanıtı:

"Sayın Bay, 488 sayı ve 22. 8. 1936 tarihli yazınızda 7. raporun bazı noktaları hakkında istediğiniz mütemmim izahatı aşağıda arz ediyorum.

1. Sualinize Cevap:

Fotoğrafına bakarak 80 yaşında olduğunu tahminen bildirdiğim Churchward'ın hakiki yaşını anlamak için Amerikan müelliflerinin biyografilerini havi (içeren) buradaki Amerikan kitapçısında bulduğum bir esere müracaat ederek mumaillehin (adı geçenin) 1852 senesinde doğduğunu anladığımdan 1868 yılında Ayhoda Manstun'na girdiği esnada Churchward'ın 17 ve bugün 85 yaşında olduğunu tashihan arz eder ve raporumun bu suretle düzeltilmesini dilerim.

2. Sualinize cevap:

M. 12.000 yıl evvel Pasifik Denizi'ne batmış olan Mu Kıtası'nın

dilini Churchward'ın nerede ve ne suretle öğrendiği hakkındaki sualinizin cevabı yukarıda yazılı olduğundan burada tekrara lüzum görmedim.¹⁴

"...Greklerin, en eski ecdatlarının Mu çocukları olduğunu ve bu insanların Mu batmadan önce (KARA-MAYA) namıyla Mu'dan çıkarak Akdeniz kıyılarına ve ezcümle bugünkü Yunanistan arazisine yerleştiklerini ve aslen Mu çocukları olan Mayaların dilinde TAO, ANTİ gibi daha birçok Grek sözlerinin aynen mevcut ve müstamel bulunmasında Kara-Mayalar ile Mayaların aynı menşeden, yani Mu'dan çıktıklarını göstermekte olduğunu, nitekim Avrupa müverrihlerinin Greklerin ecdatlarına verdikleri (Corien-Karien) adının aslen Kara-Maya sözünden alınmış olduğunu (dilimizde mevcut KARA-KAN sözünden Kara-Maya ile alakadar olması pek muhtemeldir) ve bu suretle Mu'nun battığına şahit olan ve bu felaketten kurtulan Grek ecdatlarının bu müthiş vakayı ilerideki Grek nesillerinin bilmeleri için Grek alfabesini teşkil eden harflere Mu dilinde adlar vermiş olduklarını Churchward müteaddid (değişik) eserlerinde ve bilhassa "The lost Continent of Mu" adındaki eserinin 103. ve daha ilerideki sayfalarında izah etmekte olduğundan bu babda daha fazla malumat almak için mezkur eserlere müracaat buyurmanızı rica ederim."¹⁵

3. sualiniz:

Hayatının hemen her zamanı mazbut olup, Suriye'den başka bir yere gitmediği malum olduğunu söylediğiniz Muhammed'in Mısır'a veya Hindistan'a giderek Mu dil ve dinini öğrenmiş olması hakkındaki bilgilerin şüphe ve tereddüt uyandırdığını bildiriyorsunuz.

Buna da cevaben:

Hayatını ve vaaz ettiği din prensiplerini bir zamanlar ehemmi-

yetle tetkik ettiğim Muhammed hakkında Arapça eserlerde epeyce malumata tesadüf etmiş ve bunların pek çoğu o zamanın icabatına ve seviyesi akliyesine göre maksadı mahsusa binaen uydurulmuş isnad ve rivayetler olduğunu görmüş idim, bu rivayetler arasında mesela Muhammed'e ümmilik (okuma yazma bilmemek) atfeden bir haber vardır ki buna ufak bir tefekkür kabiliyeti olan bir insanın inanmasına imkan yoktur. Çünkü kölesi Zeyd'in bile okuyup yazma bildiği ve çocukların bile 15-20 günde okuyup yazma gibi basit bir bilgiyi elde ettikleri halde Muhammed'in bunu bilmemesi ve 63 sene süren hayatında bunu ihmal etmiş olmasını kabul değil, tasavvur bile caiz değildir.

Bu husus ki Muhammed'in Buhari'de mevcut bir hadis ile (...) yani çocuklarınıza yazı yazmayı öğretiniz diye tavsiyede bulunduğu halde, bu sözü ile kendisinden amil olmadığına aklen ve mantiken imkan yoktur. Binaenaleyh Muhammed'in ümmi olduğuna (okuma-yazma bilmediğine) dair ortaya atılan bu rivayet o zamanki saf ve basit fikirli insanlara Kur'an'ın Muhammed gibi ümmi bir adam tarafından yazılmış olmayıp, Allah tarafından kendisine gönderilmiş olduğunu kabul ettirmek için uydurulmuş...

...Muhammed hakkında en mevsuk malumat (VE'DDUHA) suresinde bulunan ve bervechi ati manaları tezemmün eden ayetlerde mevcuttur:

(Rabbin seni unutmadı. Sana karşı gazab göstermedi. Senin için ahiret bu dünyadan hayırlıdır. Rabbin sana nimetler ihsan edecek ve memnun olacaksın. Yetim değil mi idin? Seni himayesine almadı mı? Seni delalette bulmuş idi ve sana doğru yolu gösterdi. Seni fakir buldu ve seni zengin etti.) İşte Muhammed hakkında en doğru haberlerin bu ayetlerden ibaret olduğunu söyleyen Ansiklopedi izahatına devamla... diyerek Muhammed hakkında Arap tarihlerinin verdikleri haberlerin pek az bir kısmının güvenilir olduğunu anlatmak-

ta ve müşarünileyhe (adı geçen kişiye) ait en doğru haberlerin şunlardan ibaret olduğunu zikir etmektedir."¹⁶

1. Muhammed takriben 21 Nisan 571 miladi yılında Mekke'de doğmuştur. Anasının rahminde iken babası Abdullah ölmüştür.
2. Nahifül bünye olan anası Amine bizzat emziremeyeceği için Muhammed'i bakılmak üzere çölde yaşayan Halime namındaki kadına tevdi etmiştir. (vermiştir.)
3. Muhammed 5 yaşında iken çölden Mekke'ye avdet etmiş (geri dönmüş) ve az bir fasıla ile önce baba tarafından büyük babası Abdül Müttalib'i ve bir az sonra anasını kaybetmiştir.
4. ...Fakir olan Muhammed, hayatını kazanmak için 9 yaşında çobanlığa ve müteakiben deve kervancılığına girmiştir.
5. Suriye ile ticaret yapan amcası Ebu Talib'in develeriyle 13 yaşında iken Suriye'ye seyahatler yapmış ve bu seyahatlerin birinde amcası kendisini Basra manastırı keşişlerinden Bahhire'ye birkaç gün emaneten bırakmıştır.
6. 13 yaşından 20 yaşına kadar Muhammed'in hayatı hakkında malumat yoktur.
7. 20 yaşında tekrar ortaya çıkarak doğruluk ve ciddiyetle tanınmaya başlanan Muhammed'e hemşerileri (EL EMİN) sıfatını vermişler ve kendisini müteaddid ihtilaflar esnasında bakan olarak seçmişlerdir. Nihayet şöhreti şayi olmakla Hatice namında Mekkeli zengin bir dul kadının hizmetine girmiş ve mumaileyhanın (adı geçen kadının) parası ile ticaret yaptığı 5 sene zarfında gösterdiği doğruluk ve ciddiyetle gözüne girerek, 40 yaşında olan Hatice ile 26 yaşında iken izdivac etmiştir. Bu suretle refaha kavuşan Muhammed'in bundan sonra en büyük meşgalesi Mekke ve civarındaki Arapların maddi manevi perişanlıklarını izaleye medar olacak çareleri aramaktan ibaret bulunmuştur.

8. 37 yaşında iken Kabe'yi yeniden inşa eden Mekkeliler meşhur (Hacerü'l Esved'in) kimin tarafından yerine konulması hususunda zuhur eden şiddetli münakaşa ve ihtilafın halli için Muhammed'i seçmişlerdir. Hakemliği kabul eden Muhammed bu vazifeyi de herkesi memnun edecek surette ifaya muvaffak olmuştur.

Yukarıdan beri devam eden bu malumattan da anlaşıldığı üzere 13'ten 20'ye ve 25'ten 37 yaşına kadar geçen ve nerelerde ne suretle geçirdiği hakkında malumat olmayan Muhammed'in bu meçhul zamanlarının şimdi izah edeceğim bir delile dayanarak Mısır veya Himalya Manastırlarında Mu'nun dil ve dinini öğrenmekle geçirmiş olduğuna zahip olduğumu raporunda bildirdiğim gibi bu iddiamın hilafı sabit oluncaya kadar bu kanaatte berdevam olacağım."¹⁷

Tahsin Bey, Hz. Muhammed'in ortalarda görülmediği 13- 20 ve 25-37 yaşları arasında kalan zaman aralıklarını Mısır ya da Himalya Manastırlarında Mu dilini öğrenip, Naakal Tabletlerini çözmekle geçirdiğini ve böylece Mu dininin ilkelerini alarak İslam dinine dönüştürdüğünü ileri sürdükten sonra, Hz. Muhammed'in Mu dilini bildiğine kanıt olarak da J. Churchward'ın kitaplarında geçen *TA-HA* sözünden hareketle yaptığı yorumları aynen tekrarlamıştır. Daha önce 7. raporda anlattığı gibi Tahsin Bey yine Kuran'da geçen ve anlaşılmamayan, *Ta-ha*, *Ha-mim*, *Ya-sin* gibi kelimelerin Mu kökenli olduğu iddiasını tekrar etmişti.¹⁸

Tahsin Bey, daha sonra, İ. Necmi Dilmen'in "Hz. İsa'nın Mu dilini nasıl öğrendiğiyle" ilgili sorusuna da şöyle yanıt vermişti:

"...İsa'nın önce Mısır'da 2 sene ve müteakiben Hindistan'da 12 sene kalarak Mu'nun yüksek kozmogonik ilimlerini, dinini, dilini öğrendiğini şahsi ve indi bir mütalaa olarak değil, Churchward'ın eserlerinde verdiği uzun izahata dayanarak arz etmiş idim. Bu izahat arasında bilhassa İsa'nın çarşıta iken son deminde sarf ettiği (He-

le, Hele, Lamat' zebak ta ni) sözlerinin ne Arap ne İbrani ve ne de diğer bir dile ait sözler olmayıp, tamamen Mu diline mensup ve bugün Mu dilinin aşağı yukarı hemen aynı olan Maya dilinde aynen mevcut ve sarıh manaları olduğunu Churchward'ın "The Sacred Symbols of Mu" adındaki eserinin 55. sayfasındaki izahata müsteniden arz etmiş olduğundan işbu eseri mütalaa buyurmanızı rica ederim.

Bundan başka İsa'nın 12 yaşından itibaren Filistin'den tegayyüp ederek 27 yaşında Kudüs'e avdetle dinini neşre başladığı ve saire hakkında Ernest Renan'ın "Les origines du Christianisme" adındaki meşhur eserinin bir cüzünü teşkil eden "La Vie de Jeaus" de mufassal izahat bulunmakta ve buda İsa'nın Filistin'den tagayyüp ettiği uzun seneler esnasında Mısır ve Hindistan mabed ve manastırlarında Mu'nun dil ve dinini öğrenmiş olduğuna dair Churchward'ın izahatını teyid etmekte olduğunu arz ve zikri geçen "La vie de Jeaus" u behemehal okumanızı rica ederim."¹⁹

4. sualiniz:

Churchward'ın eserlerinden aldığım malumat arasında Mu'nun yüksek kültürü, din ve dilini cihanın birçok kıtalarına yayanların Türkler olduklarını gösteren mütalaa ve ibareleri eserlerden aynen aldığım mı yoksa şahsi bir mütalaa olarak mı dermeyan ettiğimi sormanıza gelince :

Churchward, bilhassa "The Children of Mu" adındaki eserinin 215. sayfasından itibaren "The great Uighur Empire" yani büyük Uygur İmparatorluğu'na dair verdiği izahat esnasında Türk adını zikretmeksizin, dünyanın muhtelif kıtalarına Mu'nun yüksek kültürünü götürüp neşr edenlerin Uygur, Akkad ve Sümerler olduklarını söylemekte olmasına binaen mumaileyhin bu izahatına dayanarak ve cümlemizin kabul ve tasdik ettiğimiz vechile Uygur, Akkad ve Sümerlerin Türk ırkına mensup oldukları hakkındaki tarihi hakikat

ve kanaati göz önüne getirerek ilk yüksek medeniyeti, ilmi, irfanı Mu kıtasında vücuda getirip dünyaya neşr edenlerin Türk ırkına mensup olduklarını velevki şahsi bir fikir olarak dermiyan etmiş isem bile, tarihe mugayir bir fikir ve kanaat izhar etmemiş olduğuma emin bulunduğumu arz eylerim.”²⁰

5. Sualiniz:

Churchward'ın eserlerinin Birleşik Şimali Amerika Devletleri ülkesindeki ilmi mahfelerce ne yolda telakki gördükleri hakkındaki sualinize cevaben:

Beş altı senelik kısa bir zamanda bu eserlerden her birinin beşer ve altışar defa tabına (basılmasına) lüzum hasıl olması bunların Amerika'da çok büyük bir rağbete mahzar olduklarını isbata kafidir. Bundan başka buradaki Amerikan kitapçısı işbu eserlerin Amerika ilmi mahfelerinde ehemmiyet ve ciddiyetle tetkik edilmekte olduklarını hürmetkarınıza söylemiştir.”²¹

Meksika'ya gelmeden önce bu eserlerden haberi olmadığını belirten Tahsin Bey, Meksika'da tanıma fırsatı bulduğu bu eserlerin Amerika'da çok iyi tanındığını ve bilim çevrelerinde önemsendiğini ifade etmişti.²²

Tahsin Bey'in, TDK Genel Sekreterinin sorularına verdiği bu yanıtların İ. Necmi Dilmen'i ve Atatürk'ü ikna edip etmediğini bilmiyoruz. Gerçi bu konuda elimizde henüz herhangi bir belge olmasa da Tahsin Bey'in yanıtlarından, TDK Genel Sekreterinin ve Atatürk'ün ikna olduklarını söylemek hiç de kolay değildir. Çünkü, yukarıda da görüleceği gibi Tahsin Bey, sorulara verdiği yanıtlarda, neredeyse 7. rapordaki açıklamalarını aynen tekrarlamış, “şüphe uyandıran “noktaları aydınlatacak hemen hemen hiçbir yeni kanıtları sürmemiştir. Bu nedenle Tahsin Bey'in bu yanıtlarından özellikle Atatürk'ü ikna olması mümkün görünmemektedir.

TDK Genel Sekreterinin “Raporunuzda şüphe uyandıran noktalar vardır.” diyerek Tahsin Bey'e yönelttiği (Atatürk'ün sordurduğu) sorulara bakarak, Atatürk'ün Tahsin Bey'in raporlarındaki hangi noktaları “şüpheli” ve “inandırcılıktan uzak”, hangi noktaları “güvenilir” ve “inandırıcı” bulduğunu anlamak olasıdır. Buna göre Atatürk, Tek tanrılı dinlerin, özellikle de İslam dininin Mu kaynaklı olduğu; Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'in yaydıkları dinlerin ilkelerini Mu'dan öğrendikleri; Yunanlılarla Mu arasındaki ilişki ve Tahsin Bey'in tezlerinin ana kaynağını oluşturan kitapların yazarı J. Churward'ın çok küçük yaşlarda Hindistan'daki Mu tabletlerini okuması²³ konusunda anlatılanları “şüpheli” ve “inandırcılıktan uzak” bulmuştu. Buna karşın, Mu dili ile Türkçe arasındaki ilişki, Uygur Türklerinin Mu'dan Orta Asya'ya geçmiş olabilecekleri dolaşısıyla Türklerin Orta Asya'dan önceki anayurtlarının kayıp Mu kıtası olabileceği ve ilk dinlerin Mu'ya gönderilmiş olabileceği konusundaki anlatılanları ise daha “güvenilir” ve inandırıcı bulmuştu.

Kanımcı Atatürk'ün Tahsin Bey'in raporlarında en çok mantıktan uzak bulunduğu nokta “İslamın Mu kökenli olduğuna” ilişkin bilgi ve yorumlardı. Hz. Muhammed'in yıllarca Mısır ya da Himalya Manastırlarında kalarak Mu tabletlerini okumayı öğrenmesini pek çok bakımdan olanaksız görüyordu. Nitekim bu olanaksızlık İ. Necmi Dilmen'in Tahsin Bey'e sorduğu 3.soruya: “*Hayatının hemen her zamanı mazbut olan (Hz.) Muhammed'in Suriye'den başka bir yere gitmediği malum iken Mısır'da veya Hindistan'da tahsilini iddia etmek!*” şeklinde yansımıştı.

Gerçi Tahsin Bey'in İslam Tarihine yönelik bu farklı bakışı anlayış olarak Cumhuriyet İdeolojisinin tarih kitaplarındaki İslam Tarihi anlayışına uygun düşüyordu. Çünkü Cumhuriyetin Tarih Kitaplarında İslam dininin doğuşuna salt “vahiy” olarak bakılmıyor, İslamın doğuşunda Hz. Muhammed'le birlikte, bir takım maddi koşulların da rol oynadığı ileri sürülüyor, başka bir ifadeyle İslamın

doğuşuna “akli” bir açıklama getirilmeye çalışılıyordu. Fakat yine de bu konuda çok “aşırı” ve “aykırı” yorumlar ve değerlendirmeler yapıldığı söylenemezdi. Atatürk liseler için hazırlanan Tarih II kitabında İslam dininin doğuşunu bizzat kaleme almıştı. Bu satırlar, Atatürk’ün Cumhuriyet ideolojisi açısından benimsediği “İslamın doğuşu” tezi ile Tahsin Bey’in ileri sürdüğü “İslamın doğuşu” tezi arasındaki farkı göstermesi bakımından çok önemlidir. İki anlayış arasındaki farkı görebilmek için Atatürk’ün “İslam doğuşuna” yönelik düşüncelerini bilmek gerekir.

İşte Atatürk’ün el yazıları ile İslam dininin doğuşu:

“(Hz) Muhammed’in Peygamberliği:

Muhammed’in peygamberlik vazifesinin nasıl başladığını izah etmek en nazik ve en müşkül meseledir.

Muhammed’in bir melek ile ve Allah ile hakikaten konuşmuş olduğu kanaatinde bulunanlar olduğu gibi, Muhammed’in isteyerek böyle söylediğini de ileri sürenler de olmuştur.

Bu faziyetleri (olasılıkları) bir kenara bırakmak ve meseleyi ilim ile mantık çerçevesi içinde mütalaa etmek daha doğru olur.

Kur’an’dan öğrendiğimize göre, Muhammed hiç değişmeden yaşamış bir insan değildi; o da hayat ve hadiselerin zaruri icapları karşısında adeta her gün değişmiştir.

Muhammed, iptida Allah’ın resulüyüm diyerek ortaya çıkmıştır; bunu düşünmemiştir. Bu düşünce senelerce mücadele ettikten ve fikirlerini neşreyledikten sonra kendisinde hasıl olmuştur.

Asıl meselenin hal noktası şuradadır:

Bütün iptidai kavimlerde olduğu gibi Araplarda da şairlerin akıl erdirmedikleri kuvvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı. Bu kuvvetler Araplar için cinlerdi. Cinler güya kahinlere de kayıptan haber vermek kudretini ilham ederlerdi. Bu nevi itikatlar Arabistan’da her

zaman o kadar canlı ve derin olmuştur ki Muhammed dahi cinlerin vücuduna samimi olarak inanmıştır.

Hakikaten cinlerin şairlere şiir ilham ettiğine kani idi. Muhammed’in İsa ve Musa dinlerine dair öğrendikleri de bu itikadını kuvvetlendirmiştir. İsa’ya atfolunan mucizelerin çoğu cinleri taretmekten ibarettir. Muhammed dahi bütün cinleri habis ruhlar gibi telakki etti ve onları şeytanlarla bir tuttu.

Fakat Muhammed diğer taraftan tabiat fevkinde bir kuvvetin ilhamlarına maruz kaldığına inandı. Muhammed ilhamlarını cinlerden almadığını ve fakat cinlerden yüksek olan Allah’tan aldığını söyler. Bu sebeple Kur’an ayetlerinin manzum değil mensur olduğunu delil gösterir.

Muhammed başlangıçta herhalde şedit bir heyecana maruz oldu. Bir takım dini endişeler ve vicdani mülâhazalarla samimi surette üzüldü. Muhammed, namuskar, samimi ve menfaat fikrinden arınmış) olarak ortaya atıldı. Onun gayesi irtakşalarının ahlak ve dinini ıslah etmektir.

İlk vahiy:

Muhammed’in peygamberliğinin başlangıcına dair birçok eski rivayetler vardır. Bunlar artık efsanelere karışmıştır. Hakikatte peygamberin ilk söylediği Kur’an ayetinin ne olduğu malum ve belki de mezbut değildir. Kur’an sureleri Muhammed’e açık semada peyda olmuş, bir şimşek gibi günün birinde birdenbire bir taraftan inmiş değildir. Muhammed’in beyan ettiği sureler uzun bir devirde dini tefekkürlerin mahsulü olmuştur. Muhammed, bu surelere birçok çalıştıktan ve tedkikler yaptıktan sonra edebi bir şekil vermiştir. Mamefih, kendisini tahrik eden Batuni (gizli) amilin söylediğimiz gibi tabiatın üstünde bir vücut olduğuna kani idi.

Muhammed’i harekete geçiren bir amil, samimi heyecanlar olmuştur. Muhammed, daha sonra irticalen dini hitabede bulunan bir

vaiz oldu. Vaizlikten nebiliğe, nebilikten de nihayet Allah'ın resulü haline geçti.

İçinde yaşadığı insanların manevi menfaati için ve büyük bir hakikat namına büyük bir mücadeleye atılmış olan Muhammed, sonunda dini bir İmparatorluğun mutlak reisi ve bütün dünyaya hakim olmak iddiasını besleyen muharip bir dinin müesisi sıfatı ile ömrünü bitirdi. Bu iki netice münhasıran kendi manevi ve fikri kuvvetinin mahsulü idi.

Muhammed'in neşrettiği din insanların kalplerinde derin bir ihtizaz uyandırdı. O ölüp gittiği halde on üç asır sonra hala İslamiyetin kalplerde ihtizaz husule getirmekte olduğu his oluyor. Bu hakikatin sebebini araştırırken yalnız Muhammed'in şahsı üzerinde durmak kafi değildir. O unsurlar, mevzuu bahis olan kavmin faaliyet sahasını teşkil eden kavmin halleridir. Her halde içtimai heyet Muhammed'in ilk telkinlerini batı bir tekamül ile tadil ve tevsî etmiştir.”²⁴

Atatürk'ün 1930 yılında lise tarih kitabı için el yazısıyla kaleme aldığı bu satırlar Cumhuriyet ideolojisinin İslam tarihine bakışının “genel kabullere aykırı”, “sorgulayıcı” ve “akli” çizgide olduğunu göstermektedir. Burada dikkat edilmesi gereken nokta Cumhuriyet ideolojisinin baş mimarı Atatürk'ün, klasik İslam tarihi anlatımını “mantuki” temellere oturtmaya çalışırken ölçülü davranmaya özen gösterdiğidir. Örneğin Kur'an'a atıfta bulunması, Hz. Muhammed'in Allah'tan gerçekten ilham aldığına inandığını ve büyük bir dini hakikat uğruna, insanların manevi iyilikleri için mücadeleye atıldığını belirtmesi, İslam dinin on üç asırdır insanların kalplerinde derin heyecanlar uyandırdığını vurgulaması geleneksel İslam anlayışına uygun anlatımlardır.

Atatürk, ayrıca birçok konuşmasında Hz. Muhammed'in peygamberliğinden uzun uzun söz etmiş ve Hz. Muhammed'in “Allah'ın resulü” olduğunu çok açık bir dille ifade etmişti:

İşte Atatürk'ün Saltanatın kaldırılması dolayısıyla 1 Kasım 1922'de meclis kürsüsünden yaptığı konuşmada sarf ettiği Hz. Muhammed hakkındaki çarpıcı sözler:

“Tanrı birdir, büyüktür...Allah, kulları gereken olgunluk noktasına erişinceye kadar içlerinden araçlarla dahi kullarıyla ilgilenmeyi Tanrı olmanın gereği saymıştır. Onlara, Hz. Adem Aleyhisselam'dan itibaren yazılı, yazısız sayısız denecek kadar çok haberciler, peygamberler ve elçiler göndermiştir; fakat peygamberimiz aracılığıyla en son dini hakikatleri ve uygarlığı verdikten sonra artık insanlıkla birtakım araçlar koyarak ilişki kurmayı gerekli görmemiştir. ...Hz. Peygamber son peygamber olmuştur ve kitabı eksiksiz kitaptır...”²⁵

Tahsin Bey'in 7. raporundaki İslam tarihi anlatımları ise çok daha farklı, çok daha keskin ve çok daha aykırıdır. Kanımca Tahsin Bey'in İslamın doğuşu tezi, “niyet” açısından; -genel kabulleri sorgulaması ve İslam dinin doğuşunu “vahiy” temelinden “akıl” temeline oturtmaya çalışması Cumhuriyet ideolojisine uygundu. Fakat içerik bakımından Cumhuriyet ideolojisine aykırıydı. Tahsin Bey, raporda İslamın vahiy kaynaklı olduğu tezini çürütmek için adeta bin dereden su getirmiş, zaman zaman akıl dışı ve zorlama yorumlar yapmıştı. İşte, Tahsin Bey'in İslamın doğuşu tezinde Atatürk'ün tepkisini çeken de bu “mantık dışılık”, “aşırılık” ve “zorlama yorumlar”dı.

Fakat Tahsin Bey'in pes etmeye hiç niyeti yoktu. Atatürk'ü ve TDK'yi ikna etmeye kararlıydı. İlk kez 7. raporunda ele aldığı “Hz. Muhammed'in İslam dinini Mu dininden esinlenerek ortaya attığı” tezini 14. raporda çok daha derinleştirerek İslam dininin, inanç ve ibadet hükümlerinin nerdeyse tamamının Mu kaynaklı olduğunu örnekledirmeye çalışmıştı. Namazdan oruca, ezandan duaya, sünnetten ölü gömme törenine kadar tüm İslami ibadet ve uygulamala-

rın Mu'dan alındığını iddia ediyordu. Ama bu iddialar da Atatürk'ü ikna etmeye yetmeyecek, ve 14. rapor Tahsin Bey'in son raporu olacaktı.²⁶ Tahsin Bey 14. raporunun sonunda Rio de Jenorio Büyükelçiliğine atanmak istediğini Atatürk'e bildirmiş;²⁷ fakat Atatürk bu isteğini geri çevirmişti.

DİPNOTLAR

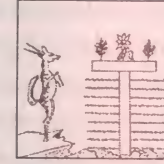
- 1 Bkz. Mayatepek, "7. Rapor."
- 2 İ.Necmi Dilmen, "TDK Genel Sekreterinden Tahsin Bey'e Gönderilen Mektup", Ankara, 7.3.1936.
- 3 Afet İnan, *Atatürk'ten Mektuplar*, 2.bs. Ankara, 1989, s.35
- 4 Dilmen, "TDK Genel Sekreterliğinden Tahsin Bey'e Gönderilen Mektup". 7.3.1936.
- 5 Tahsin Mayatepek, "Meksiko Elçiliğinden TDK Genel Sekreteri İ. Necmi Dilmen'e Gönderilen Mektup", Meksika, Sayı, 226, 7 Mart 1936<
- 6 Mayatepek, "İlişik: 7 Kıta Rapor", Sayı. 743, 22 Haziran 1936.
- 7 Dilmen, "TDK Genel Sekreterliğinden Meksika Büyükelçiliğine Mektup", Ankara, 24.3.1936.
- 8 Dilmen, "TDK Genel Sekreterliğinden Meksika Büyükelçiliğine Gönderilen Mektup", Ankara, Sayı, 488, 22.6.1936.
- 9 Dilmen, *a.g.m.*
- 10 Dilmen, *a.g.m.*
- 11 Mayatepek, "İlişik: 7. Kıta Rapor".
- 12 Tahsin Bey, söz konusu 7. Raporu önce Atatürk'e göndermiş, 2 ay sonra da TDK'nın isteği üzerine aynı raporun bir kopyasını da TDK Genel Sekreteri i.Necmi Dilmen'e göndermişti. İ. Necmi Dilmen Tahsin Bey'e yazdığı bir mektupta 7. Raporu çok merak ederek okuduğunu ifade etmişti. Buradan 7. Raporu hem Atatürk'ün hem de İ.Necmi Dilmen'in okudukları açıkça anlaşılmaktadır. Bu koşullar altında Atatürk ve İ. Necmi Dil-

men'in ilk bir araya gelişlerinde bu konuda görüş alışverişinde bulunmaları yüksek bir olasılık gibi görünmektedir.

- 13 <http://tdk.org.tr/ataturk.html>
- 14 Mayatepek, "Meksika Büyükelçiliğinden TDK Genel Sekreterliğine Gönderilen Mektup", Meksika, 30.8. 1936. s.2,3
- 15 *A.g.m.* s.3,4
- 16 *A.g.m.* s. 4
- 17 *A.g.m.* s. 4, 5
- 18 *A.g.m.* s. 5
- 19 *A.g.m.* s. 5, 6
- 20 *A.g.m.* s.6,7
- 21 *A.g.m.* s.7
- 22 *A.g.m.* s.7
- 23 Kanımca, Atatürk, Tahsin Beyin bu konuya yönelik soruya verdiği yanıttan ikna olmuştu. Çünkü, Tahsin Bey 7. Raporunda verdiği tarihe göre J. Churchwar'ın Hindistan'a gittiği tarihte yaşının henüz 12 olması gerekiyordu ve Atatürk'ün de haklı olarak işret ettiği gibi 12 yaşında bir çocuğun özel sembollerden oluşan tabletleri okuması mümkün değildi. Tahsin Bey bu konudaki soruya verdiği yanıtta 7. Raporda bu konuda yanlışlık yaptığını ve Churchward'ın yaşını yanlış verdiğini belirterek, J. Churchward Hindistan'a gittiğinde yaşının 17 olduğunu söyleyerek bu konudaki hatasını düzeltmişti. Takdir edilir ki, 17. 18 yaşlarında bir gencin özel bir eğitim sonrasında Naakal Tabletlerini okuması olasıdır.
- 24 *Atatürk'ün El Yazısıyla (Hz) Muhammed ve İslamiyetin Doğuşu Hakkında Lise Tarih Kitabı için Yazdıkları*, 1930, s.4-16. Özgün Belge: Anıtkabir Kütüphanesi'nde, Fotokopileri: TTK'de, Genel Kurmay Başkanlığı Askeri Tarih ve Stratejik Etüdler Başkanlığı'nda ve Aydınlık Gazetesi arşivlerindedir. Ayrıca, Perinçek *a.g.e.* s.227-251
- 25 Konuşmanın tamamı için bkz.*Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, C.I, s.270 v.d*
- 26 Türkiye'de bugüne kadar Tahsin Bey'in üzerinde en çok konuşulan raporu 14. rapordur. Özellikle Atatürk ve din konusunda söz söylemek isteyenler ya da İslam dinini eleştirmek isteyenler zaman zaman bu raporu

kullanmışlardır. 14. raporun, İslamın “vahiy” kaynaklı olmadığını, bu dinin Hz. Muhammed’in oradan buradan aldığı bilgileri harmanlayarak oluşturduğu “yapay” bir din olduğunu kanıtlamak ya da Atatürk’ün “İslama inanmadığını”, hatta tamamen “inançsız” olduğunu kanıtlamak için kullanılması dikkat çekicidir. Birincisini bir dereceye kadar anlamak mümkündür; fakat ikincisini anlamak mümkün değildir. 14. raporun Atatürk’ün dinsizliğini kanıtlayabilmesi için Atatürk’ün bu raporu çok beğenmiş olması, bu raporda anlatılanlara katılması ve bu raporundan dolayı Tahsin Bey’i kutlamış olması, ya da en azından İslam tarihi konusunda bu doğrultuda açıklamalarda bulunması gerekirdi. Hatta bunlar bile yeterli değildi. Çünkü Tahsin Bey’in 14. raporunda sözünü ettiği Mu dini Allah tarafından Mu’ya gönderilmiş bir dindi. Hz. Muhammed’in bu dini bir şekilde öğrenmesi ve yayması yine ilahi emirlerin yayılması anlamına geleceği için bunu kabul eden birini “dinsizlikle” nitelendirmek olanaksız olacaktı. Fakat elimizde bu yönde hiçbir belge bulunmadığı gibi tam, aksine Atatürk’ün 14. raporu “beğenmediğine” yönelik kanıtlar vardır. (Atatürk ve Din konusunda kapsamlı bir çalışma için bkz. Sinan Meydan, *Bir Ömrün Öteki Hikayesi*, Atatürk, “Modernizm, Din ve Allah”, 3.bs. Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İstanbul, 2004.)

27 Mayatepek, 14.Rapor, s.40’dan Perinçek, a.g.e. s. 379

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BİLİM ve İDEOLOJİ

Tahsin Bey, J. Churchward’ın Kitaplarında Geçen “Din”

Konusundaki Bazı Bölümleri Neden Raporlarına Yansıtmadı?

Tahsin Bey’in, Meksika’dan aralıklarla Atatürk’e ve TDK’ye gönderdiği raporlarında ileri sürdüğü görüşlerinin kaynağı (14. rapor hariç) J. Churchward’ın kayıp kıta Mu hakkındaki 4 kitabından aldığı bilgilerdi. Tahsin Bey, Türklerle Mu arasındaki ilişki, Türkçe ile Mu dili arasındaki benzerlikler, Mu kıtasının özellikleri, Mu’nun yüksek uygarlığı ve batışı, yeryüzündeki önemli dinlerin Mu kaynaklı olduğunu hep J. Churchward’ın kitaplarından almıştı.

Tahsin Bey, J. Churchward’ın ileri sürdüğü tezleri 7. raporunda ayrıntılı olarak yorumlamıştı. Tahsin Bey, bu raporda özellikle Mu dininin tek Tanrılı dinler üzerindeki etkisini J. Churchward’tan yaptığı alıntılarla coşkun ifadelerle anlatmıştı. J. Churchward, kitaplarında gerçekte Hz. Musa’nın Museviligi ve Hz. İsa’nın Hristiyanlığı Mu dininden esinlenerek, hatta Mu rahiplerinin hazırladıkları Naakal tabletlerinden birebir kopyalayarak ortaya koyduklarını ifade ediyordu. Churchward’ın bu tezinden çok etkilenen Tahsin

Bey, J. Churchward'ın kitaplarında geçmemesine rağmen, İslam dininin de Mu kaynaklı olduğunu ileri sürmüştü. Churchward'ın kitaplarında bu yönde açık bir ifadeye rastlayamayan Tahsin Bey 7. raporunda Hz. Muhammed'in Mu dininden etkilendiğini, J. Churchward'ın "Mu'nun Kutsal Sembolleri" adlı kitabında geçen bir kelime (Ta-Ha) kelimesi üzerine oturtmuş ve bu konuda kendince bazı ilginç yorumlar yapmıştı. Bu tezi daha da güçlendirmek için, Hz. Muhammed'in bazı noktaları tam olarak bilinmeyen biyografisinden yararlanma yoluna gitmişti. Buna göre Hz. Muhammed ömrünün belirli dönemlerinde Mısır ya da Himalya Manastırlarına giderek buralardaki Mu tabletlerini okumuş ve İslam dinini bu tabletlerdeki dinsel bilgilerle oluşturmuştu.

Peki ama Tahsin Bey, neden Churchward'ın kitaplarında GEÇMEYEN Hz. Muhammed ve Mu ilişkisi üzerinde kendince yorumlar yapma yoluna gitmişti? Neden ısrarla dinlerin "vahiy" kaynaklı olduğunu çürütmeye çalışmıştı? Kanımca Tahsin Bey'in bu tutumunun iki nedeni vardı:

1. Benzerlik kurma ve sonuç çıkarma:

J. Churchward'ın kitaplarında Hz. Musa ve Hz. İsa'nın Mu tabletlerini okuyarak Musevilik ve Hristiyanlık dinlerini ortaya koydukları bilgisini gören Tahsin Bey, hemen kafasında bir benzerlik kurarak, Hz. Muhammed'in de İslam dininin temel ilkelerini Mu tabletlerini okuyarak öğrenmiş olabileceği sonucuna varmıştı.

2. Kendi dünya görüşünü besleme:

Tahsin Bey'in 7. ve 14 raporları dikkatle incelenecek olursa, hatta sadece 14. rapor dikkate alınacak olursa, Tahsin Mayatepek'in dünya görüşünün "pozitivist" hatta "materyalist" çizgide olduğu görülecektir. Pozitivist, materyalist anlayışa sahip insanların en önemli

özelliklerinin "*ilahi kaynaklı dinsel öğretileri kabul etmemek*" hatta "*Tanrı'ya inanmamak*" olduğu bilinen bir gerçektir. Kanımca Tahsin Bey, J. Churchward'ın kitaplarında Musevilik ve Hristiyanlığın Mu dininden esinlenilerek oluşturulan dinler olduğu bilgisini görünce bu bilgiye dört elle sarılma ihtiyacı duymuştu. Çünkü bu bilgi, görünüşte onun pozitivist, materyalist dünya görüşünü destekliyordu. Tahsin Bey bu heyecanla Churchward'ın kitaplarında, Hz. Muhammed'in de İslam dininin temel ilkelerini Mu dininden esinlenerek ortaya koyduğunu kanıtlayacak bir işaret aramaya koyuldu. Kitapları, satır satır, kelime kelime, hatta hece hece okudu ve sonuçta kendince bir işaret buldu (*TA-HA kelimesi*). Bu kelimenin Kuran'da geçtiğini hatırlayınca kendince yorumlar yapmaya başladı. Fakat onun bu konuda daha güçlü kanıtlara ihtiyacı vardı. Tahsin Bey bu konuda aradığı açık kanıtları J. Churchward'ın kitaplarında bulamayacağını görünce başka kaynaklara yöneldi; Meksika yerlilerinin törenlerinden, gazete kütüphanelerine kadar İslamın Mu kökenli olduğunu kanıtlayacak belge ve bilgileri toplamaya başladı ve sonuçta 40 sayfalık o ünlü 14. raporu yazdı.

Eğer Tahsin Bey Meksika' da ele geçirdiği belgeleri kendi dünya görüşüne uygun olarak yorumlamasaydı, ya da başka bir dünya görüşüne sahip olsaydı (Örneğin inançlı bir insan olsaydı) pekala ele geçirdiği belgeleri çok daha farklı bir şekilde de yorumlayabilirdi:

Tahsin Bey, 14. raporunda İslam dünyasından çok uzaklarda Meksika'da yaşamış olan eski uygarlıkların inançlarının İslam dini-ne benzediğini belirtiyor ve bu benzerlikten hareketle Hz. Muhammed'in İslam dininin ilkelerini bu inançlardan aldığı sonucuna varıyordu. Tahsin Bey'in raporlarından Arapça bildiği, hatta Kur'an hakkında da oldukça iyi bilgiye sahip olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle Tahsin Bey'in Kur'an'da geçen "*Biz size geçmişte de pek çok peygamberler gönderdik*" anlamına gelen ayetlerden habersiz olması düşünülemez. Örneğin, Allah Kur'an'da En-Am Süresi 84.

Ayette geçmişte gönderilen bazı peygamberlerden ismen şöyle bahsediyordu: “Biz ona İshak’ı ve Yakub’u hediye ettik. Hepsini doğruya ve güzele kılavuzladık. Daha önce Nuh’a ve onun soyundan olan Davud’a, Süleyman’a, Eyüb’e, Yusuf’a, Musa’ya, Harun’a da kılavuzluk etmiştik...”¹

“Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas...Hepsi banış için çalışanlardandı.”²

Tahsin Bey eğer bu ve benzeri ayetlerden hareket etseydi, Allah’ın geçmişte Hz. Adem’den beri değişik zamanlarda değişik peygamberler göndererek, “ilahi mesajı” “vahiy kaynaklı dini” insanlığa bildirdiği sonucuna kolaylıkla ulaşabilecekti. Buradan hareket ettiğinde, “Meksika’da İslam dinindeki ibadetlerin ne işi var” sorusunun yanıtı da kendiliğinden ortaya çıkacaktı. “Demek ki Kuran’da yazanlar doğrudur: Gerçekten de Allah, ilahi mesajını günümüzden binlerce yıl önce insanlığa iletmişti.” diye bir yorum yapabilecekti.

Mu kıtasına ait bilgiler veren Kutsal tabletlerde, Meksika yazıtlarında ve Maya yerlilerinin inançlarında İslam dinine benzer bir dinden bahsedilmesi Allah’ın gerçekten Kur’an’da belirttiği gibi geçmişte insanlığa, “temel ilkeleri aynı olan” dinler gönderdiği şeklinde yorumlayabilirdi.

Tahsin Bey çok iyi biliyordu ki, Allah insanlığın var oluşundan beri insanlara doğru yolu göstermek için peygamber ve dinler göndermişti ve bu dinler zaman içinde bozulduğu ya da etkisini yitirdiği için yeni peygamberler ve yeni dinler göndermişti, ve tüm bu peygamberlerin yaydıkları vahiy kaynaklı dinlerin bozulmamış saf halleri neredeyse aynıydı; çünkü ilahi mesajın kaynağı aynıydı: Allah.

Eski uygarlıkların inandıkları dinlerin son din İslamla ortak özellikler taşıdığının kanıtlanması, son peygamber -İslam kaynaklarına göre okuma yazma bilmeyen “ümî”- Hz. Muhammed’in bir arkeolog titizliğiyle çalışıp eski uygarlıkların yazılarını öğrenerek,

onların dinlerini kopyaladığının değil, Allah’ın Kur’an’da belirttiği gibi geçmişte de insanları doğru yola sevk etmek için peygamberler ve dinler gönderdiğinin “arkeolojik”, “tarihsel”, dolayısıyla “bilimsel” kanıtları olarak yorumlanabilirdi. Ama Tahsin Bey, böyle bir yorum yapmayı aklının ucundan bile geçirmedi, geçiremedi. Çünkü onun değer yargıları, hayata, insana ve evrene bakışının temelinde “Tanrı” değil, “madde” vardı ve mensubu olduğu ülke bir devrim sonucunda “din” temelinden “laik” bir temele oturtulmuştu. Doğrusunu söylemek gerekirse bu şartlar altında Tahsin Bey’in yukarıdaki gibi bir yorum yapması zaten çok zordu.

Tahsin Bey, İslamın doğuşuna kendince “aklı” bir açıklama getirerek Cumhuriyet ideolojisine uygun bir değerlendirme yaptığını düşünüyordu. Bu nedenle bu bilgi ve yorumlardan Atatürk’ün de memnun olacağına ve kendisini takdir edeceğine inanıyordu; fakat her şey beklediği gibi gelişmeyecekti.

•Aslında Tahsin Bey’in kafasını kurcalayan, onu uykusuz bırakan ve bir türlü yanıt bulamadığı sorular vardı. Tahsin Bey’in yanıt bulamadığı bu soruların kaynağı yine J. Churchward’ın kitaplarıydı. J. Churchward kitaplarında Mu dininin “vahye dayalı”, yani Tanrı tarafından gönderilen “ilk din” olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu ve ısrarla “Evrin teorisini” başka bir ifadeyle “Evrenin Tanrının müdahalesi olmaksızın kendiliğinden oluştuğu” tezini arkeolojik bulgularla çürütmeye çalışıyor, dinin önemine değiniyor ve din - bilim arasındaki ilişkiye dikkat çekiyordu. Pozitivist Tahsin Bey’in kafasını karıştıran, uykularını kaçırان işte Churchward’ın kitaplarındaki bu bölümlerdi. Bu bölümlerde anlatılanlar onun pozitivist dünya görüşüne aykırıydı. Ne yapacağını şaşırان Tahsin Bey Churchward’ın bu iddiaları üzerinde durmak yerine onları görmezlikten gelecekti. Tahsin Bey, J. Churchward’ın kitaplarını tanıttığı 7. raporunda bu konulara ya hiç değinmemiş ya da birkaç cümleyle geçiştirmişti:

İşte J. Churchward'ın kitaplarında, Tahsin Bey'in görmezlikten geldiği, başka bir ifadeyle sansürlediği noktalar:

1. İlk dinin yeryüzüne Tanrı tarafından vahye dayalı olarak gönderildiği:

"Babil'deki kadim Akad harabeleri arasındaki kabartma yazılar 10.000 ile 15.000 yıl önceki bu halkın (Mu halkı) insan ve yaratılışla ilgili duygu ve düşüncelerini gayet açık bir şekilde ortaya koyar. Onlar, insanın özel olarak yaratıldığına inanıyor ve nasıl varolduğunu açıklıyorlardı. Bu yazılar *Tanrı'nın Yaradan olduğuna ve güçlerinin evreni ve evrendeki her şeyi kontrol ettiğini açık bir şekilde ifade etmektedir. Bunlar Mu'nun vahyedilmiş metinleri*, Meksika Tabletleri üzerindeki yazılar ve Kuzey Amerika'nın kayalık yazılarıyla uyum içerisindedirler. Hepsi de ilk dinin saf Tektanrıcılık olduğunu, *var olan her şeyi Yaradan'ın yarattığını ve bugün de içinde barındırdığı tüm hayatla birlikte Evrenin O'nun kontrolü altında olduğu gerçeğini doğrulamaktadır.*"³

Churchward bu ifadeleriyle, Mu dininin Tanrı tarafından gönderilen, "vahye" dayalı ilk din olduğunu ve evrendeki her şeyi Tanrı'nın yarattığını çok açık ifadelerle ortaya koymuştu. Ama nedense Churchward'ın kitaplarını kelime kelime ve üzerinde düşünerek okuyan Tahsin Bey bu ifadeleri görmemişti!

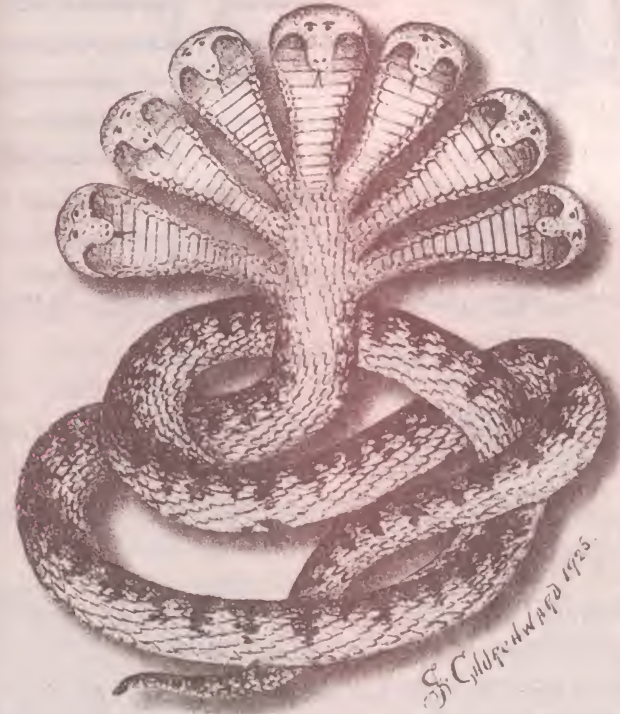
Churchward'ın kitaplarında belki de en çok geçen: "...Mu'nun Vahye Dayalı Kutsal Metinleri"⁴ cümlesi yine nasıl olmuşsa Tahsin Bey'in gözünden kaçmış, raporlarına yansımamıştı!

2. Yaratılış:

"8. Seri: *İnsanın yaratılışı*; insanın ne olduğunu ve onu diğer yaratılmışlardan ayıran şeylerin neler olduğunu gösterir.

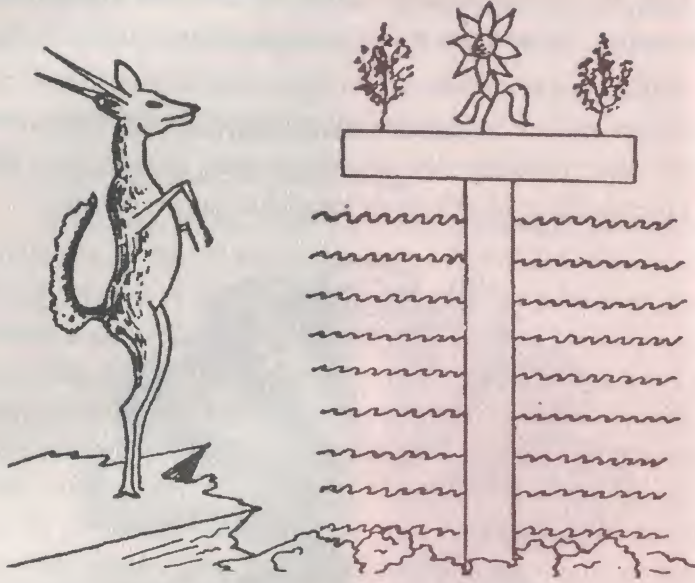
9. Seri: İnsanın yeryüzünde zuhuru ve ilk olarak ortaya çıktığı yer ki buradan, "insanın ana vatanı" diye söz ediliyordu."⁵

"...Başlangıçta evren yalnızca bir ruhtu. Hiçbir hayatıyet belirtisi yoktu; dingin, ıssız ve sessiz. Uzayın enginliği boş ve karanlıktı. Yalnızca Yüce Ruh, Kendiliğinden Var olan Kudret, *Yaradan*, Yedi Başlı Yılan (Tanrı'nın ilk sembolü) dipsiz karanlıkta hareket ediyordu.

Mu'nun kutsal sembollerinden Narayana (yedi başlı yılan)

(Yaradan) Alemleri yaratma arzusu duydu ve alemleri yarattı ve üzerindeki canlılarla birlikte Dünyayı yaratma arzusu duydu ve üye-

Mu'nun ve insanın yeryüzünde ortaya çıkışı

rindeki tüm canlı varlıklarla birlikte dünyanın yaratılışı şu şekilde oldu:..."⁶

"Hem Naakal hem de Meksika tabletleri insanın özel olarak yaratılmış olduğunu gösterir."⁷

"...Keh, (Sıçrayan Geyik) Naakal tabletlerinde sık rastlanılır, ilk insanın sembolüdür. Geyiğin ilk insanı temsil etmek üzere seçilmesinin nedeni, sıçrayıp, atlama yeteneğiydi. *İlk insan yeryüzüne tam ve eksiksizce gelişmiş olarak gelmişti. Doğanın gelişim süreçlerinden geçmeden, ilk ve orijinal haliyle yeryüzüne "atlamıştı."* Yani bir diğer ifadeyle o özel bir mahluktu."⁸

J. Churchward'ın değişik kitaplarında geçen yukarıdaki cümlelerde ısrarla üzerinde durulan nokta, insanın Tanrı tarafından özel

olarak yaratıldığıdır. Üstelik Churchward Tanrı'nın insanı eksiksiz olarak yarattığını belirterek, "Evrin Teorisine " karşı "Yaratılış Teorisi" olarak adlandırılabilir yeni bir teori ortaya atıyordu. Nedense Tahsin Bey'in raporlarında bu konulardan da en ufak bir eser yoktu!

3. Evrim Karşılığı:

Churchward, belki de Batı'da Evrim Teorisi'ne karşı ilk bilimsel çıkışı yapanlardan biriydi. Hindistan'daki Naakal tabletleri ve Meksika'daki 1600'den fazla yazıtı deşifre ederek elde ettiği bilgilere dayanarak Tanrı'nın insanı eksiksiz ve mükemmel olarak yarattığı sonucuna varmıştı. 20. yüzyılın başlarında bilim dünyasının vazgeçilmez bir gerçek olarak kabul ettiği Evrim Teorisi'ne karşı söz söylemenin, hele hele "yaratılıştan" bahsetmenin zorluğu, hatta imkansızlığı dikkate alınacak olursa, Churchward'ın çok cesur ve aykırı bir çıkış yaptığı söylenebilir. 20. yüzyılın başlarında Batı'da aklı başında bir bilim insanının elinde çok güçlü kanıtları olmadan böyle bir çıkış yapması çılgınlıktan başka bir şey değildi. Fakat Churchward ele geçirdiği bulgulara güveniyor ve Evrim Teorisine, üstelik teorisinin en güçlü olduğu dönemde ilk darbeyi vuruyordu:

"...Güney Denizi Adalarında bulunan eski kayıtlar ve kalıntılar bize insanın uygar bir varlık olarak yaratıldığını göstermektedir; eğitim görmemiş, kültürden nasiplenmemiş olmasına rağmen uygar. O kendi ruhundan gelen bir bilgiyle yaratılmıştı; Tanrı'ya inanıyor ve ibadet ediyordu. Buluntulardaki kutsal semboller olarak kullanılan belli figürler genel olarak o zamanki insanın entelektüel düzeyinin gelişmemiş olduğunu ifade etmektedir. Konuları zihnine aktarabilmesi, yerleştirmesi ve böylelikle daha tam olarak kavrayabilmesi için ilk kutsal sembollerin basit olması gerekiyordu. Ancak yeryüzünde ortaya çıkışından binlerce ve binlerce yıl sonra, ilk defa irti-

bat kurduğumuz bu insanın entelektüel seviyedeki bu orijinal yetersizliğine rağmen son derece aydınlanmış ve uygar bir durumda olduğunu keşfetmekteyiz ve bu onun 50.000 sene önceki durumu-
dur.”⁹

Hayatın ilk defa suda ortaya çıktığını ileri süren Churchward, doğadaki yaratılışla insanın yaratılışının birbirinden farklı olduğunu düşünüyordu.¹⁰ Tüm bu düşüncelerinin kaynağı yine kutsal tabletler ve sembollerdi:

“...Tablo, doğadaki yaratılışla insanın özgün yaratılışını birbirinden ayırmak için titizlikle resmedilmiştir, çünkü doğadaki yaratılış gelişmek ve hayat bulmak üzere olan tohumlar şeklinde gösterilirken, *insan evrimsel değişimlerden geçmeden, tamamen gelişmiş bir durumda gösterilmektedir. İnsanın tabiatın tornasından geçmediğinin kabul edildiğini gösterir.*”¹¹

“...James D. Dana şöyle söyler: ‘İnsan doğa yapısı değildir; o, Sonsuz Varlığın özel bir faaliyetidir ve O’nun tasavvurunca olmuştur.’

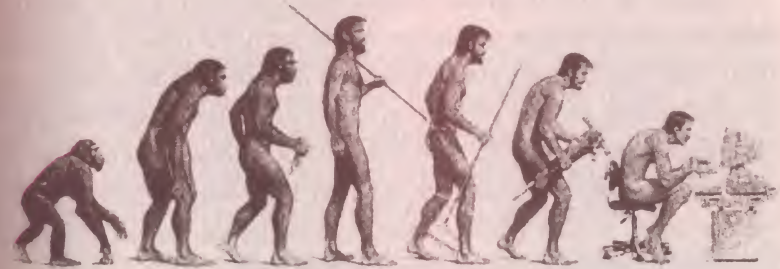
Dana’nın fikrine yürekten katılıyorum, fakat içimdeki itkidenden dolayı daima bunu bir adım ileri götürmek gayretinde oldum.

İnsanın ilk olarak yeryüzünde ne zaman ortaya çıktığını saptama gayretleri nafile olacaktır. Daima üstü kapalı bir sır olmuştur ve öyle de kalmak zorundadır, çünkü insanın yeryüzündeki ilk yurdu şu anda Pasifik Okyanusu’nun tabanını oluşturmaktadır. Bununla beraber jeolojik ve arkeolojik araştırmalar sayesinde bir gün bu ilk zuhurun yaklaşık bir tarihini elde edeceğimiz bir noktaya gelmeyi umut edebiliriz.

Birçok bilim adamı, insanların prehistorik bir maymunun neslinden türedikleri inancını beyan etmektedirler. O halde mademki maymundan gelmişlerdir; bugün de gelişmiş durumdaki bir maymun olduklarını kabul ediyor olmalıdırlar.

Bıaktıkları eserlerin kalite ve mükemmelliğinden, insanın üçüncü zamanın son başlarında yüksek bir uygarlık durumunda olduğunu gösterdim. Ayrıca üçüncü zamanın sonundan çok uzun bir zaman öncesinden beri varlığını sürdürüyor olması gerektiği de gösterilmişti.

Eğer Evrim teorisi mümkün olsaydı – ki eski Naakal tabletleri öyle olmadığını göstermektedir- ters yönde bir işleyişin de mümkün olması gerekirdi. Yani o taktirde maymun da insandan gelmiş olabilirdi ve bugün de bazı kişilerin kendilerini maymun durumuna indirgemediğinden emin değilim. İnsanların bazılarındaki bu eğilime Maya, Hindu ve Mısır metinlerinde kuvvetle dikkat çekilir, yani bu yeni bir fikir de değildir. Oysa tüm hayat formlarının en kompleks olanı ve en mükemmel formu olan insan, Naakal tabletlerinde de işaret edildiği gibi özel bir maksatla yaratılmıştır.

Darwin'in tartışılan evrim teorisi

İnsan memeli hayvanlar sınıfındandır, ancak bedenini bir güç veya ruh ile birleştirdiği gerçeğine bağlı olarak tüm diğer hayvanlardan farklı ve seçkin bir mahluktur ve yeryüzüne hakim olmak için gelmiştir. Bu yüce meziyet başka hiçbir hayat formuna bahşedilmemiştir ki bu da onun farklı ve seçkin bir mahluk olduğunun ve ilahi bir güce sahip olduğunun delilidir. Onun bu güce sahip olmayan

başka bir hayvandan gelmiş veya evrimleşerek dönüşmüş olması mümkün değildir.

İnsana bu güçle birlikte, gücünü nasıl kullanacağını öğrenmesi paralelinde O'nun bir parçası olan bir varlık olarak kendisini Sonsuz Varlık'la yakınlaştırma kudreti verilmiştir. İnsan bu yüzden Tanrı'nın oğludur.

Tüm diğer yaratılmışlar gibi insan da merdivenin en alt basamaklarından başlamıştır; fakat diğer yaratılmışlara benzemeyen tarafı, ona yükselme kudretinin verilmiş olmasıdır. İnsan daima iyilik ve kötülük adına birbiriyle çatışan tesirlerle kuşatılmış durumdadır. İnsanın eylem veya fiilleri bu tesirler tarafından yönetilir.”¹²

Churchward, ele geçirdiği belge ve bulguların Evrim Teorisi'ni çürüttüğüne gerçekten inanıyordu ve kafasını evrime takan bilim adamlarına şöyle sesleniyordu:

“Şimdi de (1926) bilim adamlarımız kafalarını yarım yamalak kanıtlarla desteklemeye çalıştıkları evrim teorisine takmış durumdadırlar. Halbuki Mu'nun kutsal metinleri bize hayatın ne olduğu, nasıl ortaya çıktığı ve onu yöneten güçlerin neler olduğu gibi konularda bilgiler vermektedir. Bu metinler, 50.000 yıldan daha eski bir zaman önce yazılmış olmalarına rağmen bize bilim adamlarımızın elektron adını verdiği gücün yapısı, kökeni, işleyiş prensipleri, işlevi ve nihayi düzeni hakkında bilgiler sunmaktadır...”¹³

Tahsin Bey, J. Churchward'ın 4 kitabında, daha sayfalarca anlattığı “evrim karşıtlığı” ve gerekçelerini nedense görememişti! Nedense raporlarında bu konuya tek bir cümleyle bile değinme ihtiyacı hissetmemiştir.

4. Materyalizm ve Ateizm Karşıtlığı:

İnsanın Tanrı tarafından özel olarak yaratıldığını ileri sürerek

Evrım Teorisi'ni reddeden J. Churchward, materyalizme de karşıydı:

“Birçok bilim adamının gemisini tosladığı kayanın adı materyalizmdir. Bu kişiler çalışmalarında, ‘Güçler atomik hareketlerinin sonucudur.’ diyerek güçleri ve onların faaliyetlerini devre dışı bırakmaktadırlar. Tamam, bütün güçler öyledir ancak, atomik hareketleri İLK OLARAK başlatan GÜÇ dışında.

Bu, ateistin bir türlü bulamadığı güçtür, bunun sonucunda da kurduğu yapıda ona hiç yer vermemiştir. Yalnızca atomik hareketlerden kaynaklanan ikincil güçleri bulmuştur; asla Tanrı'yla direkt bir teması olmamıştır.

Atomların hareketleri, mekanizmanın dişlileri mertebesindedir. Biri, bağlı olduğu diğerini döndürür, o da diğerlerini ve sonsuzca devam eder. Fakat ilk dişliyi döndüren nedir? Başka bir dişli olamaz çünkü o ilkti. O halde onun arkasında bir şey olmalıdır. O nedir? Tüm atomlardan bağımsız bir güç.

Evren atomik dişlilerden meydana gelmiş bir düzendir. Evrendeki ilk dişliyi ne döndürmüştür? Bir güç- Büyük İlkesel Güç, Büyük Sonsuz güç -Tanrı. Ateist, Büyük İlkesel Gücün Tanrı olduğunu, tüm işlevleri yan güçler vasıtasıyla yürüttüğünü, atomik güçlerin Mutlak Gücün yan güçleri olduğunu keşfedememiştir.

Böylece ateist yalnızca madde tarafını araştırmakla kalmış, Bu nedenle onun dedüksiyonları doğal olarak şöyle olmuştur: ‘Bütünün parçaları güçleri yönetmektedir, çünkü bütünün parçaları olmaksızın güçler varolamaz. Böyle olunca güçler birinci derecede önemli sayılmamışlar ve fiilen göz ardı edilmişlerdir. Gemi dümen-siz bırakılmış ve o da kayalara toslanmıştır.

Ateistin vardığı bütün dedüksiyon ve kavramlar maddeci eğilimlerin denetimi altındaki bir zihinden çıkmaktadır. Böylece mad-desel eğilimleri onun zihnine egemen olmakta ve onların her şey-

den üstün olduğuna inanmaktadır. Bu durumda ateistin zihninde geriye kendisinin elementlerin kimyasal bir birleşiminden olduğu dışında bir seçenek kalmamaktadır- ne ruh, ne Tanrı- kaos!

Eğer ateist, güçleri de element veya parçaları araştırdığı nispette titiz bir incelemeye alsaydı, bir gücün arkasındaki diğerini izleyerek geriye, hareketin kökenine doğru gidebilirdi. O zaman da kendisinin fiziksel olmayan bir gücü barındırdığı, o gücün yaşayan bir ruh olduğu bilgisi kendisine açılırdı. Bu bilgiyle birlikte ne olduğunu idrak ederdi. İddia ettiği gibi zavallı bir hayvandan gelme bir varlık değil fakat –tıpkı bir ağacın yaprağının ağacın bir parçası olduğu gibi- kendisinin de En Yüce'nin bir parçasını ihtiva ettiğini ve bu yüzden de Tanrı'nın oğlu olduğunu anlardı. Hem İsa, hem de Gautama Buda kendilerinin 'diğer insanların da olabilecekleri' durumda olduklarını bildirmişlerdir.

Bileşimin kimyasal yapısını bilen bilim adamı, bedenini oluşturan kimyasal bileşenlerin sonunda çözüleceğini elbette taktir etmektedir, o halde bu çözülme ruhu da serbest bırakmalıdır. Bileşimi oluşturan elementlerin sonunu bilen, tıpkı elementler gibi ruhun da ölemeyeceğini bilir. Her şey sonsuzca devam etmelidir...

Tüm kimyasal element bileşimlerinin sonunda çözüleceği, ayrışacağı, orijinal hallerine rücu ederek geldikleri yere dönecekleri önceden takdir edilmiştir. Bileşimlerin çözülmesiyle serbest kalan ruhta element ve parçaların tabi olduğu aynı İlahi Yasa'nın hükmü altında olduğu için geldiği yere geri dönmelidir. 'Büyük Kaynak'tan gelen insan ruhunun şanlı sonu Tanrı'ya geri dönmelidir."¹⁴

6. Din- Bilim İlişkisi:

J. Churchward, "Mu'nun Kutsal Sembolleri" adlı eserinde din ve bilim arasındaki ilişkiyi, "İkiz Kardeşler Din ve Bilim" başlığı altında inceliyordu. Churchward, bilim ve din arasındaki sıkı ilişkiyi

Mu'nun kutsal sembollerinden, aynı zamanda Tanrısal kaynaklı olan geometrik şekilleri yorumlayarak açıklıyordu. Churchward, kayıp Mu uygarlığında *daire, eşkenar üçgen ve karenin* dinsel anlamlı geometrik şekiller olduğunu ileri sürüyordu.¹⁵

Churchward, din ve bilimin aynı soruya, "Nereden geliyoruz, nereye gidiyoruz?" sorusuna yanıt aradıklarını, dolayısıyla birbirlerinden yararlanmaları gerektiğini düşünüyordu.

"Bilim olmaksızın din tamam olmaz, çünkü bilim tabiatın açıklamasıdır ve tabiat da Yaradan'ı açığa vuran ve açıklayan O'nun bir sözcüsüdür ve Tanrı'nın varlığının kanıtlarını verir..."

Benden bir vaaz vermem istenseydi, ele alacağım metin, sevgi, tüm evreni yöneten o büyük İlahi Sevgi olurdu. Onda kükürtlü alevler içinde bir cehennem yeri olmazdı. *Çünkü Tanrı asla bir cehennem yaratmamıştır, bu yalnızca insanoğlunun kendi uydurduğu bir şeydir...*¹⁶

"Doğanın öğretilerini öğren ve bilgeliğini depola, çünkü doğa bilgeliğe ulaşmanın en büyük okuludur. Doğa, Tanrı'nın bizimle konuşan sesidir."¹⁷ Dolayısıyla Tanrı, doğadaki olağanüstü denge ve mükemmelliklerle insana "varlığına" ait önemli bir işaret verir, insana ise bilimi kullanarak doğanın bu Tanrısal kurgulu işletim sistemini çözmek ve böylece Tanrı'nın sesini duymak kalır. Yani bilimdeki her yeni gelişme, her yeni keşif insanı Tanrı'ya biraz daha yakınlaştıracaktır.

Tahsin Bey, J. Churchward'ın kitaplarında geçen, insanın yaratılışı, ilk dinin Tanrı tarafından vahiy yoluyla gönderildiği, Evrim teorisinin eleştirisi, materyalizm-ateizm eleştirisi ve din-bilim arasındaki ilişki konularındaki açıklamaları kanımca kendi ideolojisine aykırı olduğu için görmezlikten gelmişti. Oysaki bilim insanları belge ve bulguları kendi dünya görüşlerine göre değil, objektif kriterlere göre yorumlamak zorundadırlar. Hele hele tarih bilimiyle uğra-

şanların bu konuda belki biraz daha duyarlı olmaları gerekecektir. Aksi halde Atatürk'ün dediği gibi, "Tarih yazanlar tarih yapanlara sadık kalmazsa değişmeyen hakikat insanlığı şaşırtan bir hal alır."

Tahsin Bey, ileri sürdüğü tezlerin en önemli belgesi konumundaki Churchward'ın kitaplarındaki bazı bölümleri görmezlikten gelerek hem Atatürk'ü, hem de TDK'yı, bazı konularda eksik bilgilendirmiş, hatta yanlış yönlendirmişti.¹⁸

Atatürk, Tahsin Bey'in kendilerini bazı konularda eksik ve yanlış bilgilendirdiğinden kuşkulandı. Bu nedenle olsa gerek, TDK genel sekreteri İ. Necmi Dilmen, Tahsin Bey'e yazdığı bir mektupta, "Muluların Türklerle ilişkisi hakkındaki bilgiler J. Churchward'ın kitaplarından aynen mi alındı, yoksa bunlar sizin yorumlarınız mı? diye bir soru yöneltiyordu.¹⁹ Tahsin Bey bu soruya, "Evet, J. Churchward'ın kitaplarından aldım." anlamına gelen bir yanıt veriyordu. Fakat bu yanıt da Atatürk'ü ve TDK'yı tatmin etmeye yetmemiş ve TDK genel sekreteri, (Atatürk'ün isteğiyle) Tahsin Bey'den J. Churchward'ın kitaplarının orijinallerinden birer tane istemişti:

"...Adlarını saydığınız dört kitaptan birer tane edinmek istediğimizden ne fiyatlarla tedarik edilebileceğinin de bildirilmesini diler saygılarımı sunarım sayın Bay TDK genel sekreteri İ. Necmi Dilmen."²⁰

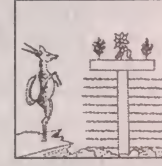
Anlaşıldığı kadanyla Atatürk, Mu hakkındaki gerçekleri orijinal kaynağından öğrenmek istiyordu.

DİPNOTLAR

1 Kur'an, "En'âm Suresi", 84.

2 Kur'an, "En'âm", 85.

- 3 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.108
- 4 Churchward, *Kayıp Kita Mu*, s.325
- 5 Ag.e. s.36
- 6 Ag.e. s.36
- 7 Churchward, *Mu'nun Çocukları*, İzmir, 2000, s.22
- 8 Churchward, *Kayıp Kita Mu*, s.34
- 9 Ag.e. s.61
- 10 Ag.e. s.159
- 11 Ag.e. s.159
- 12 Ag.e. s.308, 309
- 13 Ag.e. s.183
- 14 Ag.e. s.312,313,314
- 15 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s. 252-263
- 16 Ag.e. s.263,264
- 17 Ag.e. s.266.
- 18 Tahsin Mayatepek'in Meksika'dan Atatürk'e 3 cilt defter halinde gönderdiği raporlar 1970'lere kadar TDK Kütüphanesi'nde durmaktaydı. (İlk iki defter, no: 56-57) Üçüncü defter kayıptır. Bu gün elimizde olmayan kayıp raporlar (ilk 6 rapor) bu defterdeydi.
- 19 Dilmen, "TDK Genel Sekreterliğinden Meksika Büyükelçiliğine Gönderilen Mektup", Ankara, 22-6-1936
- 20 Ag.m.

BEŞİNCİ BÖLÜM ALTI ÇİZİLİ SATIRLAR

Atatürk, J. Churchward'ın Kitaplarını Okuyor...

Tahsin Bey, Dilmen'in mektubunu alır almaz, J. Churchward'ın kitaplarını Atatürk'e gönderdi. Atatürk, 60 kişilik bir tercüme heyeti kurarak J. Churchward'ın 4 kitabını Türkçe'ye tercüme ettirdi. Tercüme edilen kitaplar daktilo edilmiş metinler halinde Atatürk'e sunuldu, fakat bastırılmadı.¹

Atatürk, James Churchward'ın kitaplarının daktilo edilmiş metinlerini büyük bir dikkatle okuyup notlar alırken, Tahsin Bey de boş durmuyor, Mu Kıtası hakkında topladığı yeni bilgileri raporlar halinde Atatürk'e ulaştırıyordu. Atatürk, Tahsin Bey'in raporlarını Churchward'ın kitaplarıyla karşılaştırmalı olarak inceliyor, özellikle Churchward'ın kitaplarıyla çok fazla ilgileniyordu. "Kayıp Kıta Mu" ve "Mu'nun Çocukları" Atatürk'ün en çok ilgilendiği kitaplardı. Bu kitaplarda Atatürk'ün en çok dikkatini çeken noktalar şunlardı: *Mu'nun varlığına yönelik kanıtlar, Mu'nun insanlığın ilk anayurdu olduğu, nüfusunun 64 milyona çıktığı, Mu'*

nun yönetim biçimi, Mu'nun yüksek uygarlığı, Mu'nun göçleri, kolonileri ve batış nedenleri, Mu kıtası ile Orta Asya, Uygurlar ve Türkler arasındaki ilişkiler, Mu dili ile Türkçe arasındaki ilişki, ilk insanın yaratılışı, dinler ve Tanrı... Atatürk bu konuların anlatıldığı satırların altını çizerek, sayfa kenarlarına bazı notlar almıştı. Örneğin bir yerde, Mu'nun demokrasi ile yönetildiğini ve güneş enerjisinin aydınlatmada kullanıldığını anlatan satırların altını önemli dolayısıyla çizmişti.

İşte J. Churchward'ın kitaplarında Atatürk'ün önemli bularak, altını çizdiği ve yanına çeşitli notlar aldığı bölümler:²

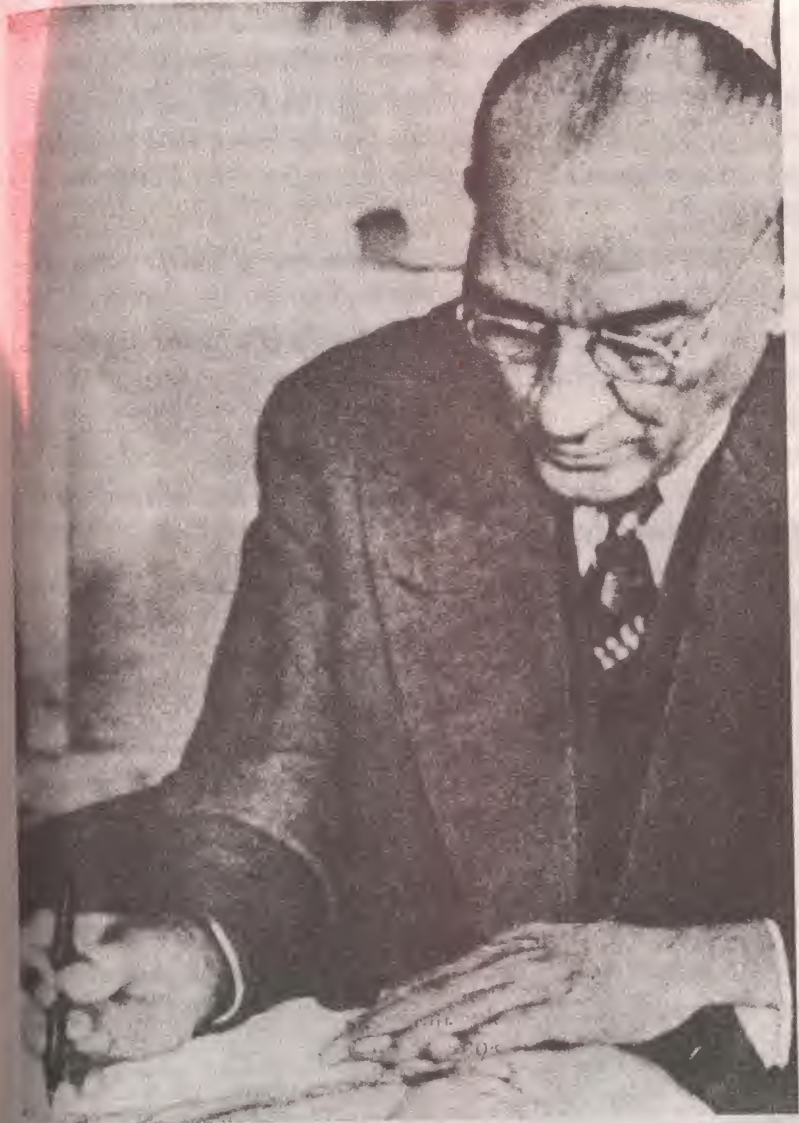
1. Mu'nun varlığı ve yeri hakkında:

Atatürk, J. Churchward'ın, "Kayıp Kıta Mu" adlı kitabının "Kayıp Kıta Mu Hakkındaki Kayıtlar" adlı IV. Bölümünde Mu'nun yeri hakkında verdiği şu bilgilerle ilgilenmişti:

"Mu hakkında bilgi veren kayıtlar çok ve çeşitlidir. Yazılı kayıtlardan bazıları, insanın yeryüzünde ilk ortaya çıktığı yerin Mu toprakları olduğunu söylemektedir; bildiğiniz gibi Naakal tabletleri bunların arasındadır.

Daha başka kayıtlar bize bu yok olan kıtanın coğrafi konumunu vermektedir.

Amerika çıkışlı çok sayıda yazılı kayıt Mu topraklarının Amerika'nın batısına düştüğünü söylemektedir. Asya kayıtlarının hepsinde ise anavatan Mu'nun Asya'nın doğusunda, 'güneşin doğduğu yönde' olduğunu belirtmektedir. Dolayısıyla da insanlığın beşliği olan bu toprakların Asya ve Amerika arasında, büyük şehir ve mabetlerin taştan kalıntılarını ve bunun yanı sıra beyaz derili insanları barındıran adalarıyla Pasifik Okyanusu'nda yer aldığını söylüyoruz.

Atatürk, kayıp kıta Mu konusunda araştırma yaparken

Önce Amerika'dan gelen yazılı kayıtları ele alacak ve Yukatan'da yazılmış eski çağlardan kalma bir Maya kitabı olan Troano El Yazması ile başlayacağız. Bu kitabın yaşının 1500 ile 5000 yıl arasında olduğu tahmin edilmektedir. Ben 1500 ile, 3000 yıllık olduğunu düşünüyorum. Bu kanaatimin dayanak noktası kullanılan yazı şeklidir..."³

Atatürk, Mu'nun yerinin kanıtlanmaya çalışıldığı yukarıdaki bölümde, "Daha başka kayıtlar bize bu yok olan kıtanın coğrafi konumunu vermektedir" cümlesinden bir ok çıkartarak el yazısıyla, "Moğol gölü" notunu almış, ayrıca, "...Amerika'nın batısına" cümlesinin altını çizmiş, "...Asya kayıtlarının hepsinde ise anavatan Mu'nun Asya'nın doğusunda, 'güneşin doğduğu yönde'" cümlesinin tamamının altını çizmiş ve "...adalarıyla" kelimesinin altını çizip üstüne bir çarpı (x) işareti koymuştu.

Ayrıca, "...Maya kitabı olan Trono El Yazması" cümlesinin ve "1500", "5000", "3000" tarihlerinin altını çizmişti.

Başka kayıtlar da kaybolmuş kıtanın jeografik vaziyetini gösterir.
Bir çok Amerikan kayıtları bu kıtanın Amerikanın gizli olduğunu söyler. Yükatan Anayitli kayıtlar ise anavatan Mu'nun Asya'nın doğusunda, 'güneşin doğduğu yönde' bulunduğunu yazırlar. Elinin-aleyn, beşeriyetin anayurdu Amerika ile Asya arasında olduğunu anran Büyük Okyanusta bulunduğunu ilhazır. ki bir de adalarda onun büyük başcağı çatırışının ve makatlarının taştan kalıntılarını ve bir de boyar ırk buluruz.

İlk gnoz Amerika kayıtlarını ele alıp, Yukatan'da yaşadık: bir eski Maya kitabı olan Troano el yazısından başlıyoruz. Bunun eskliği 1500 ile 5000 yane tahmin edilmektedir. Troano yani 1500 ile 3000 arası demek daha doğru olur. Ben buna yani gekline nazardan söylüyorum.

J. Churchward'ın kitaplarında Atatürk'ün önemli bularak altını çizdiği satırlar

Atatürk'ün altını çizdiği bu satırlar dikkate alındığında onun kayıp Mu kıtasıyla Türklerin anavatanı Asya arasında bir ilişki kurmaya çalıştığı, Mu ve Türkler arasındaki akrabalığa ilişkin bir işaret aradığı sonucuna varılabilir.

Özellikle "Daha başka kayıtlar bize bu yok olan kıtanın coğrafi konumunu vermektedir." cümlesinin sonuna el yazısıyla eklediği "Moğol gölü" şeklindeki not, Churchward'ın sözünü ettiği "Daha başka kayıtlara" bir örnek olarak ileri sürülmüşe benzemektedir. Ayrıca altı çizilen satırlar, Atatürk'ün Mu'nun varlığına yönelik kanıtları, -örneğin Troano El Yazması ve adaları- önemli bulduğunu göstermektedir.

Atatürk, Churchward'ın "Kayıp Kıta Mu" adlı kitabının "Kayıp Kıta Mu Hakkındaki Kayıtlar" adlı IV. Bölümünde Mu uygarlığıyla diğer uygarlıklar arasındaki ilişkiden söz edilen şu satırlarla da ilgilenmişti:

"...Polenezya ve diğer ada topluluklarını oluşturan büyük kara parçalarında Amerika kıtasındaki eski uygarlığı Güney ve Doğu Asya uygarlıklarıyla ve sonuç olarak dünyanın bir çok yerlerindeki çeşitli uygarlıklarla birleştiren halkaları bulacağız..."⁴

Atatürk, bu satırların yanına "dikkat" anlamında bir (D) harfi koymuştu.

2. Mu'nun İnsanlığın İlk Anayurdu Olduğu ve Nüfusunun 64 milyona çıktığı hakkında:

Atatürk, Churchward'ın "Kayıp Kıta Mu" adlı kitabının "Kayıp Kıta" başlıklı II. bölümünde Mu'nun insanlığın ilk anayurdu olduğunu ifade edildiği. "Kayıtlara, kitabelere ve ananelere göre insanın arz üzerinde zuhur etmesi Mu diyarında vuku bulmuş..." cümlesinin altını boydan boya çizmiş ve bu cümlemin yanına sayfa kenarındaki boşluğa el yazısıyla bazı notlar almıştı.⁵

1) Kayıp = *mu, mu*
 Kayıtlara, kitabelere ve anıtlara göre, insanın *mu* olduğu
 zühur etmesi *Mu* diyarında vukü bulmuş, ve bu sebepten dolayı *Mu* adına
 "Kui diyarı" ismi de ilâve edilmiştir! (10). Şehirleri, bazen "geffaf" babet-
 ler" tasmiye edilen, dâmsız ve hâkkedilmemiş taştan yapılmış büyük mabetle-
 teyin ediyorlardı. Dia ve niyaz edenlerin başına, duanın tuluhiyet tarafın-
 dan kabul edilişine alâmet olarak, Ra şualarının inşihmesi için *mu*
 yapılmıyordu. "Zenein takımı kıymetli taşlar ve bir çok *mu* taşlarıyla
 süslenmiş elbise giyer ve bir *mu* hademeleriyle birlikte muhtelem saray-
 larında ikamet ederlerdi" (30).

Atatürk'ün, *Mu* uygarlığının yönetim biçimine ait
 bilgilerin yanına düşüğü özel notlar

Atatürk, yine aynı bölümde *Mu* kıtasının nüfusunun 64 milyo-
 na çıktığının belirtildiği şu cümlelerle de ilgilenmişti:

"64.000 kişinin saltanatını sürdüğü bu büyük kıtada hayat, ne-
 şe ve mutluluk içinde geçiyordu. Orası, üzerindakilere her türlü re-
 fahı sunan bir yuvaydı..."⁶

Churchward'ın "Kayıp Kıta *Mu*" adlı eserinin III.bölümünde,
 "İnsanın Yeryüzünde İlk Ortaya Çıktığı Topraklar" başlığı altında
 anlattıkları Atatürk'ün ilgisini çekmişti. Churchward, bu bölümde
 İnsanın ilk kez *Mu*'da yaratıldığını anlatıyor ve *Mu*'nun yeri hakkın-
 da ayrıntılı bilgiler veriyordu:

"İnsanın yeryüzünde ilk ortaya çıktığı yerin *Mu* toprakları ol-
 duğuna şüphe yoktur. Farklı kayıtlar sonuç itibarıyla *Mu* ülkesinin
 Tevrat'ta sözü edilen Aden Bahçeleri olduğun kanıtlamaktadır. Bel-
 geler *Mu* topraklarının Amerika'nın batısında ve Asya'nın doğusun-
 da, dolayısıyla da Pasifik Okyanusu'nda yer aldığını ortaya koymak-
 tadır."⁷

Bu satırların altına Atatürk el yazısıyla, "Şarki Asya'da" notunu
 düşmüştü.

3. *Mu*'nun yüksek uygarlığı hakkında:

Atatürk Churchward'ın Kayıp Kıta *Mu* adlı kitabının "Alfa-Baş-
 langıç" adlı I. Bölümünde *Mu*'nun yüksek uygarlığından söz eden
 şu satırlarla ilgilenmişti:

"...Bunlar (Bu kaynaklar), günümüzden 50.000 yıl önce
 64.000.000 milyon kişinin yaşadığı bu inanılmaz topraklarda bir
 çok yönden bizimkinden üstün bir uygarlığın geliştiğini anlatmak-
 tadırlar. Pek çok bilginin yanı sıra ilk insanın gizemli *Mu* toprakla-
 rında nasıl yaratıldığını da tanımlamaktadırlar."⁸

"...Eski Yunanlıların, Keldaniler'in, Babillilerin, İranlıların, Mı-
 sırlıların ve Hinduların medeniyetleri kesin olarak *Mu* medeniyetin-
 den sonra gelmiştir."

4. *Mu*'nun yönetim biçimi hakkında:

Atatürk, "Kayıp Kıta *Mu*" adlı kitapta, *Mu*'nun yönetim biçimi-
 nin anlatıldığı şu satırlarla ilgilenmişti:

"Bu anlatılan zamanlardaki 64.000 kişi birbirinden ayrı fakat
 tek bir hükümet altında toplanan 'on kabileden' veya halktan mey-
 dana gelmişti..

Çok nesiller önce insanlar bir kral seçmişler ve isminin başına
 da Ra ekini getirmişlerdi. Böylece o, 'Ra-Mu' adı altında hiyeratik
 baş ve imparator olmuştu. İmparatorluk da 'Güneş İmparatorluğu'
 adını almıştı."⁹

Kanımcı Atatürk'ün bu satırlarda dikkatini çeken iki nokta var-
 dı: Birincisi, *Mu*'nun yönetiminde söz sahibi olan "on kabile"ydi.
 Büyük bir ihtimalle Atatürk, burada geçen "on kabile" nin Türk kül-
 türünde özel bir yeri olan "on" sayısına ve Türk devletlerinin askeri
 ve yönetsel örgütlenmelerinde göze çarpan, "onluk sistem"le aynı
 anlamlara geldiğini düşünerek bu konuya ilgi göstermişti.

İkincisi, “seçim” konusuydu. Kralın halk tarafından seçilmesi, ve ülkenin “on kabile” ya da “on halk” tarafından yönetilmesi Atatürk’ü etkilemişti. Çünkü, Atatürk “halk iradesine”, “çoğulculuğa” ve “demokrasiye” büyük önem veriyordu, bu nedenle Mu’nun yönetiminde bu özelliklerin izlerine rastlaması onun dikkatini çekmişti.

5. Mu’nun batış nedenleri hakkında:

J. Churchward, tüm kitaplarında Mu’nun batışını tekrar tekrar ayrıntılı olarak anlatmış, Mu’nun batış nedenlerini bilimsel olarak ortaya koymaya çalışmıştı. Atatürk’ün Churchward’ın kitaplarında en fazla ilgilendiği noktalardan biri de Mu’nun batışının anlatıldığı bölümlerdi. İşte Atatürk’ün ilgisini çeken o bölümlere birkaç örnek:

“...Mu topraklarında büyük bir şok yaşandı; yerkürenin içlerinden gelen küremelerin ardından ülkenin güney kesimleri deprem ve volkanik patlamalarla sarsıldı.

Kıtanın güney kıyılarındaki okyanustan gelen yıkıcı felaket dalgaları karalara hücum etti ve birçok şehir yerle bir oldu. Volkanik ağzlar, ateş, duman ve lav püskürdü. Arazinin düz olması nedeniyle aşağı doğru akmayan lavlar üst üste birikerek koni şeklini aldılar ve daha sonra volkanik kayalara dönüştüler; bugün güney denizindeki adaların bazılarında bunları görebilirsiniz. Volkanlardaki hareketlilik bu şekilde sona erdi...”¹⁰

“Yer bir alçalıp bir yükselir, sağa sola doğru kayarken, aşağıdan gelen ateşlerin açılan yarıklardan yukarı doğru küreyerek fışkırmasıyla çapı 4.5 km’yi bulan ateş kütleleri oluştu. Buna gökyüzünü saran yıldızlar cevap verdi. Okyanustan yükselen ve kıyılara doğru saldıran dev dalgalar’ önlerine çıkan tüm canlıları ve şehirleri yutarak ova içlerine doğru ilerlediler. Her yanı, dehşetle haykıran kalabalıkların sesi doldurmuştu. ‘Ya Mu, kurtar-bizi!’ diye bağırarak ma-

betlere ve yüksek yerlere sığınmaya çalışan halkın üzerine ateş ve duman yağıyordu. ...”¹¹

Atatürk, “Kayıp Kıta Mu” adlı kitapta Mu’nun batışının anlatıldığı bu bölümle özel olarak ilgilenmiş, Mu halkının: “Ya Mu kurtar bizi!” diye bağrılarını işaretleyerek, altına el yazısıyla, “Demek ki Mu bir İlah’tır!” notunu düşmüştü.

6. Mu, Orta Asya, ve Uygur Türkler arasındaki ilişkiler hakkında

J. Churchward’ın kitaplarında Atatürk’ün dikkatini en çok Mu kıtası, Orta Asya ve Uygur Türkleri arasındaki ilişkiler çekmişti. Atatürk, büyük bir dikkatle incelediği Churchward’ın kitaplarında Türklerin Mu kökenli olabileceklerine ilişkin kanıtlar aramıştı. Özellikle Uygur Türklerinin Mu kökenli olduğunun belirtildiği yerler üzerinde uzun uzun düşünmüş, olması muhtemeldir. Churchward’ın kitaplarındaki şu cümlelerin Atatürk’ün gözünden kaçması mümkün değildir:

“Sırf içerdikleri semboller nedeniyle, Uygur belgelerinin tek başına Mu’nun insanlığın öz yurdu olduğunu açıkça kanıtladığı ve en kuşkucu beyni dahi ikna edebilecek yeterlilikte olduğu düşüncesindeyim...”¹²

Atatürk bu Paragrafın yanına “dikkat” anlamında bir (D) harfi koymuştu.

Uygur İmparatorluğu Mu’nun en başta gelen koloni imparatorluğuydu ve doğu yarısı Tevrat’ta sözü geçen ‘tufan’ sırasında mahvolmuştu.

Cin efsaneleri, Uygurların 17.000 yıl önce medeniyetlerinin zirvesinde olduklarını anlatır. Bu tarih jeolojik fenomenlerle de uygunluk göstermektedir.¹³

Atatürk, Uygurların yüksek uygarlıklarından söz edilen yukarıdaki satırların altını yine kalın çizgilerle çizmişti.

Churchward'ın "Kayıp Kıta Mu" adlı kitabında Uygurların ileri uygarlıklarının anlatıldığı şu satırlar Atatürk'ü derinden etkilemişti.

"Uygur İmparatorluğu'nun Pasifik'in karşı tarafındaki Orta Asya'dan uzanan güçlü kollarlı Hazar Denizi üzerinden Doğu Avrupa'yı sarmıştı. Bu, Britanya Adaları Kıta Avrupa'sından kopmadan önceydi.

İmparatorluğun güney sınırı Koçin Çini, Burma, Hindistan ve İran'ın kuzey sınırlarıyla komşuydu ve bu da Himalyalar ve Asya'nın diğer dağları henüz yükselmeden önceydi.

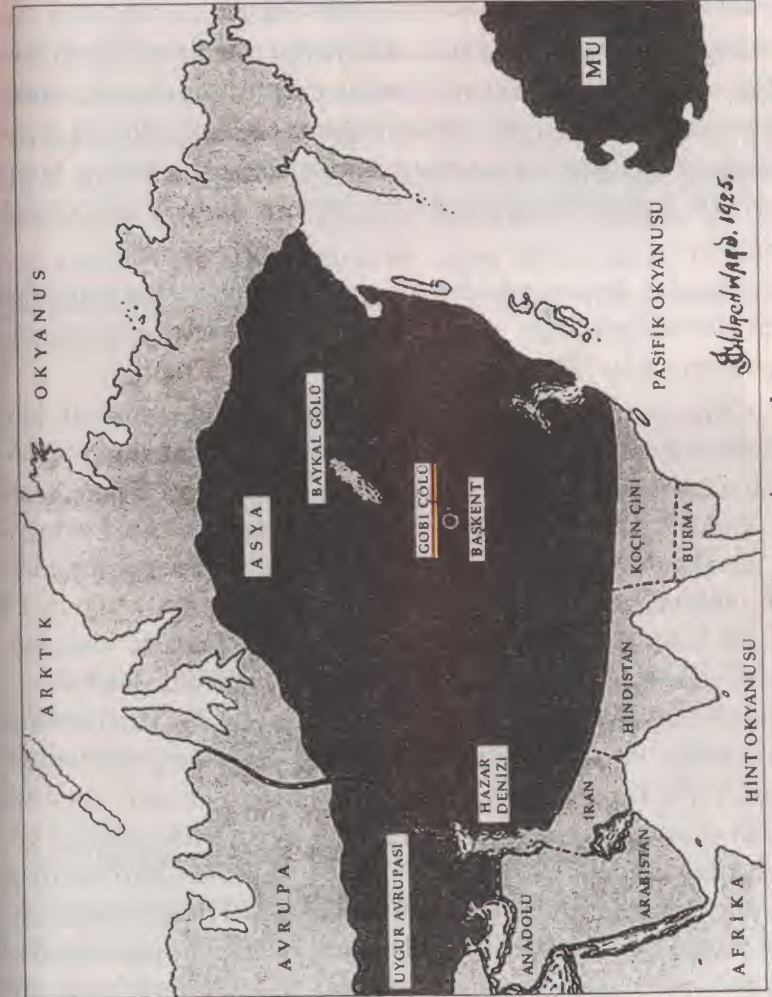
Kuzey sınırı Sibirya içlerine doğru gitmişti, fakat bunu açıklayan bir belge olmadığı için nereye kadar gittiğini bilmiyoruz. Sibirya'nın güneyinde bazı Uygur şehirlerinin kalıntıları bulunmuştur.

Sonuç olarak çok eski çağlardan kalma bir Hindu belgesinde nakledildiği gibi, Uygurlar, Hazar Denizi'nin Batı ve Doğu kıyıları üzerinden Avrupa'nın içlerine doğru yayılmışlar, buradan da sınırlarını Orta Avrupa'dan hareketle batı ucuna, İrlanda'ya kadar genişletmişlerdi.

Kuzey İspanya'da, Kuzey Fransa'da ve aşağı bölgeleri de dahil Balkanlar'da yerleşmişlerdi. Moravya ve Uygur kalıntılarındaki geç dönem arkeolojik buluntular ve etnologların insanın ilk olarak Asya'da ortaya çıktığı şeklindeki teorilerini dayandırdıkları ipuçları, Avrupa'da ilerleyen Uygurların bıraktıkları izler arasındadır."¹⁴

Batı merkezli tarih tezinin kemikleşmiş iddialarının aksine, Uygurların "Ari ırka" mensup olduklarının belirttiği şu satırlar Atatürk'ü çok mutlu etmiştir.

"Uygurların tarihi Arilerin tarihidir. Etnologlar Arilerle hiç ilgisi olmayan bazı beyaz ırkları Ari olarak sınıflandırmışlardır. Halbuki onlar tamamen başka bir koloni hattına mensupturlar.

Büyük Uygur İmparatorluğu

Uygurların başkenti şu anda Gobi Çölü'nde bulunan Khara Khoto harabelerinin olduğu yerdeydi. Uygur İmparatorluğu zamanlarında Gobi Çölü son derece verimli bir bölgeydi.

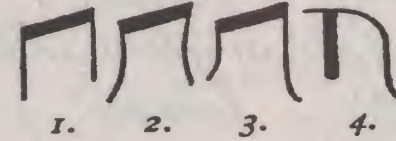
Uygurlar, uygarlık ve kültür düzeylerini çok ilerletmişlerdi; astroloji, madencilik, tekstil endüstrisi, mimari, matematik, ziraat, okuma-yazma, tıp v.s. gibi ilimleri biliyorlardı. İpek, tahta ve metal üzerine çalışan dekoratif sanatların ustasıydılar, altın, gümüş, bronz ve kilden heykeller yapıyorlardı. Bu, Mısır tarihinin başlangıcından önceydi.

Uygurlar, İmparatorluklarının yaklaşık yarısını Mu batmadan önce yitirmişlerdi, diğer yarısı ise Mu'nun batışının sonucunda silinmeye yüz tuttu."¹⁵

Churchward'ın bu açıklamaları birkaç yönden Atatürk için çok önemliydi: Birincisi; Churchward, Uygur Türklerinin Mu kökenli olduklarını neredeyse kesin olarak kanıtladığını iddia ediyordu. Türklerin Orta Asya'dan önceki anavatanlarının neresi olduğunu merak eden ve bu konuda ipucu arayan Atatürk için bu iddianın anlamı çok büyüktü. İkincisi; Churchward, Mu'nun en önemli kolonilerinden biri olan Uygurların "Ari ırka" mensup, kültür ve uygarlık alanında çok ileri bir topluluk olduğunu ve neredeyse tüm Avrupa'yı etkilediğini ileri sürüyordu. Churchward'ın bu iddiaları da Atatürk'ün 30'lu yılların başında ileri sürdüğü "Türk Tarih Tezine" birebir uymakla kalmıyor, bu tezi -Orta Asya'dan çıkan ileri ve uygar Türklerin gittikleri yerlere uygarlık götürdükleri- daha da güçlendiriyordu. Bu nedenle Churchward'ın Uygurlar hakkındaki bu ve benzer açıklamaları Atatürk'ü heyecanlandırmıştı. Özellikle bir Batılı'nın, "Türk ulusunun uygar atalarından bahsetmesi" onu sevindirmiş ve ona "haklı olmanın" gizli gururunu yaşamıştı.

Atatürk, Churchward'ın "Mu'nun Kutsal Sembolleri" adlı ese-

rinde geçen Mu sembolleri arasında Uygurların kullandıkları sembollerle de ilgilenmişti.¹⁶ Örneğin Uygurların sayıları ifade etmek için kullandıkları çizgi (-) sembolünün Mayaların sayıları ifade etmek için kullandıkları nokta (.) sembolüne benzediği ve bir dairenin ortasından çekilen iki paralel çizginin bir sayısını ifade ettiği, "Bir sayısının Kuzey ya da Uygur usulü yazılma şeklidir. (Kara veya Kayra tarzı)¹⁷ diye ifade edilen cümle büyük olasılıkla Atatürk'ün dikkatinden kaçmamıştır. Ayrıca Uygur yazısı,¹⁸ Uygurca da Mu'nun yazımı,¹⁹ Mu alfabesindeki ve Uygur alfabesindeki "u" harfi²⁰ gibi detayların da Atatürk'ün dikkatini çektiğini söylemek yanlış olmayacaktır.

M harfinin Uygur dilindeki evrimi

Atatürk, Anadolu'daki ilk insanlar olan "Kayranların" asıl vatanlarının, Büyük Okyanus'taki Easter Adası olduğunu anlatan bölümün altını da çizmişti.

7. Mu dili ve Türkçe Arasındaki İlişki Hakkında

Atatürk, tercümelerde en çok Maya dilinin anlatıldığı bölümlerle ilgilenmişti. Tüm dillerin Mu kıtasında doğduğu ve oradan tüm dünyaya yayıldığını dolayısıyla ana dilin Mu dili olduğunu anlatan bölümlerin altını çizerek, sayfa kenarlarına bazı notlar almıştı.

3
} Bal bir Kaya kelimesidir, manası da "Tarlaların Allahı"dır.

(x)
- Bolladgmak =
Haft etmek, Hafif
yapmak.

(Bočaj - Bočaj - Bač)

- Balne = scabrous

- Balkenwort = il timore etc.

- Bulk = lemma.

Atatürk'ün Mu kökenli kelimeleri Öztürkçe'yle karşılaştırarak aldığı notlar

Atatürk Mu dili ile Türkçe arasındaki ilişkiyi ortaya koymaya çalıştığından, bir bilim adamı titizliğiyle hareket ederek tercümelerde geçen Mu kökenli isim ve sıfatları öz Türkçe ile karşılaştırmış, sayfa kenarlarına bu konuda notlar almıştı. Örneğin bir yerde geçen ve Tatarların tanrısı anlamına gelen, “Bal” kelimesinin yanına, “*Balağmak=toprağı kazmak, çukur açmak*” notunu almış; “*Ruhların memleketi Ku*” cümlesinin yanına da, “*Köğü ailedir*” diye yazmış,²¹ “Kayıp Kıta Mu” adlı kitaptaki “Mayaca” kelimeleri ve “Türkçe” anlamlarını incelemiş ve söz konusu kitabın 130 ve 131. sayfalarına da kendi el yazısı ile bazı notlar düşmüştü.

~~$$\begin{array}{lcl}
 \text{at} & : & \alpha g + \alpha t \\
 \text{pa} & : & + \alpha p + \alpha g \\
 \text{Ha} & : & + \alpha h + \alpha g
 \end{array}$$~~[illegible]

Atatürk'ün kayıp kıta Mu ile ilgili belgelerin sayfa kenarına düştüğü notlar

İşte Churchward'ın kitabında Atatürk'ün dikkatini çeken kelimeler ve Türkçe anlamları:

"NAGA MAYA

TÜRKÇE

Be: Gitmek, ayrılmak, yürümek, hareket etmek, ilerlemek.

Chi: Ağız, bir açıklık, sınır, kenar.

Ka: Ruh, bariyerler, tortular, zerk edilen ve ya içeri verilen herhangi bir şey.

Kaachac:	Aşırı derecede, çok fazla, bol.
Kab:	El, kol, dal, uzanan herhangi bir şey.
Kak:	Bitirmek, ateş, yakmak, yok etmek.
Kul:	Tapmak, ibadet etmek, mühür, damga, bakiye.
Lal:	Boşaltmak, uzaklaştırmak, satmak.
Ni:	Nokta, bayır, zirve, dağ.
On:	Dairesel, halka şeklinde.
On-Onx:	Dairesel, dönme, girdap, hortum, fırtına.
Paa:	Kırık, açılış, açmak.
Ta:	Bulunulan yer, bir yer, düzgün, zemin,
Tan:	E doğru, yakında, önce, merkezde,
Tel:	Derin, derinlik, dip, çukur, uçurum.
Zi:	Soğuk, donmuş, buhar, duman.
Ha:	Su, nem.
Pe:	Gelmek, den, dan, dışarı, dış.” ²²

Atatürk, “Mu’nun Kutsal Sembolleri” adlı kitapta çok geniş anlatılan Mu sembollerini²³ Latin alfabesiyle karşılaştırıp, yine sayfa kenarlarına bazı notlar almıştı. Bu notlar dikkatle incelendiğinde; Atatürk’ün bir dil bilimci gibi kelime tahlillerine girdiği, Maya dilindeki bazı kelimeleri ek ve köklerine ayırarak Türkçe’ye uygunluklarını belirlemeye çalıştığı görülecektir.

Atatürk tercümeler üzerinde yaptığı incelemeler sonucunda Mu alfabesi ile Uygur alfabesinin ortak özelliklere sahip olduğuna, aynı kökten geldiğine ve dünyadaki ilk alfabe olduğuna inanmıştı. Bu inancını, Avrupa’da tarih öğrenimi gören manevi kızı Afet İnan’a yazdığı bir mektupta şu şekilde dile getirecekti:

“Mu ve May, yani Uygur Türk alfabesinin bütün medeni dünyada ilk alfabe olduğunu görmekle ... (bahtiyar olduk.)

8. Kızilderilirin Mu Kökenli oldukları hakkında

Türk Tarih Tezi’ne göre Kızilderililer Amerika’ya çok eski çağlarda Orta Asya’dan Bering Boğazı yoluyla geçmişlerdi. Dolayısıyla Amerikan Kızilderilileri Türk kökenliydi. Atatürk, Türklerle Kızilderililer arasında gerçekten bir akrabalık olabileceğini düşünüyordu, Fakat elinde bu tezi kanıtlayacak yeterli belge ve bulgu yoktu. Atatürk “Kızilderililerle Türklerin akraba oldukları” tezinin en güçlü kanıtlarını yine Churchward’ın kitaplarında bulacaktı. Ama bir farkla: Churchward, Kızilderililerin Amerika’ya Orta Asya’dan Bering Boğazı yoluyla değil, kayıp kıta Mu’dan gemilerle göç ettiklerini söylüyordu. Churchward’ın bu açıklaması Kızilderililerle Türklerin akraba olduklarını gösteriyordu. Çünkü Kızilderililerle Uygur Türkleri aynı vatanın, Mu’nun çocuklarıydı, dolayısıyla bu iki halk kardeşti.

Atatürk, Churchward’ın “Mu’nun Kutsal Sembolleri” adlı kitabında “Kızilderililerin Kökeni” başlıklı bölümde anlattıklarını dikkatle okumuş ve çok beğenmişti.

“KIZILDERİLİLERİN KÖKENİ- Şimdi Kuzey Amerika Kızilderililerine kısaca göz gezdirip Kızilderili kardeşlerimizin tamamının değilse bile hemen hepsinin Mu’nun orijinal kutsal sembollerini içlerinde barındırdıklarını ve bütünüyle Mu’dan devraldıkları değişmemiş anlamları hala koruduklarını göstereceğim. Şaşkınlık verici efsanelerin desteğindeki bu materyal Kuzey Amerika Kızilderililerinin Amerika’ya Mu’dan gemilerle geldiklerini açıkça ortaya koymaktadır...”²⁴

9. İlk İnsan , İlk Din ve Tanrı hakkında

Atatürk Mu’da geçen Tanrı kavramıyla da ilgilenmiş; Yaratıcı-

İlk Amerikalıların yazıtlarında geçen bazı semboller

nın insan aklıyla anlaşılamayacağı, şekillendirilemeyeceği ve adlandırılmayacağı üzerinde durmuştu. Atatürk, ilk insanın Mu'da yaratıldığının anlatıldığı şu satırları da önemli bularak işaretlemişti:

“Kayıtlara, kitabelere ve ananelere göre, insanın arz üzerinde zuhur etmesi Mu diyarında vuku bulmuş ve bu sebepten dolayı Mu adına ‘Kui diyarı’ ismi de ilave edilmişti.”²⁵ Atatürk, bu satırları inceleyen, “İnsanın arz üzerinde zuhur etmesi” cümlesinin altını siyah

kalın bir çizgiyle çizerek, “Zuhur etmesi” ifadesinin altına parantez içinde bir çarpı (x) işareti koymuştu. Yine yukarıdaki satırlarda geçen “Mu” ve “Kui diyarı” ifadelerinin altı da Atatürk tarafından çizilmişti. İnsanın Mu Kıtası’nda yaratıldığının anlatıldığı yukarıdaki cümleleri okuyan Atatürk sayfanın kenarına da el yazısıyla bazı notlar almıştı. Mu’da görülen inançlar, ibadetler ve dua etme şekilleri de Atatürk’ün dikkatini çeken konular arasındaydı:

“... Şehirleri, bazen şeffaf mabetler tesmiye edilen, damsız ve hakkedilmemiş taştan yapılmış, büyük mabetler tezyin ediyorlardı. Dua ve niyaz edenlerin başına duanın uluhiyet tarafından kabul edildiğine alamet olarak Ra şualarının inebilmesi için dam yapılmıyordu.”²⁶ Atatürk bu cümleler arasında geçen “Ra” nın altını çizmişti.

Atatürk, Mu’nun batışının anlatıldığı bölümde Mu halkının, “Ya Mu bizi kurtar!” diye bağrımlarını işaretlemiş ve hemen altına el yazısıyla; “Demek ki Mu bir ilahdır!” notunu düşmüştü.

J. Churchward, Atatürk’ün de büyük bir merak ve heyecanla incelediği kitaplarında sadece kayıp kıta Mu’nun varlığını kanıtlamaya çalışmıyor, aynı zamanda Tanrı’nın varlığını da kanıtlamaya çalışıyordu. Churchward’ın dinler tarihine ışık tutacak özgün değerlendirmeleri Atatürk’ü etkilemişti.

Churchward, Mu’nun Kutsal Sembolleri adlı çalışmasında arkeoloji biliminin Tanrı’nın varlığını kanıtladığını şu cümlelerle ifade ediyordu:

“...İşte arkeoloji, yaratılışın ihtişam ve yüceliğini açığa vuran uzun bir kelimenin harflerinden biri gibidir; insanı semavi babaya (Tanrı’ya) daha çok yakınlştırır.

“Yine doğal bir sonuç olarak, gerçek bilimin dinin ikiz kardeşi olduğunu gösterir; onlar ayrılmaz bir bütündür, çünkü din olmadan insan kozmik güçleri idrak edemez ve bu güçler hakkında doğ-

ru dürüst bir bilgi elde edemeden Büyük İlahi Yasaya nüfuz edemez.”²⁷

Churchward, Atatürk’ün de en çok beğendiği, “Mu’nun Çocukları” adlı kitabında Tanrı’nın varlığını arkeolojik bulgularla kesin olarak kanıtladığını ve insanın da Tanrı tarafından yaratıldığını şu cümleyle ifade etmektedir:

“Hem Naakal, hem de Meksika tabletleri, insanın özel olarak yaratıldığını gösterir.”²⁸

Churchward, Atatürk’ün, cümle cümle, kelime kelime okuduğu, altını çizerek, sayfa kenarlarına notlar alarak incelediği kitaplarında modern bilimin klasik kalıplarının dışına taşan, pek çoklarına hayalci, fantastik, akıl dışı gelen, genel kabulleri sarsan çok farklı tezler ileri sürmüştü. Bu tezler arasında Tanrı’nın varlığını arkeolojik bulgularla kanıtladığını ifade etmesi son derece şaşırtıcı ve düşündürücüydü. Churchward’ın kitaplarında Atatürk’ün de en çok dikkatini çeken tezlerden biri buydu.

Churchward’ın özellikle iki kitabı; “Mu’nun Çocukları” ve “Mu’nun Kutsal Sembolleri” nin sadece içindekiler bölümüne bakıldığında bile, kitaplardaki dinsel vurgular görülecek ve yazarın adeta Tanrı’nın izlerini aradığı anlaşılabacaktır. İşte Atatürk’ün incelediği “Mu’nun Kutsal Sembolleri” adlı kitabın içindekiler bölümü.

“Sunuş

Önsöz

Giriş

I. Dinler

II. Tanrı’ya ve Onun niteliklerine Ait Semboller

III. Yaratılış

IV. Dinsel Öğretilerde Kullanılan Semboller

V. Mu ile İlgili Semboller

VI. Kuzey Amerika’yı Mu’ya Bağlayan Kutsal Semboller

VII. Kuzey Amerika’da Timütlüsleri Yapan Yerliler

VIII. Mısır ve Hindistan’da Din

IX. İkiz Kardeşler: Din ve Bilim”

Atatürk’ün büyük bir dikkatle incelediği kitaplarda, J. Churchward, ilk vahye dayalı dinlerin milyonlarca yıl önce Mu Kıtası’na gönderildiğini belirtiyordu. Churchward kitaplarında, başta Güney Amerika, Hindistan, Asya, Büyük Okyanus’taki adalar ve Mısır’daki arkeolojik buluntulara dayanarak ilk vahye dayalı dinlerin milyonlarca yıl önce gönderildiğini ileri sürerek, Tanrı’nın varlığını adeta arkeolojik kanıtlarla ispatlamaya çalışıyordu. Churchward, milyonlarca yıl önceye ait arkeolojik buluntulardaki dinsel ifadelerle, Musevilik, Hristiyanlık, Budizm ve Hinduizm başta olmak üzere, ilahi ve felsefi dinleri karşılaştırarak, ortak noktaları belirlemişti. Churchward’ın iddiasına göre, Tanrı insanlara milyonlarca yıl önce de bu günkü dinlere benzer (Musevilik-Hristiyanlık gibi) dinler göndermişti.²⁹ Kuşkusuz J. Churchward’ın bu iddiaları, bir taraftan Musevilik ve Hristiyanlığı sorgulayarak, genel kabulleri alt üst ederken, diğer taraftan, ilke olarak “vahiy” kaynaklı din anlayışını doğruluyordu. Çünkü Churchward’ın bulgularına göre Tanrı gerçekten de bir zamanlar insanogluna “vahiy kaynaklı” bir din göndermişti. Bu hem Tanrı’nın hem de Tanrısal kaynaklı mesajın “vahyin” doğrulanması anlamına geliyordu. Kuşkusuz bu yeni bir tezdi 20. yy.ın bilimsel gerçeklerine aykırıydı. Atatürk’ün J. Churchward’ın bu yeni teziyle ilgilenmesi, onun din ve Tanrı konusundaki arayışlarının ve sorgulayıcı bilim anlayışının en açık kanıtlarından biridir.

Atatürk, J. Churchward’ın 4 kitabını da incelemekle birlikte, en çok Churchward’ın iki kitabıyla ilgilenmiş, en çok bu iki kitaptan etkilenmişti. Bu kitaplar: “Kayıp Mu Kıtası” ile “Mu’nun Çocukları”ydı.

Sonuç olarak Churchward'ın Mu'yla ilgili kitaplarında Atatürk'ün *en çok* dikkatini çeken noktaları şu şekilde sıralamak mümkündür:

1. Türklerin kökeni ve Mu dilinin Türkçe ile bağlantısı
2. Mu'yla Uygur Türkleri arasındaki ilişki
3. Mu sembollerinin Latin harfleriyle karşılaştırılması
4. İnançlar ve insanın yaratılışı
5. Mu'nun yönetim şekli
6. Mu'nun yüksek uygarlığı
7. Mu'nun batışı

Otuzlu yıllarda tarih ve dil çalışmalarıyla yoğun olarak ilgilenen Atatürk, ömrünün son iki yılında kayıp kıta Mu'nun izlerini aramıştı. Tahsin Bey'in Meksika'dan gönderdiği raporları yeterli bulmayarak, Tahsin Bey'in raporlarında sıkça söz ettiği J.Churchward'ın eserlerini elde edip Türkçeye tercüme ettirerek kayıp kıta Mu'nun gizemini bizzat kaynağından öğrenmek istemişti.

Atatürk, uzun ve yorucu incelemeleri sonunda aradığı sorunun yanıtını bulmuştu.

"Türkler Orta Asya'ya kayıp kıta Mu'dan gelmişlerdir."

Atatürk, Cumhuriyeti kurarken oluşturmaya çalıştığı ulus devletin tarihsel köklerini çok eskilerde varolduğuna inanılan, çok uzaklardaki bir kayıp kıtada, Mu'da bulmuştu.

Atatürk'ün ömrünün son yıllarında yaptığı kayıp kıta Mu konusundaki araştırmaların sonuçları bugüne kadar saklı kaldı, ama bugün tüm ayrıntılarıyla gün ışığına çıktı. Bugüne kadar bir yerlerde keşfedilmeyi bekleyen Mu kıtası da belki bir gün gün ışığına çıkar, kim bilir!

DİPNOTLAR

- 1 Atatürk'ün okuduğu J.Churchward'ın kitapları bu gün Anıtkabir'de Atatürk kitaplarının bulunduğu bölümde durmaktadır. Kitapların Anıtkabir Kütüphanesi Numaraları: İngilizceleri: 199, 200, 1301, 1302; çevirileri: 1482, 1483, 1484 ve 1485 numaralarla kayıtlıdır. Anıtkabir'e gidenler bu eserleri camekanlı vitrin içinde görebilirler. Gürbüz Tüfekçi, *Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar*, Ankara, 1983, s.376- 395. Bu konuda ayrıca bkz. "Atatürk Kayıp Kıta Mu'da Ne Aradı?," *Bilinmeyen Dergisi*, C.I, Sayı: 1, İstanbul 1985, s.22-24
- 2 Atatürk'ün Churchward'ın kitaplarında önemli bularak işaretlediği yerler -daha iyi anlaşılması için- bu kitapların 2000 yılında Ege Meta Yayınları tarafından yapılan tercümeleri üzerinde gösterilmiştir.
- 3 Churchward, *Kayıp Kıta Mu*, s.72
- 4 A.g.e. s.81
- 5 A.g.e. s.49
- 6 A.g.e. s.47
- 7 A.g.e. s.57
- 8 A.g.e. s.27
- 9 A.g.e. s.48
- 10 A.g.e. s.50
- 11 A.g.e. s.52
- 12 A.g.e. s.121
- 13 A.g.e. s.121
- 14 A.g.e. s.123
- 15 A.g.e. s. 123
- 16 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.145, 191-194
- 17 A.g.e. s. 100,101
- 18 A.g.e. s.102
- 19 A.g.e. s.103
- 20 A.g.e. s.174

- 21 Churchward, *Kayıp Kita Mu*, s.74
- 22 A.g.e. s. 293, 294
- 23 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.173,174
- 24 Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.187, 188
- 25 Atatürk'ün okuduğu orijinal çeviri metinden, *Kayıp Kita Mu*, s. 50; Churchward, *Kayıp Kita Mu*, s.49
- 26 Çeviri metin, a.g.e. s.50; Churchward, a.g.e. s.49
- 27 J. Churchward, *Mu'nun Kutsal Sembolleri*, s.26
- 28 J. Churchward, *Mu'nun Çocukları*, İzmir 2000, s.22
- 29 Bkz. Churchward, *Kayıp Kita Mu*, s.31-42

SONUÇ

Atatürk'ün 1930'larda ileri sürdüğü Türk Tarih Tezine göre doğal nedenlerle Orta Asya'dan dünyanın değişik yerlerine yayılan Türkler gittikleri yerlere "ileri uygarlıklarını" da götürmüşlerdi. Dolayısıyla Hititler, Sümerler, Akadlar, Etrüskler, Mısırlılar gibi ileri antik uygarlıklar Türk kökenliydi. Atatürk, *Türk Tarih Tezi*'ni daha da güçlendirmek için, bütün dillerin Türkçe'den doğduğunu ileri sürerek, bu teze de "Güneş Dil Teorisi" adını vermişti.

Atatürk'ün bu tezleri, Türk Tarih ve Dil Kurultayları'nda derinleştirildi. Bu konuda konferanslar düzenlendi, kitaplar yazıldı, okullarda tarih derslerinde dünyayı etkileyen ileri Türk uygarlığı tüm genişliği ve derinliğiyle anlatıldı.

Fakat Atatürk henüz Türk Tarih Tezi'nin *tamamlanmadığını* düşünüyordu.

Türklerin Orta Asya'dan önceki yurtlarının neresi olduğunu merak ediyordu.

Bu soruya yanıt bulması için Meksika'ya gönderdiği Tahsin Bey'in yaptığı araştırmalar Türklerin Orta Asya'dan önceki yurtlarının kayıp kita Mu olabileceğini gösteriyordu.

Atatürk, Tahsin Bey'in raporlarını ve Mu uzmanı J. Churchward'ın kitaplarını büyük bir dikkatle incelemişti.

Atatürk, Tahsin Bey'in raporlarının büyük bir kısmını beğenmişti. Özellikle elimizde olmayan ilk 6 raporu, 7. raporun önemli bir kısmını, 8.9.10.11 ve 13. raporları büyük bir dikkatle, belki de satır satır ve tekrar tekrar okumuştur. Çünkü bu raporlarda onun dikkatini çekecek bilgiler ve aradığı yanıtlar vardı. Bu raporlarda –özellikle ilk 6 raporda- Atatürk'ün büyük önem verdiği “Güneş Dil Teorisini” güçlendirecek yeni bilgiler vardı. Yine 7. raporun bir bölümüyle, 8.9.10.11 ve 13. raporların dil konusunda ayrıntılı ve karşılaştırmalı bilgiler vermesi Atatürk'ün ilgisini çekmişti. Ayrıca 7. raporda kayıp kıta Mu hakkında verilen uzun bilgiler, bu bilgiler içinde özellikle Uygular, Sümerler ve Akadların Mu kökenli Türk uygarlıkları olduğu yönündeki açıklamalar ve Türk Tarih Tezi'ni güçlendirecek yeni kanıtlar Atatürk'ü heyecanlandırmıştı.

Fakat Atatürk Tahsin Bey'in bazı raporlarındaki bazı bölümlere şüpheyile yaklaşmış, bazı bölümlere katılmayarak bu bölümleri eleştirmişti. Özellikle 14. rapor ve 7. raporda Atatürk'ün katılmadığı bölümler bir hayli fazlaydı. Elimizde bu konuda kesin bir belge olmamasına rağmen Tahsin Bey'le TDK Genel sekreteri İ. Necmi Dilmen arasındaki yazışmalar incelendiğinde Atatürk'ün Tahsin Bey'in bazı yorumlarına katılmadığı, hatta zamanla Tahsin Bey'le arasında bir gerginlik ortaya çıktığı görülmektedir. Tarihsel konularda Afet İnan'la doğrudan yazışan Atatürk'ün Tahsin Bey'le daha çok Dil Kurumu aracılığıyla iletişim kurması ikilinin arasında bir gerginlik olduğunun işaretlerinden biridir. Kanımca Tahsin Bey'in, ideolojisini ön plana çıkarma kaygısıyla bilimi ikinci plana itmesi, bazı konularda –özellikle din konusunda- zorlama, ütöpik ve mantık dışı yorumlar yapması Atatürk'ün tepkisini çekmişti.

Kanımca Atatürk, Tahsin Bey'in raporları kadar, hatta onlardan

çok daha fazla J. Churchward'ın Mu konulu 4 kitabından etkilenmişti. Bu kitapların üzerine aldığı notlar, altını çizdiği satırlar bu görüşü doğrulamaktadır.

Atatürk'ün kayıp kıta Mu konusundaki araştırmalarında gözden kaçırılan ve bugüne kadar hiç üzerinde durulmayan bir konu da Atatürk'ün büyük bir dikkatle okuduğu Mu konulu kitaplarda geçen –Tahsin Bey'in görmezlikten geldiği- din konusundaki ifadelerin fazlalığıdır.

J. Churchward, Atatürk'ün okuduğu 4 kitabında da Tanrı'nın varlığını arkeolojik bulgularla kanıtladığını iddia ediyor, Tanrısızlığı eleştiriyor ve evrime karşı çıkıyordu. İlk insanın Mu kıtasında Tanrı tarafından yaratıldığını ifade edip, Mu'ya gönderilen ilk dinin “vahiy” yoluyla gelen Tanrısal kaynaklı bir din olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu. J. Churchward, Atatürk'ün okuduğu 4 kitabının satır aralarına Tanrı'nın varlık kanıtlarını sıkıştırmıştı. Churchward'ın kitapları bir çeşit kutsal kitap gibiydi.

Atatürk'ün ömrünün sonunda zamanın büyük bir bölümünü bu kitapları incelemeye ayırması, bazı bölümleri önemli bularak işaretlemesi, notlar alması, onun bu kitaplarda yazılanları ciddiye aldığı göstermektedir. Kanımca Atatürk, bu kitaplarda sadece Türklerin kökenini değil Tanrı'nın izlerini de aramıştı. Bir yerde ilk dinin Mu'ya gönderildiğini anlatan yeri önemli bularak işaretlemesi, bir yerde de ilk insanın Mu'da yaratıldığını anlatan bölümün altını çizmesi bu düşüncenin doğruluğunu kanıtlamaktadır.

Tahsin Bey'in, İslam dininin Tanrısal kaynaklı olmadığını kanıtlamaya çalıştığı 40 sayfalık 14. raporunu altın bulmuşçasına sahiplenene ve buradan hareketle Atatürk'ün inancını sorgulayanlara J. Churchward'ın 4 kitabını okumalarını öneriyorum.

Tahsin Bey'in 14. raporunda yazılanları sorgulamadan ve Atatürk'ün bu raporda yazılanları nasıl karşıladığına bakmadan, bu ra-

porda yazılanları “İslam dinini eleştirmek” ve Atatürk’ün sözde “inançsızlığını” kanıtlamak için kullanmak bilim dışı, hatta gülünç bir yaklaşımdır.

“Atatürk ve kayıp kıta Mu” konusundaki tüm tartışmalar bir yana, elde ettiğim belgelere dayanarak, Atatürk’ün ömrünün sonlarında şuna kesin olarak inandığını söyleyebilirim:

“Türkler Orta Asya’ya Mu’dan göç etmişlerdir ve dünyadaki ilk dil, Mu dili, yani Türkçe’dir.”

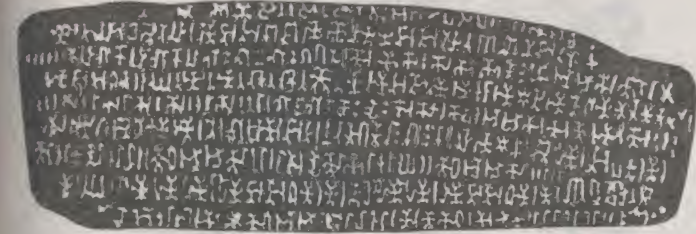
O bu gerçeği ulusuyla paylaşmak istiyordu ama buna ömrü yetmedi...

RESİMLER VE BELGELER*

Not: Kitaptaki Maya ve Mu uygarlığına ait resim, şekil ve semboller, Atatürk tarafından da incelenmiştir.

Cortesianus kodeksinde yer alan kabartmalardan

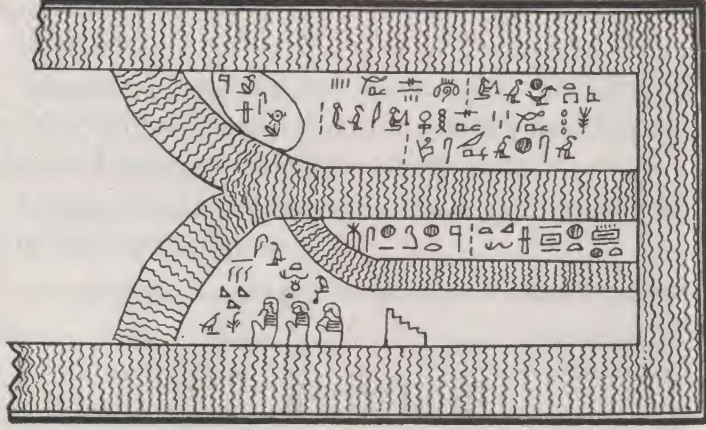

Paskalya adasında bulunan bir tablet (yazıların Orhun anıtlarındaki yazılara benzerliği dikkat çekmektedir)

Cortesianus kodeksinde yer

artmalardan

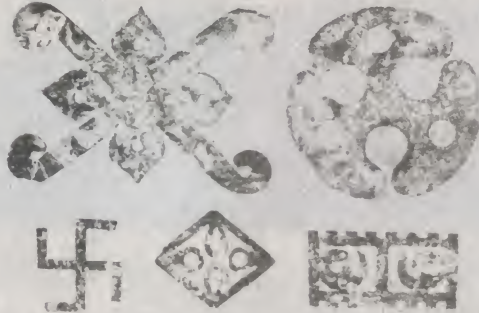
Mu'nun haritası, Mısır'ın Öltler Kitabı'ndaki batı ülkeleri

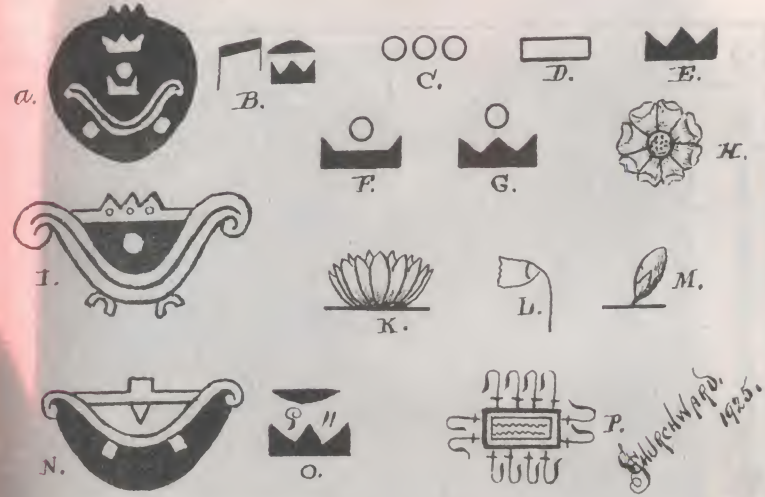
Bir Uygur kraliçesiyle eşi

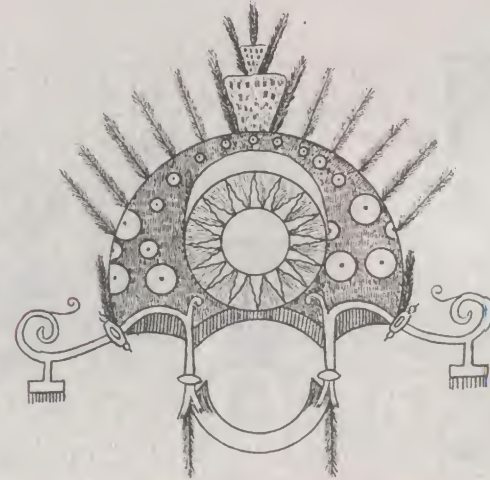
Uygur hükümdarının taşıdığı kraliyet asası

Maya mabet şehri Bonmpak duvarlarına işlenmiş sembollerden

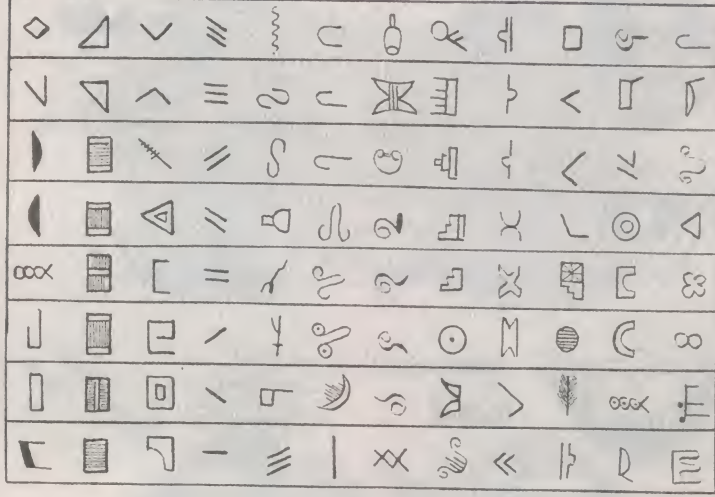
Mu hakkında bilgi veren eski yazı ve kabartmalardaki semboller

Bir İnka başrahibinin taktığı başlık

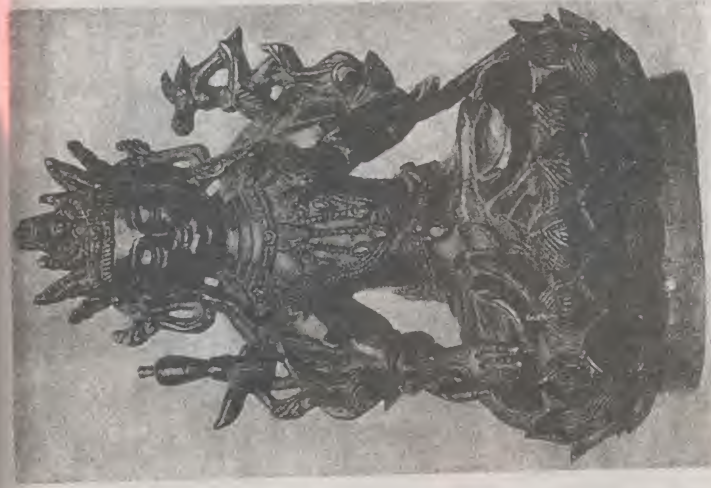
Eski yazılarda kullanılan basit sembollerden bazıları

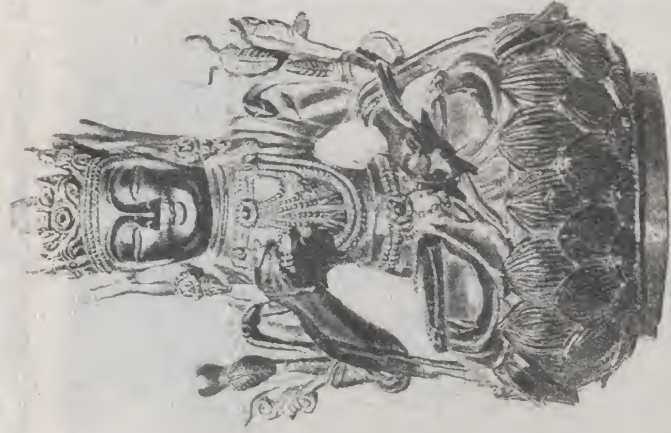
Eski bazı alfabelerde kullanılan sembolik harfler

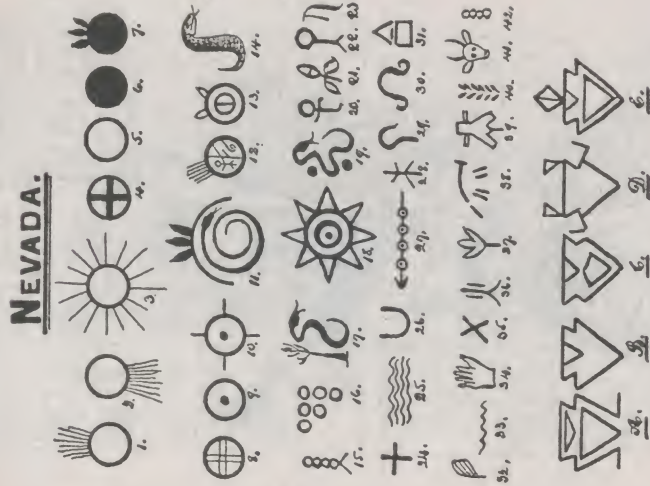
İlk insan, İkili Prensip. Gobi çölünde Uygur başkentinde bulunmuştur

İnsanın, Yaratıcı'dan canını teslim aldığını gösteren bronz bir Mu heykeli

Tüm yeryüzünün sahibesi ve yöneticisi Mu'nun
20.000 yıl önce tunçtan yapılmış sembolik bir heykeli

Teotihuacan güneş piramiti (Meksiko)

Maya mabet şehri Bonmpak'ta bir duvar işlemi

Atatürk, Türk Dil Kurultayı'na katılan Abdülhak Hamir'le (1936)

Atatürk, bilim adamlarıyla bir yemekte

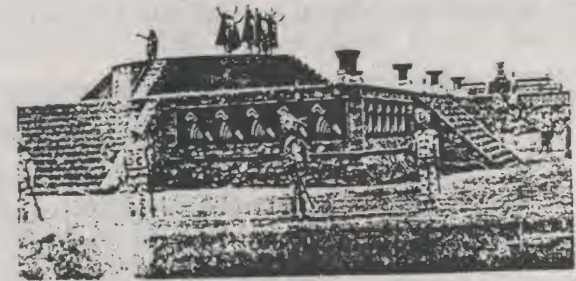
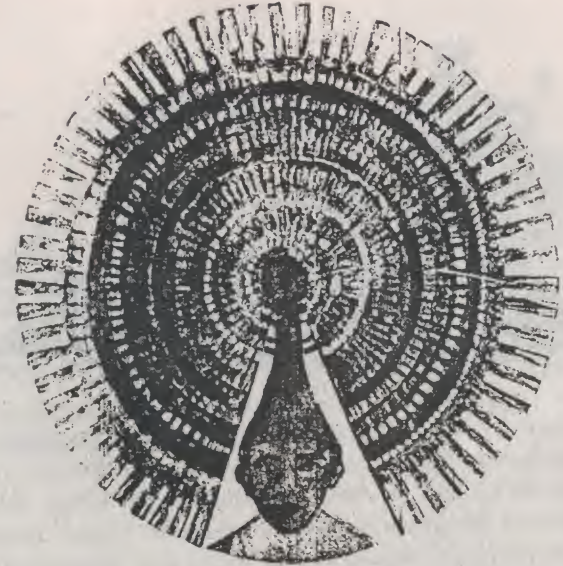
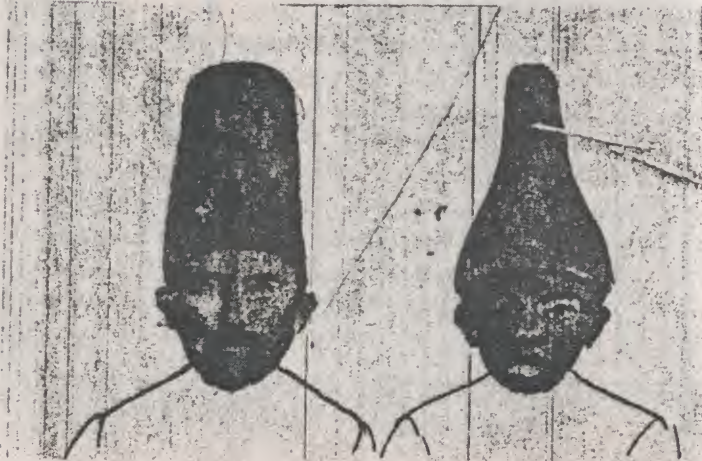
Atatürk, Türk Dili Tetkik Cemiyeti'ne başkanlık ederken (1933)

Tahsin Bey'in 14. Rapor'undaki resimlerden bazıları

Nº 1.

Bu fotografi Tlaşkaltek namındaki yerli kabilesine mensup on kişilik grubun güneş tazim ayinini icraya başlamadan evvelki vaziyetlerini göstermektedir.

Nº 3

Bu fotografi, aztek kabilesine mensup 7 kişilik bir grubun güneş tazim ayinini göstermektedir.

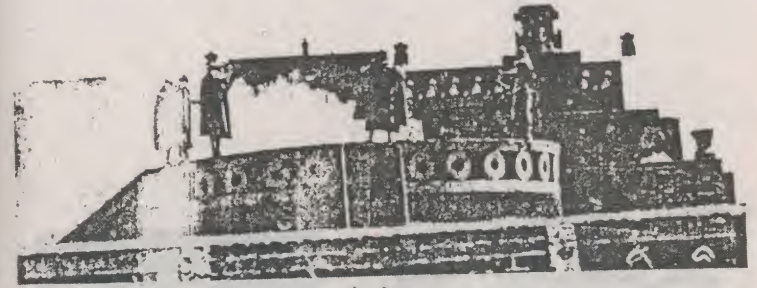
N: 4

Teotihuakan Güneş piramidi civarında Azteklerin güneşe tazim ayininde kollarını yukarıya uzatarak deverenlar yaptıklarını gösteren bu fotoğraf ile aşağıda mevlevilerin kollarını aynı surette kaldırarak Allah'a tazimen deverenlar yaptıklarını gösteren fotoğrafı karşılaştırılınca mevlevi ayininin, manası Müslümanlığa göre değiştirilmiş güneş ayininden başka bir şey olmadığında şüphe kalmamaktadır.

Yukarıdaki resimde Azteklerin sırtlarında görülen siyah renkli pe-lerinlerin aşağıdaki resimde mevlevilerin sırtında görülen siyah renkli tennurelerin tamamen aynı olmaları da ayrıca dikkat ve hayrete şayan bulunmaktadır.

N: 5

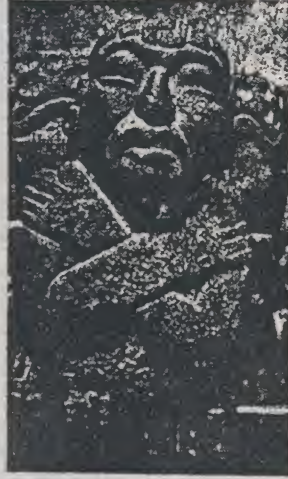

N: 6

Bu foto, Azteklerin güneşe tazimen yaptıkları ayin esnasında müdevver platformunun ortasındaki çukur içinde mukaddes ateşin yanmakta olduğunu göstermektedir.

Bu foto, Azteklerin ayin sonunda güneşe tazimen eğildiklerini yani müslümanlarca (rükû) denilen reverans jestini yapmakta olduklarını göstermektedir.

İşbu iki kıta foto:
Azteklerin güneş kültüne tevfikân güneşi derin ihtiramla selamladıklarını göstermek-
tedir.

KAYNAKLAR

Arşiv ve Kütüphaneler:

1. Türk Dil Kurumu Kütüphanesi
2. Çankaya Atatürk Arşivi
3. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi
4. Anıtkabir Kütüphanesi.

I. Ana Kaynaklar:

A. Arşiv Belgeleri:

1. Atatürk'ün Okuduğu J. Churchward'ın Kitapları, Anıtkabi Kütüphanesi,

İngilizceleri no. 199, 200 1301, 1302. Çevirileri no. 1482 1483, 1484, 1485.

2. Tahsin Beyin Atatürk'e gönderdiği raporların yer aldığı "ilk i ki defter", TDK Kütüphanesi, no:56, 57.